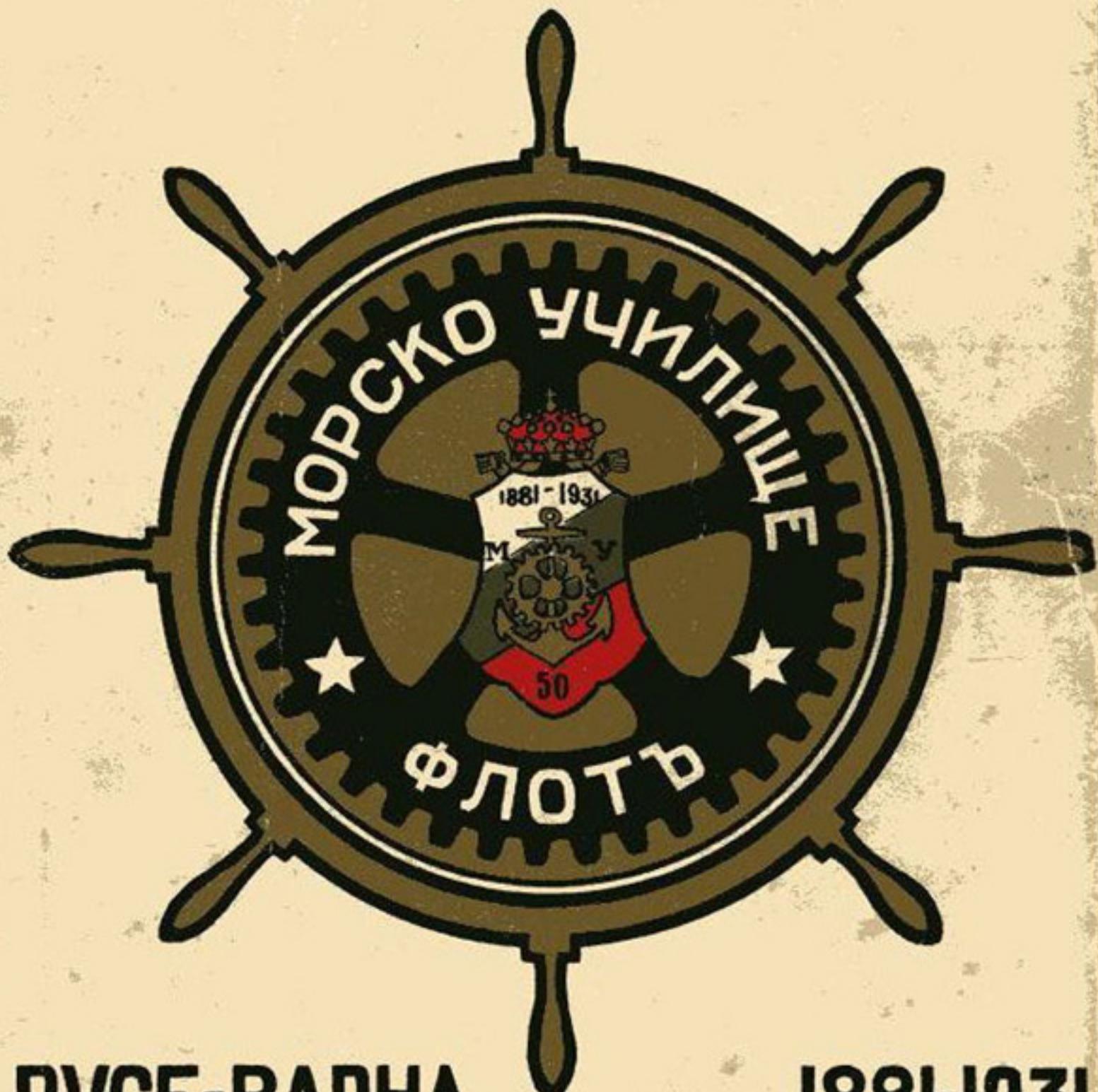


ЮБИЛЕЕНЪ СБОРНИКЪ



РУСЕ-ВАРНА

1881-1931

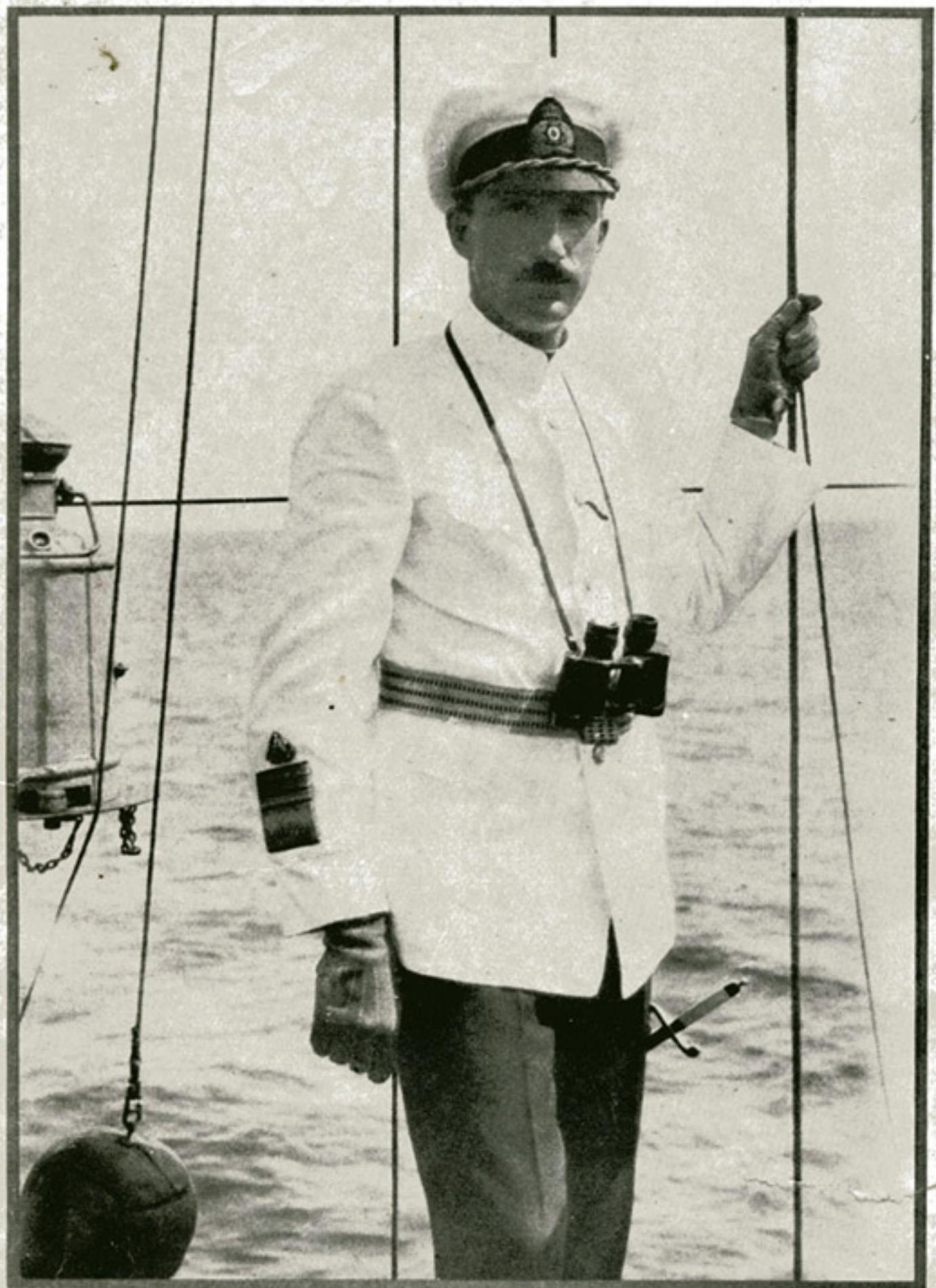
Морска Учебна Часть
Морско Училище

Юбилеенъ
сборникъ
за
50 годишната дейност
на
Морското Училище
1881–1931 г.

ВАРНА
Печатница на Морска учебна часть
1931 г.

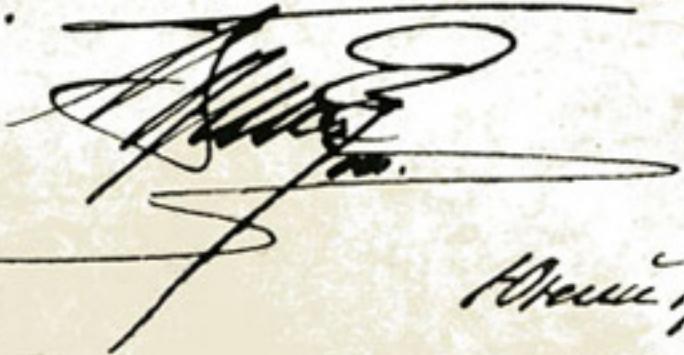
ПО СЛУЧАЙ 50-ГОДИШНИНАТА
НА МОРСКОТО УЧИЛИЩЕ
1881–1931 г.

ЮБИЛЕЙНО ИЗДАНИЕ
на
МОРСКОТО УЧИЛИЩЕ
ВАРНА, АВГУСТЪ 1931 Г.



J. M. S.
1934

Пожелавши отъ срѣду все по-
всемъ прусскимъ на начальство Морского
Министерства Училища, Косино, въ бѣгъдѣни-
кихъ ка Голландии бѣко, съ дани стопицѣ
здрѣ Богомилова шѣхиница - скроюши
и прѣдалши шуртскаго въ Голландію
материнскаго Крупнаго и кайзерскаго
ка Гольдбергъ.

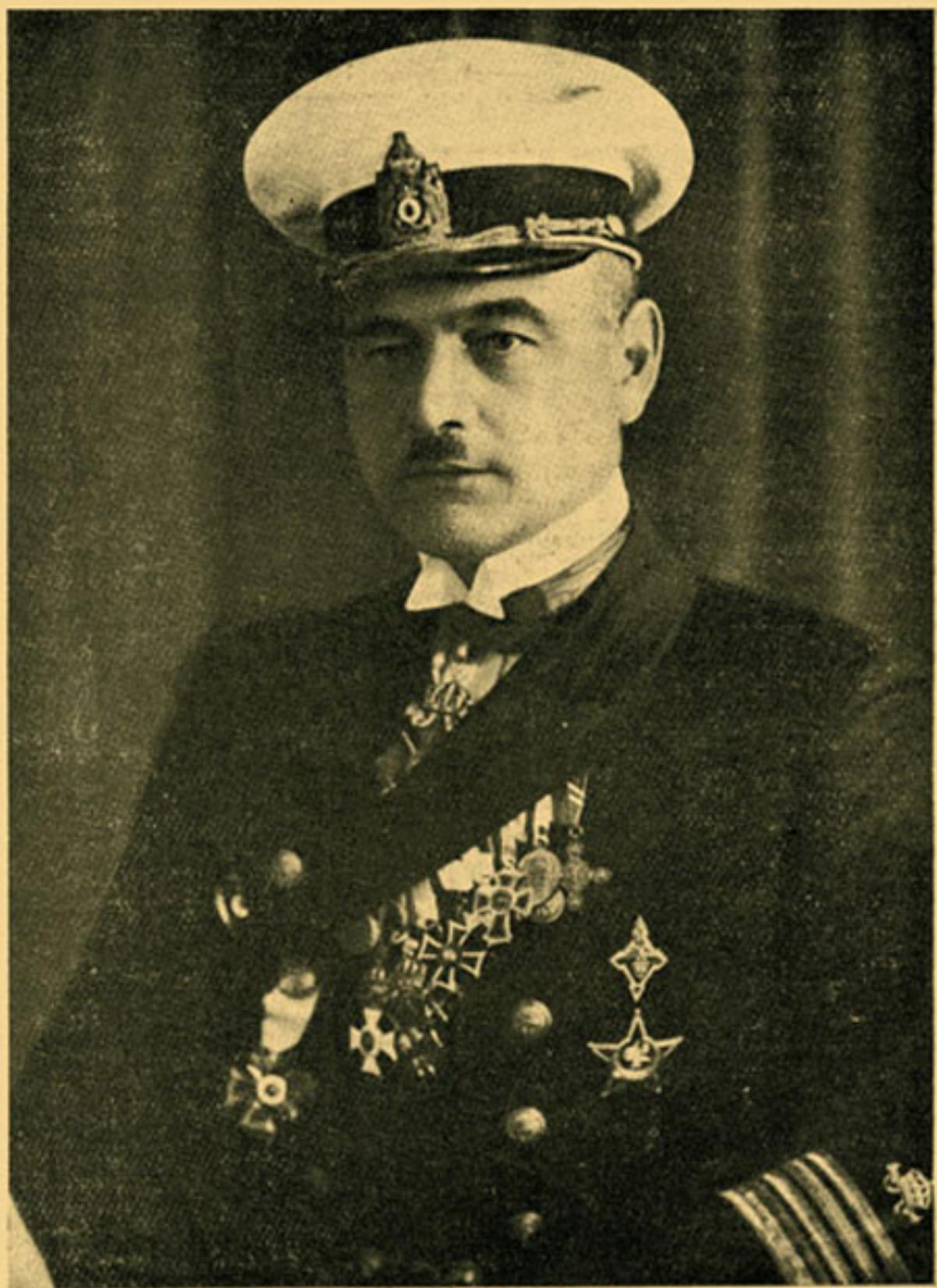


София.

Мартъ 1931.



Генералъ-лейтенантъ Александъръ Кисъовъ
Министеръ на Войната.



Капитанъ I р. о. з. Борисъ Стателовъ
Началникъ на Морска учебна часть.
(Отъ м. декемврий 1927 г. до сега)



Капитанъ I р. о. з. Сава Стефановъ
Началникъ на Морската и Рѣчна полицейска служба и
Морскитѣ училища.

Морска Учебна Часть
Морско Училище

Юбилеенъ
сборникъ

за

50 годишната дейност

на

Морското Училище

1881–1931 г.

ВАРНА
Печатница на Морска учебна часть
1931 г.

Настоящият юбилеенъ сборникъ е съставенъ отъ началника на Морското училище капитанъ II р. о. з. Сава Н. Ивановъ, подпомогнатъ отъ възпитателите и преподавателите въ училището: мичманъ I р. о. з. Ат. Шалапатовъ, мичманъ I р. о. з. Валентинъ Паспалеевъ, мичманъ II р. о. з. Петъръ Рашеевъ, Цачо Геновъ, Койчо Георгиевъ, Георги Георгиевъ, Димо Поповъ, Методи Ивановъ, инж. Ст. Стефановъ, инж. Конст. Давидовъ, инж. Дан. Мариновъ и отъ преподавателя въ Специалнитѣ школи (възпитаника на училището) запасниятъ лейтенантъ Иванъ Стоенчевъ.

ОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ

1881—1931 г.

Отчетъ

за

50 годишната дейност на Морско- то училище (бившето Морско ма- шинно училище).

1. КРАТКА ИСТОРИЯ НА МОРСКОТО УЧИЛИЩЕ.

Следътъ освободителната война въ 1877—1878 година, ру-
сите туриха началото на Дунавската флотилия като оставиха-
въ Русенското пристанище 3 кораба, 7 катера и единъ шлепъ.

Въ новосформированата българска Дунавска флотилия, първоначално заеха строевитъ и технически служби руските
офицери, техници и моряци, защото нѣмаше българи под-
гответни въ областта на морското дѣло.

Тази флотилия, обаче, не можеше и не трѣбваше дъл-
го време да остане въ това положение. Наложително бѣше
състава на флотилията да се национализира. Съ огледъ на
тази нужда и за да се възбуди интереса на българина къмъ
морското дѣло въ по-широкъ мащабъ, преди 50 години, ко-
гато началникъ на Дунавската флотилия е билъ капитанъ-
лейтенантъ Конкеевичъ, се замисли и тури началото на Мор-
ското Училище.

Съ циркуляръ № 7 по Военното ведомство отъ 9.I.1881
година се обявява положението на новоформираното Морско-
училище. Чрезъ него Военното министерство разгласява за
сведение, че Морското управление въ Русе ще приема деца
отъ 14 до 18 годишна възрастъ съ цель „да ги подготви за
машинисти и други родъ майстерства“ при следните условия: *).

„1. Родителите, роднините или опекуните на децата сѫ
длъжни да сключатъ контрактъ съ Морското управление въ
Русе, по силата на когото изучаващите нѣкое майстерство
или пъкъ машинното дѣло, сѫ длъжни да служатъ три го-

*) Условията се предаватъ тѣй, както сѫ били оповестени на вре-
мето; корегиранъ е само правописа.

дини на държавните паравои или пък въ арсенала (работилницата) на пристанището.

2. Срокът на обучение за разните майсторства е три години.

3. Ученикът, който е свършилъ три годишния срокъ на обучение, въ продължение на службата си ще получава месечна заплата не по-малко отъ 30 лева и ще има пълно казионно съдържание. Тази служба се счита като изпълнение на воинската повинност; следъ изтичането на този срокъ учениците иматъ право да бждатъ зачислени въ запасъ на общо основание.

4. Въ всичкото време на стоението на флотска служба, учениците не се повикватъ за изпълнение на воинска повинност, съгласно § 19 отъ закона за вземане новобранци.

5. Прошенията се подаватъ на името на заведующия морската часть".

Следъ обявяването на този циркуляръ много българчета отъ различни крайща на България съ пристигнали въ Русе за да се запишатъ ученици въ новооткритото Морско училище, съ желание да се подгответъ за морски техники. Напливът изглежда, че е билъ много голъмъ, защото е станало нужда да се подбиратъ кандидатите и част отъ тяхъ да се върнатъ обратно. Споредъ едни, не напълно потвърденъ, споменъ първоначално съ постъпили въ училището около 40 души българчета, които къмъ 28 февруари 1881 година били облечени въ форменно облекло и започнали занятията. Отначало, около 2–3 седмици, учениците съ имали само практически занятия въ арсенала на Дунавската флотилия и чакъ следъ това били започнати редовните занятия. Изглежда че въ последствие, поради тежката и не-привична работа, много отъ учениците съ се отказали да продължаватъ обучението си и въ училището съ останали само една малка част отъ тяхъ — около десетина души.

Подробни сведения за този тъй отдалеченъ отъ настъ периодъ липсватъ. Въ официалните документи е запазенъ само горецитирания циркуляръ № 7 отъ 9.1.1881 г., съ който се обявява за формирането на Морското училище и положението му. (Пъленъ срокъ на обучение 6 години: 3 години теория и 3 години практика).

Първоначално училището се е помещавало въ едно отъ зданията на Дунавската флотилия, построено на бръга на река Ломъ, където сега се помещава магазията на Подвижната служба отъ Дунавската полицейска служба. (Вижъ снимките на стр. 17.)

Презъ това време Морското училище се е наричало още „Машинна школа“, а въ последствие „Техническа школа“.

Съ циркуляръ № 115 отъ 1887 година се обявява за сведение по Военното ведомство, че военниятъ министеръ е разрешилъ въ положението за Морското училище, обявено



Зданието, където сѫ се помѣщавали класнитѣ стаи на Морското училище въ Русе презъ 1881 и следващитѣ нѣколко години, гледано отъ северъ къмъ югъ. Сега това здание се използва отъ Подвижната служба на Дунавска полицейска служба.



Сѫщото здание, гледано отъ югъ на северъ.

съ циркуляръ № 7 отъ 9 януарий 1881 г., да се измѣни срока за обучението на майстерствата и машинното дѣло вмѣсто три на две години. (Отнася се за тригодишната теоритическа подготовка, която се намалява на две години).

Основавайки се на тия два циркуляра училището продължава да сѫществува до 1892 година, когато то претърпява първите значителни реформи.

* * *

Съ заповѣдь № 498 отъ 1892 година се обявява по Военното ведомство Височайше одобреното „Положение и програма за унтеръ-офицерската морска школа при флотилията и морската часть“, която да се вземе за ржководство и точно изпълнение.

Ето точниятъ текстъ на положението:

**ПОЛОЖЕНИЕ
за унтеръ-офицерската морска школа при флотилията
и морската часть.**

§ 1. За да имаме въ флотилията унтеръ-офицери, специално подгответи, които да отговарятъ на назначението си и да може службата да се изпълнява точно по воено-морскитъ закони и за подготвяне на тѣзи унтеръ-офицери, устройва се при флотилията и морската часть *Морска унтеръ-офицерска школа*, която има за цель да подготвя унтеръ-офицери за следующитъ категории: 1) боцмани; 2) кърмчии; 3) артилеристи; 4) миньори; 5) машинисти.

§ 2. За ученици въ тази школа ще се приематъ младежи български поданици, които сѫ свършили съ успѣхъ III или по-горенъ класъ при гимназиите или общински училища и на възрастъ отъ 15 - 18 години.

§ 3. Курса на школата ще трае три години и учениците презъ това време ще получаватъ казионно доволствие. Следъ свършването на курса обезателната имъ служба ще се продължава още две години, следъ което могатъ да оставатъ на свърхосрочна служба.

§ 4. Следъ свършването на школата, тѣзи които издѣржатъ екзамена, ще бѫдатъ произведени въ 3-то морско звание, а тѣзи които не издѣржатъ екзамена, ще служатъ една година като матросъ, и следъ този срокъ, по засвидетелствуване отъ началството на старанието имъ и знание на службата, може да бѫдатъ произведени въ 3-то морско звание.

§ 5. По единъ отъ всѣка категория, който свърши съ най-отличенъ успехъ школата, ще получи едно парично възнаграждение отъ 500 лева.*)

*) § 5 е отмѣненъ съ заповѣдь № 463 отъ 1893 г.

§ 6. Следъ свършването на школата учениците, следъ производството имъ, получаватъ плата по звание и опредѣлена по бюджета.

§ 7. Които бжатъ произведени въ б-то унтеръ-офицерско звание, следъ 10 години непреривна служба като унтеръ-офицери могатъ да бжатъ произведени въ I-ви офицерски морски чинъ отъ екипажния корпусъ.

§ 8. Всички ученици се подчиняватъ на всички военни закони и постановления.

§ 9. За постъпване въ школата, желающитъ подаватъ прошение до началника на флотилията и морската часть при което трѣбва да представятъ следующитъ документи: 1) метрическо свидетелство; 2) училищно свидетелство; 3) свидетелство за че не е състоялъ и не състои подъ сѫдъ; 4) свидетелство за поданство и 5) свидетелство отъ родителите си или настойниците, че му позволяватъ да постъпи въ школата.

§ 10. Занятията въ школата ще бжатъ раздѣлени на два курса: зименъ и лѣтенъ; зимния курсъ ще бжде на сухо, а лѣтния — на парусния корабъ и на другите кораби, съгласно програмата за зимните и лѣтните занятия.

§ 11. Въ третата година на школата могатъ да постъпватъ всички унтеръ-офицери отъ разните категории по представлението на началника имъ и като издѣржатъ изпитъ на предметите отъ втората година.

Следъ „Положението“ следва „Програма за унтеръ-офицерската морска школа при флотилията и морската часть,“ която ще дадемъ на друго място — при разглеждане учебните програми на училището презъ 50 годишното му съществуване.

Презъ следующата 1893 година, обаче, съ заповѣдъ № 463 по Военното ведомство, възъ основа на Височайше удобрения докладъ отъ воения министъръ № 417 отъ 12 ноемврий, § 5 отъ „Положението и програмата за унтеръ-офицерската морска школа при флотилията и морската часть“ се отмѣнява. Това ще рече, че предвидената годишна премия отъ 500 лева за първия по успѣхъ ученикъ отъ всѣки отдѣлъ на унтеръ-офицерската школа по нататъкъ не се е давала.

Тѣзи реформи сѫ останали въ сила до 1900 година, когато училището се реформира наново основно, получава името „Машинно училище“ и се премѣства въ Варна.

Презъ този периодъ (1892 до 1900 година) учениците сѫ нѣмали постоянно училищно здание. Тѣ сѫ живѣли въ едно отъ зданията на Дунавската флотилия, а сѫ се учили въ наети кжци въ града Русе, близо до района на Ду-



Русе — люлката на българския флотъ и морското училище въ време на наводнението въ 1897 г. — сега Дунавската полицейска служба.



Спалното помещение на сегашната Дунавска полицейска служба, където до 1930 година съд живѣли възпитаниците на унтеръ-офицерската морска школа и където и сега още живѣятъ учениците практиканти отъ училището.

навската флотилия. Обикновенно, сутринъ съд имали теоритически занятия, а следъ обядъ съд практикували въ арсенала на Дунавската флотилия. Следъ привършване на 3 годишния теоритически курсъ учениците съд практикували задължително две години въ корабите и катерите на флотилията, а също така и въ арсенала.



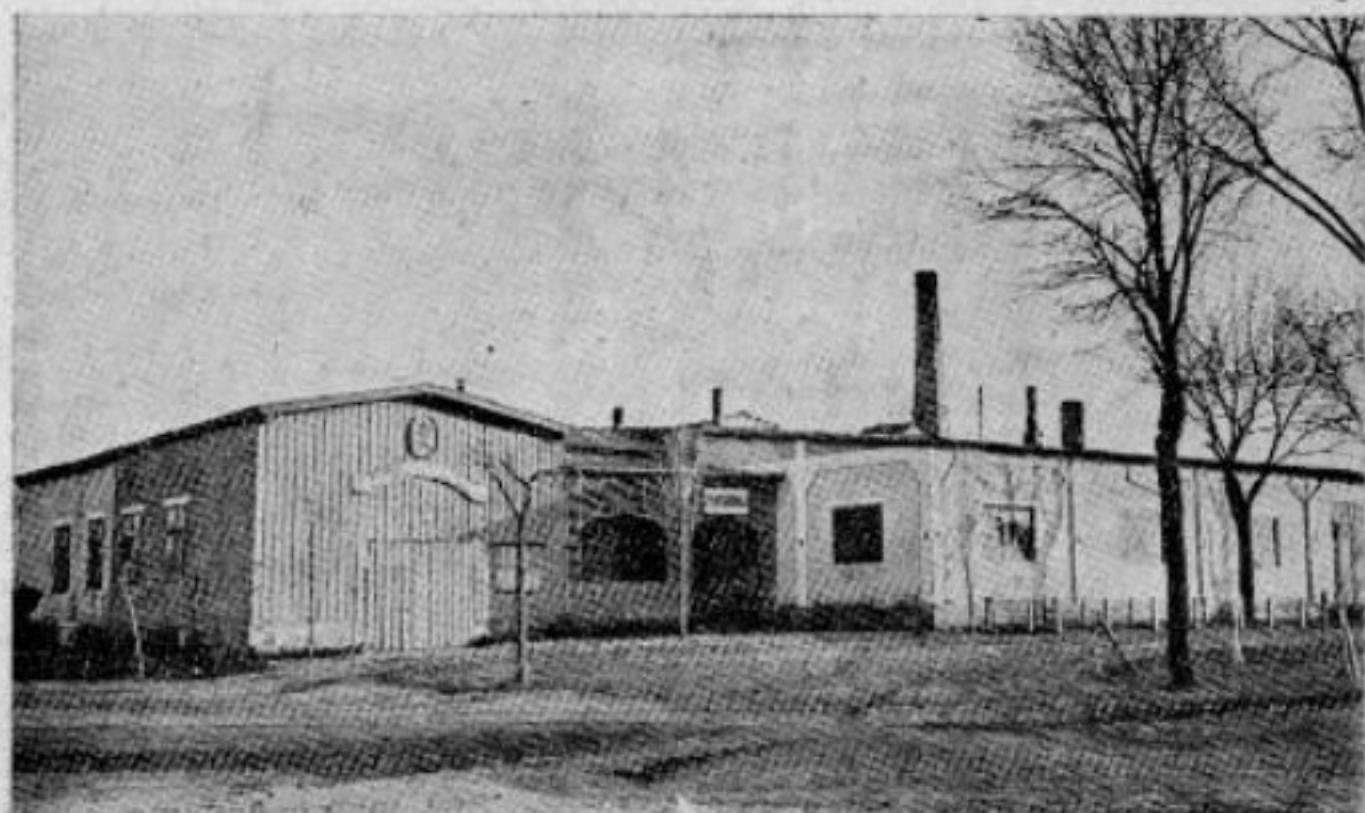
Русе — Едно отъ зданията въ което сж се помъщавали класнитѣ стаи на Машинисто училище.



Русе — Зданието, въ което сж се помъщавали класнитѣ стаи на Машиниста школа преди да се премѣсти въ Варна.

*
**

Третиятъ важенъ етапъ отъ развитието на Морското училище започва отъ 1900 година, когато Унтеръ-офицер-ската морска школа при флотилията и морската часть се



Арсенала на Дунавската флотилия, сега работилница на Дунавската полицейска служба, кждето отъ 50 години непрекъснато практикуватъ възпитаниците на Морското училище.



Корабитѣ отъ Дунавската флотилия, кждето сѫ практикували възпитаниците на Машинното училище отъ създаването му до 1913 г.

раздѣлятъ на две училища — Машинно училище при флота въ Варна за подготвяне на машинисти и Минно училище съ доброволци ученици за огниари, рулеви и артилеристи. Началото на тия нови реформи и важенъ етапъ отъ развитието на училището се урежда съ заповѣдь № 82 отъ 1900 година, съ която се обявява по Военното ведомство Височайше удобреното „Положение за попълване на флота съ войници техници“ за да се има за ржководство и изпълнение.*)

Ето пълния текстъ на това положение:

*) Тази заповѣдь е отпечатана въ „Военни известия“, брой 26 отъ 1900 г.

ПОЛОЖЕНИЕ
за попълване на флота съ войници-техници.

1. Войници-техници въ флота се считатъ: а) механицитѣ; б) миньори-торпедиститѣ; в) маневриститѣ; г) рулевитѣ; д) огняритѣ и е) артилериститѣ.

2. За подготовката на войници-техници, при флота, съществуватъ две училища: машинно и минно.

3. Съ войници-техници флота се попълва преимущественно отъ доброволци.

4. Механицитѣ се подготвяватъ въ Машинното училище теоритически и на параходитѣ практически — въ срокъ отъ 5 години. Въ Машинното училище ежегодно се приематъ 16 души доброволци, които тръбва да бѫдатъ не по-млади отъ 16 и не по-стари отъ 21 година и да иматъ най-малко трикласно гимназиално образование.

5. Миньори-торпедиститѣ се подготвяватъ въ минното училище — въ продължение на 4 години. Въ минното училище ежегодно се приематъ 8 ученици доброволци, които тръбва да сѫ свършили най-малко първи гимназиаленъ класъ и да сѫ на възрастъ отъ 17 до 21 година.

6. Огняритѣ, рулевитѣ, маневриститѣ и артилериститѣ се обучаватъ на параходитѣ — въ продължение на 4 години. За ученици се приематъ ежегодно 16 души, които тръбва да бѫдатъ на възрастъ отъ 17 до 21 година и да сѫ свършили най-малко първи гимназиаленъ класъ.

7. Първите две години отъ обучението на ученицитѣ се зачитатъ за отбиване на задължителната имъ военна служба. Останалите три години отъ обучението за машинисти и две години за миньоритѣ и пр. се взематъ въ сметка за задължителното оставане на свърхсрочна служба.

8. Всъки ученикъ, който свърши Машинното училище, е длъженъ да остане четири години на свърхсрочна служба, а обучащите се въ минното училище и другите специалности — три години. Въ противенъ случай и едните и другите сѫ длъжни да заплатятъ по 400 лева за всяка година задължителна свърхсрочна служба.

9. Ученицитѣ доброволци получаватъ заплата за първите две години като редници на срочна служба; за третата година — като младши унтеръ-офицери; за четвъртата година — машиниститѣ по 240, а останалите — по 360 лева годишно; за петата година машиниститѣ — по 360 лева.

10. Следъ оставането на свърхсрочна служба всички получаватъ заплата, каквато ще бъде установена възакона и споредъ числото на годините, преминати на свърхсрочна служба.

11. Свърхсрочнослужащите войници-техници възлота, следъ прослужване 5 години свърхсрочна служба могатъ да бъдатъ назначавани за помощници-техници (чиновници), но по конкурсъ.

12. Програмата за обучението на доброволците ученици и реда за приемането имъ на служба се установяватъ отъ особенъ правилникъ, утвърденъ отъ военния министъръ".

Следъ положението следва и правилника; ето и неговия пъленъ текстъ:

ПРАВИЛНИКЪ

за реда за приемането доброволци-ученици въ Машинното училище при флота и програма за обучението имъ.*)

1. Въ Машинното училище при флота за доброволци-ученици се приематъ всички младежи, български поданници, които съгласно „Положението за попълване флота съ войници-техници (заповѣдь по военното ведомство № 82 отъ 6 мартъ 1900 г.) сѫ на възрастъ не по-млади отъ 16 години и не по-стари отъ 21 година и да иматъ най-малко гимназиално образование.

2. Желающите да постъпятъ въ училището подаватъ прошение до началника на флота въ гр. Варна, при което представляватъ и следующите документи: 1) училищно свидетелство; 2) метрическо свидетелство; 3) свидетелство че не сѫ подъ сѫдъ и следствие и че сѫ благонадеждни; 4) свидетелство, че не сѫ женени; 5) свидетелство отъ родителите или опекуните имъ за безусловно съгласие; 6) задължително, че ще служатъ обезателно въ флота 6 години, отъ които 3 години теоритически курсъ, 2 години практически курсъ и 1 година свърхсрочна служба и то, като пунктъ 8-й отъ поменатото горе положение се тълкува въ смисъль, че заплащането по 400 лева за всяка година задължителна свърхсрочна служба се разрешава за последната шеста година, т. е., че учениците тръбва безусловно да прослужатъ въ флота пять цѣли години, презъ които трае обучението имъ. Кандидатите тръбва да сѫ свършили трети класъ презъ текущата година, а свършилиятъ IV и по-горенъ класъ се допу-

*.) Утвърденъ отъ военния министъръ на 30.VI.1900 год. — предписание до флота № 3225 отъ сѫщата дата,

щать и въ случай, че сж го свършили и презъ минати години. Всъко прошение не придружено отъ всички гореизброени документи, остава безпоследствие.

3. Началника на флота обявява предварително чрезъ „Държавенъ вестникъ“ и „Военни известия“, за срока презъ който се приематъ прошенията.

4. Въ случаи, когато числото на удовлетворяющите надминава имеющите се ваканции, то следъ медицинско освидетелствуване, между здравите се произвежда конкурсъ и се приематъ тия отъ тяхъ, които получатъ най-високъ балъ.

5. Имената на ония отъ кандидатите, които удовлетворяватъ на всички условия се напечатватъ въ по-менатите въ пунктъ 3-й вестници, като същевременно се опредѣли и деня, въ който тѣ трѣбва да се явятъ въ частъта и се укаже, ако съгласно пунктъ 4-й ще се произведе конкурсъ, а тия, които не удовлетворяватъ, документите имъ се повръщатъ чрезъ околийските началници.

6. Конкурса се произвежда отъ една петочленна комисия, назначена отъ началника на флота и то по материала, преминатъ въ гимназията и въ третия класъ включително.

7. Приетите на служба доброволци-ученици служатъ на общо основание и получаватъ заплата съгласно пунктовете 9-й и 10-й отъ „Положението за попълване флота съ войници-техници“.

8. Пунктъ 11-й отъ същото положение трѣбва да се тълкува въ смисъль, че 5-те години свърхсрочна служба, които трѣбва да прослужатъ свърхсрочнослужащите войници-техници, за да могатъ да бѫдатъ назначавани за помощници-техници (чиновници) по конкурсъ, започватъ следъ изтичането на шестъхъ години задължителна служба, за които е дума въ пунктъ 2-й на този правилникъ и то ако кандидата за конкурсъ е служилъ непрекъснато.

9. Казаното въ пунктъ 7-й отъ споменатото горе положение, че първите две години отъ обучението на учениците се зачитатъ за отбиване на задължителната имъ военна служба трѣбва да се разбира въ смисъль, че начиная отъ третата година, службата имъ се счита за свърхсрочна само при изчислението годините за пенсия.

10. Постъпилиятъ на служба доброволци-ученици предварително преминаватъ предвидения въ § 22 отъ положението за реда на обучението младите войници въ пехотата единъ месеченъ курсъ, следъ което се пристъпва къмъ тяхното професионално обучение.

11. Професионалното обучение на доброволците ученици-машинисти, се разделя на два периода: първия теоритически и втория практически. Теоритическото обучение трае три учебни години въ три последователни отдѣления, а практическия — последните две години.

12. Въ края на всяка учебна година, доброволците ученици машинисти държат изпит предъ една комисия, назначена отъ началника на флота. Издържалите удовлетворителен изпит минават въ по-горно отдѣление, неиздържалите, по усмоктрението на началника на флота, остават да повтарятъ сѫщото отдѣление, или съ тѣхъ се постъпва сѫгласно чл. 93 отъ „Закона за носене военните тегоби“.

13. Времето, преминато за повторение на нѣкое отдѣление не се взима въ сметка, т. е. това време не се счита за никаква служба.

14. Следъ свършване обучението отъ първия периодъ доброволците-ученици се разпращатъ въ паракодитъ, миноносцитъ, катеритъ и арсеналитъ за практическо двугодишно обучение.

15. Следъ окончателното свършване на Машинното училище всѣки доброволецъ-ученикъ машинистъ за свършването на училището получава свидетелство по установенъ образецъ. Въ свидетелството подробно се указаватъ предметите, които сѫ изучавали и баловете, които ученика е получилъ по тѣхъ на изпитите. При това за окончателенъ балъ се взема оня, който ученика е получилъ на последния изпитъ. Изпитите се правятъ върху материала, преминатъ въ течение на цѣлата учебна година, и на последния изпитъ по даденъ предметъ върху всичкия материалъ, който се изучава по тоя предметъ въ училището. Въ свидетелството се указва още на какви паракоди, минооски или катери и на кои именно ученика е прекаралъ последното си двугодишно-практическо обучение. Резултата отъ практическото обучение се квалифицира по донесенията на командирите на паракодите, миноосците и пр. Оценката и резултата отъ изпитите става по б-то балната система. Свидетелствата носятъ печатъ на флота и сѫ скрепени съ подписите на началника на флота, на началника на щаба на флота и на адютанта на сѫщата.

16. На ония доброволци-ученици, които сѫ уволнени по пунктъ 12 или по пунктъ 23 отъ тоя правилникъ, не имъ се дава никакво удостовѣрение за престояването имъ въ училището, а на тѣзи, които сѫ уволнени по болестъ по тѣхно желание, имъ се дава удостовѣрение за престояването имъ въ училището, въ

което е указано отъ кое отдѣление се уволнява ученика и последнитѣ му балове по предметитѣ.

17. Занятията презъ теоритическия периодъ се раздѣлятъ на два курса: зименъ и лѣтенъ. Зимния курсъ започва отъ 1-й октомврий и трае до 1-й юний, а лѣтниятъ започва отъ 1-й юлий и трае до края на месецъ септемврий. Месецъ юний се употребява за изпититѣ.

18. Занятията презъ зимния курсъ сѫ теоритически и се водятъ съгласно програмата за тия занятия, а презъ лѣтния—практически.

19. Предметитѣ, които се изучаватъ въ Машинното училище при флота въ периода на теоритическото обучение и въ течение на трите отдѣления сѫ: Алгебра, Геометрия, Тригонометрия, Дескриптивна геометрия, Физика, География, Български езикъ, Морско дѣло, Морска хигиена, Кочегарно дѣло, Машинно дѣло, Парни котли, Парни машини, Чертане и Устави.

20. Практическите занятия се заключаватъ въ изучаване практически кочегарното дѣло, разглобяване и сглобяване на машинитѣ, изучаване на ковачеството, токарството, слесарството и литейството.

21. Ежегодно, въ началото на всѣки курсъ начальника на флота назначава преподавателитѣ и ржководителитѣ на занятията и съставлява разписание за ежедневнитѣ занятия въ училището.

22. За преподаватели и ржководители на занятията въ Машинното училище се назначаватъ отъ г. г. офицеритѣ и чиновницитѣ отъ флота. Начальника на флота въ зависимостъ отъ срѣдствата и бюджета може за преподаватели по общообразователнитѣ предмети да наема и външни лица.

23. Начальника на флота има право да уволнява доброволците-ученици машинисти по дисциплинаренъ редъ: за лошо поведение, за немарливостъ и по неспособностъ за длѣжността, съгласно чл. 91 отъ „Закона за носене военнитѣ тегоби“.

Следъ този правилникъ следва и „Правилника за реда и приемането на доброволци-ученици въ Минното училище при флота и доброволци-ученици за огњари, рулеви и артилеристи на служба въ сѫщия“ *), който ще изоставимъ, тъй като той не е въ връзка съ нашия отчетъ за 50 годишното сѫществуване на Машинното училище.

*) Отпечатанъ въ „Систематически сборникъ на законитѣ, указитѣ, заповѣдитѣ по военното ведомство отъ 1877 до 1901 г.“ Отдѣлъ I—VI, стр. 640 и 641. (Издание на Военното министерство). София, 1901 г. По сѫщия сборникъ сѫ цитирани и горепоказанитѣ циркуляри и заповѣди, положения и правилници.

Отъ гореизложените цитати се вижда, че съ премѣстване на училището въ Варна и наричането му съ името „Машинно училище при флота“ задължителниятъ курсъ е билъ всичко 6 години, отъ които три години теоритически курсъ, 2 години практически курсъ и 1 година свърхосочна служба, която е могла да се откупи срещу 400 лева. Занятията презъ теоритическите курсове сѫ се раздѣляли на два периода: зименъ — отъ 1. октомври до 1. юни и лѣтенъ отъ 1. юли до края на м. септемврий. Презъ месецъ юни сѫ се произвеждали изпитите предъ специална комисия, назначена отъ началника на флота. Занятията презъ зимния периодъ сѫ били теоритически и сѫ се водили съгласно специална програма: Изучавали сѫ се следните предмети: Алгебра, Геометрия, Тригонометрия, Дескриптивна геометрия, Физика, География, Български езикъ, Морско дѣло, Морска хигиена, Кочегарно дѣло, Машинно дѣло, Парни котли, Парни машини, Чертение, Устави, Електротехника, Аналитична геометрия и Химия. Занятията презъ лѣтния периодъ сѫ били практически. Тѣ сѫ се заключвали въ практическото изучаване на огненото дѣло, разглеждане и сглобяване на машините, прислужване на машините, изучаване на ковачеството, стругарството, шльосерството и лѣкарното дѣло. За преподаватели и ръководители на занятията въ Машинното училище се назначавали офицерите и чиновниците отъ флота. Началникъ на флота, въ зависимост отъ срѣдствата на бюджета е можалъ да наема за преподаватели по общо образователните предмети външни лица.

Въ „Положението за устройството на флота“, обявено съ заповѣдь по Военното ведомство № 80 отъ 1905 г., назначението на Машинното училище е формулирано така: „Машинното училище има назначение да подготвява воини специалисти по службата при разните машини, като машинисти, маневристи, електротехници, рулеми, торпедисти и пр.“ Въ сѫщото „Положение за устройството на флота“ — пунктъ 27 — сѫ формулирани правата и длѣжностите на началника на Машинното училище така: „Началника на Машинното училище е непосрѣдствено подчиненъ на началника на флота. Той е длѣженъ да се грижи за доброто устройство и правилната подготовка на учениците, споредъ назначението. Той се ползува съ права на ротенъ командиръ“.

Въ 1900 година Машинното училище за пръвъ пътъ фигурира въ щата на флота като отдѣлна единица (рота). Споредъ този щатъ, щатните длѣжности въ Машинното училище сѫ били: 1 лейтенантъ (началникъ на училището), 2 мичмани I р. (помощници и възпитатели), *) 1 механикъ I

*) Фактически, обаче, е билъ назначаванъ само единъ мичманъ I р. за помощникъ.

класъ, 1 помощникъ-механикъ, 1 машинистъ I разрядъ, 1 фелдфебель, 8 моряка и 48 ученика-машинисти (по 16 души въ всѣки курсъ).

По една част отъ предметите учениците сѫ имали печатани учебници. По другите предмети тѣ сѫ учили по записи, които сѫ били отпечатвани отъ самите ученици на тѣхни срѣдства. Парите за необходимите материали и хартия по отпечатването на записките сѫ се събиравали по следния начинъ: Вместо всѣки ученикъ да получава дневно по единъ хлѣбъ, всѣки 4 ученика получавали по три хлѣба. Спестенитетъ по този начинъ хлѣбъ се продавалъ, а придобитите суми се давали въ общата каса за издаване на записи.

Презъ това време — начиная отъ 1900 година — Машинното училище се е помещавало въ сегашното здание на училището за глухонѣми на улица „Княжеска“ (Вижъ стр. 30). Това здание е служило за помещение на Машинното училище (спално помещение — горе и класни стаи — долу) до 1910 година. Къмъ 1908 г. то е станало тѣсно за всички нужди на училището и е станало нужда да се премѣстятъ спалните стаи на III курсъ въ зданието, кѫдето по-рано се е помещавалъ щаба на флота и кѫдето въ последствие бѣше окръженъ затворъ (Вижъ снимката на стр. 31). Това положение е траяло до 1910 година, когато цѣлото училище е било премѣстено въ района на флота.

* *

Презъ 1904 година настъпилъ единъ много важенъ моментъ отъ живота на Машинното училище, който тури началото на четвъртия по редъ периодъ отъ развитието на училището. Благодарение на грижите и постоянството на единъ отъ най-подходящите за тази служба и най-деятелните началници на Машинното училище — инженеръ-механикъ лейтенантъ Тодоръ Соларовъ, подпомогнатъ отъ майката на единъ отъ тогавашните възпитаници на училището — първата българска телеграфистка г-жа Пенка Генова, която е била близка позната на полковника отъ Военното министерство Радко Димитриевъ и на мнозина народни представители, въ края на 1904 година Машинното училище при флота било признато за срѣдно техническо учебно заведение, въ времето на военния министъ генералъ-майоръ Савовъ.

Съ указъ № 90 отъ 30.XII.1904 г. е утвърденъ „Закона за откриване на Машинното училище при флота“, *) единствениятъ членъ на който гласи:

„Да се открие Машинно училище при флота съ права на срѣдно-техническо учебно заведение“.

*) Приетъ въ Народното Събрание на 3.XII.1904 год.



Зданието на Д-ръ Флори, въ което се е помещавало Машинното училище отъ 1900 — 1910 г., сега пансионъ за глухонъми, на улица „Княжеска“ — Варна. Снимката е направена на 11 май 1903 г. по случай ученическиятъ празникъ „Св. Кирилъ и Методий“. На предния планъ се вижда началника на училището инж.-мех. лейтенантъ Т. Соларовъ и помощникъ началника мичманъ I р. Костовъ.



Зданието въ което къмъ 1908 – 1909 г. сж се помъщавали спалните стаи на III курсъ отъ Машинното училище. Това здание въ последствие е било преобрънато въ окръженъ затворъ, а сега е освободено.

Отъ този моментъ, почти следъ четвъртъ въковно съществуване, Машинното училище стъпва на здрава основа. Програмата за обучението на учениците се попълва и подобрява, за да съответствува на нуждите на едно сръдно техническо учебно заведение. Въ 1906 година е отпечатана специална книжка отъ 52 страници: „Програма по предметъ, преподавани въ Машинното училище при флота на Негово Царско Височество“,* утвърдена отъ военния министеръ генералъ-майоръ Савовъ на 1.VI.1906 г. Отъ нея се вижда, че къмъ това време учениците сж изучавали теоретически въ класъ преди обѣдъ презъ зимния периодъ следните предмети: Български езикъ, Алгебра, Геометрия, Геометрично и машинно чертане, Физика, Морска хигиена, Морско дѣло, Машинни елементи и Парни машини, Парни котли, Технология, Плоска тригонометрия, Механика, Електротехника, Съпротивление на материалитъ, Газови и водни двигатели и Строеви устави.**) Следъ обѣдъ презъ зимния периодъ, както и презъ цѣлия денъ презъ лѣтния периодъ, тѣ сж се занимавали съ практически занятия въ работилницата на флота, освенъ въ срѣда и сѫбота следъ обѣдъ, когато сж имали строй и домакинска работа.

*) Варна, 1906 г. Печатница Хр. Н. Войниковъ.

**) Споредъ отчета за 1907 – 1908 учебни години въ Машинното училище сж изучавали още: Отечествена история, География, Химия и Законъ Божи.

По общообразователнитѣ и по нѣкои отъ техническитѣ предмети учениците сѫ имали печатани учебници, а по по-вечето и по-важнитѣ технически предмети учениците сѫ получавали записки отъ своите преподаватели, които сѫ се литографирали обикновенно въ училището отъ самите ученици и въ по-вечето случаи на тѣхни лични срѣдства.

Благодарение на веществата и грижите на първиятъ самостоятеленъ началникъ на Машинното училище инженеръ-механикъ лейтенантъ Тодоръ Соларовъ, училището бързо си извоюва едно солидно положение на първостепенно въ страната ни срѣдно техническо учебно заведение, кѫдето сѫ се стремили да постигнатъ младежи отъ различните краища на България, почти винаги по-вече по число, отколкото сѫ били нуждни споредъ щата на училището. Поради тази причина въ училището сѫ бивали подбирани способни младежи, което обстоятелство още по-вече е спомогнало за създаване добро име за това училище.

На 9. януари 1906 година е била отпразнувана скромно 25 годишнината отъ основаването на училището.



Състава на Машинното училище при флота на Негово Царско Височество, снетъ предъ зданието на училището на 9. I. 1906 г. по случай 25 годишнината отъ основаването на училището.

Съ заповѣдь № 365 по Всенното ведомство отъ 30. XII. 1906 година, подписана отъ военния министъръ генералъ-майоръ Савовъ, срока за обучението на учениците машинисти се измѣня отъ 6 на 8 години. Ето и текста на самата заповѣдь.

„Съ съзволението на Негово Царско Височество, заповѣдвамъ да се прибави къмъ Височайше утвърде-

ното положение на попълване флота съ войници-техники, обявено съ заповѣдь по Военното ведомство отъ 1900 година № 82, щото: „Учениците отъ Машинното училище следъ свършване три годишна теория и две годишна практика задължаватъ се да изслужватъ три години свърхсрочна служба съ предвидената по бюджета заплата“. Това добавление къмъ положението заповѣдвамъ да се вземе за ръководство и точно изпълнение, като се приложи и за учениците постъпили въ поменатото училище презъ 1906 година“.

На следната година, обаче, съ заповѣдь № 216 по Военното ведомство стъ 1907 г., се отмѣня това положение за постъпилите преди излизането на горната заповѣдь № 365 ученици-машинисти. Въ тази заповѣдь (№ 216 отъ 1907 г.) се казва:

„Въ допълнение и измѣнение на заповѣдъга по Военното ведомство отъ миналата година подъ № 365 заповѣдвамъ, щото прибавлението къмъ положението за попълване на флота на Негово Величество съ войници-техники да не се прилага за учениците въ Машинното училище при флота, постъпили презъ 1906 г.“

Този четвърти периодъ отъ развитието на Машинното училище, не тъй отдалеченъ отъ нашите дни, достатъчно добре е освѣтленъ както отъ цитиранитѣ по-горе: „Законъ за Машинното училище при флота и Програма за предметът, преподавани въ Машинното училище при флота на Негово Царско Височество“, тъй и отъ запазения въ сбирките на новосформирания презъ 1931 г. училищенъ музей — „Отчетъ за учебната 1907—1908 година“ и помѣстенитѣ спомени въ неофициалния отдѣлъ на настоящия сборникъ. Все пакъ, за да дадемъ едно още по-пълно освѣтление на този периодъ, който се явява като истински фундаментъ на настоящето Морско училище, ний ще цитираме и тия параграфи отъ „Проектъ-положението за устройството на флота на Негово Царско Височество въ мирно време“ (Обявено по Военното ведомство съ заповѣдь № 338 отъ 1907 г.), които се касаятъ за целитѣ, уредбата и службата въ Машинното училище:*)

„§ 227. Машинното училище има назначение да подготвя машинния и механическия персоналъ за флота; то се попълва съ младежи съгласно съществуващето положение и правилникъ.

*) Споредъ Систематическия сборникъ на законитѣ, указитѣ, заповѣдитѣ и циркуляритѣ по Военното ведомство. I Допълнение 1901—1907 г. Отдѣлъ I—VI, стр. 298. София 1908 г. (Издание на военния чиновникъ Ив. Хрусановъ).

Реда на службата въ училището и начина за службенето на учениците впоследствие като машинисти са уредени съ особено положение.

§ 228. Преподаването става по специална у одобрена отъ Военното министерство програма. За преподаватели се назначаватъ щатни учители, а за предметите, по които нѣма подобни, назначаватъ се офицери и чиновници отъ частта.

§ 229. За началникъ на Машинното училище се назначава единъ щабъ-офицеръ съ Височайша заповѣдь. Той право е подчиненъ на началника на Морската част и се ползва съ правата на дружиненъ командиръ.

§ 230. Той се грижи за правилния ходъ на службата въ училището и следи щото занятията да се водятъ съ акуратност и заинтересованост отъ страна на преподавателите.

§ 231. Началника на училището въ началото на учебната година, заедно съ преподавателите, нарежда програмата за занятията за презъ следуемата се учебна година и я представлява на началника на флота за утвърждение. Въ края на учебната година той представлява отчетъ за дейността на училището за презъ изтеклата учебна година. Ако намира нѣкои недоволности и несъобразности въ обучението и занятията на машинистите, той донася своевременно за отхвърлянето и изменението имъ.

§ 232. Той строго се придържа въ съществуващи положения и правила за училището.

§ 233. По управлението на домакинството той се води съгласно положението за управлението на домакинството въ флота.

§ 234. За помощникъ началникъ на Машинното училище се назначава единъ оберъ-офицеръ съ Височайша заповѣдь.

Той се ползва съ правата на ротенъ командиръ.

§ 235. Помощника на началника на Машинното училище е непосрѣдствено подчинечъ на началника на Машинното училище и изпълнява всичките му възложени отъ него заповѣди".

На основание горепоменатите укази, заповѣди, положения и програми е продължило да съществува Машинното училище при флота до 1910 г., въ която е издадена нова заповѣдь за регулиране положението на Машинното училище.

Заповѣдъта по Военното ведомство № 301 отъ 27 септември 1910 г., подписана отъ замѣстникъ министра на войната, тогавашния началникъ щаба на армията — генераль майоръ Фичевъ, гласи:

„Обявявамъ по Военното ведомство за рководство и изпълнение удобреното отъ менъ „Положение за попълване флота на Негово Величество съ матроси-машинисти”, заедно съ приложенитѣ къмъ него: Правилникъ за реда на приемането доброволци ученици-машинисти въ Машинното училище при флота и Програма за предметитѣ, които се изучаватъ въ сѫщото училище*). Положението за попълване флота съ войници-техники, обявено съ заповѣдь по Военното ведомство отъ 1900 година подъ № 82 се отмѣнява“.

Новото „Положение за попълване на флота на Негово Величество съ матроси-машинисти“, относящо се къмъ цитираната по-горе заповѣдь по Военното ведомство № 301 отъ 1910 г., има следниятъ текстъ:

„Чл. 1. За попълване флота на Негово Величество съ матроси-машинисти при флота сѫществува Машинно училище, съ права на срѣдно техническо учебно заведение (Височайши указъ № 90 отъ 1904 г.).

Чл. 2. За матроси-машинисти се взематъ младежи, доброволци, български поданици, имеющи най-малко пълно четвъртокласно образование и да сѫ на възрастъ не по-млади отъ 15 години и не по-стари отъ 19 години.

Чл. 3. Постъпилите за въ училището доброволци за матроси-машинисти се зачисляватъ въ сѫщото като ученици машинисти.

Срока на службата на учениците машинисти е (7) седемъ години: а) три години теория, б) две години практика по корабите и арсенала и в) две години задължителна свърхсрочна служба.

Чл. 4. Учениците-машинисти добиватъ право на получаване свидетелства (атестатъ) за успешно свършване на училището, следъ изтичането на тригодишната теория и двегодишната практика, като се взематъ подъ внимание поведението и успѣха имъ, които сѫ имали въ двата отдѣла на обучението.

Чл. 5. Първите три години отъ теоритическото обучение на учениците-машинисти се зачита за отбиване на задължителната имъ военна служба; дветѣ практически — се зачитатъ за свърхсрочна служба — само по отношение на пенсия, а последните две — задължителна свърхсрочна служба — на общо основание, за свърхсрочна служба.

Чл. 6. Учениците-машинисти получаватъ заплата: а) първите три години въ теоритическия курсъ като редници; б) първата година отъ практическия курсъ по 240 л., а втората по 360 л. годишно и в) за задължи-

*.) Програмата се прилага отдельно.

телната такава служба получаватъ установената споредъ бюджета заплата, но не по-малко отъ 600 лв. годишно и др. добавачни, споредъ положението за свърхсрочно-служащите.

Чл. 7. Учениците-машинисти следъ свършването на теоритическия курсъ, добиватъ чинътъ младши подофицеръ, а съ преминаването на задължителната свърхсрочна служба, т. е. въ шестата година, добиватъ чина старши подофицеръ.

Чл. 8. Следъ свършването на 7 годишния срокъ учениците-машинисти се уволняватъ въ званието машинисти II р. (старши подофицеръ), а желаещите да останатъ да продължаватъ свърхсрочната служба, следъ една година свърхсрочна служба, на ваканция, безъ изпитъ се повишаватъ въ звание машинистъ I р. (фелдфебель) и следъ прослужване въ това звание три години на ваканция, също безъ изпитъ, се назначаватъ на длъжност помощникъ-механикъ. По-нататъшното имъ повишаване става съгласно „Положението за производствата на машинистите практици и теоритици въ флота“. (Заповѣдь по Военното ведомство № 178 отъ 1905 г.).

Чл. 9. Настоящето положение не се отнася за учениците-машинисти постъпили до 1906 г. включително (Заповѣдь по Военното ведомство № 216 отъ 1907 г.).

Къмъ настоящето положение сѫ приложени: 1) „Правилникъ за реда на приемането на учениците-машинисти въ Машинното училище при флота на Негово Величество“ и „Програма за предметите, които се изучаватъ въ сѫщото училище“.

Ето и текста на новия правилникъ:

Правилникъ за реда на приемането доброволци ученици-машинисти въ Машинното училище при флота на Негово Величество.

Чл. 1. Въ Машинното училище при флота на Негово Величество се приематъ доброволци (ученици-машинисти) всички младежи български поданници, които съгласно Чл. 2 отъ „Положението за попълване флота съ матроси-машинисти“ сѫ на възрастъ не по-млади отъ 15 години и не по-стари отъ 19 години и прите-жаватъ най-малко пълно IV класно гимназиално образо-вание.

Чл. 2. Желаещите да постъпятъ въ училището подаватъ прошение до началника на училището при флота по установения образецъ, при което прилагатъ следните документи:

- 1) Училищно свидетелство;
- 2) Кръстително свидетелство;

3) Свидетелство, че не съж подъ съдъ и следствие;
 4) Съгласително отъ родителите или опекуните имъ за безусловно съгласие (надлежно завърено;)

5) Задължително, че ще служатъ обязательно въ флота 7 години, отъ които 3 години теоритически курсъ, 2 години практически курсъ и 2 години задължителна свърхосрочна служба (надлежно завърено.)

Всъко прошение, непридружено отъ всички гореизброени документи, остава безъ последствие.

Забележка: Кандидатите тръбва да съж свършили IV гимназиаленъ класъ презъ текущата година.

Свършилите по-горенъ класъ се допускатъ и въ случаи, че съж го завършили презъ миналите години.

Чл. 3. Началника на флота обявява предварително въ „Държавенъ вестникъ“ и въ в. „Военни известия“, както за срокътъ презъ който ще се приематъ прошенията, тъй и за числото на ваканциите.

Чл. 4. Въ случаи, когато числото на удовлетворяющите надминаза имеющите се ваканции, то следъ медицинско свидетелствуване, което се прави съгласно Чл. 90 отъ „Закона за носене военните тегоби“, между здравите се произвежда конкурсъ и се приематъ тия отъ тяхъ, които получатъ по-високъ балъ.

Конкурса се произвежда отъ една петочленна комисия, назначена отъ началника на флота и по материала, който се изучава въ IV класъ на гимназията.

Чл. 5. На удовлетворившите кандидати се съобщава чрезъ надлежните власти въ кой день и где да се явятъ, а също ако има конкурсъ съгласно Чл. 5. На неудовлетворившите документите се повръщатъ веднага.

Чл. 6. Приетите на служба доброволци, ученици-машинисти, предварително преминаватъ едномесечно обучение по: „Положението за подготвяне младите матроси“.

Чл. 7. Професионалното обучение на доброволците, ученици-машинисти, се разделя на два периода; първия теоритически и втория — практически. Теоритическото обучение трае три учебни години въ три последователни курса (I, II и III), а практическото — две години.

Чл. 8. Въ края на всяка учебна година учениците машинисти държатъ изпитъ предъ комисия, назначена отъ началника на флота. Издържалите удовлетворителенъ изпитъ минаватъ въ по-горенъ курсъ, а неиздържалите — по усмотрение на началника на флота — оставатъ да повтарятъ същия курсъ, или съ тяхъ се постъпва съгласно чл. 91 и 92 отъ „Закона за носене военните тегоби“.

Чл. 9. Времето, преминато за повторение на нѣкотър курсъ, въ теоритическия периодъ, не се взема въ сметка, т. е. това време не се зачита за никаква служба.

Чл. 10. Следът свършване обучението отъ първия периодъ, учениците-машинисти се разпращатъ по корабите и арсенала за практическо обучение на срокъ отъ две години.

Чл. 11. Следът окончателното свършване на Машинното училище, всѣки ученикъ-машинистъ за успешно свършване на училището получава свидетелство (атестатъ). Въ свидетелството подробно се указватъ предметите, които сѫ се изучавали и баловете, които е получилъ ученика по тѣхъ на изпитите. При това за окончателенъ балъ се взема оня, който ученика е получилъ на последния изпитъ. Изпитите се правятъ върху материалъ, преминатъ въ течението на цѣлата учебна година и на последния изпитъ по даденъ предметъ върху всичкия материалъ, който се изучава по тоя предметъ въ училището. Въ свидетелството се указва още на кой корабъ или арсеналъ е прекаралъ двегодишното си практическо обучение. Резултатът отъ практическото обучение се квалифицира по донесенията на командирите на корабите. Оценката на резултата отъ изпитите става по балната система. Свидетелствата носятъ печата на флота и сѫ скрепени съ подписаните на началника на флота, началника на Машинното училище и адютанта на флота.

Чл. 12. На тия ученици-машинисти, които сѫ уволнени по чл. чл. 8 и 19 отъ тоя правилникъ не имъ се дава никакво удостовѣрение за престояването имъ въ училището, а на тѣзи, които сѫ уволнени по болестъ, по тѣхно желание имъ се дава удостовѣрение за престояването имъ въ училището, въ което се указва отъ кой курсъ се уволява ученика и последните му балове по предметите.

Чл. 13. Занятията презъ теоритическия периодъ се раздѣлятъ на два курса: зименъ и лѣтенъ. Зимния курсъ започва отъ 1 октомври и трае до 1 юни, а лѣтниятъ започва отъ 1 юли и трае до края на м. септемврий. Месецъ юни се употребява за изпитите.

Чл. 14. Занятията презъ зимния курсъ сѫ теоретически и се водятъ съгласно програмата за тия занятия, а презъ лѣтния — практически.

Чл. 15. Предметите, които се изучаватъ въ Машинното училище презъ периода на практическото обучение и въ течение на трите курса сѫ: Църковна история, Български езикъ, Геометрия, Тригонометрия, Физика, Химия, Морска хигиена, Алгебра, Механика, Съпротивление на материалите, Прикладна математика, Техно-

логия, Парни котли, Парни машини, Газови двигатели, Електротехника, Чертание, Морско дѣло, Устави, Практически занятия и Инструментални машини.

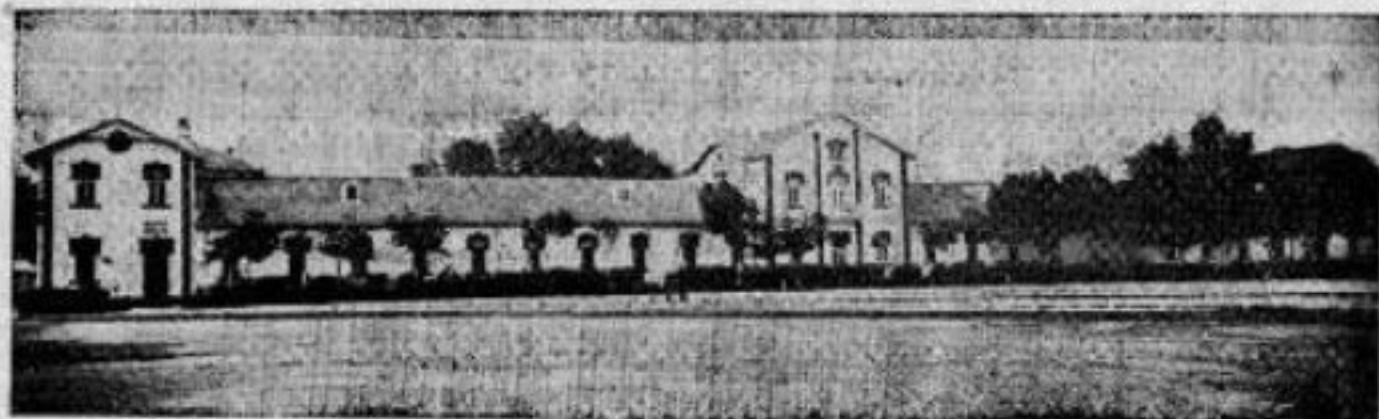
Чл. 16. Практическите занятия се заключават въ изучаване практически огњарното дѣло, разглобяване и сглобяване на машините, прислужване на машините, изучаване на ковачеството, токарството, слесерството и ле-тейството, съгласно програмата.

Чл. 17. Ежегодно въ началото на всѣки курсъ началника на флота назначава преподавателите и ржководителите по занятията и съставлява разписания за ежедневните занятия въ училището.

Чл. 18. За преподаватели и ржководители въ Машинното училище се назначават отъ офицери тѣи чиновници отъ флота и щатни преподаватели. Началника на флота, въ зависимост отъ срѣдствата на бюджета, може да наема за преподаватели по общеобразователните предмети и външни лица.

Чл. 19. Началника на флота има право да уволнява доброволците ученици-машинисти по дисциплинаренъ редъ: за лошо поведение, за немарливост и по неспособност на длѣжността, съгласно чл. 91 отъ „Закона за носене военните тегоби“.

Презъ 1910 година Машинното училище се премѣства въ района на флота. Спалните на училището сѫ били разположени въ южното крило на казармите. (Северното крило отъ сѫщите казарми се е заемало отъ Портовото капитанство, а срѣдната двуетажна част отъ сѫщото здание — отъ Щаба на флота). По липса на достатъчно стаи въ южното крило, класните стаи сѫ били разположени така: I курсъ — въ една стая отъ южното крило; II курсъ — въ една стая отъ Портовото капитанство, а III курсъ — въ стаята до дистиллятора. Презъ учебната 1911—1912 година, когато щаба на флота се е премѣстилъ въ града, тогава всичките класни стаи сѫ били разположени въ втория етажъ на бившето щабно здание.



Щаба и спалните помещения на сегашната Морска полицейска служба, кѫдето презъ времето 1910—1913 г. се е помѣщавало Машинното училище.

Въ последствие чл. 19 и чл. 8 отъ горния „Правилникъ и пр.“ се допълнятъ така:

Къмъ чл. 19. „Пълнолѣтните ще се привеждатъ на служба въ артилерията, споредъ предписанието отъ Министерството на войната — канцелария № 3634 отъ 1.IX. 1912 год.“ (вх. № 5413).

Къмъ чл. 8. „На уволнените по малолѣтство ученици презъ време на мобилизацията не се зачита времето въ общия срокъ на службата“. (Справка предписанието отъ Министерството на войната № 455 отъ 10.IX.1913 г., вх. № 331).

Презъ 1911 година, съгласно Височайше уденреното „Положение за устройството и управлението при флота на Него Величество“ се формира Учебна частъ, състояща се отъ Машинното училище и Специалните школи. Параграфът 225 до 235 отъ това положение опредѣлятъ правата и задълженията на началниците и служащите въ Учебната частъ.

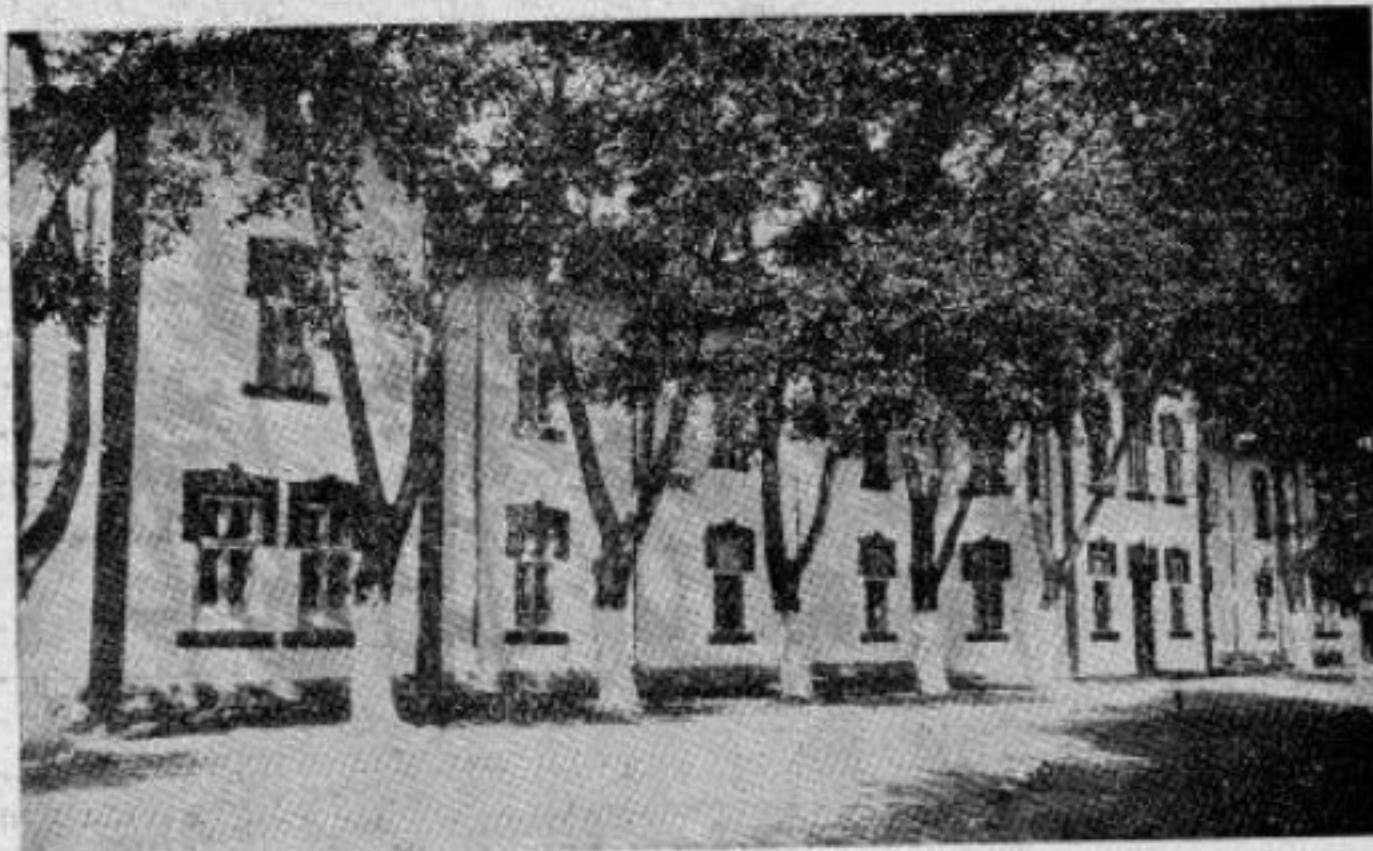
Презъ време на Балканската война (презъ учебната 1912 — 1913 г.) занятията въ Машинното училище сѫ били прекратени. Малолѣтните сѫ били пуснати въ отпускъ, а пълнолѣтните били зачислени въ действуващите части.

Следъ Балканската война (1913 г.), когато е билъ още началникъ на флота полковника отъ инженерните войски Лудогоровъ, по инициативата на последния и по изработенъ отъ него планъ, е построено специално здание за Машинно училище на бръгъ на канала, който съединява езерото съ морето. Въ долния етажъ на това здание сѫ се помещавали всички класни стаи и канцеларии, а въ горния полуэтажъ сѫ били спалните. (Вижъ снимката на стр. 41). Тукъ е останало да се помещава Машинното училище до м. октомврий 1916 г. Сега това здание, ремонтирано, подсребено и издигнато до два нормални етажа, служи за помещение на Морските специални школи при Морска учебна частъ.

Следъ Балканската война (въ м. септемврий 1913 год.) занятията въ Машинното училище продължиха на ново възъ основа на горецитирани заповѣди, положения и правилници. Срокъ на обучение 7 години: 3 години теория, 2 години практика и 2 години задължителна свърхсрочна служба.

Презъ 1915 година, преди да влѣземъ въ общоевропейската война, презъ времето когато бѣше началникъ флота артилерийския инженеръ полковникъ Кирковъ *), Машинното училище пакъ претърпя малки реформи, които се свеждатъ главно къмъ следното: за ученици машинисти се приематъ младежи свѣршили не IV класъ, а V и по-горенъ класъ и срока на

*.) Полковникъ Кирковъ смѣни предшествуващия началникъ на флота полковникъ Лудогоровъ презъ м. януарий 1914 година.



Зданието въ което се е помещавало Машинното училище през времето 1913—1916 година, сега здание на Морските специални школи при Морска учебна част — Варна.

общата имъ служба се съкратява отъ 7 на 6 години, а именно: 3 години теория и 3 години практика.

Тия нови малки реформи сѫ обявени съ заповѣдь по Военното ведомство № 86 отъ 31 януари 1915 година, която гласи:

„Като обявявамъ по Военното ведомство одобреното отъ менъ „Положение за попълване флота на Негово Величество съ машинисти-доброволци“, заповѣдвамъ да се вземе за ржководство и изпълнение. „Положението за попълване флота на Негово Величество съ матроси-машинисти“, обявено съ заповѣдь по Военното ведомство отъ 1910 година подъ № 301, се отмѣнява.

Министеръ на войната
генералъ-лейтенантъ Фичевъ“.

Ето и текста на новото положение, относящо се къмъ заповѣдъта по Военното ведомство № 86 отъ 1915 год.:

Положение за попълване на флота на Негово Величество съ машинисти-доброволци.

Чл. 1. За попълване флота на Негово Величество съ машинисти, при флота сѫществува Машинно училище, признато за срѣдно тѣхническо учебно заведение, съ законъ отъ 1904 год. — утвѣрденъ съ Височайши указъ № 90 отъ сѫщата година.

Чл. 2. Пълниятъ курсъ на Машинното училище е 6 годишень и се сстои отъ два отдѣла: а) три години теория въ три последователни курса (I, II и III) и б) три години практика по корабитѣ и работилницитѣ на флота,

а съ разрешение на министерството на Войната и по разпореждане на началника на флота, и по корабите на Българските пристанищни управления и Българското търговско пароходно дружество. Завършилите пълния курсъ се ползватъ съ права на сръдно образование.

Чл. 3. Въ машинното училище при флота на Него-во Величество се приематъ за доброволци (ученици-машинисти) младежи български поданници и отъ българско произхождение, които съж на възрастъ не по-малки отъ 15 и не по-стари отъ 19 години и притежаватъ най-малко пълно първокласно гимназиално образование. Тъ следватъ въ училището на държавни сръдства.

Чл. 4. Числото на учениците—доброволци въ Ма-шинното училище ежегодно се определя отъ Министер-ството на войната (Щаба на армията), въ зависимост отъ нуждите и другите условия на службата.

Чл. 5. Началника на флота обявява предварително въ „Държавенъ вестникъ“ и вестникъ „Военни известия“, както за срокътъ, презъ който ще се приематъ проше-нията, тъй и за числото на ваканциите.

Чл. 6. Желаещите да постъпятъ въ училището по- даватъ прошения до началника на флота въ гр. Варна, при което прилагатъ следните документи: 1) училищно свидетелство, 2) кръстително свидетелство, 3) свидетелство, че не съж подъ съждъ и следствие, 4) съгласително отъ родителите или опекуните имъ за безусловно съгласие (надлежно завърено), 5) задължително, че ще служатъ въ флота 6 години за довършване на обучението по спе-циалността си, отъ които последната година се счита задължителна свърхсрочна служба (съгласно Чл. 8). На-вършилите 17 и по-вече години тръбва да представятъ и свидетелство, че съж записани по наборните книги на общината, въ която живеятъ.

Прошенията се подаватъ най-късно до 20 августъ. Всъко прошение не придружено отъ всичките горе из-редени документи, остава безъ последствие.

Чл. 7. Кандидатите съж дължни да се явяватъ въ флота—Варна Началнику Учебната Часть на 25 августъ. Кандидатите се подлагатъ на медицински прегледъ, кой-то се прави съгласно чл. 90 отъ „Закона за носене военните тегоби“, следъ което между здравите се прави изборъ съобразно съ успѣха, поведението и издръжли-востта имъ на море. Огледа и избора се правятъ отъ комисия, назначена отъ началника на флота. На неудов-летворилите, документите се връщатъ веднага.

Чл. 8. Приетите доброволци се зачисляватъ въ учи-лището като ученици-машинисти матроси. Отъ 1 септем-врий до 1 октомври преминаватъ едномесечно обучение

по „Положението за подготвяне младите моряци“. Първите четири години отъ службата на учениците-машинисти се зачитатъ за отбиване на доброволческата имъ военна служба, съгласно чл. 14 отъ „Закона за устройството на въоръжените сили“ и носятъ службата като войници на общо основание, съгласно чл. 91 отъ „Закона за носене военните тегоби“, а петата и шестата — за довършване образованието имъ; отъ тъхъ само последната — шестата година — имъ се зачита като задължителна свърхсрочна служба.

Чл. 9. Въ края на всеки учебна година, машинистите — държатъ изпитъ предъ комисия, назначена отъ началника на флота. Издържалите удовлетворителъ изпитъ минаватъ въ по горень курсъ, а не издържалите, по усмотрение на началника на флота, оставатъ да повтарятъ същия курсъ, или съ тъхъ се постъпва съгласно чл. 91 и 92 отъ „Закона за носене военните тегоби“.

Чл. 10. Времето, преминато за повторение на нѣкога курсъ на теоритическия периодъ, не се взима въ сметка — при изчисление шестогодишната служба на ученика-машинистъ.

Чл. 11. Занятията презъ теоритическия периодъ се разделятъ на два курса: зименъ и лѣтенъ. Зимния курсъ започва отъ 1. октомври и трае до 1. юни, а лѣтния — започва отъ 1. юли и трае до края на м. септември. Месецъ юни се употребява за изпитите. Занятията презъ зимния курсъ сѫ теоритически и практически и се водятъ съгласно програмата за тия занятия, а за презъ лѣтния — само практически.

Чл. 12. Предметите, които се изучаватъ въ Машинното училище въ течението на трите курса сѫ: въ I курсъ: Български езикъ, Отечествена история, Алгебра, Геометрия, Отечественна география, Физика, Химия, Френски или Нѣмски езикъ, Парни машини, Парни котли, Технология, Електротехника, Геометрическо чертане, Проекционно чертане, Устави, Морско дѣло и Практика въ арсенала; въ II курсъ: Български, Френски или Нѣмски езикъ, Алгебра, Геометрия, Тригонометрия, Дескриптива, Физика, Химия, Парни машини, Парни котли, Механика, Технология, Електротехника, Машинно чертане, Устави, Морско дѣло и Практика въ арсенала; въ III курсъ: Български езикъ, Френски или Нѣмски езикъ, Алгебра, Аналитична геометрия, Морска хигиена, Парни машини, Парни котли, Механика, Технология, Електротехника, Газови и водни двигатели, Съпротивление на материалите, Машинно чертане, Устави, и Практика въ арсенала.

Чл. 13. Ежегодно въ началото на всеки курсъ началника на флота назначава преподавателите и ръководи-

телитъ по занятията и утвърждава разписанието за ежедневните занятия въ училището. Началника на флота, като се съобразява съ прогреса на техниката, може да изменява материала въ програмите по теория и практика за всички предмети от курсовете.

Чл. 14. За преподаватели и ръководители се назначаватъ: отъ офицерите и чиновниците отъ флота и щатни преподаватели. Началника на флота, въ зависимост отъ съдствата на бюджета, може да наеме за преподаватели по общеобразователните предмети и външни лица.

Чл. 15. Учениците-машинисти получаватъ заплата: през първите четири години войнишка, споредъ званието си — матросъ 12 лв. и младши подофицеръ 24. лв.; петата и шестата година — установената споредъ бюджета за ученици-машинисти въ V и VI година.

Чл. 16. Учениците-машинисти следъ успѣшно свършване на теоритическия отдеъл добиватъ чинъ ученикъ-машинистъ — младши подофицеръ. Ония, съ намалено поведение — следъ като си поправятъ поведението и по представление отъ правото имъ началство. Въ началото на б-тата година, само тия отъ учениците-машинисти — младши подофицири, които сѫ се отличили съ добро поведение, ревностъ къмъ практическата работа и иматъ добра атестация отъ правите си началници, се повишаватъ въ ученикъ-машинистъ — старши подофицеръ.

Чл. 17. Учениците машинисти добиватъ право за получаване свидетелство (атестатъ) за успѣшно свършване на училището, само следъ изтичането на пълния шестгодишенъ срокъ на училището, като се взема подъ внимание поведението и успѣха имъ, който сѫ имали въ двата отдеъла на обучението (Чл. 2. отъ положението).

Чл. 18. За лошо поведение, слабъ успѣхъ, немарливостъ и неспособностъ съ учениците машинисти се постъпва съгласно чл. 91 и 92 отъ „Закона за носене военните тегоби“.

Чл. 19. Следъ свършване шестъ годишния срокъ, учениците-машинисти се уволняватъ отъ служба въ запасъ на армията въ чинъ старши подофицеръ.

Чл. 20. Желающите да останатъ на свърхсрочна служба се назначаватъ на длъжност — старши подофицеръ машинистъ, съ установената по бюджета заплата. Следъ прослужване въ този чинъ една година, по атестация отъ първото имъ началство, повишаватъ се на ваканция и безъ изпитъ въ чинъ фелдфебель-машинистъ; а следъ 3 годишна служба въ този чинъ, се назначаватъ на ваканция, безъ изпитъ и по атестация на правото имъ началство, на длъжност машиненъ кондукторъ.

По нанататъшното имъ повишение става съгласно установенитѣ законоположения за механицитѣ на флота.

Чл. 21 Настоящето положение отмѣнява онова отъ 1910 година, обявено съ заповѣдь по Военното ведомство № 301 отъ 27 септемврий 1910 година и е въ сила за всички състоящи се на служба въ флота ученици-машинисти".

* * *

Презъ времето, когато полковникъ Кирковъ (въ последствие произведенъ генералъ), бѣше началникъ на флота (1914 — 1919 г.) Морското машинно училище, благодарение на голѣмитѣ грижи на последния, преживя петиятъ — най-свѣтлиятъ—периодъ отъ своето сѫществуване. Този свѣтълъ периодъ съвпада и съ времетраенето на свѣтовната война.

Още преди Балканската война въ началото на 1912 година, се формира Учебна Часть, кѫдето бѣха предадени Машинното училище и Специалнитѣ школи. Следъ обстойно проучване миналото на училището, настоящето му и нуждите на флота, полковникъ Кирковъ, съ съдействието на лейтенантъ Антоновъ, мичманъ Светогорски и останалите офицери на служба въ това време въ Учебната часть и Морското машинно училище, подобри положението и бита въ училището, обърна по-голѣмо внимание върху военното възпитание на учениците и насади разумна и строга дисциплина. Тия предпоставки бѣха необходими за да се издигне училището до степень на пълно военно-морско училище, което да може въ бѫдеще да служи не само като източникъ за попълване на флота съ технически офицери, но и като източникъ за попълване на флота съ строеви офицери. Чрезъ своя прозорливъ умъ полковникъ Кирковъ видя въ Машинното училище начина за разрешение на единъ много важенъ въпросъ въ флота — въпроса за комплектуването на флота съ офицери. Съ огледъ на този свой добре проученъ планъ, той заработи съ жаръ за издигането на училището и успя да го издигне до положение на военно-морско училище за комплектуване на флота съ офицери. Единъ отъ най-дейнитѣ негови сподвижници бѣше началника на Морското машинно училище — лейтенантъ Кирилъ Светогорски (1915 — 1919 г.)

Съ заповѣдь по Военното ведомство № 152 отъ 1916 година се обяви одобрено отъ министъра на войната генералъ-майоръ Найденовъ „Временно положение за подготовката на корабни офицери и на технически офицерски персоналъ съ висше и срѣдно образование за флота на Негово Величество", което реализираше на дѣло идеята на началника на флота полковникъ Кирковъ.

Ето и пълниятъ текстъ на цѣлото временно положение:

Временно положение за подготовкa на корабни офицери и на технически офицерски персоналъ съ висше и средно образование за флота на Негово Величество.

1. За подготовкa на корабни офицери.

1. Флота на Негово Величество се комплектува съ корабни офицери отъ младежи, които съ свършили три-тъ курса на Машинното училище при флота, а следъ то-ва съ били избрани, удостоени и изпратени въ чужде-странно военно-морско училище за да добиятъ специално военно-морско образование и практика. Изпращането въ странство тръбва да става, по възможность, само на едно място, за да се запази единство въ подготовката имъ и произхода.

2. Ако изпращаните въ странство по горния начинъ ученици не съ достатъчни да допълнятъ нуждното количества офицери въ флота, споредъ предполагаемото му развитие, то началника на флота на Негово Величество въ съгласие съ началника щаба на армията, се дава право да открива временни или постоянни специални курсове за подготовкa на корабни офицери отъ избраните съгласно § 3 ученици. Програмата на тия курсове, както и устройството и службата въ тъхъ се нареджатъ и обявяватъ, когато станатъ необходими.

3. Изборътъ на учениците за изпращане въ странство се прави отъ свършилите съ най-добъръ успехъ З-ия курсъ на Машинното училище, възъ основа на едно протоколно решение, взето отъ комисията, въ съставъ: Председателъ — Началника на Морската учебна часть и членове: всички строеви офицери, механици и преподаватели при Машинното училище, които познаватъ добре успѣхите имъ въ класа, строя, ателието, издържливостта на море, наклонността къмъ морска служба и военните качества на учениците. Отъ представените кандидати началника на флота избира необходимото число и неговиятъ изборъ е окончателенъ.

4. Изпратените ученици въ странство за горната цель съ степендиянти на Министерството на войната; тъ даватъ задължително, че ще служатъ на действителна офицерска служба по две години за всяка година, прекарана въ странство,

5. Изпратените въ странство ученици се намиратъ въ право подчинение на своите близки началници на военно-морското училище и гдето служатъ. Надъ тъхъ упражнява отъ страна контролъ и събира сведения за тъхните успѣхи и поведение — българския воененъ аташе въ сѫщата държава. Тъзи сведения се изпращатъ въ щаба на флота чрезъ щаба на армията.

6. Който отъ избранитѣ ученици-машинисти, като следва въ странство, се покаже, по оценката на началницитѣ му, недостоенъ да бѫде офицеръ, било по слаби успѣхи, било по лошо поведение, или по идеи несъвместими съ мирогледа на офицера — връща се въ България и се подравнява съ другаритѣ си ученици-машинисти въ всѣко отношеніе.

7. Свѣршилътъ военно-морското си образование въ странство и добили право да бѫдатъ офицери, се произвеждатъ съ Височайша заповѣдъ въ първи морски офицерски чинъ — мичманъ I р. и се изпращатъ на служба въ частитѣ на флота, като младши офицери по назначение отъ началника на флота. Тѣхното авансиране по настъпкъ става съгласно закона за въоръженитѣ сили.

II. За подготовка на технически офицерски персоналъ съ висше образование.

8. За подготвката на сфицерски технически персоналъ въ флота съ висше образование инженеръ механици, инженеръ-електротехници, инженеръ-корабостроители, — всѣка година се изпращатъ единъ, двама или трима ученици машинисти, свѣршили третия курсъ, въ чуждестранни свободни политехники, гдето се изучаватъ съответнитѣ отдѣли. Изпратенитѣ ученици сѫ степендианти на министерството на войната; тѣ даватъ задължително, че за всѣка година прекарана въ странство ще служатъ въ флота по две години. Избора на тия ученици сава по сѫщия начинъ, както и избора на ония за корабни офицери, като се дава предпочтитане на особено проявилитѣ се по математическитѣ си способности и наклонностъ къмъ техниката. Следъ свѣршването и добиването на учената степень „Инженеръ“, степендиантитѣ се връщатъ въ флота, произвеждатъ се съ Височайша заповѣдъ въ първи офицерски чинъ: инженеръ-механикъ, електротехникъ или корабостроителъ, мичманъ II р. и авансиратъ по редътъ си въ техническия офицерски персоналъ въ флота. За повишение въ щабъ офицерски чинъ екзаменъ не се иска, а само се удостояватъ или не, възь основа на атестацията за службата имъ.

III. За подготовка на технически офицерски персоналъ съ средно образование.

9. Свѣршилътъ Машинното училище (шестъ пълни години) и то съ добъръ успѣхъ, които пожелаятъ да бѫдатъ удостоени, могатъ да останатъ на служба въ флота съ цель да се подготвятъ за бѫдещи офицери механици на действителна служба или въ запаса; тѣ оставатъ да се числятъ къмъ Учебната часть и получаватъ заплата споредъ чинътъ и длъжността по бюджета. Седмата година получаватъ чинъ фелдфебель, а осма-

та — кондукторъ. Презъ осмата година прекарватъ единъ теоритическо-практически курсъ отъ 4—6 месеца съ цель за разширение знанията по важните за механикътъ отдѣли отъ службата му: машинно дѣло, запознаване съ нововъведения въ сѫщото дѣло, съ авиацията и подводните кораби и службата въ тѣхъ. За сѫщата цель ако има възможностъ могатъ да бѫдатъ командирани въ чуждестраненъ флотъ за практика отъ около една година

Въ края на осмата година, възъ основа на атестацията за службата, способностите и успѣха на последния теоритическо-практически курсъ, се произвеждатъ въ офицерски чинъ, механикъ — мичманъ II р. *) Отъ произведените се оставатъ на действителна служба, споредъ числото на свободните ваканции, само удостоените отъ началника на Флота, които по-нататъкъ авансиратъ предътъ си въ техническия офицерски персоналъ на флота, а останалите се уволняватъ въ запаса на флота.

Безъ висше техническо образование никой механикъ не може да бѫде произведенъ въ щабъ офицерски чинъ.

10. Това положение да се приложи, като се почне отъ свършилите 3-ти курсъ на Машинното училище презъ 1915 г. и следъ нея.

11. Всички по-раншни положения и наредби, които противоречатъ на това временно положение, се отменяватъ.

Презъ следующата 1917 година е обявена съ заповѣдъ по Военното ведомство № 596 одобреното отъ Негово Величество Царь Фердинандъ I „Положение за техническия офицери въ Армията и Флота“. (Справка заповѣдъ по Учебна часть № 9, § 15 отъ 21. февруари 1918 г.).

Тукъ по-долу даваме тия параграфи отъ положението, които се отнасятъ специално за флота.

Положение за техническия офицери въ Армията и Флота.

§ 1. Техническиятъ служби въ армията и флота се възлагатъ и изпълняватъ отъ технически офицери съ съответна специална подготовка.

§ 2. Техническиятъ служби, които се възлагатъ на техническия офицери сѫ:

VI. Отъ Флота.

*) Този срокъ въ последствие е измѣненъ по силата на чл. 16 отъ „Закона за прибавките къмъ Закона за въоръжените сили“, въ смисъль, че повищението въ технически подпоручикъ ще става следъ шестата, вместо следъ осмата година. Презъ шестата година ученикъ-машиниста ще бѫде технически офицерски кандидатъ.

- 1) Началници и заведуващи техническиятъ отдѣли въ управлението, арсеналитъ и др. технически съоръжения;
- 2) Заведуващи на работилниците и складовете;
- 3) Механици, поцмани и командири на техническиятъ команди и
- 4) Авиатори и механици на хвърчилата.

§ 4. Съ технически офицери Армията и Флота се комплектуватъ отъ младежи, български поданици, които успѣшно сѫ преминали срѣдно или висше военно-техническо училище, признати за такива.

§ 5. Машинното морско училище при флота е признато за срѣдно военно-техническо училище и младежите, които свършватъ пълния курсъ добиватъ право за производството технически подпсручникъ отъ флота.

§ 6. Свършилите по-рано отъ 1915 г. пълния курсъ на Машинното морско училище, но следъ признаването му за срѣдно техническо училище, се произвеждатъ запасни технически подпоручици, но следъ като прослужатъ най-малко два месеца като офицерски кандидати и издѣржатъ изпитъ по установения курсъ,

§ 7. Отъ свършилите пълния курсъ на Машинното морско училище или на други срѣдни военно технически училища въ България, споредъ числото на ваканциите, по желание и по старшинство на получените успѣхи, се приематъ на действителна служба като технически подпоручици. Останалите запасни подпоручици се уволяватъ и се числятъ по запаса на техническото ведомство.

§ 8. Свършилите теоритически курсъ на Машинното морско училище при флота и следъ това изпратени и свършили висше техническо училище се оставятъ на служба, като технически подпоручици въ флота и се приравняватъ по старшинство съ своя випускъ отъ училището.

Презъ 1917 година влѣзе въ сила „Временното положение за управлението на морските части“ (утвърдено и обявено съ запвѣдь по действующата армия № 948 отъ 8.VII.1917 г.), което съ своите параграфи 70 до 80 включително регулира службата въ Учебната часть и нейното поддѣление — Машинното училище.

Презъ м. октомврий 1916 година, съ цель да се предпази отъ неприятелска бомбардировка, Морското машинно училище е било измѣстено отъ района на флота (отъ неговото собствено здание) и настанено временно въ набързо пригодените паянтови постройки въ мястността „Карантината“ (Вижъ снимката на стр. 50). Тукъ училището е било почти на лагерни начала — нѣмало е никакви удобства. Поради тѣзи причини и поради това, че на черноморския воененъ театръ настѫпи затишие и нѣмаше изгледъ на бѫдещи операции на море, уни-



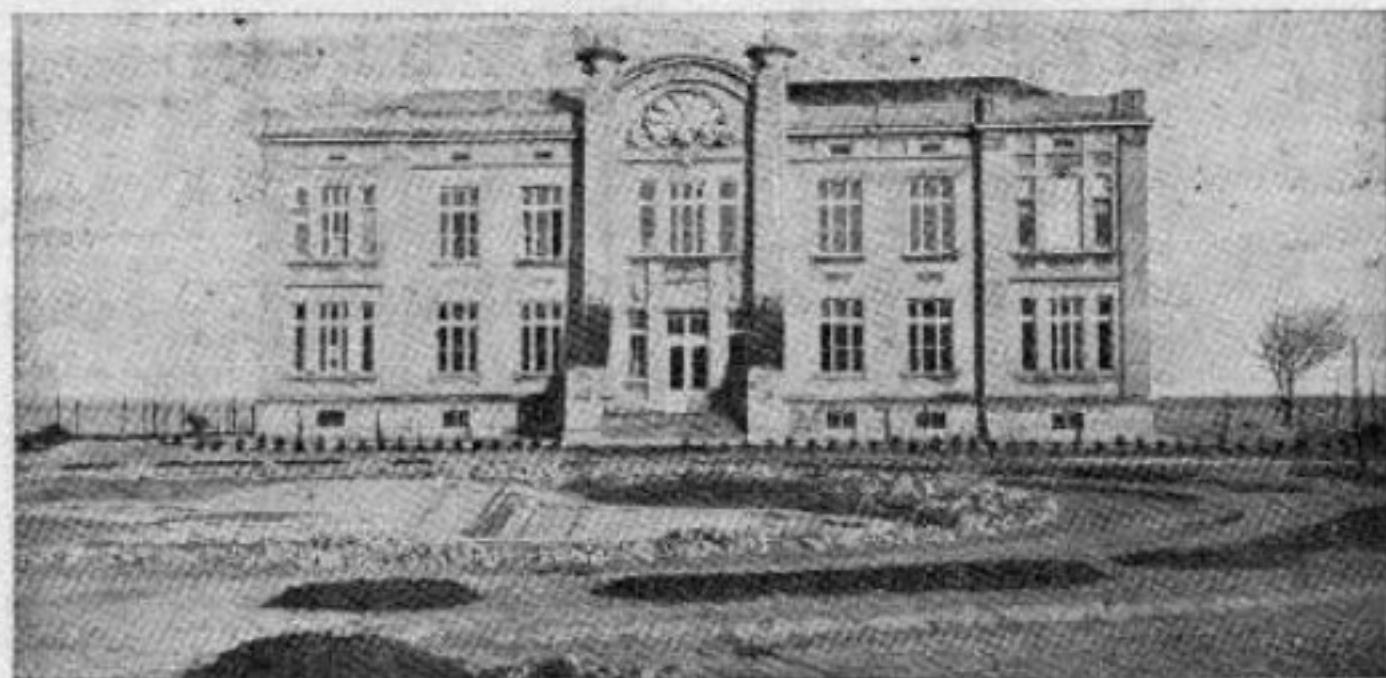
Варна — Една отъ постройките на „Карантината“, кждето се е помъщавало Морското машинно училище презъ 1916 и 1917 година.

лището е било премъстено въ града — въ зданието на Сръдното търговско училище, принадлежащо на Варненската търговско-индустриална камара и реквизирано отъ Министерството на войната. Тукъ Морското машинно училище, безспорно при по-голъми удобства отколкото въ „Карантината“, но все пакъ при неподходяща обстановка за едно военно-морско училище, се е помъщавало до есента на 1918 година, когато се привърши свѣтовната война. Зданието на Сръдното търговско училище тръбваше да биде освободено, за да се заеме отъ чуждите окупационни войски. Къмъ края на 1918 година Морското машинно училище се премѣсти въ „Аквариума“, като че ли при по-добра обстановка, близко до брѣга на морето, но все пакъ въ неподходящо здание за едно военно-морско училище. Тукъ остана да се помъщава училището до м. юний



Варна — Зданието на Сръдното и Висше търговско училище при Варн. Търговска Индустритална Камара, кждето презъ времето 1917 — 1918 г. се е помъщавало Морското машинно училище.

1922 година. Поради нарастващия брой на учениците, „Аквариума“ стана тъсънъ да побере всички ученици и стана нужда да се търси пакъ временно ново здание за Морското машинно училище. За такова най-подходящо се намери една част отъ казармите на 8-ма пехотна дружина, кждето се премъести училището презъ м. юни 1922 г. и продължава да се помъща и до сега. (Вижъ снимката на стр. 52). И това здание не е подходящо и не отговаря даже на минималните условия за едно морско военно-учебно заведение, не толкова поради



Варна — Аквариума, кждето се е помъщавало Морското машинно училище презъ времето 1918 — 1922 година.

благоустройството си, отколкото поради учебно-техническиятъ си неудобства, а именно: липса на стаи за кабинети, липса на зали за чертане, читалня, библиотека и беседи, липса на помещение за физическо възпитание, липса на помещение за работилници, отдалечеността му отъ морето и пр. Напримъръ: сега за машиненъ кабинетъ и учебна работилница се използватъ неудобните помещения отъ старата работилница на флота при пазарния площадъ, а електротехническия кабинетъ се помъща въ района на Морската полицейска служба — при канала. Липсата обаче, на кредити за наемане или построяване на подходящо здание, ни принуждава вече почти 10 години, да използваме единъ отъ казармените флигели на 8 пех. дружина за училище и да чувстваме неудобствата му върху резултатите отъ обучението, които — при едно подходящо здание за целта — биха били несравнено много по-добри отъ настоящите, вече отбелязани като много добри, резултати.

Отъ тия данни за помещенията на Морското училище презъ 50 годишния периодъ на своето съществуване се вижда, че то непрестанно се е мѣстило отъ едно въ друго здание,



Една частъ отъ казармата на 8-ма пехотна дружина, където се помъщава Морското училище отъ 1922 година до сега.

все неподходящи като помъщения за едно морско училище. Само за последните 25 години Морското училище е смънило 8 здания, което обстоятелството освенъ, че е коствувало на държавата много парични разходи за пренасяне и нагаждане къмъ новите помъщения, но и е влияло въ значителна степень на спокойната и планомерна подготовка на учениците.

Въпроса за необходимостта отъ специално здание за Морското училище отъ редъ години не веднажъ е повдиганъ отъ началницитъ на училището и началницитъ на Морска учебна часть. Не веднажъ сѫ искани кредити за постройка на ново здание или за купуване на подходящо здание, което да се приспособи за постоянно, отговаряще на целите и задачите на училището, помъщение. До сега, обаче, държавното управление не е погледнало благосклонно на този въпросъ. Поне сега, следъ изтичането на 50 години отъ сѫществуването на Морското училище, налага се да се разреши този въпросъ веднажъ за винаги, като се отпуснатъ необходимите суми за постройка на едно специално подходящо здание — било то съ единъ замахъ, или последователно въ редъ години.



Морско училище.

Кабинетъ на началника.

Презъ течението на последните 10 години (1922—1931 г.), макаръ че зданието на Морското училище, както посочихме по-горе, не е било напълно подходящо за учебно възпитателския нужди, то все пакъ се е приспособявало, като ежегодно се е ремонтирало и подобрявало. Сегашниятъ видъ и условия за живѣние и обучение въ училището се виждатъ отъ следващите нѣколко снимки, направени презъ 1931 година.

* * *

Следъ свѣтовната война, подъ тежкитъ за насъ членове отъ Нйойския договоръ наредъ съ флота подпадна и Морско-то машинно училище. Съ разформироването на флота въ



Морско училище.

Преподавателска стая.



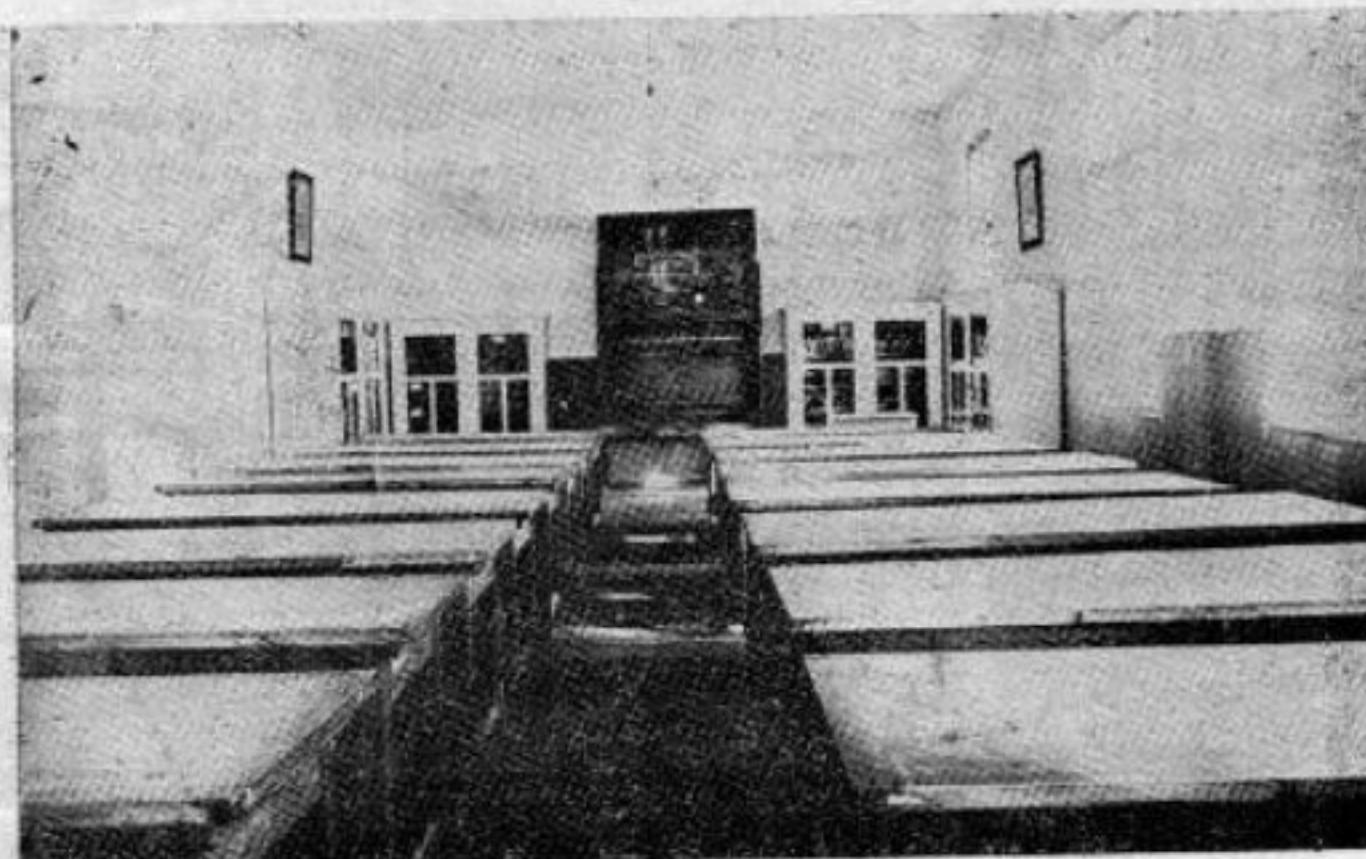
Морско училище.

Спално помещение.



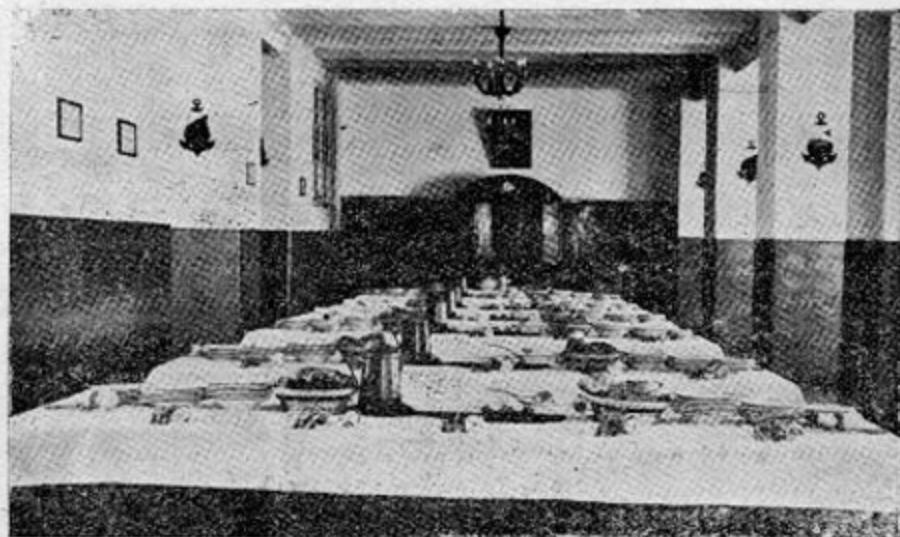
Морско училище

Класна стая (I курсъ 1931 г.)



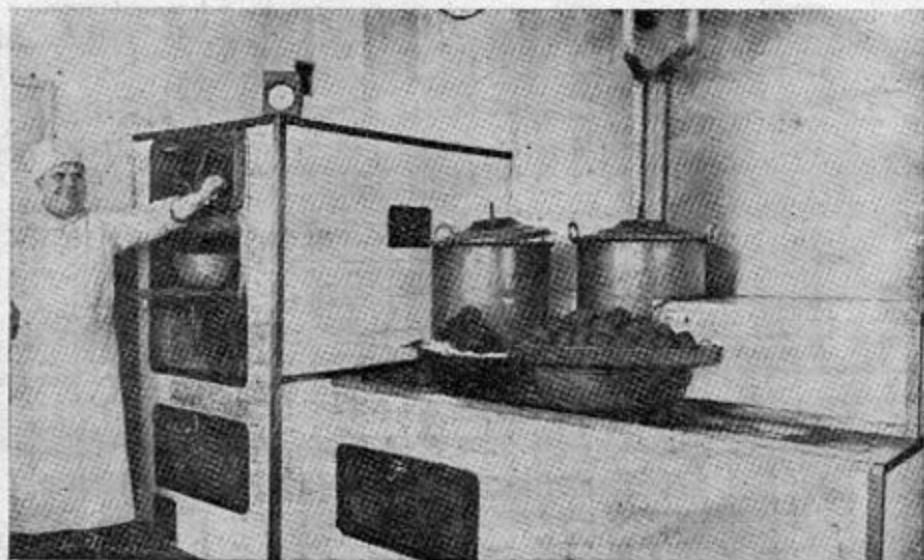
Морско училище

Черталенъ салонъ.



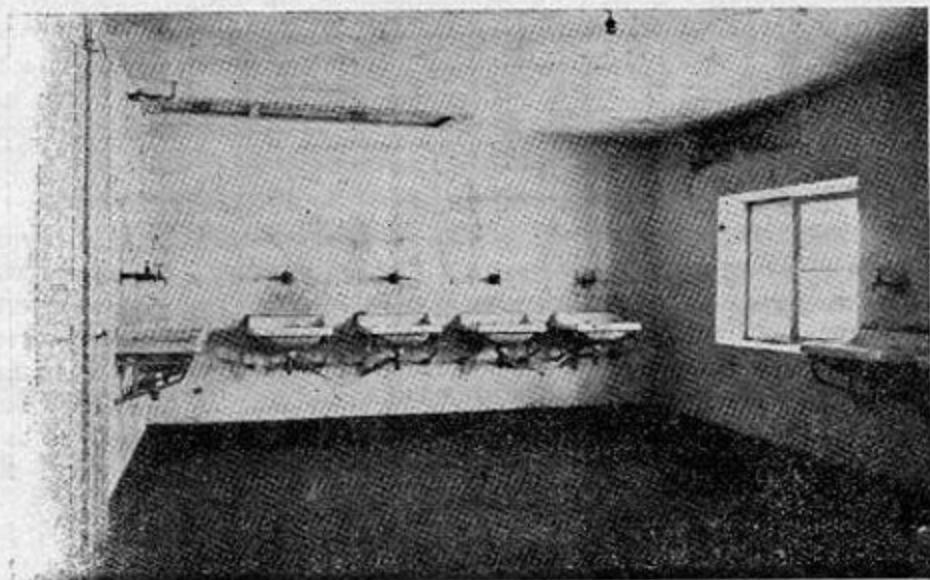
Морско училище

Едната половина на столовата.



Морско училище

Кухня.



Морско училище

Умивалня.

есенъта 1920 год. и Морското машинно училище престана да съществува като морско военно-учебно заведение. То се преобрази съ огледъ на изискванията на Ньюйския договоръ да може да задоволява нуждите на наследилите военния флотъ Морско-полицейски части, нашето корабоплаване и пристанищното дѣло, нашата авиация, и най-после, нашите държавни служби и частни технически предприятия, съ ржководенъ командинъ и технически персоналъ. Отначало Морското машинно училище бѣше придалено къмъ Министерството на търговията, промишленността и труда (до м. априлъ 1923 година), а въ последствие (заедно съ новия бюджетъ отъ 1923—1924 г.) премина подъ Министерството на желѣзниците, пощите и телеграфите наредъ въ всичките наследили флота морски части, които и днесъ съществуватъ.

Положението на Морското машинно училище презъ този шести — печаленъ следвоененъ — периодъ отъ 1920 година насамъ, се регулира отъ „Правилника за морска учебна частъ“ (отначало въ ржкописъ, а въ последствие — въ 1923 год. — отпечатанъ) и отъ „Програмата за морско машинния срѣденъ отдѣлъ (Морско машинно училище) I, II и III теоритически курсове“, издадена въ Варна, въ 1925 година. Ний нѣма да цитираме подробно въпросниятъ правилникъ и програма, защото тѣ сѫ много обемисти, а освенъ това напълно съвременни. Споредъ тѣхъ курсътъ въ Морското машинно училище е пакъ шестъ годишъ: три години теория и три години практика. Въ училищетв се приематъ младежи свършили V гимна-

зиаленъ класъ. Следъ привършването на теоритическото и практическото си обучение, тъ получаватъ дипломъ за завършено сръдно техническо образование и звание кандидатъ-механикъ, като иматъ право споредъ законите въ страната да упражняватъ правата си на механикъ — техникъ-ржководител.

* * *

Напоследъкъ, обаче, презъ 1929 година, Морското машинно училище се реорганизира на ново съ цель да задоволи напълно нуждите на България отъ еднороденъ корабоначалически и ржководенъ технически персоналъ, като получи името „Морско училище“. Съ указъ № 670 отъ 15 юлий 1929 година, обнародванъ въ Държавенъ вестникъ бр. 93 отъ 1929 година, е обявенъ приетия въ Народното събрание на 18 юни 1929 г. и утвърденъ отъ Негово Величество Царь Борисъ III „Законъ за Морското училище“.

Ето пълния текстъ на този законъ:

Законъ за морското училище.

Чл. 1. Откритото съ законъ отъ 30 декември 1904 г. Машинното училище при бившия флотъ, се преименова „Морско училище“ и остава къмъ Отдѣлението за Морската и Рѣчна Полицейска Служба и Морска Учебна Часть при Министерството на Железниците, Пощите и Телеграфите.

Чл. 2 Назначението на училището е да подготвя техники и мореходци за корабоплаването, брѣговите служби на сѫщото и морското въздухоплаване.

Чл. 3. Завършилите пълния курсъ на училището се освобождаватъ отъ трудова повинност и не плащатъ воененъ данъкъ; на тѣхъ се издаватъ зрѣлостни свидетелства за завършено сръдно техническо или съответно сръдно мореходно образование.

Чл. 4. Пълната издръжка и обучението на учениците (храна, облекло, пансионъ, пособия и пр.) е отъ държавата.

Учениците плащатъ при постъпването си встжпителни такси, а презъ течение на трите теоритически години още и годишни такси, всички опредѣляни ежегодно отъ Министра на желѣзниците, пощите и телеграфите; отъ таксите се образува училищенъ фондъ за набавяне учебни помагала и за други образователни нужди, съгласно правилника на училището.

Чл. 5. Организацията, програмите и вътрешниятъ редъ въ училището, условията за приемането на учениците и пр. се уреждатъ отъ правилникъ, утвърденъ съ Царски указъ.

Чл. 6. Цѣлия учебенъ, възпитателски и другъ служебенъ персоналъ на училището и броя на учениците, се опредѣля ежегодно въ държавния бюджетъ".

Ето, това е последното — сегашното положение на 50 годишното Морско училище, което изживява седмиятъ по редъ периодъ отъ сеоето развитие. Споменатиятъ въ закона правилникъ е вече изработенъ и скоро ще биде утвърденъ и обявенъ. Презъ настоящата 1931 година — месецъ августъ — за пръвъ пътъ е откритъ мореходниятъ отдѣлъ на училището*).

* *

Този е пълниятъ 50 годишенъ пътъ отъ образуването и развитието на Морското училище. Презъ този дълъгъ пътъ на съществуване, както вече изтъкнахме, а сега само ще резюмираме, се очертаватъ седемъ главни периода отъ развитието на Морското училище, а именно:

I. периодъ — 1881-1892 год., когато училището е било още въ своите пелени и се е наричало последователно: „Морско училище“, „Машинна школа“ и „Техническа школа“.

II. периодъ — 1892-1900 год., когато то се е наричало „Морскаunterъ-офицерска школа — категория машинисти“.

III. периодъ — 1900-1904 год., когато се е премѣстило въ Варна и се е наричало „Машинно училище“.

IV. периодъ — 1904-1916 год., когато е било признато за срѣдно техническо учебно заведение и е съществувало като такова подъ сѫщото име „Машинно училище“.

V. периодъ — 1916-1920 год., най-свѣтлиятъ периодъ отъ живота на училището (презъ времето на полковникъ Кирковъ, като началникъ на флота), съвпадналъ съ периода на свѣтовната война, когато отъ училището се избираха степендиянти за следване въ чужди военно-морски училища съ цель да станатъ морски строеви и технически офицери и когато въобще училището служеше като изворъ за попълване на флота съ офицерски съставъ, подъ сѫщото име „Машинно училище“.

VI. периодъ — 1920-1929 год., когато следъ войната училището попадна подъ ударите на Нѣйския договоръ и престана да биде военно-морско учебно заведение и премина наредъ съ другите бивши военно-морски части подъ ведомството на Министерството на търговията, промишленността и труда, а въ последствие подъ ведомството на Министерството на желѣзниците, пощите и телеграфите и когато се именуваше „Морско машинно училище, и най-после

VII. — настоящия периодъ — 1929-1931 год., когато училището се преименова въ най-първоначалното си име „Морско училище“ и се реорганизира въ два отдѣла — мореходенъ и технически, съ огледъ да задоволи нуждите на страната ни съ началически — мореходенъ и технически — персоналъ.

*) Сега Морското училище има два отдѣла — мореходенъ и технически.

**

Преди да приключимъ въпроса за кратката история на Морското училище, ний считаме за умѣстно да дадемъ и нѣкои данни отъ последователните бюджети на училището, които безспорно ще уяснятъ картината за историческото му развитие.

Въ началото на своето съществуване Морското училище не е имало отдѣленъ бюджетъ. Учениците, като доброволци-моряци, сѫ се доволствали отъ общия бюджетъ на Дунавската флотилия. За началници и преподаватели сѫ се назначавали нѣкои отъ офицерите и чиновниците отъ същата флотилия, безъ да бѫдатъ освобождавани отъ своите права задължения по отношение на бюджетната служба, която сѫ заемали. Само въ рѣдки случаи сѫ правени изключения отъ този редъ.

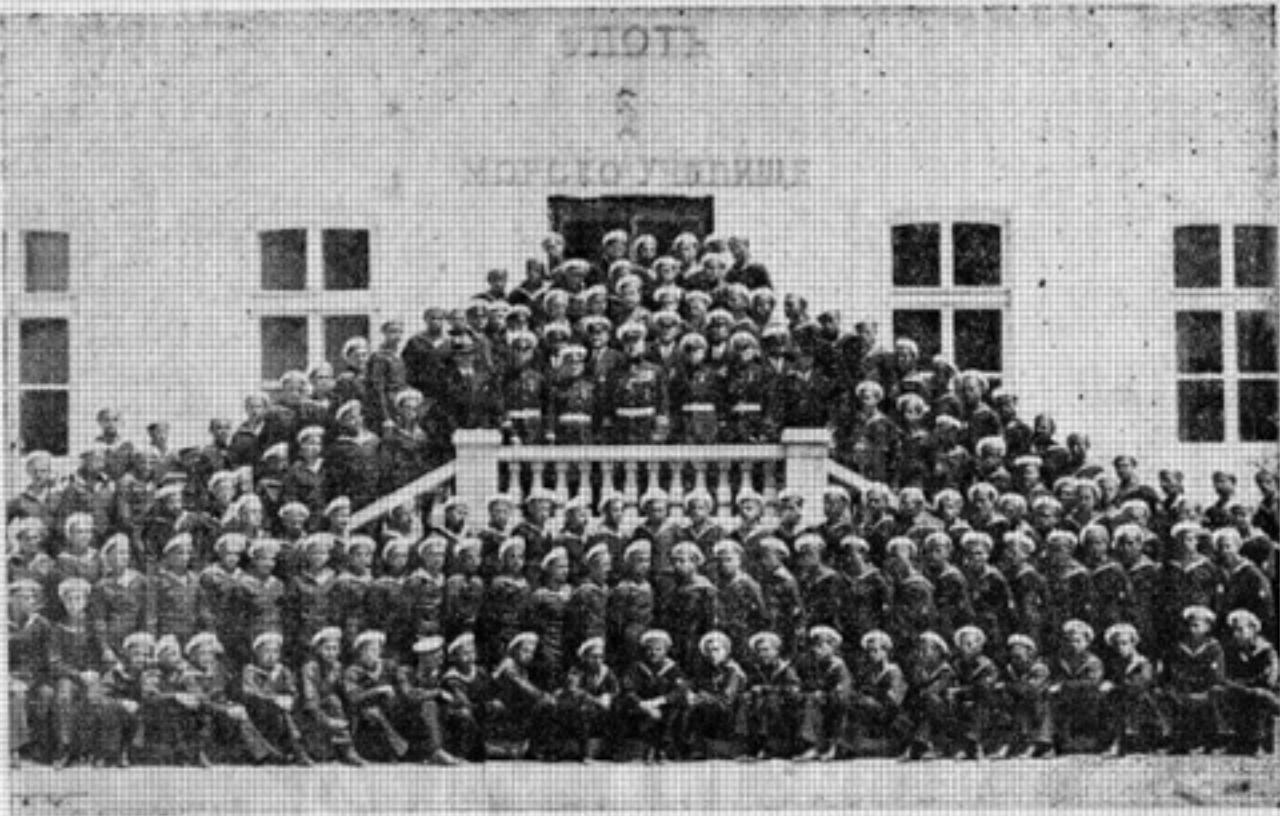
За пръвъ пътъ Машинното училище фигурира отдѣлно въ бюджета на флота въ 1900 година. Като примѣръ за тази година ще посочимъ, че за заплати на личния съставъ е било опредѣлено 6,000 лв.; за храна 9,000 лв. и за облекло 5,000 лв. и пр. — всичко около 50,000 лв. за годишната издръжка на Машинното училище. Последователно, годишната издръжка на Машинното училище, въ закрѣглени и относителни числа, се вижда отъ следната таблица:

Годишните разходи на Морското училище.

Година	Какъ се именувало училището въ бюджета на държавата (флота)	. Обща предвидена сума за годишната издръжка на училището, въ левове
1900	Машинно училище	50,000
1901	" "	50,000
1902	" "	50,000
1903	" "	55,000
1904	" "	59,380
1905	" "	60,760
1906	" "	67,360
1907	" "	70,000
1908	" "	75,000
1909	" "	75,000
1910	" "	80,000
1911	" "	85,090
1912	" "	90,000
1913	" "	20,000*)

*) Поради Балканската война училището бѣше разформировано. То започна на ново да функционира презъ есенъта 1913 година.

Година	Какъ се е именувало училището въ бюджета на държавата (флота)	Обща предвидена сума за годишната издръжка на училището въ левове
1914	Машинно училище	100,000
1915	" "	150,000
1916	" "	150,000
1917	" "	163,000
1918	" "	163,000
1919/20	" "	220,000
1920/21	" "	245,000
1921/22	Морско механико-техническо училище	500,000
1922/23	Морско машинно училищ. срѣденъ отдѣлъ	600,000
1923/24	" " " " "	900,000
1924/25	" " " " "	2,000,000
1925/26	Морско машинно училище	2,600,000
1926/27	" " "	3,000,000
1927/28	" " "	3,200,000
1928/29	" " "	4,000,000
1929/30	" " "	4,300,000
1930/31	Морско училище.	4,500,000



Началника на Морска учебна частъ капитанъ I р. о. з. Б. Стателсь, Началника на Морското училище капитанъ II р. о. з. Сава Н. Ивановъ, възпитателъ, преподавателъ и възпитаници отъ теоретическия курсове на Морското училище, състез презъ 1931 г. по случай 50 годишния юбилей на училището. Снимката е направена предъ сегашното здание на училището презъ м. май, а юбилеятъ е отпразнуванъ на 9 августъ.

2. УЧЕБНИТЪ ПРОГРАМИ ВЪ МОРСКОТО УЧИЛИЩЕ ПРЕЗЪ 50 ГОДИШНОТО МУ СЪЩЕСТВУВАНЕ.

Ние нѣмаме подробни данни за учебнитъ програми въ първите години на Морското училище, въ последствие „Машинна школа“, а по-късно — „Техническа школа“. Само отъ споменитъ на останалите малко живи възпитаници отъ този първоначаленъ периодъ на училището личи, че занятията не сѫ били водени системно по точна установена програма и че тъ като че ли сѫ били по-вече практически, отколкото теоретически. Положението и програмитъ на школата още не сѫ били напълно установени и тъ въ повечето случаи сѫ зависели отъ схващанията, желанието и предприемчивостта на ръководителите на школата, а по-нѣкога — и отъ разбиранията на самите преподаватели, които най-често сѫ бивали офицери, механици или чиновници отъ Дунавската флотилия, още носеща образъ на руска частъ. Даже учениците отъ школата не сѫ били отдѣлени отъ моряците на флотилията.

Едваъ следъ почти 5 години отъ откриване на училището, на 7.XI.1885 година, началника на Дунавската флотилия майоръ Банковъ, схващайки тая неопределъленост и безсистемност въ младата още школа и вреднитъ последствия отъ това положение, съ заповѣдъ № 1103 § 2 назначилъ комисия, която да урегулира положението на школата, като назначилъ въ последствие за началникъ на сѫщата мичманъ Константинъ Божковъ. Съ заповѣдъ отъ сѫщата година се опредѣля и отдѣлно помѣщение за учениците.

Презъ времето на мичманъ Константинъ Божковъ, като началникъ на школата, който временно билъ смѣненъ последователно отъ механиците Алексей Надейнъ (2 месеци) и Аллксандъръ Булигинъ (1 месецъ) се е започнала вече по-системна работа.

Съ заповѣдъ по Дунавската флотилия № 11 отъ 10.I.1886 година учениците се раздѣлятъ на две отдѣления по 6 и 5 ученика, разпредѣля се времето за занятията отъ 6 часа сутринта до 8 часа вечеръта, което се прекарва въ теоретически и практически занятия. Отъ това време намираме и една програма за предметитъ — първата, която е направена, или може би — първата, която е достигнала до насъ.

Тази програма е следната:

№	Предмети	I отдѣление	II отдѣление
1	Български езикъ.	6 часа	1 часа
2	Руски езикъ.	3 часа	5 часа
3	Аритметика.	4 часа	4 часа
4	Геометрия.	3 часа	3 часа
5	Механика.	3 часа	3 часа
6	Физика.	2 часа	2 часа
7	Химия.	2 часа	2 часа
8	Съпротивление на материалите.	1 часа	1 часа
Всичко :		24 часа	24 часа

Отъ сѫщата година имаме и една седмична програма, въ която срещаме да се изучаватъ и други предмети. Тази програма е следната :

Часове Дни	6 – 7 $\frac{1}{4}$	7 $\frac{3}{4}$ – 9	9 $\frac{1}{4}$ – 10 $\frac{1}{2}$	10 $\frac{3}{4}$ – 12
Понедѣлникъ Вторникъ Срѣда Четвъртъкъ Петъкъ Събота	Общи занятия по практиката	Машинно дѣло Геометрия Машинно дѣло Физика Машинно дѣло Законъ Божи	Аритметика Физика Аритметика Геометрия Бълг. езикъ	Работа въ заводъ Бълг. езикъ История Практика на катера.

Отъ посоченитѣ програми се вижда отъ една страна различията въ количеството и сѫщността на предметите, които сѫ били преподавани даже въ единъ кратъкъ периодъ — една и сѫща година — , а отъ друга — че на общообразователнитѣ предмети се е обръщало голѣмо внимание. Това е лесно обяснимо, като се знае колко малко е било разпространено по това време школното образование. Подъ влиянието на руситѣ за лесно общуване между тѣхъ и българитѣ и за разбиране на техническата литература е билъ въведенъ и рускиятъ езикъ наравно съ българскиятъ.

Първите ученици на Морското училище, както и изобщо тогавашните ученици въ всички области на практическата или духовна дейност, ще да сѫ проявили твърде голѣмо усърдие и сръчностъ, затова шестъ години по-късно, както вече изтъкнахме въ отдѣла за кратката история на училището, въ 1887 година съ циркуляръ № 15, се измѣня „срока на обучението на майстерствата и машинното дѣло вмѣсто три на две години“. (Касае се за теоритическото обучение).

Съ измѣнението на срока на обучението е последвало и известно измѣнение въ програмата за занятия. Споредъ г-нъ

Михаилъ Матеевъ*) въ училището за две години сж минавали следната програма:

№	Наименование на предметите	Въ кой курсъ сж изучавани предметите
1	Кочегарно дѣло .	I и II курсъ
2	Машинно дѣло .	I и II курсъ
3	Механика .	I и II курсъ
4	Физика .	I и II курсъ
5	Технология на материалите .	I и II курсъ
6	Български езикъ .	II курсъ
7	Геометрия .	I и II курсъ
8	Машинно чертание .	I и II курсъ
9	Аритметика .	I и II курсъ
10	Законъ Божи .	I курсъ
11	Устави **) .	I и II курсъ

Учениците сж били приемани съ прогимназиално образование. Практикували сж зимно време въ арсенала (работилницата на Дунавската флотилия), а презъ лѣтото — по корабите и катерите. Освенъ това всѣка седмица сж имали строеви занятия съ пионерни карабини. Практиката въ арсенала се е ржководела отъ механиците и майсторите. За нагледно преподаване, когато е било необходимо, сж били водени на корабите, за да имъ покажатъ известни машинни части, машини и действието имъ.

По-късно, въ 1892 година, програмата за обучението въ училището взема по-определенна физиономия. Ние вече знаемъ, че съ заповѣдь по Военното ведомство № 498 отъ 1892 година училището претърпява първите голѣми реформи. Тогава се обяви „Положението заunterъ-офицерската морска школа при флотилията и морската част“, (което вече разглеждахме подробно по-рано) и Програмата за сѫщата школа. За да се види какво се е изучавало тогава въ училището тукъ по-долу ще предадемъ пълниятъ текстъ на програмата, относяща се за „категорията машинисти“:

Програма заunterъ-офицерската морска школа при флотилията и морската част *).**

I-ва година.

1. Аритметика.

Събиране, изваждане, умножение и дѣление на цѣлите числа, съ задачи. Прости дроби и тѣхните свойства. Събиране, изваждане, умножение и дѣление на

*) Бившъ възпитаникъ на Машинното училище (1887—1892 год.), въ последствие механикъ въ военните и търговските кораби.

**) Преподавани сж вечерно време — „словесно занятие“.

***) Къмъ заповѣдь по Военното ведомство № 498 отъ 1892 г.

проститъ дроби. Десетични дроби, събиране, изваждане, умножение и дължение на десетичните дроби. Десетична метрическа система. Обръщане на простите дроби във десетични и обратно. Преобръщане на други мърки във десетични, дадено отношение на главните единици. Възвишение на едно число във квадратъ и кубъ. Извличане коренъ квадратенъ. Отношение. Аритметически и геометрически пропорции. Просто тройно правило. Сложно тройно правило. Правила за лихвите.

2. Алгебра.

Опредѣления на алгебричните количества и звакове. Положителни и отрицателни количества. Събиране, изваждане, умножение и дължение на алгебричните количества. Общъ най-голъмъ делител, общо най-малко кратно число. За алгебрическите дроби и действията сътвъхъ. Отношения и пропорции.

3. Геометрия.

Опредѣления. Точка, линия, праволинейни жги, перпендикуляри, полегати, паралели. Триъгълници, полигони, окръжност, кръгъ, радиусъ, диаметъръ, хорда, секанта, тангента, секторъ. Дължение окръжността на 360° . Отношение на окръжността къмъ диаметъра. Измѣрване на единъ праволинеенъ триъгълникъ. Допълнителни и изпълнителни на една джга или на единъ жгълъ. Жги, които се образуватъ отъ две паралелни пресъчени отъ една полегата линия. Жги, които иматъ страните си паралелни или перпендикуляри. Сумата на жглите на единъ триъгълникъ. Случай за равенство на триъгълниците. Подобни фигури. Случай, въ който два триъгълника сѫ подобни. Вписани и описаны полигони. Вписане въ една окръжност единъ квадратъ, единъ правиленъ шестожъгълникъ, единъ равностраненъ триъгълникъ.

4. Физика.

Основни понятия по физиката. Главните сили на природата. Действията на тѣзи сили. Твърди, течни и въздухообразни тѣла и тѣхните свойства. Кратки познания по механиката, топлината, свѣтлината, звука, магнетизма и електричеството. Кратки познания по метеорологията.

5. География.

Опредѣления. Материци, океани, морета, полуострови, острови, заливи, рейди, портове, протоци, канали, планини, рѣки, езера, носове, провлаци и пр. България. Нейните предѣли, планини, рѣки, главни градове.

Подробно описание на Дунава и черноморския бръгъ. Название на главните раздѣления на земната повърхность и тѣхните предѣли. Океани, бръговете, които се мият от тѣхъ, по-главните морета.

6. Бѣлгарски езикъ.

Речь и предложение. Второстепенни части на речьта. Съставъ на речьта. Десетътъ части на речьта. Писане подъ диктовка. Кратки съчинения по морското дѣло.

7. Морско дѣло.

Сведения по морското дѣло. Морска терминология. По-главните части на кораба; по-главните палубни принадлежности; дѣление на палубата; бакъ, шкафутъ, шканцъ и ютъ. Рангоутъ. Мачти и тѣхните подраздѣления. Подвиженъ и неподвиженъ такелажъ. Паруси и тѣхните принадлежности. За снастите (вжжа) и пр. Классификация на корабите. Службата на кораба. Вахти, отдѣления, обязаностите на всѣки доленъ чинъ на кораба. За лодките, тѣхното употребление и пазене. За трасовете. По-употрѣбителните вжзели. Събиране на вижжата. Компасъ. Главните части на компаса, неговото опредѣление и раздѣление на румбове. Опредѣление скоростта на кораба. Лагъ, лагъ-линъ. Опредѣление дѣлбочината на водата. Лотъ и лотъ-линъ. За котвите. Стоение на котвата. По-главните маневрирания на кораба въ плаване. За машината на кораба. Кратки сведения по морската артилерия.

8. Морска хигиена.

Главните части на человѣческото тѣло и тѣхните функции. Правила за пазене здравието на кораба. Правила за даване първа помощъ на удавения.

9. Устави.

1) Морски уставъ. Обязаностите на разните категории матроси. 2) Вжтрешина служба на кораба и на бръга. Относително матросите отъ разните категории. 3) Кауулна служба на кораба и на бръга. 4) Дисциплинаренъ уставъ за престъплениета и наказанията. 5) Наставление за стрелбата.

10. Практически занятия и упражнения.

Строево учение на бръга. Единично учение. Гимнастика. Плаване. Знание на учебната мачта. На лодка съ гребла и паруси.

II година.

1. Алгебра.

За уравненията. Решение уравнение от I-а степень със едно неизвестно и способите. Съставяне на уравненията. Решаване, уравнение със две и повече неизвестни. За степените и корените на логаритмите.

2. Геометрия.

Площадите. Практическо определяне площицата на един правовъгълникъ, паралелограмъ, триъгълникъ трапеция, полигонъ, кръгъ, секторъ. Плоскостъ. Перпендикуляри, наклони, паралели на една плоскостъ. Паралелни плоскости, перпендикуляри, наклонни, солиденъ ѝгълъ. Определяне на многограниците. Призма, паралелопипедъ, кубъ, пирамида. Практическо измерване на цълата повърхност и обемите имъ. Правъ конусъ, правъ цилиндъръ. Практическо измерване на повърхността и обемите имъ. Сфера, центъръ, радиусъ, диаметъръ, хорда, големи и малки кръгове. Практическо измерване повърхността и обемът на сферата. Определяне на сферическия ѝгълъ и неговото измерване. Най-късата разстояние от една точка до друга по повърхността на сферата.

3. Физика.

а. Механика. Материя, тѣло, празнота, атомъ, съставъ на тѣлата, молекула, разното състояние и положение на тѣлата и тѣхните разни характеристики. Движение и покой. Движение равномѣрно. Скоростъ. Движение неравномѣрно, срѣдня скоростъ, инерция, опредѣлението ѝ и определяне на придобитата скоростъ. Кръгообразно и щглово движение. Законъ за паданието на тѣлата. Сила, разни названия на силата. Тежестъ на тѣлото, грамъ и килограмъ. Плътностъ. Равенство на силите. Елементите на една сила. Измерение на силите, единици на силите. Динамометъръ. Събиране и разлагане на силите. Прилагане на силите въ една общата точка на приложението. Центъръ на тежестта. Положение на центъра на тежестта. Равновесие на тѣлата. Вгъване и подпиране на тѣлата. Определяне на работата; работа на двигателите и на съпротивлението. Лостъ и негови видове. Рамена на лоста и моментъ на една сила. Отношение на силата и съпротивлението при един лостъ. Машини за произвеждане на работа. Полза от машините. Махалото и движението му. Движение на хвърленото тѣло. Центробѣжна и центростремителна сили. Ударъ, търкане, съпротивление на срѣдините.

Свойства на течните тѣла. Принципа на Архимеда. Плаване на тѣлата. Разните случаи на едно тѣло потопено въ едно течно, разнасяние на наляганието на течното тѣло. Равновесие у течно тѣло. Скачени сѫдове. Налагание върху дъното на сѫда. Налагание отъ долу на горе и върху стените на сѫда. Изтичане на течните тѣла. Опредѣление на гжстотата и прибори за опредѣление гжстотата на течните тѣла.

б. Топлина. Температура, топломѣръ, измѣнение обема, разширение на твърдите, течните и въздухообразните тѣла отъ топлината. Разпространение на топлината въ твърдите, течните и въздухообразните тѣла. Поглъщане и лъчеизпускане на топлината. Топление, скрита топлина при топленето. Освободена топлина, изпарение и кипение. Въздушно и парно налягане и тѣхното влияние върху кипенето. Скрита топлина при кипенето. Сгъстяване на парата и изпускане на скритата топлина. Сублимация и дистилация. Единица на топлината (калория). Мърение на скритата и изпустната топлина. Похватността на топлината. Относителна топлина. Слънчева и земна топлина. Механически извори на топлината; химическо съединение и произвеждане на топлината.

4. Български езикъ.

Словосъченението. Частите на предложението. Просто и сложно предложение. Периоди. Речъ. Упражнения на съченението по службата на машинистътъ.

5. Кочегарно дѣло.

Горение. Главните елементи, нуждни за горението; горящите употребляеми вещества: дърва, разните видове каменни въглища, тѣхните видове; антрацитъ, лигнитъ и пр. тѣхните свойства и качества; икономия на горящия материалъ и умѣстно загрѣване на котлите, кога и какъ да се употребява горивото за произвеждане на най-голѣмъ ефектъ отъ предназначението му и избѣгванието лошите последствия отъ недоброто поддържане на загрѣванието. Разните видове котли, употребявани въ морските параходи. Описание на котела като апаратъ за произвеждане на паро. Класификация на котлите по напрежението на парата въ тѣхъ, по външната форма и по вътрешното имъ устройство. Тѣхните части и принадлежности: инструменти, принадлежащи къмъ котела (кочегарни). Колесници: димогарни тржби, подвижни связни тржби и связи, димови тржби, регулатори и паропроводни тржби, винтили и клапани, паросушитель, предохранителенъ клапанъ, свистокъ; водомѣренъ при-

боръ и кранове, регуляторъ на водоснабдяванието, гърловини и влезни дупки, кранове и продувателни кранове, кингстони и пр. Водоснабдителни апарати, помпа, инжекторъ, донка, трюмови помпи, ежекторъ, тѣхното назначение и употребление.

6. Машинно дѣло.

Пара, произвеждане на парата, насытена пара, нейните свойства, отношение между напрежението, температурата и плътността на насытената пара. Пара суха и водна, ненасытена пара, нейните свойства. Загрѣна суха пара. Опредѣление на абсолютното налѣгание и действителното налѣгание на котлите. Апаратите за измѣрване въ котлите. Апаратите за измѣрване парното налѣгание въ котлите. Кратко описание на разните парни машини и на тѣхните части и приналежности. Парни цилиндри, тѣхните части и назованията имъ, пароразпределитель, отсчѣтка и назованията имъ. Поршень, щокъ, за какво служать и тѣхните части. Паралелитъ, устройството имъ, употреблението имъ и тѣхните части. Поползушки, шатуни или тяги, валъ, колѣнчати валъ, кривошипъ; ексцентрикъ, подшипникъ, съединителна муфта, название на частите имъ и назначението имъ. Цетробѣжна помпа и употреблението ѝ. Кулисата, частите ѝ и употреблението ѝ. Салници, лубрикататори, спринцовки и назначението имъ. Фундаментъ и рама на машината. Класификация на машините (системи машини) по давлението имъ.

7. Чертане.

8. Устави.

Морски уставъ. Вѫтрешна служба на кораба. Каравулна служба на кораба. Морски наказатель законъ.

9. Практически занятия и упражнения.

Занятия въ арсенала, упражнения на катерите, миноносците и корабите.

III година.

1. Физика (механика).

Голѣмина на въздушното пространство и налѣгане; разни барометри и употреблението имъ. Прибори и явления, основаващи се на въздушното налѣгане. Пневматическа машина, нагнетателна машина. Плаване въ въздуха, поглъщане на въздушните тѣла. Влажностъ на въздуха и явленията, които произлизатъ отъ нея. Свойства на газовете, тежестъ на въздуха, атмосферно давление. Законъ на Мариота. Хероновъ фонтанъ, ле-

веръ, сифонъ съ постоянно и прекъснато течение, смукателна и църкательна помпа.

2. Парни машини.

Парни машини, устройство на парните машини, тѣхните части и принадлежности, подробно описание на машините и частите имъ, тѣхното предназначение и действие. Чертане на частите, съставляющи една парна машина. Устройство на фундаментите и рамите на машините. Теория на парата, нейното действие въ машините и подраздѣление на машините по начинъ, какъ парата работи въ тѣхъ. Подраздѣление на машините по двигателната материя, употребима да ги поставя въ действие. Охлаждане на парата, негово предназначение и апаратите за охлаждане съ тѣхното описание и устройство, така и частите имъ. Горящите вещества, тѣхното употребление и качества. Подробно описание устройството на котлите, тѣхните части и принадлежности, тѣхното предназначение и действие. Чертане на нѣкои отъ частите. Гребните колела, гребниятъ винтъ и название тѣхните части, устройството имъ и предназначението имъ. Действудна тръба и устройството ѝ.

3. Устави.

Повтаряне на всичките устави отъ I и II година.

4. Практически занятия и упражнения.

Занятия въ арсенала, на катерите и паходите.

Споредъ подробно цитираната по-горе програма, общиятъ видъ на програмата заunterъ-офицерската морска школа — категория машинисти — при флотилията и морската часть, е билъ следниятъ:

I година	II година	III година
1. Аритметика 2. Алгебра 3. Геометрия 4. Физика 5. География 6. Български езикъ 7. Морско дѣло 8. Морска хигиена 9. Устави 10. Практически занятия и упражнения	1. Алгебра 2. Геометрия 3. Физика 4. Български езикъ 5. Кочегарно дѣло 6. Машинно дѣло 7. Чертане 8. Устави 9. Практически занятия и упражнения	1. Физика 2. Парни машини 1. Устави 4. Практически занятия и упражнения

Забележка. а) Презъ първата година учениците отъ всички категории ще учатъ заедно, а машинистите на място учение на мачтата ще ходятъ въ арсенала.

б) Презъ втората година учениците отъ всичките категории ще учатъ заедно само тия предмети, които сѫ еднакви.

При това, за да бъде картина още по-ясна нека припомнимъ на кратко нѣкои параграфи отъ „Положението за унтефъ-офицерската морска школа при флотилията и морската часть“ (1892 г.), а именно:

§ 2. Приематъ се ученици свършили III прогимна-
зиаленъ класъ и на възрастъ 15—18 години.

§ 3. Курса на школата е 3 години. Следъ това
ученицитѣ оставатъ на задължителна служба още 2
години (практика) и едвамъ тогава могатъ да се уволянятъ
или постъпятъ на свърхсрочна служба.

§ 10. Занятията (годишнитѣ) се дѣлятъ на два
курса (периода): зименъ — на сухо и лѣтенъ — на па-
русния и другитѣ кораби.

Тази програма за обучение остава въ сила до 1900 го-
дина, когато съ заповѣдъ по Военното ведомство № 82 отъ
1900 г. се обявява новото „Положение за попълване на фло-
та съ войници техници“ *), придружено съ „Правилникъ за
реда за приемането доброволци-ученици въ Машинното учи-
лище при флота и програма за обучението имъ“ и когато
изобщо Машинното училище се обособява, оформява и до-
бива приблизително сегашниятъ си видъ.

Ний нѣма да цитираме подробно новата програма за
обучението защото тя е дадена изцѣло на стр. 24-27. Тукъ са-
мо ще припомнимъ, че вече курсътъ въ училището е 6 го-
дишнъ (три години теория и три години практика) и че по
това време сѫ се изучавали следнитѣ предмети: Алгебра,
Геометрия, Тригонометрия, Дескриптивна геометрия, Физика,
География, Български езикъ, Морско дѣло, Морска хигиена,
Кочегарно дѣло, Машинно дѣло, Парни котли, Парни ма-
шини, Чертане и Устави.

Презъ учебната 1900—1901 година сѫ били въведени и
два нови предмета — Аритметика и Химия. Въ годишния от-
четъ на началника на училището за учебната 1900—1901 г.,
който се съхранява въ новоформирания училищенъ музей, е
запазена една литографирана седмична програма. Отъ нея
се вижда, че разпределението на времето е било така:

Препъл обѣдъ	6 ч. 20 м. до 6 ч. 50 м.	{ Ставане отъ сънъ, миене, почистване помъщенията и дрехитѣ.
	6 ч. 50 м. до 7 часа	
	7 ч. до 7 ч. 20 м.	
	7 ч. 20 м. до 7 ч. 50 м.	
	8 ч. до 11 ч. 50 м.	
		Сутрешенъ прегледъ.
		Закуска.
		Гимнастика
		Четири часа теорит. занятия.

*) Вижъ страница 23 и 24.

Следъ объдъ	12 ч.	до 1 часа	Объдъ.
	1 ч.	до 2 часа	Отдихъ.
	2 ч. 15 м.	до 5 ч. 15 м.	Три часа практ. занятия въ уч. работилница, по корабите и катерите или строй.
	5 ч. 15 м.	до 6 часа	Почивка
	6 ч.	до 7 часа	Вечеря.
	7 ч.	до 7 ч. 30 м.	Първа вечерна провърка.
	7 ч. 30 м.	до 9 ч. 30 м.	Два часа за приготвяне на уроците за следния ден.
	9 ч. 30 м.	до 10 часа	Втора вечерна провърка.
	10 ч.	до 6 ч. 20 м. сутр.	— Спане.

Все отъ същата седмична програма се вижда, че презъ учебната 1900—1901 г. съ били изучавани следните предмети:

I Курсъ	II курсъ	III курсъ
1. Аритметика	1. Алгебра	1. Алгебра
2. Алгебра	2. Геометрия	2. Тригонометрия
3. Геометрия	3. Български езикъ	3. Български езикъ
4. Български езикъ	4. Химия	4. Физика
5. География	5. Физика	5. Химия
6. Физика	6. Кочегарно дѣло	6. Кочегарно дѣло
7. Кочегарно дѣло	7. Машинно дѣло	7. Машинно дѣло
8. Машинно дѣло	8. Машинно чертане	8. Машинно чертане
9. Морско дѣло	9. Кочегарно чертане	9. Кочегарно чертане
10. Морска хигиена	10. Устави	10. Устави
11. Чертане		
12. Устави		

Презъ последующите учебни години съ били въведенни последователно следните нови предмети:

1901—1902 г. — Механика, Съпротивление на материалите, Електротехника, Газови двигатели.

1902—1903 г. — Локомотиви.

1903—1904 г. — Технология на материалите.

Следъ признаването на Машинното училище за срѣдно техническо учебно заведение съ указъ № 90 отъ 30.XII.1904 година, е станало нужда да се ревизира учебната програма и да се попълни съ още нѣкои предмети. Въ 1906 година е отпечатана въ специална книжка отъ 52 страници, утвърдената отъ военния министъръ генералъ-майоръ Савовъ, „Програма по предметите, преподавани въ Машинното училище при флота на Негово Величество“ *). Тази програма е била въ сила до учебната 1909—1910 г. Отъ нея ний изваждаме следната таблица за преподаваните предмети въ тритехъ теоритически курса:

*) Варна, 1906 г. печатница Хр. Н. Войниковъ.

I курсъ	Колко часа седмично	II курсъ	Колко часа седмично	III курсъ	Колко часа седмично
1. Бълг. езикъ	2	1. Бълг. езикъ	1	1. Механика	3
2. Алгебра	4	2. Алгебра	2	2. Съпротивит. на материалите	2
3. Геометрия	2	3. Полска тригонометрия	2	3. Парни машини и локомотиви	6
4. Геометрическо чертание	2	4. Физика	2	4. Парни котли	2
5. Физика	2	5. Механика	2	5. Газови и водни двигатели	2
6. Мор. хигиена	1	6. Парни машини	5	6. Технология	2
7. Морско дѣло	1	7. Парни котли	2	7. Електротехн.	3
8. Машинни елементи	4	8. Технология	2	8. Машинно чертание	4
9. Парни котли	3	9. Електротехн.	2	9. Устави	1½
10. Технология	3	10. Машинно чертание	4	10. Практич. занят.	14
11. Устави	1½	11. Устави	1½		
12. Практич. занят.	14	12. Практич. занят.	14		

Забележка: Презъ лѣтниятъ периодъ практическите занятия за трите курса сѫ по 38 часа седмично.

Въведената нова програма за обучение презъ 1910 година съ заповѣдь № 301 отъ 27. X*) малко се отличава отъ предидущата. Споредъ нея въ училището сѫ постъпвали завършилите IV гимназиаленъ класъ и курсътъ е билъ 7 години: 3 години теория, 2 години практика и 2 години задължителна свърхсрочна служба. Въ трите теоритически курса сѫ изучвани следните предмети:

1. Черковна история; 2. Български езикъ; 3. Геометрия;
4. Тригонометрия; 5. Физика; 6. Химия; 7. Морска хигиена;
8. Алгебра; 9. Механика; 10. Съпротивление на материалите;
11. Прикладна математика; 12. Технология; 13. Парни котли;
14. Парни машини; 15. Газови и водни двигатели; 16. Електротехника; 17. Чертане; 18. Морско дѣло; 19. Устави; 20. Практически занятия и 21. Инструментални машини.

Практически занятия сѫ се заключавали въ изучване практически огненрото дѣло, разглобяване и сглобяване на машините, прислужване на машините, изучване на ковачество, токарство, слесерство и литество. Въ края на всяка учебна година, както и по-рано, учениците държатъ изпитъ предъ комисия, назначена отъ началника на флота.

*) Подробности на новото положение и правилникъ вижъ на стр. 35--39

Презъ 1915 година, когато основите на Машинното училище се задравяватъ, учебната програма претърпява ново изменение и подобрене*), обявено съ заповѣдь по Военното ведомство № 86. Изучаваните предмети въ трите теоритически курса на Машинното училище отъ 1915 година настиче, се виждатъ отъ следната таблица:

№	I курсъ	II курсъ	III курсъ
1	Български езикъ	Български езикъ	Български езикъ
2	Отечествена история	Френ. или Нѣм. езикъ	Френ. или Нѣм. езикъ
3	Алгебра	Алгебра	Алгебра
4	Геометрия	Геометрия	Аналичинна геометр.
5	Отечеств. география	Тригонометрия	Морска хигиена
6	Физика	Дескриптива	Парни машини
7	Химия	Физика	Парни котли
8	Френ. или Нѣм. езикъ	Химия	Механика
9	Парни машини	Парни машини	Технология
10	Парни котли	Парни котли	Електротехника
11	Технология	Механика	Газови и вод. двигат.
12	Електротехника	Технология	Съпрот. на материал.
13	Геометрич. чертане	Електротехника	Машинно чертане
14	Проекционно черт.	Машинно чертане	Устави
15	Устави	Устави	Практика въ арсен.
16	Морско дѣло	Морско дѣло	
17	Практика въ арсен.	Практика въ арсен.	

Тази програма остава въ сила до 1920 година, когато училището, като подѣление на флота, престана да биде военно-морско училище, а премина подъ ведомството на Министерството на търговията, промишленността и труда, а въ последствие — подъ ведомството на Министерството на желѣзниците, пощите и телеграфите. За този следвоененъ, напълно съвремененъ, периодъ отъ живота на училището имаме напечатана обширна програма за обучение на учениците**).

За да се види какво се изучава сега въ Морското училище, ний ще дадемъ следната систематизирана извадка отъ въпросната програма, поправена споредъ данните на последната учебна 1930—1931 година.

*) Вижъ заповѣдь по Военното ведомство № 86 отъ 1915 г. и новото „Положение за попълване на флота на Негово Величество съ машинисти-доброволци на страница 41—45.

**) „Програма за Морско машиния срѣденъ отдѣлъ (Морско машинно училище) I, II и III теоритически курсове“. Варна 1925 г. (Печатница на Морска Учебна Часть, 82 страници, цена 25 лв.).

№ по редъ	Изучавани предмети презъ периода 1930—1931 година					
	I курсъ	Колко часа седмично	II курсъ	Колко часа седмично	III курсъ	Колко часа седмично
1	Машинни елем.	3	Парни машини	4	Парни машини	4
2	Парни котли	2	Парни котли	2	Парни котли	2
3	Електротехника	2	Теорит. механика	2	Теорит. механика	1
4	Алгебра	2	Електротехника	2	Съпротив. на ма- териалите	3
5	Стериметрия	1	Технология	2	Електр. и радио- техника	2
6	Тригонометрия	2	Газови двигатели	2	Технология	2
7	Физика	3	Алгебра	2	Газови двигатели	2
8	Химия	3	Дескрипт. геомет.	3	Алгебра	2
9	История	1	История	2	Аналит. геометр.	2
10	География	2	Български езикъ	3	География	2
11	Български езикъ	3	Френ. или Нѣм- ски езикъ	2	Български езикъ	2
12	Френ. или Нѣм- ски езикъ	2	Машинно черт.	2	Френ. или Нѣм- ски езикъ	2
13	Геометр. черт.	2	Морезнание	1	Машинно черт.	2
14	Морезнание	1	Физич. възпит. и мораль	4	Корабознание	1
15	Физич. възпит. и мораль	4	Практика въ уч. работилница	4	Физич. възпит., мораль и пе- дагогия	4
16	Практика въ уч. работилница	4	Практика по мор- ско дѣло и каби- нетни занятия	3	Практика въ уч. работилница	4
17	Практика по мор- ско дѣло и каби- нетни занятия	3	Пѣние	4	Практика по мор. ско дѣло и каби- нетни занятия	3
18	Пѣние	4			Пѣние	4
	Всичко :	44		44		44

Споредъ тази, съществуваща сега, програма, която съ малки измѣнения и била въ сила цѣли 10 години, занятия сѫ произвеждани по 8 часа дневно (4 часа сутринь и 4 часа следъ обѣдъ), освенъ въ сѫбота, когато е имало само 4 часа занятия преди обѣдъ, а следобѣдното време въ сѫбота, както и цѣлия недѣленъ денъ, се е оставялъ на разположение на учениците за домакинска работа, самообразование и почивка. Независимо отъ това всѣки денъ следъ вечеря учениците сѫ имали отъ 2 до 3 часа задължително занимание въ класъ за приготвяне на уроците си за следния денъ.

За да дадемъ една още по-ясна представа за условията на обучението въ Морското училище по настоящемъ, считаме за умѣстно да приложимъ едно „Разписание за разпределение на времето за лѣтния периодъ презъ учебната 1930—1931 учебна година“ и една „Седмична програма за занятията съ учениците“.

**Разписание
за разпределение на времето за лътния периодъ
презъ учебната 1930—1931 година.**

1. Ставане отъ сънъ	5	ч.
2. Сутрененъ прегледъ и гимнастика	5 ³⁰	"
3. Закуска	6	"
4. Сборъ за класни занятия	6 ⁵⁵	"
5. Начало на класните занятия I часъ	7	"
6. Излизане отъ I часъ	7 ⁵⁰	"
7. Влизане въ II часъ	8	"
8. Излизане отъ II часъ	8 ⁵⁰	"
9. Влизане въ III часъ	9 ¹⁰	"
10. Излизане отъ III часъ	10	"
11. Влизани въ IV часъ	10 ¹⁰	"
12. Излизане отъ IV часъ	11	"
13. Обядъ	12	"
14. Смъна на наряда	13	"
15. Отиване на занятия въ учеб. работилници	13 ³⁰	"
16. Сборъ за следобъдни занятия	13 ⁵⁵	"
17. Започване следобъдните занятия	14	"
18. Завършване следобъдните занятия	18	"
19. Вечеря	18 ³⁰	"
20. Сборъ за вечерните занятия	18 ⁵⁵	"
21. Начало на вечерните занятия	19	"
22. Излизане отъ I часъ	19 ⁵⁰	"
23. Влизане въ II часъ	20	"
24. Излизане отъ II часъ	20 ⁵⁰	"
25. Вечерна провърка	21	"

Празнични дни:

1. Ставане отъ сънъ	7	"
2. Сутриненъ прегледъ и гимнастика	7 ³⁰	"
3. Закуска	8 ¹⁵	"
4. Обядъ	12	"
5. Уволняване въ градски отпускъ I курсъ	13—19	"
6. Уволняване въ градски отпускъ II курсъ	13—20	"
7. Уволняване въ градски отпускъ III курсъ	14—20 ^{1/2}	"
8. Уволняване въ градски отпускъ начал- ствующите лица	до 21	"

Програма за занятията съ учениците от Морското училище през учебната 1930/31 година.

Дни	Кур-сове	8—8 ^{1/2}	9—9 ^{1/2}	10—11	11 ^{1/2} —12	14—14 ^{1/2}	15—15 ^{1/2}	16 ^{1/2} —17	17 ^{1/2} —18					
Винчестър	I к.	П. котли	Бълг. ез.	Физика	П. машинни	Физическа подготовка и мораль	Геометрич. чертане	Морско дъло	Френ. или Нѣмски					
	II а	Газ. движ.	Алгебра	П. котли	Бълг. ез.									
	II б	Алгебра	Газ. движ.	П. машинни	П. Котли									
	III а	Бълг. ез.	П. машинни	Съпр. мат.	Алгебра									
	III б	П. машинни	Съпр. мат.	Бълг. ез.	Газ. движ.									
Вторник	I к.	Електротех.	Тригоном.	Химия	География	Практика въ учебната работилница								
	II а	Технолог.	Теор. мех.	П. машинни	Бълг. ез.	Френ. или Нѣмски	Практика по морско дъло и кабинетни занятия							
	II б	Теор. мех.	Технолог.	П. машинни	П. машинни	Физическа подготовка и мораль								
	III а	Лн. геом.	П. машинни	Електротех.	Механика	Машинно чертане								
	III б	Бълг. ез.	Лн. геом.	Механика	Електротех.									
Сряда	I к.	Мор. дъло	Химия	Бълг. ез.	П. машинни	Пъение								
	II а	Дескрипт.	Геометр.	П. машинни	Бълг. ез.									
	II б	Бълг. ез.	Бълг. ез.	Дескрипт.	Геометрия									
	III а	Газ. движ.	Бълг. ез.	Корабостр.	Технология									
	III б	П. машинни	Газ. движ.	Технология	Корабостр.									
Четвъртък	I к.	Електротех.	Алгебра	Физика	История									
	II а	Дес. геом.	Бълг. ез.	Газ. движ.	Електротех.									
	II б	Бълг. ез.	Дес. геом.	Електротех.	Газ. движ.									
	III а	Съпр. мат.	П. машинни	География	П. котли									
	III б	Алгебра	Съпр. мат.	П. котли	География									
Петък	I к.	География	Тригоном.	Бълг. ез.	П. машинни									
	II а	История	Теор. мех.	П. машинни	Алгебра									
	II б	Теор. мех.	История	П. машинни	Бълг. ез.									
	III а	Лн. геом.	П. машинни	Съпр. мат.	Съпр. мат.									
	III б	П. машинни	Лн. геом.	Съпр. мат.	П. котли									
Събота	I к.	П. котли	Стремомет.	Алгебра	Физика									
	II а	Електротех.	Технолог.	П. котли	П. машинни									
	II б	Технолог.	Електротех.	П. машинни	П. котли									
	III а	Алгебра	П. котли	География	Технология									
	III б	П. машинни	Алгебра	Технология	География									

Свободно време за посещаване
библиотеката и
домакинска работа

Сега следъ откриването на мореходниятъ отдѣлъ на морското училище предстои да влѣзе въ сила новъ правилникъ за училището и нова учебна програма за двата отдѣла на Морското училище — Мореходниятъ и Техническиятъ—, която ще биде доста видоизмѣнена отъ настоящата съ огледъ да се обърне внимание по-вече на практическото обучение на учениците и да се задоволятъ съвременниятъ нужди и разбирания за целите и задачите на съвременното Морско училище, създадено съ законъ отъ 1929 година,* което тепърва ще се реорганизира или по-право — организира.

*) Указъ № 670 отъ 15 юлий 1929 година (Държавенъ вестникъ бр. 93 отъ 1929 година.)

3. НАЧАЛНИЧЕСКИ, ВЪЗПИТАТЕЛСКИ И ПРЕПОДАВАТЕЛСКИ СЪСТАВЪ ПРЕЗЪ 50 ГОДИШНОТО СЪЩЕСТВУВАНЕ НА УЧИЛИЩЕТО.

Поради липса на архива и други сигурни източници, ний не можемъ да дадемъ пълень и точенъ списъкъ на началниците, възпитателите и преподавателите презъ време на 50 годишното съществуване на Морското училище. Отъ 1900 година насамъ — за последните 30 години — ний имаме доста точни данни по въпроса за началническия, възпитателския и преподавателския съставъ, но за първите 20 години — отъ 1881 до 1900 година — тъзи данни не сѫ напълно сигурни и точни, тъй като бѣше необходимо тѣ да се попълватъ отъ написаните спомени по случай 50 годишния юбилей на Морското училище или чрезъ специални устни и писменни разпити и запитвания — за да се възстановятъ нѣкои праздноти или за да се уяснятъ нѣкои несъобразности. Следъ тия продължителни проучвания, справки, разпити и съпоставления, ние считаме, че списъците, които даваме подолу сѫ много близки къмъ действителността и че ако има нѣкои неточности и непълноти, тѣ все пакъ сѫ незначителни и се отнасятъ главно за времето до 1900 година.

Въ желанието си да имаме въ бѫдеще единъ напълно точенъ списъкъ на началническия, възпитателския и преподавателския съставъ въ Морското училище отъ основаването му до днесъ, ние молимъ всички, които биха забелязали нѣкои непълноти и неточности да съобщатъ веднага писмено своите бележки въ канцеларията на Морското училище, като ги подкрепятъ и съ необходимите пояснения, цитати и изводки отъ съответните официални документи и книжа.

Следъ тия предварителни бележки, нека пристъпимъ къмъ третата точка отъ нашия отчетъ за 50 годишниятъ животъ на Морското училище — Последователните списъци на началници, възпитатели и преподаватели.

Преди това, обаче, трѣбва да напомнимъ, че презъ 1911 година, тъкмо въ надвечерието на Балканската война се формира въ флота Учебна часть, въ която като подъдelenie влѣзоха Машинното училище и Специалните школи. Учебната часть, като част отъ флота съществува и до днесъ. Първоначално, началника на Машинното училище е билъ сѫщевременно и началникъ на Учебната часть. Въ последствие, обаче, отъ 1915 година насетне, когато учебното дѣло въ флота се канализира, разрастна и осмисли и когато влѣзе въ сила Временното положение за управлението на морските части, за началникъ на Учебната часть се назначаваше единъ щабъ офицеръ.

Ето последователния списъкъ на началниците на Учебната часть отъ 1912 година насамъ *).

№	Чинъ	Име и презиме	Отъ кога е билъ началникъ на Учебната часть	До кога е билъ началникъ на Учебната часть	Колко време е началствуvalъ въ частта
1	К-нъ л-тъ	Дим. Ковачевъ	9.I.1912	9.X.1912	— 9 м.
2	К-нъ л-тъ	Рашко Серафимовъ	12.IX.1913	2.XII.1913	— 3 м.
3	К-нъ л-тъ	Борисъ Поповъ	2.XII.1913	30.XI.1916	3 г.
4	Лейтенантъ	Алекс. Маноловъ	30.XI.1916	10.V.1917	— 5 м.
5	Капит. II р.	Недѣлчо Недевъ	10.V.1917	29.IX.1919	2 г. 4 м.
6	Капит. II р.	Димитъръ Альовъ	29.IX.1919	27.X.1919	1 м.
7	Капит. II р.	Димитъръ Фичевъ	16.I.1920	1.XII.1927	7 г. —
8	Капит. I р.	Борисъ Стателовъ	9.XI.1919 1.XII.1927	16.I.1920 до сега	3 г. 10 м.



Капитанъ-лейтенантъ
Димитъръ Ковачевъ,
началникъ на Морска учебна
часть (9.I. — 9.X.1912 г.) и начал-
никъ на Машинното училище
(27.X.1908 — 15.II.1910)



Кап.-лейтенантъ Рашко Серафимовъ,
началникъ на Морската учебна
часть и началникъ на Машинното
училище (12.IX. — 2.XII.1913 г.).
Преподавателъ въ сѫщото учи-
лище (1900—1905 г.) по алгебра,
геометрия и тригонометрия.

*) Отъ 1912 до 1915 година началниците на Машинното училище бѣха едно-
временно и началници на Учебната часть.



Капитанъ-лейтенантъ
Борисъ Поповъ,
началникъ на Учебна часть (2.XII.
1913—30.XI.1916 г.), началникъ на
Машинното училище (2.XII.1913—
—20.VIII.1914 г.) възпитателъ (1900—
1901 г.) и преподавателъ
(1900—1906 г.).



Капитанъ-лейтенантъ
Александъръ Маноловъ
началникъ на Учебната часть (30.
XI.1916—10.VI.1917 г.) и възпита-
телъ въ Машинното училище
(1908—1909 г.).



Капитанъ II рангъ
Недѣлѧ Недевъ
началникъ на Учеб. частъ (10.V.1917
—29.IX.1919 г.) и преподавателъ въ
Машинното училище (1905—1919 г.)
по електротехника.



Капитанъ II рангъ
Димитъръ Фичевъ,
началникъ Морска учебна частъ
(16.I.1920—1.XII.1927 г.) и препода-
вателъ въ Машинното училище
(1922—1925 г.) по електротехника.

СПИСЪКЪ
**на началницийтъ на Морското училище презъ 50 годишното
съществуване на училището*).**

№ по редъ	Звание и чинъ	Име, презиме и фамилия	Билъ началникъ на училището		Началствували училището въ продълже- ние на
			Отъ	До	
1	Инж. м. лейт.	Машининъ	1881	1883	
2	Инж. м. лейт.	Изотовъ	1883	8.XI.1884	— 6 м.
3	Инж. м. лейт.	Павелъ Дим. Кузмиски	8. XI. 1884	1884	
4	Инж. м. пор.	Матвей Никол. Голо- пятниковъ	1884	23.I.1885	
5	Мех. мич. Iр.	Константинъ Радоевъ Божковъ	23. I. 1885 17.XII.1885 1899	10.IX.1885 5.IV.1886 1900	2 г. —
6	Мех. II разр.	Алексей Надайнъ	15.IX.1885	22.XI.1885	— 2 м.
7	Механикъ	Алекс. Булигинъ	22.XI.1885	17.XII.1885	— 1 м.
8	Мичманъ Iр.	Луцки	5.IV.1886	3.XI.1886	— 7 м.
9	Мичманъ Iр.	Владимиръ Кисимовъ	3 XI. 1886	?1888	
10	Капитанъ	Методи Ст. Бойчевъ	1888	1895	7 г. —
11	Лейтенантъ	Станчо Димитриевъ	1895	1896	
12	Мичманъ Iр.	Стефанъ Абаджиевъ	1896	1897	
13	Мичманъ Iр.	Дим. Карамаждраковъ	1897	1897	
14	Мичманъ Iр.	Никола Поповъ	1898	1898	
15	Мичманъ Iр.	Симионъ Винаровъ	1898	1899	
16	Инж. м. лейт.	Тодоръ Соларовъ	26.IX.1900	14.III.1906	5 г. 6 м.
17	Кап.-лейтен.	Димитъръ Добревъ	14.III.1906	27.X.1908	2 г. 7 м.
18	Кап.-лейтен.	Димитъръ Ковачевъ	(27.X.1908 9. I. 1912)	(15.II.1910 9.X.1912)	2 г. 1 м.
19	Кап.-лейтен.	Иванъ Ангеловъ	15.II.1910	9. I. 1912	1 г. 11 м.
20	Кап.-лейтен.	Рашко Серафимовъ	12.IX.1913	2.XII.1913	— 3 м.
21	Кап.-лейтен.	Борисъ Поповъ	2.XII.1913	20.VIII.1914	— 9 м.
22	Лейтенантъ	Георги Антоновъ	20.VIII.1914	5.VIII.1915	1 г. —
23	Лейтенантъ	Кирилъ Светогорски	6.VIII.1915	16.I.1919	3 г. 6 м.
24	Кап.-лейтен.	Иванъ Михаиловъ	(16. I. 1919 1.IV. 1921)	(19.VII.1920 1.VIII.1924)	4 г. 10 м.
25	Лейтенантъ	Василь Игнатовъ	10.VII.1920	1. I. 1921	— 5 м.
26	Лейтенантъ	Борисъ Станевъ	1. I. 1921	1.IV.1921	— 4 м.
27	Кап.-лейтен.	Георги Славяновъ	1.VIII.1924	26.XI.1926	2 г. 3 м.
28	Кап.-лейтен.	Петъръ Кашлакевъ	26.XI.1926	16.XII.1927	1 г. 1 м.
29	Капитанъ IIр.	Тодоръ Тодоровъ	16.XI.1927	1.XII.1928	1 г. —
30	Капитанъ IIр.	Сава Н. Ивановъ	1.XII.1928	до сега	2 г. 8 м.

*.) На следните страници даваме портретите на всички началници, възпитатели и преподаватели въ училището съ изключение на тия, които не ни сѫ изпратени и не сме могли да ги намѣримъ.



Инж. мех. мичманъ I р.
Конст. Радоевъ Бойковъ,
началникъ на Морската техническа
школа (1885 — 1886 г.) и препода-
вателъ по физика и геометрия
(1885—1900 г.).



Капитанъ Методи Стояновъ Бойчевъ,
началникъ на Машинната школа
(1888 — 1895 г.) и преподавателъ
(1888—1900 г.) по аритметика, гео-
метрия, български езикъ и строево
образование.



Лейтенантъ Станчо Димитриевъ,
началникъ на Морското техниче-
ско училище (1895—1896 г.) и препо-
давателъ (1888—1896 г.) по ари-
метика и български езикъ.



Мичманъ II р.
Димитъръ Карамаджаковъ,
началникъ на Морската техничес-
ка школа (1897) и преподавателъ
(1891 — 1898 г.) по алгебра и гео-
метрия.



Капитанъ I р. Самсонъ Винаровъ,
началникъ на Морската техническа
школа (1898—1899 г.) и преподаватель
(1899—1903 г.) по алгебра
и тригонометрия.



Инженеръ-мех. лейтенантъ
Тодоръ Соларовъ,
Началникъ на Машинното училище (26.IX.1900—14.III.1906 г.) и преподаватель (I-88—1907 г.) по огнищно дѣло, машинно дѣло и машинно частачие.



Капитанъ-лейтенантъ
Димитръ Добревъ,
началникъ на Машинното училище (14.III.1906—27.XI.1908 г.) и преподаватель по химия, география и история.



Капитанъ-лейтенантъ
Иванъ Ангеловъ,
началникъ Машинното училище (15.II.1910—9.I.1912 г.) и преподаватель по морско дѣло.



Лейтенантъ Георги Антоновъ,
началникъ на Машинното училище (20.VIII.1914 — 5.VIII.1915 г.) и
преподавателъ по морско дѣло.



Лейтенантъ Кирилъ Светогорски,
началникъ на Машинното училище (6.VIII.1915 — 16.I.1919 г.), възпити-
тель въ училището (1913—1915 г.)
и преподавателъ по морско дѣло.



Капитанъ-лейтенантъ
Иванъ Михайлова,
началникъ на Машинното училище (16.I.1919. — 19.VIII.1920 г.) и
(1.IV.1921 — 1.VIII.1924 г.) и преподавателъ по морско дѣло.



Лейтенантъ Василь Игнатовъ,
началникъ на Машинното училище (10.VII. 1920 — 1.I.1921 г.)



Лейтенант Борис Станев,
началникъ на Машинното училище
(1.I.1921—1.IV.1921 г.) и възпитател
въ сѫщото презъ 1915 г.



Капитанъ-лейтенантъ
Георги Славяновъ,
началникъ на Машинното училище
(1.VIII.1924—26.XI.1926 г.).



Капитанъ-лейтенантъ
Петър Кащаковъ,
началникъ на Машинното училище
(26.XI.1926—16.XII.1927 г.) и преподавател
въ парни котли и машини, технология и
машинно чертание.



Капитанъ Пр.о.з. Тодоръ Тодоровъ,
началникъ на Морското машинно
училище (16.XII.1927—1.XII.1928 г.)
и възпитател въ сѫщото (1911—
1912 г.)



Капитанъ II р. о. з.
Сава Н. Ивановъ
началникъ на Морското училище
отъ 1.XII.1928 г. до сега.

СПИСЪКЪ

на възпитателите^{*)} въ Морското училище презъ 50 годишното
съществуване на училището.

№ по редъ	Чинъ	Име и фамилия	Възпитаникъ ли е на учи- лището или не	Билъ възпитател въ въ училището		Просуженено време въ училището
				Отъ	До	
1	Мичм. I р.	Борисъ Поповъ	Не	16. X. 1900	30. VIII. 1901	1 г. 10 м.
2	Мичм. I р.	Констан. Костовъ	"	6. X. 1901	24. IX. 1903	1 г. 11 м.
3	Мичм. II р.	Владим. Касабовъ	"	5. X. 1903	1. X. 1906	3 г. —
4	Мичм. II р.	Георги Куповъ	"	1. XI. 1906	5. IX. 1907	— 10 м.
5	Мичм. I р.	Каракашевъ	"	5. IX. 1907	5. IX. 1908	1 г. —
6	Мичм. I р.	Алексан. Маноловъ	"	5. IX. 1908	4. X. 1909	1 г. 1 м.
7	Мичм. I р.	Алексан. Тодоровъ	"	4. X. 1909	24. IV. 1911	1 г. 6 м.
8	Мичм. I р.	Тодоръ Тодоровъ	"	30. X. 1911	1. I. 1912	— 2 м.
9	Мичм. I р.	Страшим. Асеновъ	"	1.VI. 1912	17. IX. 1912	— 4 м.
10	Мичм. I р.	Кир. Светогорски	"	19. XI. 1913	7. I. 1915	1 г. 4 м.
11	Мичм. I р.	Борисъ Станевъ	"	3. VII 1915	10. IX. 1915	— 2 м.
12	Поручикъ	Христо Петровъ	"	1917	1917	
13	Подпор.	Борисъ Неновъ	"	1917	1917	
14	Оф. канд.	Юрий Головинъ	"	1917	1917	

^{*)} Отъ 1900 до 1915 година въ училището е назначаванъ единъ младши офицеръ за помощникъ на началника на училището, който е билъ и възпитател. Отъ 1915 година помощникъ началникъ на училището не е имало, а сѫ назначавани по единъ възпитател за всѣки курсъ или всичко — трима възпитатели.

15	Мичм. II р.	Весел. Дръзджиевъ	Да	1. I. 1918	19. V. 1918	— 5 м.
16	Оф. канд.	Георги Славовъ	"	1919	1919	
17	Мичм. I р.	Георги Бангеевъ	"	23. XI. 1918	23. VII. 1920	1 г. 10 м.
18	Оф. канд.	Дим. Фурнаджиевъ	"	5. III. 1920	2. VII. 1920	— 5 м.
19	Мичм. II р.	Василь Мишляковъ	"	10. IV. 1921	23. V. 1922	1 г. 1 м.
20	Мичм. I р.	Кирилъ Защевъ	"	1. IV. 1920	23. V. 1922	2 г. 2 м.
21	Мичм. I р.	Кръстю Ганевъ	(1.VIII.1920	1. IV. 1922)	
22	Мичм. I р.	Павелъ Павловъ	"	(16. V. 1925	11. V. 1926)	2 г. 8 м.
23	Мичм. I р.	Стефанъ Власевъ	"	1. IX. 1921	15. VIII. 1923	1 г. 11 м.
24	Мичм. I р.	Димит. Карагьозовъ	"	3. II. 1921	23. V. 1922	1 г. 4 м.
25	Мичм. II р.	Димитъръ Енчевъ	Не	23. IX. 1922	22. V. 1925	2 г. 8 м.
26	Поруч. о.з.	Георги Савовъ	"	13. VIII. 1921	24. VIII. 1922	— 8 м.
27	Кап. о. з.	Сим. Никодимовъ	"	16. V. 1923	25. V. 1927	4 г. —
28	Мичм. II р.	Крумъ Габровски	Да	20. III. 1924	9. VI. 1926	2 г. —
29	Мичм. I р.	Стефанъ Цаневъ	"	11. VIII. 1923	11. VIII. 1924	1 г. —
30	Мичм. II р.	Василь Кировъ	Да	10. IV. 1924	1928	3 г. 8 м.
31	Мичм. II р.	Бор. Вариклечковъ	"	17. V. 1926	21. X. 1927	1 г. 4 м.
32	Мичм. II р.	Слави Славовъ	"	1. VIII. 1927	21. VI. 1928	— 11 м.
33	Мичм. I р.	Ятан. Шалапатовъ	"	11. V. 1927	2. VII. 1928	1 г. 1 м.
34	Мичм. I р.	Вален. Паспалеевъ	Не	11. V. 1928	до сега	3 г. 3 м.
35	Мичм. II р.	Петър Рашеевъ	Да	11. V. 1928	до сега	3 г. 3 м.
			"	25. V. 1928	до сега	3 г. 3 м.



Мичманъ II р. Константинос Костовъ,
възпитател въ Машинното училище (6.X.1901—24.IX.1903 г.)



Мичманъ I р. Владимир Касабовъ,
възпитател въ Машинното училище (5.X.1903—1.X.1906 г.) и преподавател по морско дѣло, български езикъ и устави.



Мичманъ II р. Георги Куповъ,
възпитателъ въ Машинното учи-
лище (I.XI.1906—5 IX.1907 г.) и пре-
подавателъ (1911—1915 г.) по
електротехника.



Мичмана Iр. Александър Тодоровъ,
възпитателъ въ Машинното учи-
лище (4.X.1909—24 IV.1911 г.).



Мичманъ I р. Страшмиръ Асеновъ,
възпитателъ въ Машинното учи-
лище (1.VI.1912—17.IX.1912 г.).



Поручикъ Христо Петровъ,
възпитателъ въ Машинното учи-
лище презъ 1917 г.



Подпоручикъ Борисъ Иловъ,
възпитателъ въ Машинното учи-
лище презъ 1917 г. и преподава-
телъ (1917—1919 г.) по парни ма-
шини и технология.



Оф. кандидатъ Юрий Головинъ,
възпитателъ въ Машинисто
училище презъ 1917 г.



Мичманъ II р. Веселинъ Дремиджиевъ,
възпитанъ на Машинното учи-
лище и възпитателъ въ него
(1.I.1918—19.V.1918 г.)



Офиц. кандидатъ Георги Славовъ,
възпитаникъ на Машинното учи-
лище и възпитателъ въ същото
презъ 1919 г.



Мичманъ I р. Георги Бангеевъ,
възпитаникъ на Машинното учи-
лище и възпитателъ въ същото
(23.XI.1919—23.VII.1920 г.).



Офицерски кандидатъ
Димитър Фурнаджиевъ,
възпитаникъ на Машинното учи-
лище и възпитателъ въ същото
(5.III.1920—2.VII.1920 г.).



Мичманъ II р. Василь Миляковъ,
възпитаникъ на Машинното учи-
лище и възпитателъ въ същото
(10.IV.1921—23.V.1922 г.).



Мичманъ Кирилъ Зашесъ,
възпитаникъ на Машинното учи-
лище и възпитателъ въ същото
(1.IV.1920—23.V.1922 г.).



Мичманъ I р. Павелъ Павловъ,
възпитателъ въ Машинното учи-
лище (1.IX.1921—15.VIII.1923 г.)



Мичманъ I р. Стефанъ Власевъ,
възпитаникъ на Машинното учи-
лище и възпитателъ въ същото
(3.II.1921—23.V.1922 г.)



Мичманъ I р. Димитър Карагьозовъ,
възпитаникъ на Машинното учи-
лище и възпитателъ въ същото
(23.IX.1922—22.V.1925 г.)



Мичманъ II р. Димитър Енчевъ,
възпитателъ въ Машинното учи-
лище (13.VIII.1921—24.VIII.1922 г.)



Поручикъ о. з. Георги Савовъ,
възпитателъ въ Морското машинно
училище (16.V.1923—25.V.1927 г.).



Капитанъ о. з. Симеонъ Никодимовъ,
възпитателъ въ Морското машинно
училище (20.III.1924—9.VI.1926 г.).



Мичманъ II р. о. з. Крумъ Габровски,
възпитаникъ на Машинното училище
и възпитателъ въ същото
(11.VIII.1923—11.VIII.1924 г.).



Мичманъ I р. о. з. Стефанъ Паневъ,
възпитателъ въ Морското машинно
училище (1.VIII.1924—10.IV.1928 г.).



Мичманъ II р. о.з. Василь Кировъ,
възпитаникъ на Машинното учи-
лище и възпитател въ същото
(17.V.1926—21.X.1927 г.)



Мичманъ II р. о.з. Борисъ Вариклечковъ,
възпитаникъ на Машинното учи-
лище и възпитател въ същото
(1.VIII.1927—21.VI.1928 г.)



Мичманъ II р. о.з. Слави Славовъ,
възпитаникъ на Машинното учи-
лище и възпитател въ същото
(11.V.1927—3.VII.1928 г.)



Мичманъ I р. о.з. Атанасъ Шалапатовъ,
възпитател въ Морското учили-
ще и преподавател по морско
дъло, физическо възпитание и
мораль.



Мичманъ I р. о. з.
Валентинъ Паскалевъ,
възпитаникъ на морското училище, възпитател въ същото и преподавател по морско дѣло, физическо възпитание и мораль отъ 25.V.1928 г. и до сега.



Мичманъ II рангъ о. з.
Петър Ращевъ,
възпитаникъ на Морското училище, възпитател въ същото и преподавател по морско дѣло, физическо възпитание и мораль отъ 25.V.1928 г. до сега.

СПИСЪКЪ
На преподавателите отъ Морското училище презъ 50 годишното съществуване на училището.

№ поредъкъ	Звание, чинъ, име и фамилия	Възпитаникъ ли е на училището или не	Отъ коя до коя година е преподавател	По кои предмети е преподавалъ
1	Кап. лейт. Алек. Егоровичъ	Не	1881—1884	Аритметика, Граматика и Чергание.
2	Инж.-механ. Машининъ	"	1881—1883	Практически занятия.
3	Инж.-мех. Павелъ Димитриевичъ Кузмински	"	1881—1884	Геометрия и Огњарно дѣло.
4	Инж.-механикъ Батушкинъ	"	1881—1884	Машинно дѣло.
5	Механикъ Яксинъ	"	1882—1884	Машинно чертение, Лятство и Стругарство. Машинно дѣло.
6	Механикъ Мозисъ	"	1882—1884	Руски езикъ.
7	Капит.-лейтенантъ Пель	"	1882—1884	Механика, Физика и Геометрия.
8	Мичм. Iр. Констан. Радоевъ Божковъ	"	1885—1906	Практически занятия.
9	Механикъ Булигинъ	"	1885—1888	Аритметика, Геометрия, История и Български езикъ.
10	Мичманъ I р. Кисимовъ	"	1886—1889	Геометрия и Физика.
11	Мичманъ Гостоприемовъ	"	1886—1890	Аритметика и Законъ Божи.
12	Подпоручикъ Матеевъ	"	1886—1887	

13	Инженеръ.-мех. Марковичъ	Не	1888—1891	Парни машини, Парни котли и Чертение.
14	Механикъ Надейнъ	"	1888—1890	Практически занятия.
15	Инж.-мех. лейт. Т. Соларовъ	"	1888—1906	Машинно дѣло, Огњарно дѣло и Чертение.
16	Механикъ Бауеръ	"	1888—1890	Практически занятия.
17	Мичманъ I р. Станчо Димитровъ	"	1888—1890	Аритметика и Български езикъ.
18	Капитанъ Методи Бойчевъ	"	1888—1895	Български ез., Аритм., Геом. и Физика
19	Мичманъ II р. Дим. Каражакраковъ	"	1891—1892	Алгебра и Геометрия.
20	Механикъ Грайсъ	"	1891—1896	Практически занятия и Чертение.
21	Поручикъ Ник. Поповъ	"	1891—1895	Устави и Строеви занятия.
22	Инженеръ Петковъ	"	1891—1900	Парни машини, Парни котли, Физика и Практически занятия.
24	Подпоручикъ Ивановичъ	"	1891—1892	Аритметика.
24	Подпоручикъ Луковъ	"	1892—1894	Български езикъ.
25	Подпоручикъ Ковачевъ	"	1892—1894	Строеви занятия.
26	Д-ръ Станкеевичъ	"	1892—1894	Морска хигиена.
27	Мичм. I р. Михаилъ Поповъ	"	1894—1895	Аритметика.
28	Мичм. I р. Йорданъ Минковъ	"	1894—1898	Български езикъ и Морско дѣло.
29	Капитанъ Даневъ	"	1895—1896	Строеви занятия и Гимнастика.
30	Мичманъ I р. Ст. Абаджиевъ	"	1895—1899	Устави.
31	Мичм. I р. Никола Лафчиевъ	"	1895—1899	Алгебра и Геометрия.
32	Мичм. I р. Дим. Альовъ	"	1895—1900	Електротехника и Аритметика.
33	Д-ръ Марковъ	"	1895—1899	Морска хигиена.
34	Лейтенантъ Хитровъ	"	1896—1899	География и Български езикъ.
35	Механикъ мичманъ II р. Иосифъ Щрасеръ	"	1896—1900	Машинни елементи и Чертение.
36	Мичманъ I р. Цонаковъ	"	1899—1900	Морско дѣло и Устави.
37	Механикъ А. Тодоровъ	"	1899—1900	Машинни елементи.
38	Мичм. I. р. Сим. Винаровъ	"	1899—1903	Алгебра и Тригонометрия.
39	Санит. капит. Д-ръ Флори	"	1900—1906	Морска хигиена.
40	Мичманъ I р. Рашко Серафимовъ	"	1900—1905	Алгебра, Геометрия и Тригонометрия.
41	Лейтен. Борисъ Поповъ	"	1900—1906	География, Български езикъ, Морско дѣло, Устави и Строеви занятия.
42	Подпоручикъ Шойлевъ	"	1900—1902	Машинно дѣло и Машинно чертание.
43	Механикъ Илия Христовъ	"	1900—1905	Механика, Якость на материалите и Практически занятия.
44	Инструкт. Алфонсъ Брюнъ	"	1900—1906	Практически занятия

45	Инструкторъ Брикнеръ	Да	1900—1906	Практически занятия.
46	Инж. Владимиръ Велчевъ	Не	1901—1906	Електротехника, Газо- ви и водни двигатели.
47	Мичманъ II р. Костовъ	Не	1901—1906	География, Български езикъ, Морско дѣло, Устави и Строеви за- нятия.
48	Пом. мех. Ангелъ Петровъ	Да	1902—1925	Практически занятия.
49	Мичманъ II р. Владимиръ Касабовъ	Не	1903—1906	Български езикъ, Мор- ско дѣло, Устави и Строеви занятия.
50	Корабостроителъ Иванъ Родевъ	"	1903—1917	Технология, Трюмна хидравл., Френски езикъ и Чертане.
51	Мех. II кл. Г. Димитровъ	Да	1901—1905	Практически занятия.
52	Лейт. Недѣлчо Недевъ	Не	1905—1910	Електротехника.
53	Механикъ II класъ Алек- дъръ Христовъ	"	1906—1916	Парни машини, Алге- бра, Геометрия, Три- гонометрия, Физика и Чертане.
54	Цачо Геновъ	"	1905 до сега	Математ., Физика и Че- ртане.
55	Дѣломайсторъ Поповъ	"	1905—1906	Практически занятия.
56	Мичм. II р. Георги Куповъ	"	1906—1915	Електротехника, Мор- ско дѣло, Устави и Строеви занятия.
57	Антонъ Байчевъ	"	1906—1917	Български езикъ
58	Добри Христовъ	"	1906—1909	Пѣние и Музика
59	Мех. Петъръ Кашлакевъ	"	1906—1926	Парни котли, Парни машини, Технология и Чертане.
60	Майоръ инж. Селяновски	"	1906—1909	Якость на материалъ
61	Поручикъ Д-ръ Савовъ	"	1906—1908	Морска хигиена.
62	Свещеникъ Ханджиевъ	"	1906—1912	Законъ Божи.
63	Кап.-лейтенантъ Димитъръ Добревъ	"	1906—1908	Химия, История и Ге- ография.
64	Мичманъ I р. Александъръ Маноловъ	"	1908—1910	Устави и Строево обра- зование.
65	Инж.-корабостроит. Карлъ Трѣнка	"	1908—1911	Технология и Съпротивление на матери- алитъ.
66	Александъръ Крѣстевъ	"	1908—1914	Пѣние и музика.
67	Мичм. II р. Тод. Тодоровъ	"	1909—1911	Устави и Строево обра- зование.
68	Кап.-лейт. Ив. Ангеловъ	"	1909—1910	Морско дѣло.
69	Инжен.-мех. Александъръ Божковъ	"	1911—1913	Корабостроение и Газ. двигатели.
70	Несторъ Ивановъ	"	1913—1916	Физика и Химия.
71	Механ. Тодоръ Стоиловъ	Да	1913—1924	Парни котли, Газови двигат., Технология и Якость на материалъ
72	Мичм. I р. Влад. Обрешковъ	Не	1913—1915	Морско дѣло.
73	Цаневъ	"	1913—1915	Нѣмски езикъ.
74	Добри Ивановъ	"	1913—1916	Френски езикъ.

74	Велко Петрушевъ	Не	1913 до сега	Практич. занятия по ковачество.
75	Илия Веновъ	"	1914—1915	Отечеств. история.
76	Карлъ Шкорпилъ	"	1914—1917	География и Дескр. геометрия.
77	Мичм. I р. Георги Буковъ	"	1914—1919	Машин. элементи.
78	Лейтенантъ Антоновъ	"	1914—1917	Морско дѣло.
79	Мичманъ II р. Василь Пачемановъ	"	1915—1916	Парни машини, Газови двигатели и Маш. чертение.
80	Мичм. I р. Георги Неновъ	"	1915—1919	Газ. двигатели, Механика, Технология и Парни машини.
81	Василь Ставревъ	"	1916—1921	Български езикъ и Нѣмски езикъ.
82	Иванъ Гюлмезовъ	"	1916—1925	Химия.
83	Инженеръ Иванъ Сивковъ	Да	1915—1916	Механика, Нѣмски ез. и Чертение.
84	Алфредъ Ахтербергъ	Не	1917—1919	Нѣмски езикъ.
85	Херманъ Хъолтерсъ	"	1917—1919	Нѣмски езикъ.
86	Поруч. Василь Петрановъ	"	1917—1921	Електротехника.
87	Подпор. Борисъ Неновъ	"	1917—1919	Парни машини и Технология.
88	Оф. канд. Димитъръ Дудевъ	Да	1918—1919	Устави.
89	Лейт. Маноль Ивановъ	"	1915—1919	Практич. занятия.
90	В. Гочевъ	Не	1918—1919	География.
91	Мичманъ II р. Дамянъ Бакърджиевъ	Да	1918—1921	Парни машини и Парни котли.
92	Юрданъ Тодоровъ	Не	1918—1926	Пѣни.
93	Алоисъ Бюнтеръ	"	1918—1926	Гимнастика.
94	Отецъ Иванъ Войновъ	"	1919—1922	История.
95	Стоянъ Загорчиновъ	"	1919—1927	История и Френски езикъ.
96	Мичм. II р. П. Недѣлчевъ	Да	1919—1921	Парни машини, Парни котли и Чертение.
97	Василь Атанасовъ	Не	1919—1930	География, Физика и Чертение.
98	Пантелей Константиновъ	"	1920—1921	История.
99	Константинъ Стателовъ	"	1920—1922	Физика.
100	Кап. II р. Сава Стефановъ	"	1920—1924	Електротехника.
101	Инж. Юрданъ Илковъ	"	1920—1922	Електротехника.
102	Мичм. инж.-корабостроит. Протаси Пампуловъ	Да	1920—1921	Механика.
103	Мичм. I р. Койчо Георгиевъ	Не	1920 до сега	Парни котли, Парни машини, Механика и Чертение.
104	Георги Георгиевъ	"	1920 до сега	Български езикъ и История.
105	Лейтен. Христо Василевъ	Да	1920—1924	Газови двигатели.
106	Димитъръ Парушевъ	Не	1920—1925	Химия.
107	Христо Петровъ	"	1921—1923	Геометрия.
108	Кап.-лейт. Ив. Михаиловъ	"	1921—1922	Морско дѣло.

109	Методи Ивановъ	Не	1921 до сега	Математика, Механика, География и Чертение Химия.
110	Атанасъ х. Николовъ	"	1922—1923	
111	Христо Витановъ	"	1922—1925	Математика и Физика.
112	Инж. Боянъ Божиновъ	"	1922—1923	Механика и Технология
113	Петъръ Ивановъ	Да	1922 до сега	Практически занятия.
114	Христо Вълковъ	Не	1922 до сега	Практически занятия по моторно дѣло.
115	Коста Стоевъ	"	1922 до сега	Практически занятия по шлюсерство.
116	Кап. II р. Дим. Фичевъ	"	1922—1925	Електротехника.
117	Инж. Констант. Давидовъ	"	1923 до сега	Парни машини, Газ. двигатели, Механика и Корабостроение.
118	Зап. кап. Иосифъ Клайя	"	1923—1926	Нѣмски езикъ.
119	Инж. Александър Левковъ	"	1923—1930	Корабостроение, Съпрот. на материал. и Чертение.
120	Димо Поповъ	"	1923 до сега	Химия, Технология и Нѣмски езикъ.
121	Андрей Джоговъ	"	1923 до сега	Френски езикъ.
122	Д-ръ Констант. Свраковъ	"	1924—1928	Нѣмски езикъ.
123	Панайотъ Желѣзовъ	"	1924 до сега	Практически занятия — Стругарство.
124	Иванъ Стефановъ	"	1925—1926	Пѣние.
125	Лейтенантъ Илия Куневъ	Да	1925—1926	Практически занятия.
126	Инж. Данайлъ Поповъ	Не	1925—1926	Електротехника.
127	Иванъ Стояновъ	"	1925—1927	История.
128	Капелм. П. Касабовъ	"	1925—1930	Пѣние и музика.
129	Инж. Стилиянъ Стефановъ	"	1926 до сега	Пар. маш., Пар. котли, Съпротив. на матер. и Чертение.
130	Георги Чизмаровъ	"	1927—1929	История.
131	Лейт. Юрданъ Панайотовъ	Да	1927—1930	Практически занятия.
132	Инж. Никола Вълчевъ	Не	1927—1930	Електротехника.
133	Мичм. I р. Ат. Шалапатовъ	"	1928 до сега	Морско дѣло и Строеви занятия.
134	Мичманъ I р. Валентинъ Паспалеевъ	Да	1928 до сега	Морско дѣло и Строеви занятия.
135	Мичманъ II р. П. Ращевъ	"	1928 до сега	Морско дѣло и Строево образование
136	Страшimirъ Илиевъ	Не	1928—1929	Пѣние.
137	Щерю Парашкевовъ	"	1929—1930	История.
138	Капелм. Георги Поповъ	"	1930 до сега	Пѣние и Музика.
139	Инж. Данайлъ Мариновъ	"	1930 до сега	Електротехника и Падиотехника.
140	Христо Попниколовъ	Да	1930 до сега	Практически занятия — шлюсерство.



Механикъ Грайсъ,
преподавател въ Машинното
училище по практически заня-
тия (1891—1896 г.).



Мичманъ I р. Йорданъ Минковъ,
преподавател въ Машинното
училище по Български езикъ и
Морско дѣло (1894—1898 г.).



Мичманъ I р. Никола Лафчиевъ,
преподавател въ Машинното учи-
лище по Алгебра и Геометрия
(1895—1899 г.).



Мех. мичманъ II рангъ
Носиif Щрасеръ,
преподавател въ Машинното
училище по Машинни елементи и
Чертане (1896—1900 г.).



Механикъ Илия Христовъ,
преподавателъ въ Машинното учи-
лище по Механика, Якостъ на ма-
териалитѣ и Практически занятия
(1900—1905 г.).



Инж. Владимиръ Велчевъ,
преподавателъ въ Машинното учи-
лище по Електротехника, Газови
и водни двигатели (1901—1906 г.).



Механикъ Ангель Петровъ,
възпитаникъ на Машинното учи-
лище, преподавателъ по Практи-
чески занятия (1902—1925 г.).



Корабостроителъ Иванъ Родевъ,
преподавателъ въ Машинното учи-
лище по Технология, Трюмна хи-
дравлика, Френски езикъ и Чер-
тание (1903—1917 г.).



Механ. II кл. Георги Димитровъ,
възпитаникъ на Машинното учи-
лище, преподавател по Практи-
чески занятия (1901 - 1905 г.).



Механикъ Александър Христовъ,
преподавател въ Машинното учи-
лище по Парни машини, Матема-
тика, Физика и Чертение (1906—
—1916 година).



Зачо Геновъ,
преподавател въ Машинното учи-
лище по Математика, Физика и
Машинно Чертение отъ 1905 год.
до сега.



Антонъ Байчевъ,
преподавател въ Машинното учи-
лище по Български езикъ
1906—1917 година).



Добри Христовъ,
преподавател по Пѣние и Музика
(1906—1909 г.).



Инж. Корабостроителъ
Карлъ Трънка,
преподавател по Технология и
Съпротивление на материалътъ
(1908—1911 г.).



Александър Кръстевъ
преподавател по Пѣние и Музика
(1908—1914 г.).



Инж. мех. мичманъ II р.
Александър Божковъ,
преподавател по Корабостроение
и Газови двигатели (1911—1913 г.).



Механикъ Тодоръ Стоиловъ,
възпитаникъ на Машинното учи-
лище, преподавател по Парни
котли, Газови двигатели, Техноло-
гия и Якостъ на материалите
(1913—1924 г.).



Велко Петрушевъ,
ръководител по Практически за-
нятия (Ковачество) от 1913 год.
до сега.



Карл Шкорпиль,
преподавател по География и
Дескриптивна геометрия
(1914—1917 год.).



Инж. мех. мичманъ I р.
Георги Буковъ,
преподавател по Машинно дѣло
(1914—1919 г.).



Василь Ставревъ,
преподавател по Български и
Нѣмски езикъ (1916—1921 г.).



Иван Гюлмезовъ,
преподавател по Химия
(1916—1925 год.).



Инженеръ Ив. Сивковъ,
възпитаник на Машинното учи-
лище, преподавател по Механи-
ка, Нѣмски езикъ и Чертане
(1915—1916 г.).



Алфредъ Ахтербергъ,
преподавател по Нѣмски езикъ
(1917—1919 г.).



Херманъ Хьолтерсъ,
преподавател по Нѣмски езикъ
(1917—1919 г.).



Поручикъ Василь Петровъ,
преподавател по Електротехника
(1917—1921 г.).



Офиц. канд. Димитъръ Дудевъ,
възпитаникъ на Машинното учи-
лище, преподавател по Устави
(1918—1919 г.).



Техн. лейтенантъ Ианоль Ивановъ,
възпитаникъ на Машинното учи-
лище, преподавател по Практи-
чески занятия (1915—1919 г.).



Технически мичманъ II р.
Дамянъ Бакърджиевъ,
възпитаникъ на Машинното учи-
лище, преподавател по Парни
машини и парни котли
(1918—1921 год.).



Юрданъ Тодоровъ,
преподавател по Пъние
(1918—1926 год.).



Алоисъ Бюнтеръ,
преподавател по Гимнастика
(1918—1926 год.).



Стоянъ Загорчиновъ,
преподавател по История и Френ-
ски езикъ (1919—1927 г.).



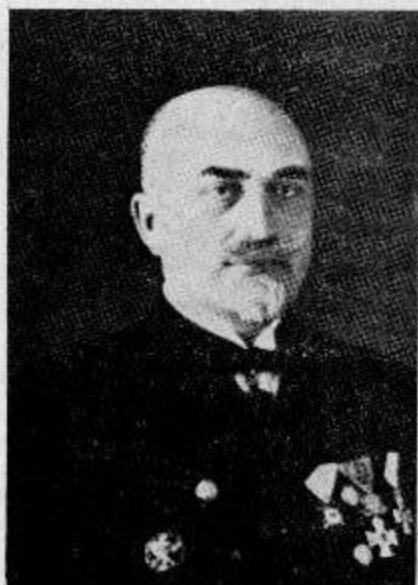
Мичм. II р. Петър Недълчевъ,
възпитаникъ на Машинното училище, преподавател по Парни
котли, Парни машини и Чертение
(1919—1921 г.).



Василь Атанасовъ,
преподавател, по Физика, География и Чертение (1919—1930 г.).



Константинъ Стателовъ,
преподавател по Физика
(1920—1922 год.).



Капитанъ I р. о. з.
Сава Стефановъ,
преподавател по Електротехника
(1920—1924 г.).



Инж. корабостр. мичманъ II р.
Протасий Памполовъ,
възпитаникъ на Машинното училище, преподавател по Механика
(1920—1921 г.).



Мичманъ I р. о. з. Койчо Георгиевъ,
преподавател по Парни котли,
Парни машини, Механика и Ма-
шинно чертание от 1920 г. до сега.



Георги Георгиевъ,
преподавател по Български езикъ
и История от 1920 г. до сега



Лейтенантъ о. з. Христо Василевъ,
възпитаникъ на Машинното
училище, преподавател по Га-
зовидвигатели (1920—1924 г.) и
Практически занятия (1931 г.).



Димитър Парушевъ,
преподавател по Химия
(1920—1925 год.).



Методи Ивановъ,
преподавател по Математика, Ме-
ханика, География и Чертане отъ
1921 г. до сега.



Инженеръ Боянъ Божиновъ,
преподавател по Механика и
Технология (1922—1923 г.).



Петъръ Ивановъ,
възпитаникъ на Машинното учи-
лище, преподавател по Практи-
чески занятия отъ 1922 г. до сега.



Христо Вълковъ,
ръководител по Практически за-
нятия (Моторно дѣло) отъ 1922 г.
до сега.



Коста Стоевъ,
ръководител по Практически за-
нятия (Шльосерство) отъ 1922 г.
до сега.



Инж. Константинъ Давидовъ,
преподавател по Парни машини,
Газови двигатели, Механика и Ко-
робостроение отъ 1923 г. до сега.



Зап. капитанъ Иосифъ Клайя,
преподавател по Нѣмски езикъ
(1923—1926 г.).



Инж. Александър Левковъ,
преподавател по Корабостроене,
Съпротивление на материали
и Чертане (1923—1930 г.).



Димо Поповъ,
Преподавател по Химия, Технология и Немски езикъ отъ 1923
г. до сега.



Андрей Джоговъ,
лекторъ по Френски езикъ отъ
1923 г. до сега.



д-р Константин Сараковъ,
лекторъ по Немски езикъ
(1924—1928 год.)



Панайот Желъзовъ,
ръководител по Практически за-
нятия (Стругарство) отъ 1924 год.
до сега.



Иванъ Стояновъ,
преподавател по История
(1925—1927 год.).



Лейтенантъ с. з. Илия Куневъ,
възпитаникъ на Машинното учи-
лище, преподавател по Практи-
чески занятия (1925—1926 г.).



Инжен. Стилиянъ Стефановъ,
преподавател по Парни котли
Парни Машини, Съпротивление на
материалите и Чертане отъ 1926
год. до сега.



Капитанъ-лейтенантъ о. з.
Юрданъ Панайотовъ,
възпитаникъ на Машинното училище,
преподавателъ по Практически занятия (1927—1930 год.).



Инженеръ Никола Вълчевъ,
преподавателъ по Електротехника
и Радиотехника (1927—1930 г.).



Инженеръ Данайл Мариновъ,
преподавателъ по Електротехника
и Радиотехника отъ 1930 до сега.



Христо Попниколовъ,
възпитаникъ на Машинното училище,
ръководителъ по Практически занятия (Шльосерство) отъ
1930 г. до сега.



Капелмайсторъ Пешо Касабовъ,
времененъ лекторъ въ Морското
училище по Пение и музика
(1925—1930 г.).



Капелмайсторъ Георги Поповъ,
преподавател въ Морското учи-
лище по Пение и музика отъ
1930 г. до сега.

* *

По учебни години началническиятъ, възпитателскиятъ и преподавателскиятъ съставъ, начиная отъ 1890-91 година, е билъ следниягъ: *)

1890-1891 учебна година.

Началникъ училището: капитанъ Методи Бойчевъ. Преподаватели: мичманъ II р. Карамаждраковъ — Аритметика и Геометрия; инженеръ Марковичъ — Парни машини, Парни котли и Чертане; мичманъ I р. Константинъ Божковъ — Физика и Механика; капитанъ Методи Бойчевъ — Устави, Строеви занятия и Български езикъ; механикъ Грайсъ — Практически занятия.

1891-1892 учебна година.

Началникъ училището: капитанъ Методи Бойчевъ. Преподаватели: капитанъ Методи Бойчевъ — Български езикъ; поручикъ Поповъ — Устави и Строеви занятия; инженеръ Петковъ — Парни машини и Парни котли; мичманъ Константинъ Божковъ — Механика и Физика; механикъ Грайсъ — Чертане и Практика; мичманъ II р. Карамаждраковъ — Геометрия; подпоручикъ Ивановъ — Аритметика.

*) Отъ 1881 до 1890 г. липсватъ съответните данни. Начиная отъ 1890/91 г. данните сѫ попълнени чрезъ разпитъ на живи възпитанници на училището и не сѫ напълно сигурни. Само данните отъ 1912 година настетне сѫ по-сигурни, защото сѫ попълнени отъ заповѣдите на Флота.

1892-1893 учебна година.

Началникъ училището: капитанъ Методи Бойчевъ. Преподаватели: мичманъ I р. Константинъ Божковъ — Механика, Геометрия; инженеръ Петковъ — Физика, Парни машини, Парни котли и Практика; мичманъ I р. Карамаждраковъ — Аритметика; подпоручикъ Луковъ — Български езикъ; подпоручикъ Ковачевъ — Строеви занятия; Д-ръ Станкеевичъ — Морска хигиена.

1893-1894 учебна година.

Началникъ училището: капитанъ Методи Бойчевъ. Преподаватели: инженеръ Петковъ — Парни машини, Парни котли и Механика; мичманъ I р. Константинъ Божковъ — Физика и Геометрия; мичманъ I р. Карамаждраковъ — Аритметика; подпоручикъ Луковъ — Български езикъ; подпоручикъ Ковачевъ — Строеви занятия; Д-ръ Станкеевичъ — Морска хигиена.

1894-1895 учебна година.

Началникъ училището: капитанъ Методи Бойчевъ. Преподаватели: инженеръ Петковъ — Парни машини, Парни котли; мичманъ I р. Константинъ Божковъ — Механика и Геометрия; мичманъ I р. Поповъ — Аритметика; мичманъ I р. Минковъ — Български езикъ; поручикъ Н. Поповъ — Строеви занятия и Устави; механикъ Грайсъ — Практика.

1895-1896 учебна година.

Началникъ училището: лейтенантъ Станчо Димитриевъ. Преподаватели: лейтенантъ Станчо Димитриевъ — Български езикъ, География и Морско дѣло; капитанъ Даневъ — Строеви занятия и Гимнастика; лейтенантъ механикъ Константинъ Божковъ — Механика; мичманъ I р. Абаджиевъ — Устави; мичманъ I р. Н. Лафчиевъ — Алгебра и Геометрия; мичманъ I р. механикъ Т. Соларовъ — Физика и Парни котли; мичманъ II р. Альовъ — Аритметика; Д-ръ Марковъ — Морска хигиена; инженеръ Петковъ — Парни машини и Чертане.

1896-1897 учебна година.

Началникъ училището: мичманъ I р. Ст. Абаджиевъ. Преподаватели: лейтенантъ Хитровъ — Български езикъ и География; Д-ръ Марковъ — Морска хигиена; мичманъ I р. Т. Соларовъ — Физика; механикъ Иосифъ Щрасеръ — Парни котли; инженеръ Петковъ — Парни машини; мичманъ I р. Карамаждраковъ — Геометрия и Алгебра; мичманъ I р. Ст. Абаджиевъ — Аритметика; лейтенантъ Константинъ Божковъ — Механика; лейтенантъ Минковъ — Морско дѣло.

1897-1898 учебна година.*)

Началникъ училището: мичманъ I р. Дим. Карамаждраковъ, а следъ него мичманъ I р. Никола Поповъ. Преподава-

*) Даннытѣ за учебните години 1897—1898, 1899—1900 и 1900—1901 сѫ събрани отъ живите възпитаници на училището.

тели: лейтенантъ Хитровъ — Български езикъ и География; Д-ръ Марковъ — Морска хигиена; мичманъ I р. Т. Соларовъ — Физика; механикъ Щрасеръ — Парни котли; инженеръ Петковъ — Парни маш.; мичманъ I р. Карамаждраковъ — Геометрия и Алгебра; мичманъ I р. Константинъ Божковъ — Механика; лейтенантъ Минковъ — Морско дѣло.

1898-99 учебна година.

Началникъ училището: мичманъ II р. Симеонъ Винаровъ. (Останалите сведения липсватъ).

1899-1900 учебна година.

Началникъ училището. Инженеръ механикъ лейтенантъ Константинъ Божковъ (?). Преподаватели: инженеръ Петковъ — Парни машини; лейтенантъ механикъ Константинъ Божковъ — Технология и Практика; лейтенантъ механикъ Тодоръ Соларовъ — Парни котли; механикъ Ат. Тодоровъ — Машинни елементи и Машинно чертане; мичманъ I р. Цонаковъ — Морско дѣло и Устави; мичманъ I р. С. Винаровъ — Алгебра и Тригонометрия.

1900-1901 учебна година.

Началникъ училището: инженеръ-механикъ лейтенантъ Тодоръ Соларовъ той и преподавател по Качигарно дѣло и практически занятия. Преподаватели: лейтенантъ механикъ Константинъ Божковъ — Алгебра; санитаренъ поручикъ докторъ Флори — Морска хигиена; мичманъ I р. Рашко Серафимовъ — Физика, Химия и Геометрия; мичманъ II р. Борисъ Поповъ — Морско дѣло, География, Български езикъ, Чертане, Строеви занятия и Устави; мичманъ I р. А. Димитровъ — Аритметика и Тригонометрия; инженеръ-електротехникъ Велчевъ — Машинно дѣло и Чертане; механикъ Илия Христовъ — Практика; мичманъ I р. Алфонсъ Брюнъ — инструкторъ по практически занятия.

1901-1902 учебна година.

Началникъ училището: инженеръ-механикъ лейтенантъ Тодоръ Соларовъ. Преподаватели: лейтенантъ механикъ Константинъ Божковъ — Технология; лейтенантъ Тодоръ Соларовъ — Механика, Съпротивление на материалите, Парни котли, Тригонометрия, Хидравлика, Парни машини; инженеръ Велчевъ — Електротехника, Газови, Водни и Вътрешни двигатели и Чертане; Д-ръ Флори — Морска хигиена; мичманъ I р. Рашко Серафимовъ — Алгебра, Геометрия, Тригонометрия; мичманъ II р. Костовъ — Български езикъ, География, Морско дѣло, Устави и Строеви занятия; инженеръ Илия Христовъ и инструкторъ Брюнъ — Практика въ работилницата.

1902—1903 учебна година.

Началникъ училището: инженеръ механикъ лейтенантъ Тодоръ Соларовъ. Преподаватели: лейтенантъ механикъ Константинъ Божковъ — Технология; лейтенантъ Тодоръ Соларовъ —

ровъ — Механика, Съпротивление на материалите, Парни котли, Парни машини, Трюмна хидравлика; инженеръ Велчевъ — Електротехника, Газови, водни и вътрени двигатели, Локомотиви; Д-ръ Флори — Морска хигиена; мичманъ Йр. Рашко Серафимовъ — Алгебра, Геометрия, Тригонометрия и Физика; инженеръ Илия Христовъ — Механика и Съпротивление на материалите; мичманъ Щр. Костовъ — Български езикъ, География, Морско дѣло. Устави, Строеви занятия; помощникъ механика Ангелъ Петровъ — Практика.

1903—1904 учебна година.

Началникъ училището: инж. мех. лейтенантъ Тодоръ Соларовъ. Преподаватели: инж. мех. лейтенантъ Тодоръ Соларовъ — Парни машини, Парни котли; санитаренъ капитанъ Д-ръ Флори — Морска хигиена; лейтенантъ Рашко Серафимовъ — Физика, Геометрия, Геометрическо чертане, Тригонометрия, Алгебра, Артметика; мичманъ Щр. Касабовъ — Морско дѣло, Български езикъ Устави и Строеви занятия; инженеръ електротехникъ Велчевъ — Електротехника, Механика, Съпротивление на материалите, Локомотиви и разни двигатели (Газови, водни и вътрени) и Машинно чертане; корабостроителъ Иванъ Родевъ — Технология на металите, Трюмна хидравлика, Огненотръбни котли и Машинно чертане; механикъ Грайсъ и механикъ II кл. Георги Димитровъ — Практически занятия.

1904—1905 учебна година.

Началникъ училището: инж. мех. лейтенантъ Тодоръ Соларовъ. Преподаватели: лейтенантъ Тодоръ Соларовъ — Парни машини, Парни котли; Д-ръ Флори — Морска хигиена; лейтенантъ Борисъ Поповъ — Физика, Геометрия, Геометрическо чертане, Алгебра и Артметика; мичманъ Щр. Вл. Касабовъ — Морско дѣло, Български езикъ, Устави, Строеви занятия и Гимнастика; инженеръ Вл. Велчевъ — Тригонометрия, Механика, Съпротивление на материали, Електротехника, Локомотиви, Парни машини и разни двигатели (Газови, водни и вътрени) и Машинно чертане; корабостроителъ Иванъ Родевъ — Технология, Парни котли, Трюмна хидравлика и Машинно чертане; механикъ II кл. Георги Димитровъ — Практика.

1905—1906 учебна година.

Началникъ училището: инж. мех. капитанъ-лейтенантъ Тодоръ Соларовъ. Преподаватели: Д-ръ Флори — Морска хигиена; капитанъ-лейтенантъ Тодоръ Соларовъ — Парни машини и Парни котли; лейтенантъ Недевъ — Електротехника; мичманъ Щр. Касабовъ — Български езикъ, Устави, Морско дѣло, Строеви занятия; инженеръ Вл. Велчевъ — Съпротивление на материали, Механика, Газови, водни и вътрени двигатели, Локомотиви и Машинно чертане; корабостроителъ Иванъ Родевъ — Технология, Машинно чертане, Парни котли; ме-

ханикъ II кл. Ал. Христовъ — Парни машини; Цачо Геновъ — Алгебра, Физика, Геометрия, Тригонометрия, Геометрическо-чертение; дъломайсторъ Псповъ — Практика.

1906—1907 учебна година.

Началникъ училището капитанъ-лейтенантъ Димитъръ Добревъ. Преподаватели: капитанъ-лейтенантъ Тодоръ Соларовъ — Парни котли; мичманъ II р. Георги Куповъ — Морско дѣло, Строеви занятия, Устави; санитаренъ майоръ Д-ръ Флори — Морска хигиена; инженеръ Вл. Велчевъ — Електротехника, Съпротивление на материалитѣ; Механика, Газови и водни двигатели; корабостроителъ Иванъ Родевъ — Машинни елементи; Технология; механикъ II кл. Ал. Христовъ — Парни машини, Антонъ Байчевъ — Български езикъ; Добри Христовъ — Пѣниe; Цачо Геновъ — Алгебра, Геометрия, Тригонометрия, Физика; чертожникъ Петъръ Кашлакевъ — Чертение; воененъ инженеръ майоръ Селяновски — Съпротивление на материалитѣ; санитаренъ подпоручикъ Д-ръ Савовъ — Морска хигиена.

1907—1908 учебна година.

Началникъ на учили.: кап.-лейтенантъ Димитъръ Добревъ. Преподаватели: капитанъ-лейтенантъ Д. Добревъ — Химия, Отечествена история, География; воененъ инженеръ майоръ Селяновски — Съпротивление на материалитѣ; санитаренъ подпоручикъ Д-ръ Савовъ — Морска хигиена инж.-електротех. Велчевъ — Електротехника, Механика, Газови двигатели; корабостроителъ I кл. Родевъ — Парни котли и Технология; механикъ II кл. Христовъ — Парни машини и локомотиви; Свещеникъ М. Ханджиевъ — Законъ Божи; Антонъ Байчевъ — Български езикъ; Цачо Геновъ — Математика, Алгебра, Геометрия, Тригонометрия, и Физика; Чертежникъ Кашлакевъ — Чертение.

1908—1909 учебна година.

Началникъ училището: капитанъ-лейтенантъ Ковачевъ. Преподаватели: лейтенантъ Недевъ — Електротехника; лейтенантъ Борисъ Поповъ — Химия; мичманъ I р. Ал. Маналовъ — Устави; Вл. Велчевъ — Механика, Газови двигатели и Парни машини; корабостроителъ Иванъ Родевъ — Парни котли; Карль Трънка — Технология и Съпротивление на материалитѣ; свещеникъ Ханджиевъ — Законъ Божи; Антонъ Байчевъ — Български езикъ; Цачо Геновъ — Алгебра, Геометрия, Тригонометрия и Физика; механикъ Петъръ Кашлакевъ — Машинни елементи и Чертение; Александъръ Кръстевъ — Пѣниe.

1909—1910 учебна година.

Началникъ училището: капитанъ-лейтенантъ Ковачевъ. Преподаватели: мичманъ I р. Ал. Тодоровъ — Устави; останалиятѣ сѫщо както презъ предидущата 1908—1909 учебна година.

1910—1911 учебна година.*)

Началникъ училището: капитанъ-лейтенантъ — Иванъ Ангеловъ. Преподаватели: инженеръ механ. Ал. Христовъ — Парни машини; инженеръ-механикъ Ал. Божковъ — Газови двигатели; мичманъ Ал. Тодоровъ — Устави и Строеви занятия; Цачо Геновъ — Алгебра, Физика, Геометрия и Тригонометрия; инженеръ корабостр. Карлъ Трънка — Съпротивление и Технология; корабостроителъ Иванъ Родевъ — Парни котли; механикъ Петъръ Кашлакевъ — Машинни елементи и Чертане; мичманъ II р. Георги Куповъ — Електротехника.

1911—1912 учебна година.

Началникъ училището: капитанъ-лейтенантъ — Иванъ Ангеловъ. Преподаватели: инженеръ-механикъ Ал. Христовъ — Парни машини; инженеръ-механикъ Ал. Божковъ — Газови двигатели; корабостроителъ Иванъ Родевъ — Парни котли; механикъ Петъръ Кашлакевъ — Машинни елементи и Чертане; Антонъ Байчевъ — Български езикъ; свещеникъ Ханджиевъ — Законъ Божи; мичманъ Георги Куповъ — Електротехника; Ал. Кръстевъ — Пънение; мичманъ II р. Тодоръ Тодоровъ и мичманъ I р. Страшимиръ Асеновъ — Устави и Строеви занятия; Цачо Геновъ — Математика.

1912—1913 учебна година.

Училището е било разформировано поради Балканската война. Учениците съжили изпратени по домовете си, а навършилите призовната възрастъ — по частите за носене на службата.

1913—1914 учебна година.

Началникъ училището: капитанъ-лейтенантъ Рашко Серафимовъ и следъ него — капитанъ-лейтенантъ Борисъ Поповъ. Преподаватели: Антонъ Байчевъ — Български езикъ; Цачо Геновъ — Алгебра, Геометрия, Тригонометрия, Дескриптивна геометрия; Несторъ Ивановъ — Физика и Химия; инженеръ-механикъ Ал. Христовъ — Парни машини; механикъ III кл. Тодоръ Стоиловъ — Технология, Газови двигатели и Съпротивление на материята; мичманъ I р. Кирилъ Светогорски — Механика и Устави; мичманъ I р. Вл. Обрешковъ — Морско дѣло; лейтенантъ Георги Куповъ — Електротехника; свещеникъ Ханджиевъ — Църковна история; Добри Ивановъ — Френски езикъ; Цаневъ — Нѣмски езикъ; Ал. Кръстевъ — Пънение.

1914-1915 учебна година.

Началникъ Учебна Часть: капитанъ-лейтенантъ Борисъ Поповъ. Началникъ училището — лейтенантъ Г. Антоновъ. Преподаватели: Антонъ Байчевъ — Български езикъ; Цаневъ —

*) Данните за 1910—1911 и 1911—1912 година съзети отъ останали живи възпитаници на училището.

Нѣмски езикъ; Карлъ Шкорпилъ — Дескриптивна геометрия, Отечественна география и Геометрия; Илия Веновъ — Отечественна история; мичманъ I р. Георги Буковъ — Машинни елементи; инженеръ механикъ Ал. Христовъ — Парни машини; мичманъ Ал. Тодоровъ — Електротехника; мичманъ I р. Кирилъ Светогорски — Устави и Строеви занятия; лейтенантъ Г. Антоновъ — Морско дѣло; инженеръ кораб. Карлъ Трѣнка — Технология; механикъ II кл. Петър Кашлакевъ — Парни котли; механикъ III кл. Тодоръ Стоиловъ — Газови двигатели и Съпротивление на материалите; Добри Ивановъ — Френски езикъ; Ал. Кръстевъ — Пѣни; свещеникъ Ханджиевъ — Църковна история; Несторъ Ивановъ — Физика и Химия; Цачо Геновъ — Математика.

1915-1916 учебна година.

Началникъ Учебна Часть: капитанъ-лейтенантъ Борисъ Поповъ. Началникъ училището: лейтенантъ Кирилъ Светогорски. Преподаватели: капитанъ-лейтенантъ Недѣлчо Недевъ — Електротехника; лейтенантъ Кирилъ Светогорски — Устави и Морско дѣло; лейтенантъ Ал. Тодоровъ — Електротехника; мичманъ II р. Василь Пачемановъ — Парни машини, Газови двигатели, Чертане; инженеръ-механикъ Ал. Христовъ — Парни машини; инженеръ-корабостроителъ Карлъ Трѣнка — Технология и Съпротивление на материалите; механикъ Петър Кашлакевъ — Парни котли; Несторъ Ивановъ — Физика, Химия и Металургия; Цачо Геновъ — Алгебра, Геометрия, Тригонометрия и Аналитична геометрия; Карлъ Шкорпилъ — Дескриптивна геометрия, Отечественна география; Илия Веновъ — Отечественна история; Антонъ Байчевъ — Български езикъ; запасенъ старши подофицеръ инженеръ Иванъ Сивковъ — Нѣмски езикъ и Механика; Иванъ Родевъ — Френски езикъ.

1916-1917 учебна година.

Началникъ Учебна Часть: лейтенантъ Ал. Маноловъ. Началникъ училището: лейтенантъ Кирилъ Светогорски. Преподаватели: лейтенантъ Кирилъ Светогорски — Електротехника (I к.); мичманъ I р. Георги Неновъ — Технология, Парни машини, Съпротивление на материалите, Газови двигатели и Механика; механикъ Петър Кашлакевъ — Машинни елементи, Парни котли, Машинно чертане, Практика; Цачо Геновъ — Алгебра, Тригонометрия, Геометрия, Аналитична геометрия, Дескриптивна геометрия и Геометрическо чертане; Иванъ Гюлмезовъ — Химия; Василь Ставревъ — Български езикъ; Ал. Ахтербергъ и Хълтерсъ — Нѣмски езикъ.

1917-1918 учебна година.

Началникъ Учебна Часть: капитанъ II р. Недѣлчо Недевъ. Началникъ училището: лейтенантъ Кирилъ Светогорски. Преподаватели: инженеръ лейтенантъ Георги Неновъ, механикъ

III кл. Петър Кашлакевъ, преподавателъ Цачо Геновъ, Василь Ставревъ, Христо Петровъ, Василь Петрановъ, подпоручикъ Борисъ Неновъ, лектори: Иванъ Гюлмезовъ — Химия; Херманъ Хволтерсъ и Алфредъ Ахтербергъ — Нѣмски езикъ.

1918-1919 учебна година.

Началникъ Учебна Часть: капитанъ II р. Недѣлчо Недевъ. Началникъ училището: лейтенантъ Кирилъ Светогорски. Преподаватели: Василь Ставревъ — Български езикъ; подпоручикъ Борисъ Неновъ — Технология и Парни машини; подпоручикъ Христо Петровъ — Алгебра, Физика и Геометрия; Василь Петрановъ — Електротехника; мичманъ II р. Петър Недѣлчевъ — Парни котли, Парни машини, Машинно чертане; Цачо Геновъ — Алгебра, Геометрия, Геометрично чертане и Дескриптивна геометрия; Алфредъ Ахтербергъ — Нѣмски езикъ; оф. кандидатъ Димитъръ Дудевъ — Устави. Лектори: Василь Гочевъ — География; отецъ Войновъ — История; Иванъ Гюлмезовъ — Химия; лейтенантъ Георги Неновъ — Механика и Технология; механикъ Петъръ Кашлакевъ — Парни котли.

1919-1920 учебна година.

Началникъ Учебна Часть: капитанъ II р. Дим. Альовъ и следъ него капитанъ II р. Димитъръ Фичевъ. Началникъ училището: капитанъ лейтенантъ: Иванъ Михаиловъ. Преподаватели: Цачо Геновъ; Василь Ставревъ; Василь Петрановъ; инженеръ Александъръ Христовъ; капитанъ-лейтенантъ Иванъ Михаиловъ; лейтенантъ Георги Буковъ; мичманъ I р. Петъръ Кашлакевъ; отецъ Войновъ; Василь Атанасовъ; Петъръ Ивановъ; Иванъ Гюлмезовъ; Иванъ Стояновъ, Дамянъ Бакърджиевъ Петъръ Недѣлчевъ.

1920—1921 учебна година.

Началникъ Учебна Часть; капитанъ II р. Димитъръ Фичевъ. Началникъ училището: лейтенантъ Василь Игнатовъ, а следъ него лейт. Б. Станевъ и кап.-лейт. Михаиловъ. Преподаватели: Иванъ Гюлмезовъ — Химия; Василь Ставревъ — Нѣмски езикъ; Христо Петровъ Геометрия; Василь Атанасовъ География и Астрономия; Константинъ Стателовъ — Физика; капитанъ II р. Сава Стефановъ — Електротехника; мичманъ I р. Дамянъ Бакърджиевъ — Механика; мичманъ II р. Протаси Пампуловъ — Механика; инженеръ-електротехникъ Иорданъ Илковъ — Електротехника; лейтенантъ Василь Пачемановъ — Парни машини; Стоянъ Загорчиновъ — История; Цачо Геновъ — Алгебра; Геометрия, Тригонометрия, Дескриптивна геометрия; Георги Георгиевъ — Български езикъ; Пантелей Константиновъ — История; лейтенантъ Петъръ Кашлакевъ — Парни котли; мичманъ I р. Койчо Георгиевъ — Парни машини, Съпротивление на Материалите и Механика.

1921—1922 учебна година.

Началникъ Учебна Часть: капитанъ II р. о. з. Дим. Фичевъ. Началникъ училището: капитанъ лейтенантъ Иванъ Михайлова. Преподаватели; Христо Петровъ — Геометрия; Василь Ставревъ — Нѣмски езикъ; Юранъ Тодоровъ — Пѣни; Иванъ Михайлова — Морско дѣло; лейтенантъ Петъръ Кашлакевъ — Парни котли; мичманъ Христо Василевъ — Газови двигатели; мичманъ II р. Василь Мишлаковъ — Машинно чертане; капитанъ II р. Сава Стефановъ — Електротехника; Алоисъ Бюнтеръ, Гимнастика; Цачо Геновъ — Алгебра, Аналитична геометрия и Дескриптивна геометрия; Георги Георгиевъ — Български езикъ; Димитъръ Парушевъ — Химия; Василь Атанасовъ — География; Койчо Георгиевъ — Парни машини; Механика и Съпротивление на материалите; Стоянъ Загорчиновъ — История и Френски езикъ.

1922—1923 учебна година.

Началникъ Уч. Часть: капитанъ II р. о. з. Димитъръ Фичевъ. Началникъ училището: капитанъ-лейтенантъ о. з. Иванъ Михайлова. Преподаватели: Атанасъ х. Николовъ — Химия; Христо Витановъ — Математика; Сава Стефановъ — Електротехника; Димитъръ Фичевъ — Електротехника; Иванъ Михайлова — Морско дѣло; Петъръ Кашлакевъ — Парни котли; Д-ръ Свраковъ — Нѣмски езикъ; Алоисъ Бюнтеръ — Гимнастика; Юранъ Тодоровъ — Пѣни; инженеръ Константинъ Давидовъ — Газови двигатели и Чертане; инженеръ Боянъ Божиновъ — Механика и Технология; Василь Атанасовъ — География; Методи Ивановъ — Математика; Цачо Геновъ — Математика; Стоянъ Загорчиновъ — История и Френски езикъ; Георги Георгиевъ — Български езикъ; Койчо Георгиевъ — Парни машини.

1923—1924 учебна година.

Началникъ Учебна Часть: капитанъ II р. о. з. Димитъръ Фичевъ. Началникъ училището: капитанъ-лейтенантъ о. з. Иванъ Михайлова. Преподаватели: Димитъръ Фичевъ — Електротехника; Сава Стефановъ — Електротехника; Иванъ Гюлмезовъ — Химия; Иосифъ Кляя — Нѣмски езикъ; инженеръ Александъръ Левковъ — Технология и Машинно чертане; инженеръ Константинъ Давидовъ — Парни машини и Газови двигатели; Тодоръ Стоиловъ — Парни котли и Съпротивление на материалите; Василь Атанасовъ — География; Методи Ивановъ — Математика; Христо Витановъ — Математика; Цачо Геновъ — Математика; Стоянъ Загорчиновъ — История и Френски езикъ; Георги Георгиевъ — Български езикъ; Койчо Георгиевъ — Парни машини и Парни котли.

1924—1925 учебна година.

Началикъ Учебна Часть: капитанъ II р. о. з. Димитъръ Фичевъ. Началникъ училището капитанъ-лейтенантъ о. з. Георги:

Славяновъ. Преподаватели: Тодоръ Стоиловъ — Газови двигатели, Съпротивление на материали и Парни котли; инжнери Константинъ Давидовъ — Парни машини и Парни котли; Василь Атанасовъ — География; Цачо Геновъ — Алгебра и Геометрия; Стоянъ Загорчиновъ — История и Френски езикъ; Георги Георгиевъ — История и Български езикъ; Христо Витановъ — Алгебра, Геометрия и Физика; Александъръ Левковъ — Машинно чертание, Технология и Парни машини; Методи Ивановъ — Теоритична механика, Дескриптивна геометрия; Георги Димитровъ — Практически занятия; капитанъ II р. о. з. Димитъръ Фичевъ — Електротехника; капитанъ II р. о. з. Сава Стефановъ — Електротехника; Иванъ Гюлмезовъ — Химия; Д-ръ Свраковъ — Нѣмски езикъ; Койчо Георгиевъ — Парни машини и Парни котли.

1925—1926 учебна година.

Началникъ Учебна Часть: капитанъ Iр. Димитъръ Фичевъ. Началникъ училището: капитанъ-лейтенантъ о. з. Георги Славяновъ. Преподаватели: Димо Поповъ — Химия и Нѣмски езикъ; инженеръ Константинъ Давидовъ — Парни машини и Парни котли; Цачо Геновъ — Алгебра и Геометрия; Василь Атанасовъ — География; Христо Витановъ — Алгебра, Геометрия и Физика; Георги Георгиевъ — Български езикъ; Методи Ивановъ — Теоритична механика и Дескриптивна геометрия; Александъръ Левковъ — Машинно чертание, Технология и Парни машини; Койчо Георгиевъ — Парни машини и Парни котли; Иванъ Стояновъ — История; Андрей Джоговъ — Френски езикъ; Иванъ Стефановъ — Пѣние; инженеръ Данаилъ Поповъ — Електротехника.

1926-1927 учебна година.

Началникъ Учебна Часть: капитанъ Iр. о. з. Димитъръ Фичевъ. Началникъ училището: капитанъ-лейтенантъ Петъръ Кащаковъ. Преподаватели: Василь Атанасовъ — География; Методи Ивановъ — Теоритична механика и Дескриптивна геометрия; Цачо Геновъ — Математика; Георги Георгиевъ — Български езикъ; инженеръ Константинъ Давидовъ — Парни машини и Парни котли; Койчо Георгиевъ — Парни машини и Парни котли; инженеръ Александъръ Левковъ — Машинно чертание, Технология и Парни машини; Димо Поповъ — Химия и Нѣмски езикъ; инженеръ Никола Вълчевъ — Електротехника; инженеръ Стилиянъ Стефановъ — Машинно чертание, Парни котли и Съпротивление на материали; Андрей Джоговъ — Френски езикъ; Иванъ Стояновъ — История.

1927-1928 учебна година.

Началникъ Учебна Часть: капитанъ I р. о. з. Борисъ Статевъ. Началникъ училището: капитанъ II р. о. з. Тодоръ Тодоровъ. Преподаватели: инженеръ Константинъ Давидовъ — Парни ма-

шини и Парни котли: инженеръ Никола Вълчевъ — Електротехника; инженеръ Стилянъ Стефановъ — Машинно чертание, Парни котли и съпротивление на материалитѣ; инженеръ Александъръ Левковъ — Машинно чертание, Технология и парни котли; Цачо Геновъ — Математика; Василь Атанасовъ — География; Димо Поповъ — Химия и Нѣмски езикъ; Георги Георгиевъ — Български езикъ; Методи Ивановъ — Теоритична механика и Дескриптивна геометрия; Койчо Георгиевъ — Парни машини и Парни котли; Андрей Джоковъ — Френски езикъ; Юрданъ Тодоровъ — Пѣnie; Георги Чизмаровъ — История.

1928-1929 учебна година.

Началникъ Учебна Часть: капитанъ I р. о. з. Борисъ Стателовъ. Началникъ училището: капитанъ II р. о. з. Сава Ивановъ. Преподаватели: Василь Атанасовъ — География, Физика и Геометрично чертание; инженеръ Константинъ Давидовъ — Газови двигатели, Електротехника и Парни машини; инженеръ Стилянъ Стефановъ — Парни машини, Парни котли, Машинно чертание и Теоретична механика; Цачо Геновъ — Алгебра, Дескриптивна геометрия; Методи Ивановъ — Алгебра, Тригонометрия и Стереометрия и Аналитична геометрия; Койчо Георгиевъ — Парни машини и Парни котли; Димо Поповъ — Химия, Нѣмски езикъ и Технология; инженеръ Александъръ Левковъ — Машинно чертание, Теоретична механика, Технология, Съпротивление на материалитѣ и Корабостроение; инженеръ Никола Вълчевъ — Електротехника; Георги Чизмаровъ — История; лекторъ Андрей Джоковъ — Френски езикъ; Георги Георгиевъ — Български езикъ; Атанасъ Шалапатовъ — Морско дѣло и Строево образование и Петъръ Рашевъ — Морско и строево образование; Страшимиръ Илиевъ — Пѣние.

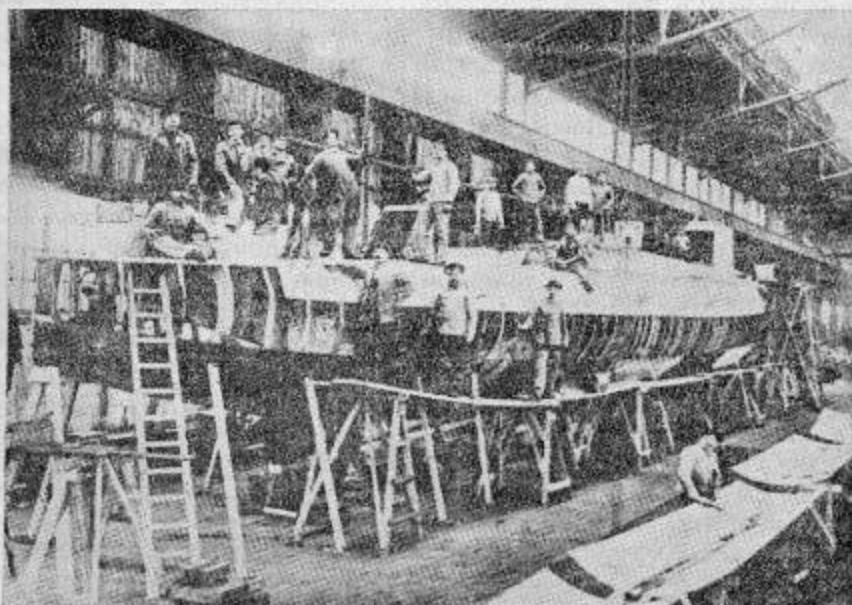
1929-1930 учебна година.

Началникъ Учебна Часть: капитанъ I р. о. з. Борисъ Стателовъ. Началникъ училището: капитанъ II р. о. з. Сава Ивановъ. Преподаватели: инженеръ Константинъ Давидовъ — Газови двигатели, Парни машини и Машинни елементи; инженеръ Стилянъ Стефановъ — Парни котли и Машинно чертание; Койчо Георгиевъ — Парни машини; инженеръ Александъръ Левковъ — Съпротивление на материалитѣ, Технология, Корабознание (корабостроение), Тесрѣтична механика; инженеръ Никола Вълчевъ — Електротехника, Радиотехника и Практически занятия по електротехника; Димо Поповъ — Химия, Нѣмски езикъ, Технология; Георги Георгиевъ — Български езикъ, Цачо Геновъ — Алгебра, Стереометрия; Методи Ивановъ — Дескриптивна геометрия, Анал. геометрия и Тригонометрия; Василь Атанасовъ — География, Физика и История; лекторъ Андрей Джоковъ — Френски езикъ; лекторъ Страшимиръ Илиевъ — Пѣние; лекторъ Параксевовъ — История; Атанасъ Шалапа-

товъ — Морско дѣло и Строево образование; Валентинъ Паспалеевъ — Морско дѣло и Строево образование; Петъръ Ращеевъ — Морско дѣло и строево образование.

1930-1931 учебна година.

Начални Учебна Часть: капитанъ Ір. о. з. Борисъ Стателовъ. Началникъ училището: капитанъ Ір. о. з. Сава Ивановъ. Преподаватели: Цачо Геновъ — Алгебра, Аналитична Геометрия и Физика; Георги Георгиевъ — Български езикъ и История; Койчо Геогриевъ — Парни машини; инженеръ Константинъ Давидовъ — Газови двигатели, Теоритична механика, Практическа механика, Съпротивление на материалитѣ и Корабостроение; Методи Ивановъ — География, Тригонометрия, Дескриптивна геометрия и Стереометрия; Димо Поповъ — Нѣмски езикъ, Химия и Технология; инженеръ Стилиянъ Стефановъ — Парни котли, Съпротивление на материалитѣ, Геометрично чертане и Машинно чертане; инженеръ Данаилъ Мариновъ — Електротехника, Радиотехника и Практически занятия по електротехника; лекторъ Анд. Джоговъ — Френски езикъ; Георги Поповъ — Пѣние и Музика; Атанасъ Шалапатовъ — Морско дѣло и Строево образование; Валентинъ Паспалеевъ — Морско дѣло и Строево образование; Петъръ Ращеевъ — Морско дѣло и Строево образование.



Шалонъ на Сона (Франция). Корабостроителницата на Шнайдеръ и С-ие, кѫдето сѫ били изпратени на практика през 1904—1905 год. единадесетъ възпитаника на Машинното училище (А. Петровъ, Вл. Пеневъ, Н. Гуневъ, В. Клочковъ, Ст. Минковъ, Тома Бѣлковски, Злати Ивановъ и др.). Снимката е направена въ моментъ на строежъ на единъ отъ българските миноносци, при участието на посоченитѣ възпитаници отъ училището.

4. ПОСЛЕДОВАТЕЛНИТЪ СПИСЪЦИ НА ВИПУСКИТИ ОТЪ МОРСКОТО УЧИЛИЩЕ ПРЕЗЪ 50 ГОДИШНОТО МУ СЪЩЕСТВУВАНЕ.

Съ обявяването циркуляра по Военното ведомство № 7 отъ 9. I. 1881 г., съ който се е открило Морското училище, още същата година презъ месецъ февруари въ него сѫ постъпили първите 12 ученика. Презъ 1882 и 1883 година нови ученици не сѫ били приемани, навърно докато завършатъ първите тригодишния си курсъ. Отъ 1884 година нататъкъ (съ изключение въ 1912 г. поради Балканската война) вече редовно всяка година се приематъ различно число ученици и често пъти (въ първите нѣколко години) — презъ различни времена на годината. Нѣкои отъ учениците въ първите нѣколко години даже сѫ били прехвърляни направо въ II курсъ, безъ да сѫ следвали първия. Отначало учениците не сѫ били отдѣлни отъ моряците на Дунавската флотилия, а сѫ живѣли заедно. Едва ли на 7. XII. 1885 година началника на Дунавската флотилия майоръ Ванковъ, е издалъ заповѣдъ да се отдѣлятъ учениците отъ моряците въ отдѣлно помѣщение и да се назначи комисия, която да уреди положението на училището. Презъ 1886 година съ заповѣдъ се опредѣля датата за започване занятията — 3 ноемврий.

Тукъ по-долу даваме последователните списъци на постъпилите въ училището ученици. По последната графа на тия списъци може да се установи, колко отъ постъпилите ученици сѫ завършили пълниятъ курсъ на училището. Въ тази графа сѫ посочени изключението или напуснали училището поради болестъ и други причини ученици, а за тѣзи, които сѫ завършили пълниятъ курсъ на училището — какво работятъ сега. За тѣзи, които не е отбелязано нищо въ последната графа — липсватъ сведения.

Преди да дадемъ последователните списъци на випуските отъ Морското училище презъ 50 годишното му съществуване, трѣбва да отбележимъ още, че списъците отъ 1881 до 1900 година сѫ съставени и попълнени по-вече чрезъ разпитъ на живи възпитаници, отколкото на основание на официални документи.

№	Име, презиме и фамилия	Свършилъ ли е училището и какво работи сега
	I випускъ (1881—1887 г.)	
1	Димитъръ Георгиевъ	
2	Ангелъ Петровъ	
3	Василъ Атанасовъ	
4	Георги Димитровъ	
5	Никола Цанковъ	Починалъ като механикъ въ с. Съново
6	Димитъръ Атанасовъ	Учит. по практ. Русен. Mex.-тех. у-ще
7	Христо Димовъ	
8	Нено Стояновъ	Починалъ като пароходенъ мех. пенс.
9	Петъръ Терзиевъ	
10	Друми Георги Димовъ	
11	Трифонъ Николовъ	
12	Никола Димитровъ	
	II випускъ (1884—1890 г. *)	
1	Никола Балкански	
2	Дечо Славовъ	
3	Ганчо Тодоровъ	Починалъ като майсторъ-ковачъ
4	Антонъ Иосифовъ	
5	Николай Станчевъ	
6	Акадаль Брауманъ	
7	Георги Ивановъ	
8	Димитъръ Ат. Головъ	
9	Янко Генчевъ	Изключенъ на 6.VIII.1884 г.
10	Велико Симеоновъ	
11	Стоянъ Христовъ	Приетъ на 6.VIII., изключ. на 11.VIII
12	Никола Чокоевъ	Индустриал.-мелничаръ гр. Бургасъ
13	Никола Раковъ	Индстр. соб. маш. фабр. гр. Плевенъ
14	Никола Ангеловъ	Починалъ като машинистъ Дун. фл.
	III випускъ (1885—1891 г.)	
1	Ангелъ Серковъ	
2	Атанасъ Несторовъ	
3	Ганчо Кировъ	
4	Тодоръ Ивановъ	
5	Стефанъ Голасъ	Ж. П. машинистъ, депо София
6	Францъ Голасъ	
7	Георги Ивановъ	
	IV випускъ (1888—1892 г.)	
1	Янко Станчевъ	Машинистъ — Ж. П. депо София
2	Христо Скандаловъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
3	Иванъ Недковъ	Собственикъ фабрикантъ въ Габрово
4	Манолъ Атанасовъ	

*) Презъ годините 1882 и 1883 не сѫ приемани нови ученици.



Възпитаниците на Машинната школа на практика въ работилницата, заедно съ майсторите и работниците. Въ срѣдата съ бѣлите кители сѫ: началника на работилницата капитанъ Ангеловъ и до-макина поручикъ Драгановъ; отъ дѣсната имъ страна е мичманъ II р. Абаджиевъ и магазинера Павловъ, а отъ лѣвата — механиците мичманъ II р. Конст. Р. Божковъ и Мозесъ; задъ тѣхъ е ротниятъ командиръ Ас. Николовъ. Седналите отпредъ долу сѫ ученици отъ II и III випускъ на Машинната школа, почти всички участвували въ срѣбъско-бѣлгарската война. — Русе, май 1887 г.



Група ученици отъ Машинната школа при Дунавската флотилия, заедно съ механикъ мичманъ I р. Конст. Р. Божковъ. Русе 1887 г.

5	Минчо Тодоровъ	Уволненъ по болестъ
5	Илия Бояджиевъ	Изключень по слабъ успехъ
7	Цвѣтко Мариновъ	Уволненъ по собствено желание
8	Генчо Досевъ	Изключень по слабъ успехъ
9	Александъръ Василевъ	
10	Конст. Д. Керемедчиевъ	Майст. шлос. метал. фабр. „Вулканъ“,
11	Панайотъ П. Белелиевъ	Машинистъ ж. п. депо София
12	Кръстю Илиевъ	
13	Петъръ Симеоновъ	
14	Атанасъ Минчевъ	
15	Георги х. Пантелеевъ	Майст. шлос. работ. въ Дун. полиц. сл.
16	Владимиръ Пеневъ	Механикъ — лейтенантъ о. з. — пенс.
17	Ангелъ Михайловъ	
18	Василъ Петровъ	Починаль
V випускъ (1887—1892 г.)		
1	Александъръ Динасковъ	Изключень
2	Ганчо Василевъ Гавазовъ	Ж. п. машинистъ, депо София
3	Георги Малчевъ	Изключень
4	Василъ Тарапановъ	Изключень
5	Коста Г. Поповъ	Механикъ — пенсионеръ г. Русе
6	Матей Аврамовъ	Мех.-лейтен. о. з., пенс. с. Лѫджене
7	Иорданъ Димитровъ	Механ. прист. управл. г. Василико
8	Михаилъ Матеевъ	Мех.-мичманъ. Нр. о. з.—пенсионеръ
VI випускъ (1888—1893 г.)		
1	Дани Тодоровъ	Дѣломайсторъ ж. п. работ. София
2	Ганчо Ганевъ	Мех. бомб. фаб. „Сабетай Бениешъ“
3	Георги Миневъ	
4	Христо Станчевъ	
5	Иванъ Ст. Казаковъ	Механикъ—пенсионеръ г. Русе
6	Маринъ Георгиевъ	Мех. мелн. „Съгласие“ г. Шуменъ
VII випускъ (1889—1894 г.)		
1	Маринъ Марковъ	Майст. шлосеръ ж. п. тракция Русе
2	Ангелъ Петровъ	Мех.-капит.-лейтенантъ о. з.—Варна
3	Стефанъ Н. Буюклиевъ	Изключень
4	Паращекъ Г. Буюклиевъ	Изключень
5	Христо Наумовъ	
6	Борисъ Пенчевъ Балчевъ	Поч. при изп. дѣлга си като мех. Б. Т. П. Д-во — падналъ въ хамб. и се убилъ
7	Велико Михайловъ	
8	Крумъ Бръчковъ	Изключень
VIII випускъ (1890—1895 г.)		
1	Петъръ Л. Колевъ	
2	Иванъ Аритоновичъ	
IX випускъ (1891—1896 г.)		
1	Василъ Сакжзовъ	
2	Добри Яневъ	

- 3 Юрданъ Мариновъ
 4 Никола Б. Парашкевовъ
 5 Георги Г. Данчевъ
 6 Маринъ Василевъ
 7 Парашкевъ Димитровъ
 8 Марко Марковъ

X випускъ (1892—1897 г.)

- 1 Никола Василевъ
 2 Иванъ Стратиевъ
 3 Андрей Брикнеръ
 4 Иванъ Загубановъ
 5 Романъ Бокуровъ
 6 Иванъ Костовъ
 7 Асенъ Стефановъ
 8 Иванъ Балкански
 9 Юрданъ Геровъ

XI випускъ (1893—1898 г.)

- 1 Диноль Мариновъ
 2 Симеонъ Николовъ
 3 Тодоръ Боевъ
 4 Коста Мариновъ
 5 Стоянъ Чакаловъ

XII випускъ (1894—1899 г.)

- 1 Христо Атанасовъ
 2 Михаилъ Цончевъ
 3 Тодоръ Соларовъ
 4 Стефанъ Н. Трифоновъ
 5 Тодоръ Андреевъ
 6 Иванъ Стояновъ

XIII випускъ (1895—1900 г.)

- 1 Юрданъ Панайотовъ
 2 Сава Бакърджиевъ
 3 Петъръ Ивановъ
 4 Георги Танковъ
 5 Петъръ Минчевъ
 6 Стоянъ Флоровъ
 7 Симеонъ Бояджиевъ
 8 Ставри Цоневъ
 9 Тодоръ Ивановъ
 10 Василь Антоновъ
 11 Михалъ Матеевъ
 12 Христо Христовъ
 13 Никола Стояновъ
 14 Маринъ Беделевъ

Изключенъ

Почин. като мех. на частна практика

Механикъ — пенсионеръ, г. Русе

Механикъ — пенсионеръ, г. Русе

Механикъ — пенсионеръ, г. Варна

Механикъ — пенсионеръ, г. Варна

Почин. като мех. на частна практика

Почин. като мех. на частна практика

Изключенъ

Машин. контрол. ж. п. депо Пловдивъ

Инд. соб. маслобойна фабр. с. Лъсков.

Машинистъ ж. п. депо София

Загиналъ въ англ. парах. „Васкапу“
като македонски революционеръ

Мех. — капит-лейтен. о. з., Варна

Началникъ ж. п. депо Ломъ

Изключенъ

Починалъ като ж. п. машинистъ

Фабр. — „Платно“, София

Мех. мелнич. с. Ново Село, Русенско

Починалъ

Починалъ

Почин. като мех. пенсион. г. Ловечъ

Механикъ — пенсионеръ, София

Удав. се въ Силистра като машин. на
корабъ отъ Дунав. флотилия

Починалъ като ж. п. машинистъ

Механикъ — пенсионеръ, Варна



Група възпитаници на Машинната школа отъ XI, XII и XIII випуски. Снимката е направена въ Русе презъ 1897 г. Отъ лъво на дъсно правите сж: 1. Георги Тонковъ (XIII в.), 2. Юрданъ Панаиотовъ (XIII в.), 3. Тодоръ Соларовъ (XII в.) и 4. Ив. Стояновъ (XII в.); седналите, също отъ лъво на дъсно, сж: 1. Стоянъ Чекаловъ (XI в.), 2. Тодоръ Андреевъ (XI в.), 3. Стефанъ Николовъ Трифочовъ (XII в.), 4. Алекс. Арсеновъ (?) и 5. Сава Ив. Банджиковъ (XIII в.).



XIV випускъ отъ Машинното училище (1896 – 1901 г.), заедно съ начальника на училището мичманъ I р. Дим. Карамаждраковъ. Снимката е направена въ гр. Русе презъ 1897 година, следъ привършването на I курсъ.

- 15 Христо Тодоровъ
16 Илия Ивановъ
17 Гено Николовъ
18 Никола Гуневъ

XIV випускъ (1896—1901 г.)

- 1 Илия Куневъ
2 Богомилъ Бисеровъ
3 Злати Ивановъ
4 Юрданъ Марковъ
5 Стефанъ Димитровъ
6 Иванъ Ионковъ
7 Койчо Арнаудовъ
8 Никола Христовъ
9 Панайотъ Грутковъ
10 Александъръ Ганчевъ

XV випускъ (1897—1902 г.)

- 1 Велчо Андреевъ
2 Тома Табаковъ
3 Борисъ Бояджиевъ
4 Илия Дончевъ
5 Иванъ Кръстевъ
6 Яни Костовъ
7 Киро Костовъ
8 Никола Господиновъ

XVI випускъ (1898—1903 г.)

- 1 Първанъ Илиевъ
2 Александъръ Христовъ
3 Минко Радковски
4 Христо Стойчевъ
5 Стоиль Антимовъ
6 Цоню Ивановъ
7 Георги Езекиевъ
8 Цани Тодоровъ
9 Робратъ Саровъ
10 Георги Кжнчевъ
11 Ганчо Георгиевъ
12 Владимиръ Стойновъ
13 Дамянъ Халачевъ
14 Маноль Ивановъ
15 Иванъ Мариновъ
16 Петъръ Корабовъ

XVII випускъ (1899—1904 г.)

- 1 Тодоръ Стоиловъ
2 Върбанъ Митевъ
3 Иванъ Василевъ
4 Атанасъ Недѣлковъ

Починалъ като ж. п. машинистъ
Почин. като индустр. мех. въ С. Щати
Инд. соб. машин. работилн., Варна
Н-къ пристан. работилн. г. Василико

Мех., кап. II р. о. з., пенсион., Варна

Механ. окр. инженерство, Ст. Загора

Машинистъ ж. п. депо София
Машинистъ ж. п. гара Плѣвенъ
Механикъ — пенсионеръ, София
Механикъ -- пенсионеръ, Варна
Изключень

Починалъ
Мех. пенс. — кв. Надежда, Софийско
Механ. Бълг. Търг. Пар. Д-во Варна
Машинистъ ж. п. депо, Варна
Машинистъ ж. п. депо, София
Инд. собств. маш. работил. г. Орѣхово

Издадено му свидет. презъ 1910 год.

Тел.-пощ. мех. — пенсионеръ, Варна

Машинистъ ж. п. депо, Каспичанъ

Мех. ел. цен. „Св. Конст.“ край Варна
Преведенъ за огньъръ
Преподавателъ въ Мор. спец. школи
Мех. вакс. фабр. „Исковичъ и Леви“
Машинистъ ж. п. депо, Русе

Преподав. въ Русенск. мех.-тех. у-ще
По слабъ успѣхъ преимен. огньъръ
Изключень по слабъ успѣхъ

5	Димо Михаиловъ	Мех. частна практика — Варна
6	Борисъ Апостоловски	Шефъ мех. Б. Т. П. д-во Варна
7	Илия Раковъ	По слабъ успѣхъ преимен. огнарь
8	Георги Сливковъ	
9	Панайотъ Станчевъ	
10	Стоянъ Ницовъ	Машинистъ ж. п. депо Г.-Орѣховица
11	Константинъ Хр. Поповъ	Починалъ като индустр. механикъ
12	Иванъ Тициковъ	
13	Атанасъ Бояджиевъ	
14	Тодоръ Димитровъ	
15	Иванъ Тодоровъ I	Изключенъ по слабъ успѣхъ
16	Иванъ Тодоровъ II	Изключенъ по слабъ успѣхъ
17	Стоянъ Атанасовъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
18	Иванъ Ивановъ	Механикъ фабр. „Юта“, гр. Русе
19	Георги Бабаджановъ	Изключенъ
20	Стефанъ Минковъ	Преподав. мех.-електр. у-ще, София
21	Любомиръ Юрдановъ	Н-къ маш.-тех. служ. д-во „Соч. Джен. Итал.“ — постр. Рилския водопров.
22	Спирдонъ Атанасовъ	Машинистъ ж. п. депо, София
23	Пеньо Атанасовъ	
24	Никола Димитровъ	Изключенъ
25	Атанасъ Ивановъ	Починаль
26	Евгени Едеровъ	Представ. и ремонтъ пишущи маш. С.
27	Александъръ Едеровъ	Почин. като мех. частна практика
28	Никола Шамарджиевъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
29	Петко Несторовъ	
30	Теодоси Кардалевъ	Маш. инж. н-къ трамв. раб., София

XVIII (I) *) випускъ
(1900—1906 г.)

1	Цончо Симеоновъ	Инд.-собст. трикотажна ф-ка, София
2	Стоянъ Яневъ (Янчика)	Почин. като парах. мех. въ Мексико
3	Василь Маринчевъ	Мех. пенс. отъ Б. Д. Ж., Пловдивъ
4	Маринъ Кочевъ	Починалъ като машин. отъ Б. Д. Ж.
5	Василь Клочковъ	Н-къ пл. сѫдове, прист. упр., Варна
6	Гатю Велчевъ	Маш. инж., Дир. маш. кооперация „Паренъ-котель“, София
7	Боянъ Живковъ	Почин. като мех. отъ Б. Т. П. д-во
8	Ангелъ Стефановъ	Индустр. механикъ, Пловдивъ
9	Димитъръ Поповъ	Инд. мех. мелн. х. Петровъ, Ямболъ
10	Христо Цачевъ	Ел.-инж. въ трамв. дирекция, София
11	Методи Матакиевъ	Препод. Ж. П. училище, София
12	Асенъ Георгиевъ	Рѣк. техн. курс. и мех. частна практ.
13	Тома Белковски	Ел.-инженеръ, д-во „Свѣтлина“, Соф.
14	Кочо Вжтевъ	Мех. Бълг. Гор. Инд. с. Кочериново

*) Броене на випуските отъ признаването на училището за срѣдно техническо учебно заведение, което обхваща випуските отъ 1900 год. нататъкъ.



XVI випускъ (1898—1903 г.) отъ Машинното училище. Снимката е направена презъ време на II теоритически курсъ на 6. XII. 1899 г. въ гр. Русе.



XX (III) випускъ отъ Машинното училище (1902 – 1908 г.).

15	Христо Алексиевъ	Почин. като преп. въ техн. у-ще
16	Вълко Ц. Върбановъ	Машинистъ Б. Д. Ж., София
	XIX (II) випускъ (1901—1907 г.)	
1	Иванъ Кехлибаровъ	Инд., собств. маш. раб., Бургазъ
2	Спиро Кметовъ	Н-къ отд. трамв. работ., София
3	Лазарь Стефановъ	Машинистъ Б. Д. Ж., Дупница
4	Досю П. Андрейчевъ	Почин. като собст. на маш. работ.
5	Тома Михайлъ	Ржк. на техн. курс. и мех. на част. пр.
6	Георги Христовъ	
7	Борисъ Пашевъ	
8	Стефанъ Маниковъ	Mех. пенс. отъ Б. Д. Ж., София
9	Георги Петковъ	
10	Петъръ Моневъ	Преведенъ морякъ, а после приравненъ къмъ XXI (IV) випускъ
11	Христо Пъевъ	Mех. пенс., бившъ учит. тех. у-ще
12	Стайко Георгиевъ	Н-къ ж. п. депо Червенъ-бръгъ
13	Несторъ Сарафовъ	Механ. въ Б. Д. Ж.—Дупница
14	Асенъ Николовъ	Индустр. — собств. на текст. и боядж. фабрика „Текстилъ“, Варна
	XX (III) випускъ (1902—1908 г.)	
1	Сотиръ Сотировъ	Почин. като т.-пощ. мех., Ямболъ
2	Любомиръ Ефтимовъ	Механикъ — пенсионеръ, София
3	Александъръ Голъминовъ	Н-къ отдѣл. инж. работ., София
4	Рачо Цончевъ	Утит. въ Механ. техн. у-ще, София
5	Косьо Петковъ	Инд., собст. маш. и леярна раб., Бург.
6	Илия Димовъ	Маш. контр. ж. п. д. Г.-Орѣховица
7	Алеко Кировъ	Лейт. о. з., пенс. и предпр., Варна
8	Константинъ Ивановъ	Дѣломайсторъ ж. п. депо, София
9	Николай Янакиевъ	Mех. земл. маш. и препр. тех. дост., Б.
10	Петъръ Желевъ	Почин. като ученикъ отъ I курсъ
11	Григоръ Ангеловъ	Ж. п. механикъ въ Русия
12	Борисъ Ташевъ	Mех. Б.Т.Б., София и соб. земл. маш.
13	Стефанъ Константиновъ	
14	Недѣлчо Василевъ	Mеханикъ прист. управл., Варна
15	Деню Мирчевъ	Загин. като мех. при експл. на мелн. пар. котель презъ европ. война
16	Игнатъ Игнатовъ	Mаш. инж. зах. фаб. с Д.-Митрополия
17	Георги Геновъ	Ржк. тех. курсове, ред. сп. „Моторъ“
18	Яни Михалковъ	Починалъ като ж. п. машинистъ
19	Петко Юрдановъ	Машинистъ ж. п. депо, Варна
20	Иванъ Св. Шарапчиевъ	Изключенъ
	XXI (IV) випускъ (1903—1909 г.)	
1	Тодоръ А. Патковъ	Починалъ като инд. mech., Хасково
2	Манолъ Л. Петковъ	
3	Георги Хр. Пъевъ	Учит. Механо-електр. у-ще, София

4	Юр. Н. Терзиатанасовъ	Инсп. по парни котли, В.-Търново
5	Нейчо Вълковъ	Н-къ бюро мърки и тегл., Варна
6	Ферд. Густавъ Карлсонъ	Почин. като собств. на маш. работ. и техн. предст. бюро, Ломъ
7	Кольо Ивановъ Венковъ	Учит. Механо-електр. у-ще, София
8	Иванъ Ян. Ценковъ	Техн. пред. и маг., „Солингенъ“, София
9	Захари Радевъ Гешевъ	Машинистъ ж. п. депо, Варна
10	Велико Стоянъ Великовъ	
11	Днани Г. Докторовъ	Почин. като соб. техн. пред. бюро за авт. гуми и принадл., София
12	Върбанъ Сим. Моневъ	Индустриаленъ механикъ, Плѣвенъ
13	Георги Н. Атан. Ясниковъ	Стр. секц. инженеръ, гаря София
14	Георги Т. Миневъ	Механ. частна практика София
15	Йосифъ Пан. Петровъ	Загин. като револ. въ Македония
16	Панайотъ Б. Андреевъ	Т.-пощ. мех., глав. дирекция, София
17	Василь М. Николовъ	
18	Петъръ Г. Тущевъ	Машинистъ, Б. Д. Ж., София
19	Димо Иванъ Калиновъ	Починалъ като тел.-пощ. мех. София
20	Петъръ Маневъ	Починалъ като мех. частна практика
21	Никола Продановъ	
22	Нови Петровъ Мариновъ	Изключень

**XXII (V) випускъ
(1904—1910 г.)**

1	Христо Симеон. Начевъ	Изключень
2	Василь Д. Видинлиевъ	Мех. пристан. управление, Варна
3	Никола х. Геновъ	Изключень
4	Желѣзко Ат. Къртиковъ	Починалъ като ученикъ отъ II курсъ
5	Георги Ив. Димитровъ	Ст. механ. пристан. управл. Бургазъ
6	Иванъ Алекс. Сивковъ	Маш. инж. Вагон. фабр., „Здравина“
7	Иванъ Никол. Жендовъ	Поч. като н-къ окр. бюро мър. и тегл.
8	Руци Хр. Тодоровъ	Шефъ механикъ Б. Т. П. Д-во Варна
9	Тодоръ Мих. Людзкановъ	Окр. инсп. по парните котли Варна
10	Георги Хр. Груевъ	Маш. инж. собств. маш. работ. и техн. представ. биро — Пловдивъ
11	Стефанъ Н. Голосмановъ	Починалъ като ж. п. маш. Габрово
12	Стефанъ Рачевъ Минковъ	Генер. предст. кам. вжгл. мини „Пр. Борисъ“, „Бѫдеще“ и пр., Габрово
13	Христо Н. Петковъ	Починалъ като ученикъ IV год. Русе
14	Анастасъ Цв. Николовъ	Глав. мех. Бълг. земл. банка, София
15	Петъръ Ив. Пеневъ	Пом. н-къ радиостан. с. Илиенци
16	Иванъ Пановъ Ивановъ	Собств. маш. работ. Т.-Пазарджикъ
17	Дянко Димовъ Деневъ	Машинистъ ж. п. депо, Пловдивъ
18	Владимира Серафовъ	Механ. градската баня, София
19	Георги Ан. Георгиевъ	Техн. предст. „Балкания“, Плѣвенъ
20	Христо Яневъ Христовъ	Индустр. механ. въ фабр. Фордъ въ Детроидъ — Америка
21	Начо Георгиевъ Гиневъ	Шефъ мех. ел. центр. Г.-Орѣховица

22	Маринъ Хар. Гюлгелиевъ	Н-къ отдѣл. трамв. работил. София
23	Петъръ Мат. Николовъ	Механ. пенсионеръ — В. Търново
24	Атанасъ Петровъ Ватевъ	Мех. участ. инженерство Орѣхово
25	Илия Хр. Владиковъ	Завед. инсталаци. и домак. застр. д-во „Орель“ — София
26	Георги Константиновъ	Индустриаленъ механ. София
27	Иванъ Сахачиевъ	Соб. содо-лим. инстал. Костинбродъ
28	Иванъ Македонски	Собств. машин. работилница София
29	Атанасъ Николовъ	Изключенъ
30	Иванъ В. Стоенчевъ	Лейтен. о. з., препод. Мор. сп. школи
31	Александъръ Сот. Петровъ	Починаль като учител въ Механо-електр. училище, София
XXIII (VI) випускъ (1905—1911 г.)		
1	Гавраиль Божковъ	Механ. частна практика, София
2	Христо Тодоровъ	Машинистъ ж. п. депо, Варна
3	Димитъръ Хесапчиевъ	Механ. — пенсионеръ, Габрово
4	Георги Каравановъ	Механ. частна практика, Бургазъ
5	Георги В. Евстратиевъ	Индустр. собств. фабр. шрайхарни прежди, Габрово
6	Никола Боринаровъ	Почин. като мех. частна практика
7	Спасъ Нейчевъ	Починаль като ученикъ III курсъ
8	Константинъ Георгиевъ	Провѣр. окр. бюро мѣр. и тегл. Варна
9	Стефанъ Трифоновъ	Поч. като инд. мех. м. „Плакалница.“
10	Стефанъ Дрѣнски	Окр. инспект. пар. котли, Пловдивъ
11	Здравко Найденовъ	Ржков. техн. курс. и мех. частна прак.
12	Петко Марковъ	Починаль като ж. п. маш. София
13	Христо Лечевъ	Преподав. Тел.-пош. у-ще София
14	Петко Атанасовъ	Изключенъ
15	Стефанъ Н. Ивановъ	Почин. като мех. участ. инж. Фердин.
16	Симеонъ Арнаудовъ	Почин. като параходенъ мех. Варна
17	Андрей Димитровъ	Починаль, Варна
18	Никола Кетабовъ	Механикъ на частна практика, София
19	Христо П. Спировъ	Окр. инспект. парни котли, София
20	Георги Сребърниковъ	Индустр. мех. и соб. работ. дѣрв. изд.
21	Матей Матеевъ	Механ. частна практ. и технич. буру,
XXIV (VII) випускъ (1906—1912 г.)		Бургазъ
1	Николай Стефановъ	Шефъ мех. помп. центр. „Изрѣвъ“ по водоснабдяв. Делиормана
2	Богданъ Ат. Каишевъ	Собств. на тютюн. складове, Пловд.
3	Тодоръ П. Начевъ	Н-къ техн. служ. Бълг. гор. инду-
4	Василь Ф. Червенаковъ	стрия с. Кочариново, Дупнишко
5	Петъръ Ивановъ	Окр. инспект. пар. котли Ст. Загора
6	Сѫбcho Диневъ	Учит. Practич. технич. у-ще Бургазъ
7	Павелъ Цв. Цуцевъ	Почин. като маш. ж. п. д., София
8	Миланъ Ан. Мадгеровъ	Механ. частна практика Видинъ

9	Иванъ Ковчазовъ	Мех. гр. ел. централа, Варна
10	Стойчо А. Альовъ	Шефъ мех. Б. Т. Пар. д-во, Варна
11	Иванъ Зонковъ	Изключенъ
12	Георги Радевъ	Маш. строит. ж. п. секция, Варна
13	Василь Димовъ,	
14	Асенъ Скоротейковъ	Механикъ въ Русия
15	Стойчо П. Златарски	Шефъмех. мелн. „Напредъ“, Чер.Бр.
16	Христо Хр. Шугановъ	
17	Георги Н. Григоровъ	М.ш. въ коопер. „Вжча“, Кричимъ
18	Петъръ К. Антоновъ	
19	Николай С. Неновъ	
20	Геню Хр. Велевъ	
21	Стефанъ Д. Стоевъ	
22	Костадинъ Карагитлиевъ	Почин. отъ експл. на пар. котель при изп. дълга си като окр. инспект.
23	Стою П. Църевъ	Машинистъ ж. п. депо, София
24	Симеонъ Миховъ	Телегр.-пошт. механикъ, София
25	Райчо Бабутансъ	
26	Иванъ Спиридоновъ	Мех. инжен. работилница, София
27	Панайотъ Х. Тодоровъ	Ж. п. машинистъ, Русе
28	Цанко Ив. Цанковъ	Мех. частна практика, Търново
29	Цанко Дим. Атанасовъ	Капит. на пристан. драга, Варна
XXV (VII) випусъкъ (1907—1915 г.)		
1	Крумъ Цоневъ Начевъ	Реж. техн. курсове и своб. частна практика, Варна
2	Андрей Костовъ	
3	Михаилъ Хр. Щърбановъ	
4	Янко Тодор. Икономовъ	
5	Георги Вас. Дипчевъ	
6	Христо Ден. Христовъ	
7	Коста Геор. Вълчевъ	Уволненъ по болестъ
8	Асенъ Геор. Гуневъ	Технич. представитель, София
9	Георги п. Ив. Урумовъ	Механ. въ фабр. „Успѣхъ“, Габрово
10	Иванъ Ст. Чешмеджиевъ	Изключенъ
11	Тодоръ Кир. Филковъ	Учит. въ Практич. техн. у-ще, Бургазъ
12	Недко Ник. Казаковъ	
13	Цвѣтанъ Р. Желѣзовъ	
14	Боянъ Н. Абаджиевъ	
15	Христо Тачевъ Кѫневъ	Починалъ като ученикъ
16	Алаксан. Ант. Римшевъ	Изключенъ по болестъ
17	Георги Ник. Байчевъ	Изключенъ поради сл. успѣхъ
18	Дянко Ник. Нанчевъ	Изключенъ
19	Ив. И. П. Бакърджиевъ	Лейт. о. з., кръ корабъ, Д. п. служба
20	Станчо Вас. Стояновъ	Починалъ — механ. частна практика
21	Друми Вел. Друмевъ	Починалъ като ученикъ
22	Василь С. Вълковъ	Инд. собст.-текст. фаб. „Трикольоръ“ и Предс. Т. Инд. Камара, Варна
		Убитъ въ влака пътувайки въ Сърбия
		Шефъ мех.ел.центр. „Грамад.“, Габр.
		Изключенъ поради slabъ успѣхъ
		Починалъ, Пловдивъ
		Починалъ като офицеръ въ Одеса
		Н-къ Окр. Бюро мѣрки и тегл., Русе
		Мех. въ парах. д-во, въ Холандия
		Лейт. о. з. Мор. Полиц. Сл., Варна



XXIII (VI) випускъ отъ Машинното училище (1905—1911 г.) съ началника на училището капитанъ-лейтенантъ Добревъ и преподавателите си. Снимката е направена по случай завършване III теоретически курсъ. Варна, юлий 1908 г.



Началника на флота капитанъ II р. Димитриевъ, началника на Машинното училище капитанъ-лейтенантъ Ангеловъ, преподавателите и учениците отъ Машинното училище (XXV, XXVI и XXVII випуски), снети по случай празника „Св. Кирилъ и Методий“. Варна, 11. май 1910 г.

- 23 Иванъ В. Чивиковъ
 24 Христо Ион. Иотовъ
 25 Юстин. П. Селимински

**XXVI (IX) випускъ
 (1908—1916 г.)**

- 1 Петъръ Ив. Недѣлчевъ
 2 Юрданъ Мар. Ненковъ
 3 Никола Н. Радевъ
 4 Пет. х. П. Бакърджиевъ
 5 Константинъ Петровъ
 6 Ботьо Тот. Курдашевъ
 7 Петъръ С. Керемитчиевъ
 8 Христо Геор. Овчаровъ
 9 Христо Ив. п. Христовъ
 10 Кръстю Н. Божиковъ
 11 Константинъ С. Мариновъ
 12 Стефанъ В. Тодоровъ
 13 Никола Мих. Николовъ
 14 Панайотъ Г. Камбуровъ
 15 Коста Хр. Фиковъ
 16 Конст. Яковъ Кирковъ
 17 Колъо Ст. Стойчевъ
 18 Петко Димовъ Величковъ
 19 Петъръ Георг. Ташевъ
 20 Симеонъ Куртевъ Диковъ
 21 Христо Н. Лъсковъ
 22 Василь х. Ив. Фратевъ
 23 Жеко Хр. Пиперковъ
 24 Атанасъ Дим. Стефовъ
 25 Христо Ив. Бъчваровъ
 26 Ангелъ Ан. Келешовъ
 27 Емилъ Дим. Перелинговъ
 28 Георги Ст. Бошковъ
 29 Дим. Вел. Димитровъ
 30 Лазаръ Ат. Младеновъ
 31 Маринъ Цв. Витковъ
 32 Ставри Ал. Филиповъ
 33 Иванъ Петровъ

**XXVII (X) випускъ
 (1909—1917 г.)**

- 1 Атанасъ Димовъ Павловъ
 2 Веселинъ Дремджеевъ
 3 Георги Геновъ Кировъ
 4 Димитъръ В. Геновъ
 5 Димитъръ Л. Митаровъ
 6 Драгомиръ М. Петровъ
 7 Иванъ Геор. Джиджевъ

Механикъ частна практика, Русе
 Препод. Мех. техн. у-ще, Русе
 Mash. инж. инспект. пар. кот., Враца

Лейт. о. з., Мор. Пол. Служба, Варна
 Техн. и търгов. представ., Варна
 Изключенъ по сл. успѣхъ
 Техн. буро и мех. част. практ., Цариг.
 Изключенъ по лошо поведение
 Уволненъ по болестъ
 Шефъ мех. Б. Т. пар. д-во, Варна
 Глав. мех. гол. мелница Черв.-вода
 Изключ. по сл. успѣхъ и лошо пов.
 Преведенъ като морякъ
 Чертеж. Мор. Полиц. Служба, Варна
 Изключенъ по слабъ успѣхъ
 Изключенъ по слабъ успѣхъ
 Уволненъ по болестъ
 Ел.-инж., Т. пощ. дирекция, София
 Изключ. по сл. успѣхъ и лошо пов.
 Машинистъ Б. Д. Ж., София
 Изключ. по сл. успѣхъ и лошо пов.
 Преп. Соф. мех.-електр. училище
 Изкл. по сл. успѣхъ и лошо повед.
 Изкл. по сл. успѣхъ и лошо повед.
 Лейт. о.з. Дун. Полиц. Служба, Русе
 Механ. частна практ. с. Надежда
 Гл. мех. тък. фаб. „Тунджа“, Ямболъ
 Уволненъ по болестъ
 Механ. електр. центrale, Варна
 Механикъ, морските бани, Варна
 Починаль маш. Б. Д. Ж.
 Ржк. тех. курсове и мех. част. практ.
 Изключенъ по слабъ успѣхъ
 Механикъ с. Правецъ, Орханийско
 Изкл. по сл. успѣхъ и лошо пов.
 Зав. елек. служба ж. п. тракц., Русе

Починаль

Лейт. о. з., Мор. Пол. Служба, Варна

Приправн. съ вип. 910—917, зап. № 15
 Механ. прист. управление, Варна
 Механ., частна практика, Варна
 Загиналь при потжв. на пар. „Варна“

8	Иванъ Драг. Загорски	Деромех. въ авиац. у-ще Казанлъкъ
9	Иванъ Ст. Арнаудовъ	Безследно изчезналъ следъ боеветѣ въ Солунъ съ гърци
10	Илия Ив. Късаиновъ	Изключенъ по лошо поведение
11	Илия Ст. Ненковъ	Инд. механ. въ Съединенитѣ Щати
12	Коста Стоянъ Тодоровъ	
13	Михаилъ Н. Казаковъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
14	Стефанъ Доневъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
15	Стефанъ П. Николовъ	Лейт. о. з. н-къ арс. Дун. Пол. Сл.
16	Станисл. Захар. Божковъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
17	Стефанъ Г. Стефановъ	
18	Христо Ив. Бъчваровъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
19	Тодоръ Ив. Кондаковъ	Механ., частна практика, Сливенъ
20	Христо Дав. Христовъ	
21	Маринъ Йос. Стойковъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
22	Жеко Николовъ Поповъ	
23	Тодоръ Мих. Петковъ	Лейт. о. з., н-къ раб. Мор. Пол. Служба

**XXVIII (XI) випускъ
(1910—1917 г.)**

1	Хаикъ М. Ягоповъ	Починалъ като инж.-електр. въ ел. централа гр. Ню-Йоркъ (Америка)
2	Стефанъ Д. Власевъ	Лейт. о. з. н-къ Мор. Сп. Шк., Варна
3	Дам. П. Н. Бакърджиевъ	Препод. механ. техн. у-ще гр. Русе
4	Маринъ Ст. Табаковъ	Мех. зах. фабр. с. Д.-Митрополия
5	Къню Ст. Къневъ	Механ., частна практика, Варна
6	Панайотъ Г. Василевъ	Шефъ мех.ел.цен. „х. Дим.“, Сливенъ
7	Езекия В. Кръстеняковъ	Собств. машин. работилница, Враца
8	Куцаръ Г. Ивановъ	Почин. като мех. частна практика
9	Василь Н. Мишляковъ	Лейт. о. з., к-ръ на кор., Мор. Пол. Сл.
10	Борисъ Ив. Няголовъ	Главень мех. гарн. фурна, София
11	Банcho Христо Дренски	Глав. мех. държ. санатор. Искрецъ
12	Димитъръ М. Мариновъ	
13	Георги Тот. Веселиновъ	Убитъ
14	Атанасъ Св. Неновъ	Починалъ като парах. механикъ
15	Димитъръ В. Геновъ	Лейт. о. з., Мор. Пол. Служба, Варна
16	Петъръ К. Демировъ	Мех. вод.-отдѣл. Варн. гр. община
17	Димитъръ Кукумявковъ	Починалъ
18	Стефанъ С. Господиновъ	
19	Петъръ Хр. Петровъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
20	Христо Д. Христовъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
21	Ясенъ Ник. Кръстевъ	Механикъ частна практика
22	Никола Г. Теодосиевъ	Своб. университетъ, София
23	Райчо Кръстю Райчевъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
24	Антимъ Г. Карановъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
25	Найденъ П. Ивановъ	Починалъ като мех. частна практ.
26	Светославъ Ст. Славовъ	Починалъ като ученикъ
27	Кирилъ Медаровъ	Мех. държ. мина Перникъ

- 28 Иванъ Чолаковъ
 29 Стефанъ Г. Стефановъ
 30 Михаилъ Д. Василевъ
 31 Лило С. Николовъ
 32 Никола Боевъ
 33 Злати Ст. Вълковъ
 34 Любенъ П. Секулички
 35 Владимиръ Попбончевъ
 36 Маринъ Д. Цухневъ
 37 Станчо Чакжровъ

**XXIX (XII) випускъ
 (1909—1918 г.)**

- 1 Иванъ Ник. Гюзелевъ
 2 Никола Геор. Стояновъ
 3 Кирилъ Петровъ Йоцовъ
 4 Проданъ Продановъ
 5 Стефанъ Н. Бояджиевъ
 6 Петъръ П. Атанасовъ
 7 Иванъ Брилятовъ
 8 Гераикъ Вратиславъ
 9 Кирилъ Коларовъ
 10 Василь Мерджановъ
 11 Върго Андреевъ
 12 Георги Бангеевъ
 13 Илчо Дамяновъ
 14 Кирилъ Качамаковъ
 15 Димитъръ Новаковъ
 16 Протаси Пампуловъ
 17 Цеко Иончевъ
 18 Михаилъ Петровъ
 19 Георги Велевъ
 20 Пантелей Стояновъ
 21 Велико Димитровъ
 22 Василь Г. Зографовъ
 23 Иванъ Гечевъ Петровъ
 24 Иванъ Н. Минишки
 25 Иорданъ Е. Каравановъ
 26 Любенъ П. Сейрековъ
 27 Василь Г. Райновъ
 28 Никола Г. Диковъ
 29 Иорданъ П. Петковъ
 30 Маринъ Пиперковъ
 31 Христо Корчевъ

Индустриаленъ механикъ Сливенъ
 Изключенъ по слабъ успѣхъ
 Изключенъ по слабъ успѣхъ

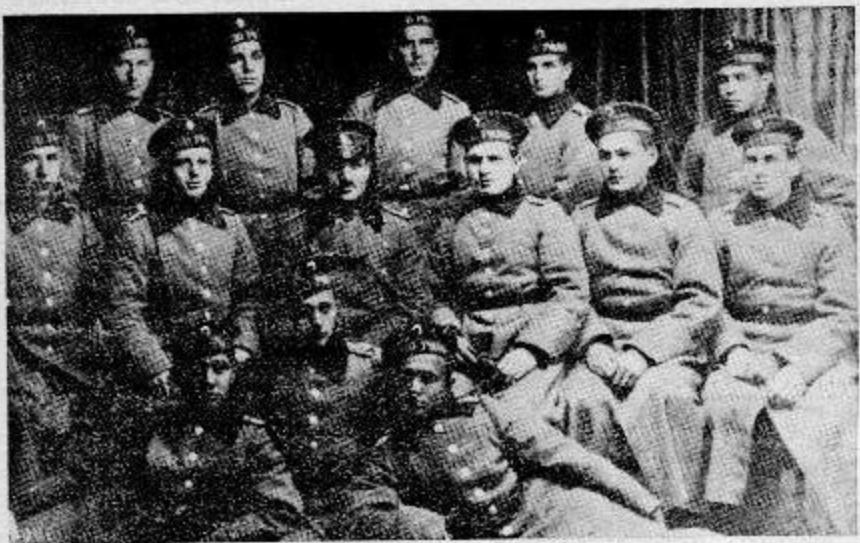
Изключенъ по слабъ успѣхъ
 Почин. като мех. частна практика
 Пом. окр. инсп. парни котли — Видинъ
 Шефъ мех. елект. центр. Ямболъ
 Починалъ като ученикъ
 Изключенъ по слабъ успѣхъ
 Маш. инж., фабр. за мелн. маш., Плѣв.
 Изключенъ по слабъ успѣхъ
 Изключенъ по слабъ успѣхъ
 Изключенъ по слабъ успѣхъ
 Изключенъ по слабъ успѣхъ
 Загиналъ като III кап. при потъж.
 на парах. Варна въ Бѣло-Море
 Изключенъ по лошо поведение
 Мех. Б. Търг. Пар. Д-во, Варна
 Лейт. о. з., Дун. Пол. Служба, Русе
 Инж. корабостр., лейтен. о. з., Мор.
 Полиц. Служба, Варна
 Изключенъ по лошо поведение
 Собст. мелн.—с. Кьомюрлукъ (Варн.)
 Почин. като мех. частна практика
 Загиналъ като пилотъ-авиаторъ
 Уволненъ по болестъ
 Изключенъ по слабъ успѣхъ
 Собств. техн. представ. биро, Ловечъ
 Изключенъ по слабъ успѣхъ
 Уволненъ по болестъ
 Изключенъ по лошо поведение
 Изключенъ по лошо поведение
 Изключенъ по лошо поведение
 Загиналъ като шефъ мех. съ парах.
 „Варна“ въ Бѣло-море
 Уволненъ по болестъ

32	Христо Иорд. Василевъ	Лейтен. о. з., н-къ Учеб. работилин. при Мор. Уч. Часть, Варна
33	Николай Н. Маноловъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
34	Драгомиръ Мелнишки	Механикъ въ държ. мина Перникъ
35	Константинъ М. Дудовъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
36	Кръстю Г. Костадиновъ	Лейтен. о. з., мех. частна прак., Варна
	XXX (XIII) випускъ (1913—1919 г.)	
1	Димитъръ К. Дудевъ	Лейтенантъ о. з., въ Морска Поли- цейска Служба, Варна
2	Констант. Н. Люцкановъ	Машинистъ Б. Д. Ж.
3	Иванъ Т. Георгиевъ	Мех. въ индустр. предпр. въ Франция
4	Стойко Ил. Ивановъ	Механ. частна практика, Плѣвенско
5	Георги Ст. Славовъ	Участ. инж. въ окр. инж. В.-Търново
6	Панчо В. Панчевъ	Шефъ мех. ел. центр., Плѣвень
7	Борисъ Иванъ Дѣлчевъ	Починаль въ София
8	Стефанъ Ив. Цвѣтковъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
9	Лефтеръ Ант. Ангеловъ	Загиналъ като авиац. въ Ах. заливъ
10	Борисъ В. Савовъ	Собст. техн. представ. буро Ломъ
11	Иорданъ Ст. Пелтековъ	Уволненъ по болестъ
12	Георги А Алексиевъ	Мех. въ военната фабрика, София
13	Христо Чобановъ	Уволненъ по болестъ
14	Гочо Т. Колевъ Дечевски	Маш. инж. пристан. управ. Варна
15	Георги Димит. Колевъ	Собст. валцова мелн. с. Комарево
16	Атанасъ Г. Цвѣтковъ	Техн. предст. буро, Карнобатъ
17	Андрей Стефановъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
18	Димитъръ Светогорски	Загиналъ като мич. II р. съ герман- ски подводникъ въ Нѣмско море
19	Петъръ А. Ивановъ	Учителъ въ Учеб. работилица, Варна
20	Цончо Ив. Джуровъ	Авиаторъ въ франц. лег., Тунисъ
21	Михаилъ Миховъ	Загиналъ като мич. II р. съ подв. въ Нѣмско море
22	Василь Геор. Савчевъ	Mех. при фирм. Линке Бушъ, Ямболъ
23	Борисъ Т. Радезъ	Механ. пристан. управление, Русе
24	Лазаръ Милановъ	Собст. мелн. и мод. стоп., Бургазско
25	Ивайло Ив. Зиаревъ	Изключенъ по лошо поведение.
26	Иванъ Г. Джигаловъ	Мич. I р. о. з. Дирекц. въздухопл.
27	Георги Тодоровъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
28	Панко Ив. Панковъ	Глав. аеромех. аерост. „Божурище“
29	Христо П. Русевъ	Пристанищенъ капитанъ, Бургазъ
30	Вълчо Н. Кировъ	Механ. частна практика, София
31	Стефанъ П. Тузлуковъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
32	Спасъ А. Спасовъ	Изключенъ по лошо поведение
33	Сотиръ Н. Ахтаподовъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
34	Иванъ Ат. Коевъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
35	Жеко Михайлъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
36	Павелъ Грозниковъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ

37	Стефанъ Капарашевъ	Почин. като II кап. Б. Т. П. Д-во
38	Иванъ Енчевъ Еневъ	Учителъ въ Механо-техн. у-ще, Русе
39	Лука В. Константиновъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
40	Юрданъ Н. Добревъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
41	Георги Ив. Поповъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
XXXI (XIV) випускъ (1914—1920 г.)		
1	Тихонъ В. Фалджиевъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
2	Димит. Ст. Фурнаджиевъ	Ком. пар. „Евдокия“ Б.Т.П.Д. Варна
3	Спасъ Т. Пановъ	Старши механ. прист. управл. Русе
4	Светосл. Н. Барбировъ	Студ. маш. инженерство, Германия
5	Станисл. Стат. Златевъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
6	Георги Яневъ Миновски	Мехчикъ въ военния клубъ, София
7	Кънчо Триф. Балабановъ	
8	Георги П. Георгиевъ	
9	Стефанъ М. Кръстевъ	Изключенъ
10	Иванъ Енковъ Николовъ	Изключенъ
11	Божанъ Н. Кулевъ	Изключенъ
12	Борисъ х. Ан. Николовъ	Изключенъ
13	Иорданъ Стан. Царевъ	
14	Борисъ Ив. Тошевъ	Изключенъ
15	Крумъ С. Цвѣтковъ	Изключенъ
16	Дечко Ил. Караджовъ	
17	Василь Ил. Владковъ	Mех. прист. управление Варна
18	Иванъ В. Праматаровъ	Изключенъ
19	Крумъ Ив. Тодоровъ	Изключенъ
20	Пав. Ив. Хаджипановъ	Починалъ въ Франция
21	Борисъ Ст. Наковъ	Починалъ като ученикъ
22	Славко М. Славковъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
23	Антонъ Хр. Хлѣбаровъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
24	Коста Д. Пѣевъ	Лейт. о.з. Мор. Пол. Сл. Варна
25	Петко Д. Пѣевъ	Мех. частна практика, Варна
26	Първанъ Д. Първановъ	Изключенъ по лошо поведение
27	Яко Янакиевъ Блажевъ	Преведенъ въ огнената школа
28	Стоилъ Д. Горчевъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
29	Христо Ст. Наумовъ	Шефъ мех. двореца Евксиноградъ
30	Светославъ Ив. Коларовъ	Mех. прист. управление Русе
31	Александъръ М. Аверинъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
32	Асенъ Д. Хаджистояновъ	
33	Атанасъ М. Върбанчевъ	
34	Минко Геор. Миневъ	Лейт. о.з., преп. авиац. у-ще, Казанл.
35	Иванъ К. Томовъ	II кап. Б. Т. П. Д-во, Варна
36	Тодоръ Г. Бамбековъ	Мех. частна практика, София
37	Бою Атанасъ Боевъ	Шефъ мех. пам. фаб. „Царь Борисъ“
38	Трифонъ В. Ненчевъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
39	Иванъ Д. Георгиевъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
40	Димитъръ А. Милитаровъ	Ст. аеромех. станция Пейнерджикъ

41	Паракеванъ Кр. Янковъ	Собственна мелница, Търновско
42	Тодоръ Б. Бонкинъ	Мех. ел. центр. Вулканъ гара Раков.
43	Константинъ А. Велевъ	
44	Кр. П. Кууджиклиевъ	Лейт. о. з., въ Мор. Пол. Служ., Варна
45	Добри С. Тодоровъ	
46	Стоянъ Н. Стояновъ	Майст. спец. въ работ. на М.П.Служба
47	Стефанъ Хр. Оцевъ	
48	Иванъ Н. Ивановъ	Загиналъ като авиат. Бург. заливъ
49	Христо Хр. Хасакиевъ	Лейт. о. з. въ Мор. Пол. Служ., Варна
50	Алекс. Ив. Чехларовъ	Прист. к-нъ, Варна, прист. управлен.
51	Стефанъ Хр. Пампуловъ	Загин. като авиат. въ Бург. заливъ
52	Крумъ Ив. Хаджипановъ	Починалъ въ Германия
53	Кирилъ Ст. Зашевъ	Лейт. о.з., к-ръ на корабъ, М. П. Сл.
54	Маринъ Н. Чамурджиевъ	Мех. пристан. управление, Бургасъ
55	Димит. Ник. Сърминовъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
56	Христо Ат. Ивановъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
57	Димитъръ К. Петковъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
58	Начо Диковъ Найденовъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
59	Борисъ Н. Поповъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
60	Димо Ц. Цонковъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
61	Борисъ Н. Коцевъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
62	Василь Иванъ Табаковъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
XXXII (XV) випускъ (1915–1921 г.)		
1	Тодоръ А. Босевъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
2	Лало Хр. Лаловъ	Мич. I р.о.з., въ Мор.Пол.Служ., Варна
3	Максимъ Хр. Богдановъ	
4	Константинъ Вас. Колевъ	
5	Пейчо К. Пейчевъ	Мич. I р. о з., авиац. у-ще, Казанлъкъ
6	Станчо Рачевъ Панковъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
7	Иванъ Хр. Балтаджиевъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
8	Пано Хр. Боровъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
9	Константинъ Т. Димовъ	Изключенъ по болестъ
10	Борисъ Иванъ Кръстевъ	Изключенъ по болестъ
11	Никола М. Ковчазовъ	
12	Митю Г. Матеевъ	Изключенъ по болестъ
13	Никола Г. Гаговъ	Н-къ зан. отд. Варн. Т. Инд. Камара
14	Нано Димитровъ Нановъ	Мех. частна практ. соб. маш. раб. и техн. представ., Пловдивъ
15	Никола Д. Бояджиевъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
16	Георги Т. Христовъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
17	Никола П. Морзовъ	Изключенъ по слабъ успѣхъ
18	Никола Хр. Войняговски	Машинно и електр. предст., Пловдивъ
19	Минчо Керевъ Остревъ	Мич. I р. о. з. канд. маш. инженеръ, Дунавска Полиц. Служба, Русе
20	Димитъръ Г. Зидаровъ	Мич. I р. о. з., въ Мор. Пол. Служба
21	Жечо Павловъ Жечковъ	Изключенъ по болестъ

22	Боянъ Г. Тодоровъ	Директоръ кооп. „Съгласие“, Варна
23	Иванъ Д. Дикуновски	Загиналъ при експл. на пар. котелъ въ Сливенъ като окр. инспекторъ
24	Митю Тодоровъ Дековъ	Механикъ частна практика, Русе
25	Ганчо Димитровъ Гиговъ	Маш.-инж. преп. Мех.-тех. у-ще, Габ.
26	Пеню Христовъ Вънdevъ	
27	Мичо Ив. Пъревъ	
28	Петъръ Илия Шивгревъ	Изключенъ по слабъ успехъ
29	Атанасъ Т. Теневъ	Изключенъ по слабъ успехъ
30	Георги Ил. Маракозовъ	Изключенъ по слабъ успехъ
31	Димитръ Г. Карагьозовъ	Мич. I р. о. з. Мор. Пол. Служба
32	Крумъ Ив. Ангеловъ	Мех. електр. централа. Ямболъ
33	Борисъ Ив. Петковъ	Шефъ мех. ел. центр. Нова-Загора
34	Тодоръ Илиевъ Тодоровъ	Шефъ мех. фаб. за вин. кис., Девня
35	Петъръ Юрд. Калчевъ	
36	Иванъ Сотировъ Костовъ	
37	Динко Кр. Пеловъ	Собств. машин. работилн., Пловдивъ
38	Никола Дим. Станчевъ	Починалъ като уч. степ. Берлинъ
39	Пенко П. Гавазовъ	Мех. електр. центр. Въча, Пловдивъ
40	Ради Р. Аврамовъ	Изключенъ по слабъ успехъ
41	Станю Т. Вълковъ	Мех. текст. фабр. Св. Георги Тръвна
42	Борисъ и. Мих. Чековъ	Мич. I р. о. з. Мор. Пол. Сл., Варна
XXXIII (XVI) випускъ (1916–1922 г.)		
1	Иванъ Тодор. Понорски	
2	Георги Пан. Славковъ	
3	Манолъ Сим. Кацаровъ	Mех. собств. маш. работилн., Ломъ
4	Иванъ Алекс. Григоровъ	Починалъ на 14 августъ 1917 г.
5	Манолъ Ив. Желевъ	Учителъ Т. П. у-ще, София
6	Михаилъ Мих. Амиорковъ	Шефъ-мех.тък.фабр.,Съед.фир.,Русе
7	Василь Том. Ковачевъ	
8	Иванъ Кал. Парлапановъ	Mех. риб. парах. Риб. у-ще Созополь
9	Борисъ Пант. Ангеловъ	
10	Ивановъ Ив. Ивановъ	Mех. пристан. управление, Русе
11	Борисъ Пет. Николовъ	
12	Христо Ян. Кръчмаровъ	
13	Гечо Николовъ Кокилевъ	
14	Хр. Манол. х. Георгиевъ	
15	Хр. Дим. Сантурджиевъ	
16	Кръстевъ Вас. Мирчевъ	
17	Алекс. п.Хр.Шаламановъ	
18	Яс. Дим. Кантарджиевъ	Генер. пред. на Щаерише Гусщалв. отъ Виена—София
19	Георги Илиевъ Ивановъ	
20	Иванъ Петровъ Йоновъ	Мич. I р. о. з. авиац. дир. въздухопл.
21	Василь Димчевъ Стоевъ	
22	Иванъ Илиевъ Петровъ	Изключенъ по слабъ успехъ



Група възпитаници отъ XXXII (XV) випускъ на Машанното училище (1915—1921 г.) съ възпитателя си мичманъ II р. Вес. Дремциевъ. Снимката е направена въ началото на 1918 год., когато учениците съ били третс-курсници.



Група възпитаници отъ XXXIV (XVII) випускъ (1917—1923 г.) отъ Машинното училище съ възпитателя си мичманъ II р. Георги Славовъ. Снимката е направена презъ 1919 год., когато ученилите съ били въ II курсъ.

- 23 Борисъ П. Николовъ
 24 Димитъръ Ст. Топузовъ

**XXXIV (XVII) випускъ
 (1917—1923 г.)**

- 1 Георги Дим. Лазаровъ
- 2 Светосл. Г. Чакжровъ
- 3 Крумъ Дим. Габровски
- 4 Стоянъ Ян. Кръчмаровъ
- 5 Драганъ Цон. Николовъ
- 6 Тодоръ Янак. Христовъ
- 7 Ангелъ Савовъ Панковъ
- 8 Панайотъ Стеф. Герчевъ
- 9 Петъръ Вас. Петровъ
- 10 Василь Върб. Лазаровъ
- 11 Петъръ Юрд. Малджеевъ
- 12 Ясенъ Наумовъ Ивановъ
- 13 Георги Иванч. Ковачевъ
- 14 Димитъръ Нед. Георгиевъ
- 15 Петко Тодоровъ Гичевъ
- 16 Янко Антоновъ Микевъ
- 17 Димитъръ Фл. Йонесковъ
- 18 Иванъ Ст. Бѣличевъ
- 19 Иванъ Станк. Кючуковъ
- 20 Петъръ Г. Павловъ
- 21 Слави Славовъ Славовъ
- 22 Русаки Кулчевъ Петковъ
- 23 Иорд. Друм. Иордановъ
- 24 Иванъ Ангеловъ Ивановъ
- 25 Андрей Кр. Лазаровъ
- 26 Петко Мил. Радославовъ
- 27 Борисъ Д. Каңтарджиевъ

**XXXV (XVIII) випускъ
 (1918—1924 г.)**

- 1 Атанасъ Ив. Илиевъ
- 2 Методи Г. Вѫжаровъ
- 3 Иванъ Ангеловъ Градевъ
- 4 Тод. Ст. Дѣлистоиновъ
- 5 Юрданъ Ив. Пушкаровъ
- 6 Любом. Ст. Чаржкиевъ
- 7 Цачо Василевъ Геновъ
- 8 Стоянъ Йосиф. Пешевъ
- 9 Иванъ Петровъ Поповъ
- 10 Василь Петковъ Кировъ
- 11 Недѣлчо Д. Георгиевъ

Изключенъ по слабъ успѣхъ

Учит. Механо-техн. у-ще Русе
 Мех. монт. памуч. ф. „Царь Борисъ“
 Канд. маш. инженеръ Дунав. Полицейска Служба, Русе

Изключенъ по слабъ успѣхъ

Изключенъ по слабъ успѣхъ

Изключенъ по слабъ успѣхъ

Изключенъ по слабъ успѣхъ

Мех. прист. управление, Русе

Изключенъ по слабъ успѣхъ

Изключенъ по слабъ успѣхъ

Мех. част. практ. и търговия, Варна

Мех. инженер. работил., София

Мех. частна практика, с. Каспичанъ

Изключенъ по слабъ успѣхъ

Студентъ аэроинжен. Германия

Мех. Б. Т. П. Д-во, Варна

Индустр. мех. въ Лионъ, Франция

Мех. прист. управление, Бургасъ

Изключенъ по болестъ

Мех. ел. центр. „Вѫча“, Пловдивъ

Починалъ на 27.VI.1919 г.

Студ. маш. инж. въ Гандъ, Белгия

Изкл. като уч. Уг. по лошо повед.

Канд. инж. мич. I р. о.з. М. Уч. Ч.

Изключенъ по болестъ

12	Стефанъ Георг. Въжаровъ	Изключень по лошо поведение
13	Петъръ Дем. Димитровъ	Аеромех. авиац. у-ще Казанлъкъ
14	Владимира Влад. Велчевъ	Механ. трамв. дирекция, София
15	Петъръ Аи. Петровъ	Механ. пристан. управлени, Варна
16	Панчо Хр. Вангеловъ	Мич. Г. р. о. з. въ Мор. Пол. Служба
17	Илия Констан. Илиевъ	Механ. пристан. управление, Варна
18	Никола Хр. Грошевъ	Мех. ел. цен. „Вулканъ“, гара Раковски
19	Хиньо Чернаевъ Станевъ	Изключень по лошо поведение
XXXVI (XIX) випускъ (1919—1925 г.)		
1	Василь Мат. Базайтовъ	Мех. електр. централа Карлово
2	Василь Мар. Бенчевъ	Авиаторъ въ аеростанция Божурище
3	Димитъръ Зл. Благоевъ	Изключень по слабъ успѣхъ
4	Недѣлчо Пѣевъ Василевъ	Механ. ел. д-во „Победа“ Казанлъкъ
5	Юрданъ Геновъ Цачевъ	Механ. Б. Т. Пар. д-во, Варна
6	Тодоръ Дер. Георгиевъ	Морска Полиц. Служба
7	Димитъръ Д. Недѣлковъ	Механ. инж. работ., София
8	Иванъ Иочевъ Славчевъ	Механ. прист. управление, Русе
9	Димитъръ Вас. Жековъ	Мех. ел. ц. д-во „Победа“, Казанлъкъ
10	Иванъ Вѣрб. Златаревъ	Механ. Б. Т. Парах. д-во Варна
11	Асенъ Кар. Александровъ	Механ. Б. Т. Пар. д-во, Варна
12	Боянъ Костад. Стояновъ	
13	Цвѣтко Ив. Кременски	
14	Петъръ Дим. Мартинъ	
15	Ангель Пен. Найденовъ	
16	Петъръ Стеф. Панчевъ	
17	Владимира Пан. Динчевъ	
18	Валентинъ Ив. Паспалеевъ	
19	Борисъ Илиевъ Петровъ	
20	Иванъ Колевъ Петровъ	
21	Ангель Ник. Пимпиревъ	
22	Ангель Дим. Поповъ	
23	Констант. Донч. Ралчевъ	
24	Колю Ивановъ Русевъ	
25	Димо Стателовъ Стояновъ	
26	Иорданъ Г. Табаковъ	
27	Констант. Хр. А. Анасовъ	
28	Ненчо Стефановъ Цачевъ	
XXXVII (XX) випускъ (1920—1926 г.)		
1	Сава Панайст. Абаджиевъ	Мех. държ. минер. баня „Овча Купель“
2	Любенъ Мих. Антоновъ	Изключень по слабъ успѣхъ
3	Слави Кост. Балджчиевъ	Изключень по слабъ успѣхъ
4	Никола Ив. Бакърджиевъ	Механ. пристан. управл. г. Ломъ
5	Пенчо Севевъ Байрямовъ	Механ. електр. централа г. Ломъ
6	Борисъ Петровъ Буковъ	
7	Крумъ Иван. Георгиевъ	Мех. предачи. фабр. Тунджа, Ямболъ



Табло на XXXVI (XIX) випускъ (1919—1925 г.) отъ Машинното училище съ началниците и преподавателите си, направено по случай завършването на пълният курсъ на училището.



Табло на XXXVII (XX) випускъ (1920—1926 г.) отъ Машинното училище съ началниците и преподавателите си, направено по случай завършване пълният курсъ на училището.

8	Петъръ Спирд. Гиргицовъ	Веромех. контр. служба, Божурище
9	Данчо Недковъ Дановъ	Н-къ автом. работ. Плъв. окр. жандар.
10	Пико Еман. Данчевъ	
11	Душко Велевъ Димовъ	Механ. машин. фабр. „Кораловагъ“
12	Кръстю Хр. Димиевъ	Изключенъ
13	Дончо Ник. Димитровъ	Пилотъ-авиаторъ Божурище
14	Вичо Васил. Димитровъ	
15	Стефанъ Ган. Джленски	Н-къ автом. рота 2 инж. друж. Пловд.
16	Иванъ к. Янковъ Ивановъ	
17	Димитъръ Геор. Ивановъ	Мех югослав. адриатич. флота
18	Петъръ Михаил. Иговъ	Изключенъ
19	Борисъ Хр. Касабовъ	
20	Цвѣтко Петк. Кръстевъ	Механ. електр. центrale Русе
21	Петко Кост. Кожухаровъ	Изключенъ
22	Павель Илиевъ Мазневъ	Изключенъ
23	Герчо Мирчевъ Мариновъ	Мех. ел. цен. „Вулканъ“, гара Раковски
24	Петъръ Хр. Николовъ	II мех. държ. нар. театъръ София
25	Димо Московъ Паневъ	
26	Койчо Найденовъ Пешевъ	
27	Цвѣтко Тодор. Поповъ	
28	Койчо Величковъ Рачевъ	
29	Панайотъ Ст. Сертевъ	Механикъ — гр. Шуменъ
30	Райчо Колевъ Стойчевъ	Изключенъ
31	Тодоръ Димитр. Тодоровъ	
32	Василь Петковъ Тодоровъ	
33	Стоянъ Д. Фурнаджиевъ	Изключенъ
34	Иванъ Жеч. Халаджовъ	
35	Димитъръ Нейк. Христовъ	
36	Цвѣтанъ Атан. Цвѣтковъ	
37	Валиславъ Ил. Чалжковъ	Изключенъ
38	Кирилъ Атан. Антоновъ	Изключенъ
39	Георги Янковъ Банковъ	Изключенъ по болестъ
40	Христо Ган. Бакърджиевъ	Mех. тех. предст. Ст. Р. Минковъ, Габр.
41	Иванъ Рач. Бъчеваровъ	
42	Вълчанъ Иорд. Вълчановъ	Mех. фабр. хим. произв., Костинбродъ
43	Никола Вѫлевъ Вѫлевъ	Шефъ мех. стъкл. фабр., Гебедже
44	Атанасъ Генчевъ Генцовъ	
45	Атанасъ Христ. Георгиевъ	Mех. ел. центrale, Г. Орѣховица
46	Михаилъ Влад. Георгиевъ	Mех. Бъл. Гор. Индуst. с. Кочериново
47	Дако Мутовъ Даковъ	Mех. Инжен. работил. София
48	Горо Драгневъ Димовъ	Mех. ел. центrale Ломъ
49	Атанасъ Янк. Дюлгеровъ	
50	Кирилъ Ивановъ Златевъ	Изключенъ
51	Тончо П. Слав. Икономовъ	Изключенъ
52	Василь Васил. Касабовъ	Tех. Т. К. Отд. М-во Желѣзниците
53	Андр. Мих. Михайловъ	Mех. ел. ц. „Син. Виръ“ В. Търново
54	Лефтеръ Мих. Макавеевъ	Изключенъ

55	Богданъ Мин. Николовъ	
56	Крумъ Геор. Наумовъ	Студ. ел.-инжен. Парижъ. (Франция)
57	Дим. Георг. Пачемановъ	Изключенъ
58	Върбанъ Анг. Петровъ	Изключенъ
59	Петъръ Р. Драгомировъ	Дунавска Полиц. Служба
60	Храбъръ-Руси Т. Русевъ	Авиаторъ, Божурище
61	Петъръ Ивановъ Русковъ	
62	Христо Д. Сапунджиевъ	Изключенъ
63	Павель Никол. Станиловъ	Mех. пристан. работилн. Василико
64	Станчо Нуцовъ Станчевъ	Изключенъ
65	Иванъ Н. Сапунджиевъ	Изключенъ
66	Божидаръ Георг. Гюровъ	
67	Анаасъ Лазар. Хаджиевъ	
68	Христо Никол. Чашевъ	Изключенъ
69	Пенчо Никол. Петковъ	Изключенъ

**XXXVIII (XXI) випускъ
(1921—1927 г.)**

1	Атанасъ Беневъ Констант.	Механикъ въ гр. Шуменъ
2	Борисъ Варикл. Петровъ	Морорска Полиц. Служба, Варна
3	Минчо Владовъ Николовъ	Мех. въ гр. Русе
4	Станъ Вълковъ Тодоровъ	Аеромех. аерост. Божурище
5	Георги Георг. Димитровъ	Мех. завед. раб. въ „Кораловагъ“
6	Атанасъ Геор. Петровъ	Шефъ мех. фабр. „Роз. Долина“
7	Ради Ник. Димитровъ	Мех. гр. ел. центр., Варна
8	Иванъ Дянк. Василевъ	Мех. фабр. Марокинжиевъ, Габрово
9	Тодоръ Дим. Антоновъ	
10	Михаилъ Драгост. Пет.	Mех. пристан. управление, Варна
11	Стоянъ Ив. Тодоровъ	Студ. маш. инжен. Германия
12	Василь Юрд. Маноловъ	Мех. фабр. Чальовски, Бургасъ
13	Леонидъ К. Парашкеовъ	Студ. машин. инженерство
14	Веселинъ Пен. Куртевъ	Мех. ел. ц., Шуменъ
15	Спасъ Спасовъ Минчевъ	
16	Петъръ Митеевъ Ивановъ	
17	Никола Дим. Михайловъ	Mех. прист. управлен., Василико
18	Иосифъ Мошан. Павловъ	Студ. маш. инженерство
19	Кольо Миневъ Деневъ	Мех. гр. В. Търново
20	Никола Ник. Майстровъ	Студ. маш. инженерство
21	Юрданъ Манд. Мариновъ	Мех. зах. фабрика, Г. Оръховица
22	Никола Ник. Кириловъ	Изключенъ
23	Любозаръ Ник. Атанасовъ	Мех. и ржков. керам. фабр. Тунджа
24	Николай Бел. Панаиотовъ	II кап. Б.Т.П. Д-во, Варна
25	Божанъ Пипер. Георгиевъ	Мех. Б.Т.П. Д-во, Варна
26	Андрей Ром. Николовъ	Mех. текст. фабр. „Триколъръ“, Варна
27	Петъръ Раш. Димитровъ	Възпит. Мор. Машинно у-ще
28	Стефанъ Стеф. Йлиевъ	Изключенъ
29	Пеньо Ст. Димитровъ	
30	Ангель Сим. Димитровъ	II кап. Б.Т.П. Д-во, Варна

31	Тодоръ Тод. Петровъ	
32	Никифоръ Хр. Методиевъ	Мех. токоизпр. станция с. Павлово
33	Георги Цончевъ Райчевъ	
34	Кръстю Ангел. Антоновъ	
35	Тодоръ Боневъ Дончевъ	Мех. Чорап. ф. „Ка-бо“ с. Павлово
36	Василь Вас. Атанасовъ	Студ. маш. инженерство
37	Илия Боядж. Петковъ	Изключень
38	Енчо Георгиевъ Марковъ	Изключень
39	Стоянъ Ген. Михаиловъ	Изключень
40	Константинъ Д. Вълчевъ	
41	Михаилъ Дим. Симеоновъ	Изключень по лошо поведение
42	Данаилъ Жек. Георгиевъ	Мех. мор. бани, Варна
43	Константинъ Зл. Костовъ	Изключень
44	Тодоръ Кост. Хараламбевъ	Изключень
45	Василь Колевъ Христовъ	Изключень
46	Николай Кър. Тодоровъ	Изключень
47	Тодоръ Мар. Радуловъ	Изключень
48	Юрданъ Наум. Стояновъ	Мех. Б. Т. П. Д во, Варна
49	Маринъ Начевъ Черневъ	Изключень
50	Видулъ Н. Александровъ	
51	Никола Николовъ Рачевъ	Мех. фабр. „Вжгледвукисъ“ София
52	Петъръ Петровъ Богоевъ	Изключень
53	Петъръ Петровъ Гичевъ	Изключень
55	Руси Петровъ Станчевъ	Мех. фабр. Шевни конци „Трапезица“
55	Михаилъ Поп. Георгиевъ	
56	Димитъръ Сот. Минчевъ	Уволненъ по болесть
57	Сава Савовъ Юрдановъ	Изключень
58	Илия Секалевъ Тоневъ	Дером. аерост. Божурище
59	Петъръ Христовъ Моневъ	Мех. гр. електр. централа, Варна
60	Дончо Цачевъ Петровъ	Уволненъ по болесть
61	Димитъръ Диневъ Илиевъ	Изключень
62	Светозаръ Христовъ Буз.	Изключень
63	Никола Вълковъ Манчевъ	
64	Петъръ Динчевъ Гаевъ	Починалъ като инд. мех., Варна
65	Стефанъ Тодоровъ Стеф.	Изключень
66	Стоянъ Ст. Стояновъ	Изключень
67	Стоянъ Геор. Апостоловъ	Мех. мина „Плакалница“ Елисейна
68	Киро Кировъ Муткуровъ	Пом. Окр. Инсп. Парни котли, София
69	Атанасъ Атан. Радевъ	
70	Маринъ Анг. Цанковъ	
71	Атанасъ Атан. Юрдановъ	Мех. масл. фабр. „Сълънчогледъ“ Варна
72	Иванъ Бакърдж. Петровъ	Мех. техн. представ. Цариградъ
73	Василь Василевъ Петровъ	Механ. керам. фабр. „Струма“ Батан.
74	Велико Вел. Димитровъ	Изключень
75	Алекс. Георг. Стойчевъ	
76	Захари Даск. Ивановъ	Изключень
77	Юрданъ Дан. Николовъ	Механ. участ. инжен. с. Абланица

78	Димитър Ив. Николовъ	Механ. пристан. управл., Варна
79	Василь Ив. Димитровъ	
80	Велико Илиевъ Илиевъ	Мех. кер. фабр. „И. Д. Калпакчиевъ“
81	Борисъ Илиновъ Илиевъ	Механ. пристан. управл. Бургазъ
82	Христо Касаб. Димитровъ	Изключень
83	Димитър Кар. Маноловъ	Загиналъ като III мех. съ пар. Варна
84	Страшимиръ М. Кузовъ	Мех. пристан. управление, Русе
85	Иорданъ Хр. Михайловъ	Изключень
86	Найденъ Як. Найденовъ	III кап. Б. Т. парах. д-во, Варна
87	Петко Еневъ Павловъ	Почин. като мех. частна практика
88	Петъръ П. Александровъ	Изключень
89	Борисъ Поповъ Радоевъ	Починалъ презъ 1921 год.
90	Георги Христовъ Пърговъ	Изключень
91	Илия Парашк. Рибarovъ	Изключень
92	Любенъ В. Сайрусуновъ	Механ. авиац. у-ще Казанлъкъ
93	Алекси Сим. Петровъ	Мех. ел. центр. „Грамадата“ Габрово
94	Светосл. Славовъ Ранковъ	Изключень по болестъ
95	Никола Дим. Стателовъ	Изключень
96	Димитър Теохар. Маневъ	Изключень
97	Кольо Тодоровъ Пенчевъ	Убитъ отъ токъ въ ел. и. „Ц.-Ливада“
98	Николай Т. Желѣзковъ	Изключень по слабъ успѣхъ
99	Богд. Христовъ Антоновъ	
100	Иорданъ Тод. Ялжмовъ	Изключень
101	Сезовъ Георги Ивановъ	Мех. воен. фабр. Казанлъкъ

**XXXIX (XXII) випускъ
(1922 — 1928 г.)**

1	Иванъ Диневъ Вълковъ	Изключень
2	Славчо Въл. Димитровъ	Уолненъ, по болестъ
3	Георги Георг. Алипиевъ	
4	Димитър Гр. Георгиевъ	Мех. текст. фабр. „Анд.-Михайловъ“
5	Христо Гиговъ Георгиевъ	Механ. текст. фабр. Сливенъ
6	Борисъ Анаст. Димитровъ	
7	Димитър А. Димитровъ	Пил. авиац. авиац. у-ще Казанлъкъ
8	Страшимиръ Ив. Илиевъ	
9	Хараламби Ив. Илиевъ	Мех. ел. центр. Г.-Орѣховица
10	Василь Ив. Кавалджиевъ	Гл. мех. окр. кооп. вод. бюро С.-Загора
11	Иванъ Ивановъ Казаковъ	
12	Борисъ Ник. Кинтишевъ	
13	Пройчо Ник. Корназовъ	Студ. маш. инженеръ, Германия
14	Василь Христ. Кутевски	Възпит. Мор. спец. школи
15	Иванъ Мицевъ Лазаровъ	
16	Георги Ив. Нелчиновъ	Студ. маш. инженерство въ Бѣрно
17	Сава Дим. Овчаровъ	Изключень и на ново приетъ съ 23 випускъ
18	Георги П. Димитровъ	Изключень
19	Николай Вас. Поповъ	
20	Рачо Рачевъ Доневъ	Уолненъ по болестъ

21	Тодоръ Пенчевъ Тодоровъ	Аером. авиац. у-ще Казанлъкъ
22	Стефанъ Том. Данчевъ	Изключень
23	Тодоръ Тотевъ Стефановъ	Изключень
24	Недѣлко Хр. Стефановъ	
25	Страшим. Хр. Георгиевъ	Изкл. и на ново приетъ съ 23 вип.
26	Апостоль Геор. Чолаковъ	
27	Ганьо Цвѣтковъ Лалевъ	Изключень
28	Атанасъ Христ. Янакиевъ	
29	Георги Бобевъ Николовъ	
30	Крумъ Бобчевъ Ивановъ	Изключень
31	Димитъръ В. Павловъ	
32	Върбанъ В. Стиляновъ	
33	Ганчо Г. Александровъ	Дунавска Полиц. Служба
34	Костад. Г. Панайотовъ	Мех. ел. цен. „Вулканъ“, гара Раковски
35	Ангель Гешевъ Ангеловъ	Почин. като мех. частна практика
36	Гешо Гешевъ Ивановъ	Мех. ел. центр. Св. Рилска Обителъ
37	Никола Дамян. Кжневъ	
38	Йорданъ Добр. Стойчевъ	Изключень и на ново приетъ съ 23 выпускъ
39	Николай И. Александровъ	Мех. мелн. „Лодозовъ“ с. Д.-Чифликъ
40	Николай Ив. Цончевъ	
41	Страш. Хр. Георгиевъ	Механикъ Окр. Затворъ, Варна
42	Панчо Ивановъ Киряковъ	Механикъ соловарната Провадия
43	Иванъ Колевъ Атанасовъ	Изключень
44	Герги Мал. Константиновъ	Аеромех. аеростан. Божурище
45	Минчо Минч. Димитровъ	Шефъ мех. ел. центр. Провадия
46	Моско М. Мариновъ	Изключень
47	Никола Ник. Ивановъ	
48	Маринъ Пол. Георгиевъ	
49	Мильо Савовъ Антоновъ	
50	Христо Мих. Самсаровъ	Изключень
51	Герас. Старчевъ Ивановъ	Мех. Б. Търг. пар. д-во Варна
52	Сава Стояновъ Мариновъ	
53	Ильо Стояновъ Влаевъ	Изключень
54	Стоянъ Стоян. Ивановъ	
55	Иванъ Тодоровъ Ивановъ	Мех. ел. центра Разградъ
56	Филипъ Филип. Ламбревъ	
57	Владим. Чешм. Димитровъ	Механ. елект. центр. Видинъ
58	Димитър Миневъ Велчевъ	Мех. частна практика Варна
59	Йорданъ Ст. Добревъ	Аеромех. аерост. Божурище
XL (XXIII) выпускъ (1923—1929 г.)		
1	Коста Никол. Ивгарски	Уволненъ по болестъ
2	Атанасъ Ат. Димитровъ	Ел. центр. с. Каломенъ Дрѣновско
3	Вълчанъ Бож. Панчевъ	Морска учебна часть
4	Божко Вълчевъ Горановъ	Шефъ мех. ел. центр. гр. Ловечъ
5	Венелинъ Ган. Христовъ	Изключень

6	Христо Гуровъ Костовъ	Ел. монтъръ частна практика
7	Цоло Диковъ Цаневъ	М. уч. часть, Варна
8	Стеф. Ивановъ Тодоровъ	Изключень по слабъ успѣхъ
9	Кольо Калевъ Димовъ	Мех. фабр. „Вжгледвукисъ“, София
10	Атан. Камбер. Никовъ	М. уч. часть, Варна
11	Атан. Вас. Кантарджиевъ	Мех. фабр. „Българска Коприна“
12	Мар. Влад. Каравановъ	Уполнемъ по болестъ
13	Иванъ Георг. Кифоровъ	Изключень
14	Кольо Колчевъ Стефановъ	Леромех. аерост. Божурище
15	Николай Цан. Кръчмаровъ	Механ. мелн. Червенъ-Брѣгъ
16	Петъръ Ст. Мандаджиевъ	Изключень
17	Методи М. Георгиевъ	Мех. гр. ел. централа, Видинъ
18	Тодоръ Миневъ Сребровъ	Мех. гр. ел. централа, Русе
19	Михаилъ Миховъ Добревъ	Мех. фабр. „Ив. Калпизановъ“, с. Бичкина, Габровско
20	Ангель Ивановъ Папазовъ	М. у. ч., Варна
21	Хараланъ П. Величковъ	Механикъ ел. централа, Варна
22	Пею Петровъ Стояновъ	Завед. работ. стоп. „Тича“ с. Дол. Чифликъ, Варненско
23	Христо Христовъ Неновъ	Мех. Б. Гор. Индустр., с. Кочериново
24	Захари Добр. Чинтуловъ	Изключень
25	Георги Петровъ Чуклевъ	Изключень
26	Петко Ивановъ Шумковъ	Мех. трик. фаб. „Бждащностъ“, Габр.
27	Иванъ Лиловъ Цвѣтковъ	Изключень
28	Георги Щърб. Тодоровъ	Изключень
29	Димитръ Рачевъ Вълчевъ	Изключень
30	Ганчо Ганчевъ Христовъ	Изключень
31	Кирякъ Георг. Ивановъ	Мех. пред. фаб. „Ц.-Борисъ“, Варна
32	Аврамъ Тодор. Голокочевъ	Пом. Инсп. Пар. котли, В.-Търново
33	Стефанъ Г. Гроздановъ	Изключень
34	Стеф. Гюр. Димитровъ	
35	Боньо Коста Джамбазовъ	Изключень
36	Кжнчо Димовъ Кжнчевъ	Изключень
37	Петъръ Кръстевъ Жечевъ	М. уч. часть, Варна
38	Ламбринъ Ив. Николовъ	
39	Иванъ Ивановъ Бояновъ	М. уч. часть, Варна
40	Стоянъ Петковъ Кирязовъ	Механ. пристан. управл., Бургазъ
41	Недѣл. Христ. Ловджиевъ	Механ. елект. централа, Ямболъ
42	Любом. Макед. Расовъ	Мех. Б. Т. Параҳ. Д-во, Варна
43	Димитръ Минковъ Еневъ	Дун. Пол. Сл., Русе
44	Мирчо Мирчевъ Христовъ	Мех. ул. „Царь-Борисъ“ 129, София
45	Христо Моск. Мариновъ	Изключень
46	Петко Нанчевъ Христовъ	Лером. авиац. у-ще, Казанлжкъ
47	Георги Ник. Христовъ	Механ. фабр. „Сльнчогледъ“ Варна
48	Христо Петровъ Алековъ	Изключень
49	Михаилъ Найд. Пешевъ	М. уч. часть, Варна
50	Илия Боневъ Радковъ	Уполнемъ по собствено желание



Табло на XXXIX (XXII) випускъ (1922—1928 г.) отъ Машинното училище, съ началниците и преподавателите си, направено по случай завършване пълният курсъ на училището.



Табло на XL (XXIII) випускъ (1923—1929 г.) отъ Машинното училище, съ началниците и преподавателите си, направено по случай завършване пълният курсъ на училището.

51	Антонъ Савовъ Кириловъ	Уволненъ по собствено желание
52	Любень Тод. Ивановъ	Механ. електр. централа, Видинъ
53	Борисъ Тод. Атанасовъ	Изключенъ
54	Никола Тоневъ Славовъ	Леромех. аеродрума Божурище
55	Парашк. Цековъ Христовъ	Изключенъ
56	Симеонъ Ц. Горановъ	Изключенъ
XLI (XXIV) випускъ (1924—9130 г.)		
1	Вас. Димитр. Бояджиевъ	Мех. елект. цент. прист. упр., Русе
2	Дим. Илиевъ Баталиевъ	По болестъ прив. къмъ 25 випускъ
3	Никола Михаил. Боневъ	Мех. мет. фаб. „Кораловагъ“, Варна
4	Пенчо Георг. Балевски	Изключенъ
5	Игнатъ Колевъ Гишинъ	Морска Полиц. Служба, Варна
6	Калю Ив. Господиновъ	Механ. частна практика, Прѣславъ
7	Кирилъ Дим. Ганчевъ	
8	Костадинъ Гавр. Гачевъ	Механикъ ел. централа, Плѣвенъ
9	Петъръ Петр. Габровски	Изключенъ
10	Димитъръ З. Димитровъ	Мех. шок. фабр. „В. Пъевъ“, с. Своге
11	Дончо Ганчевъ Доневъ	Починалъ като мех. частна практика
12	Стефанъ Бобевъ Доневъ	Изключенъ
13	Анаст. Е. Кантарджиевъ	Механ. 2-а колоезд. дружина, София
14	Никола Атан. Кавржковъ	Приведенъ къмъ 25 випускъ
15	Стоянъ М. Лафчийски	
16	Крумъ Геор. Манасиевъ	Дунавска Полиц. Служба, Русе
17	Маринъ Васил. Мариновъ	Уволненъ по болестъ
18	Стефанъ Г. Михайловъ	Механ. на частна практика, София
19	Кирилъ Сим. Николовъ	Изключенъ
20	Антонъ Ивановъ Поповъ	Механикъ частна практика, Варна
21	Иванъ Никол. Павловъ	Механ. с. Кара-Иванци Дрѣновско
22	Стоянъ Дим. Палаузовъ	Механикъ с. Аязларъ Поповско
23	Христо Георг. п. Николовъ	Учит. Уч. раб. Мор. уч. частъ, Варна
24	Митю Петровъ Рахневъ	Механикъ с. Копривецъ Беленско
25	Бончо П. Семерджиевъ	Механикъ електр. централа, Троянъ
26	Иванъ Ник. Самоковски	Изключенъ
27	Трифонъ Ник. Скочевъ	Изключенъ по болестъ
28	Живко Ивановъ Тодоровъ	Механ. Бълг. Горска Индустрія, с. Кочериново Дупнишко
29	Геор. Христовъ Христовъ	Изключенъ
30	Михаилъ Я. Андреевъ	Механ. „Сочиета Джен. Италиана“— Рилски водопр., с. Алинъ, Самоковъ
31	Теодосий Пан. Ябаджиевъ	Механикъ частна практика, София
32	Василь Антонъ Василевъ	
33	Михаилъ Хр. Везиревъ	
34	Начо Пейчевъ Вѣлковъ	Изключенъ въ 1925 год.
35	Игнатъ Тодоровъ Генчевъ	Мех. с. Литиково, Орханийско
36	Данаилъ Сим. Деневъ	Изключенъ
37	Петъръ Цек. Димитровъ	Изключенъ по болестъ

38	Цвѣтко Стоян. Дишевъ	Мех. с. Леси Дрѣнъ, Тетевенско
39	Никола Цвѣтан. Ивановъ	Механикъ, Орхание
40	Конст. Ц. Карамаждраковъ	Мех. частна практика, София
41	Недю Пар. Костадиновъ	Изключень
42	Здравко Дим. Минчевъ	Мех. ел. центр., Разградъ
43	Тодоръ Славовъ Поповъ	Мех. ел. центр., мина Перникъ
44	Иванъ П. Паловъ	Мех. с. Влашица, Г. Орѣховица
45	Петъръ Из. Петровъ	Мех. частна пр. с. Сандъкчи, Пров.
46	Юрданъ Евтим. Пѣевъ	Аеромех. аерост. Божурище
47	Добри Стоян. Павловъ	Морска Полиц. Служба, Варна
48	Пюю Гочевъ Пѣевъ	Мех. фабр. хим. произв., Костинбродъ
49	Антонъ Никол. Стояновъ	Мех. гр. ел. централа, Шуменъ
50	Асенъ Колевъ Сербезовъ	Починалъ като ученикъ V г., Варна
51	Иванъ Атан. Стойковъ	Студ. маш. инж., Германия
52	Тодоръ Петр. Симеоновъ	Изключень
53	Стоянъ Димит. Стояновъ	Механикъ въ „Кораловагъ“, Варна
54	Тод. Алекс. Тодоровъ	Мех. частна практика, Варна
55	Любенъ Еман. Стойновъ	Мех. Бъл. Гор. Индустр. с. Кочерин.
56	Борисъ Филип. Трифоновъ	Мех. Солницата, Бургасъ
57	Христо Слав. Христовъ	
58	Никола Ник. Царибашевъ	

**XLI (XXV) випускъ
(1925—1931 г.)**

1	Любенъ Вас. Владковъ	III кап. Б. Т. Пар. Д-во, Варна
2	Кирилъ Цачевъ Геновъ	
3	Стефанъ Ник. Драгановъ	
4	Георги Дюл. Богомиловъ	
5	Николай Янковъ Златевъ	Уволненъ по болесть
6	Иванъ Петровъ Ивановъ	
7	Юрданъ Кръст. Ионковъ	
8	Владим. Мих. Кръстевъ	
9	Игнатъ Стояновъ Мицевъ	Mех. държ. мина Перникъ
10	Георги Кръстевъ Мишевъ	Изключень
11	Стефанъ Пан. Парушевъ	
12	Крумъ Ивановъ Поповъ	Изключень
13	Богданъ Кир. Продановъ	III мех. Б. Т. П. Д-во, Варна
14	Петъръ Иван. Стамболовъ	
15	Борисъ Васил. Станевъ	Пом. К-ръ на корабъ прист. служба
16	Илия Ивановъ Станевъ	Мех. прист. управление, Василико
17	Иванъ Симион. Станчевъ	III мех. Б. Т. П. Д-во, Варна
18	Бориславъ З. Трифоновъ	Изключень
19	Димитъръ М. Търновски	
20	Коста Йончевъ Костовъ	Удавенъ 1926 г. като ученикъ
21	Димитъръ Мар. Андоновъ	III мех. Б. Т. П. Д-во, Варна
22	Георги Дим. Брatanовъ	
23	Стоянъ Мар. Божковъ	
24	Любомиръ Конс. Бърневъ	



Табло на ХLI (ХХIV) випускъ (1924—1930 г.) отъ Машинното училище, съ началниците и преподавателите си, направено по случай завършване пълният курсъ на училището.



Табло на XLII (XXV) юбилеенъ випускъ (1925—1931 г.) отъ Морското училище, съ началниците и преподавателите си, направено по случай завършване пълният курсъ на училището.

25	Иванъ Никол. Бжтевъ	
26	Марко Христовъ Велевъ	Удавенъ въ 1926 г. като ученикъ
27	Александър Ник. Венковъ	
28	Цоло Христовъ Вѣлчковъ	
29	Стефанъ Петковъ Денчевъ	Пом. к-ръ на корабъ Пристан. служ.
30	Дим. Никол. Димитровъ I	
31	Дим. Никол. Димитровъ II	
32	Алекси Георг. Дюлгеровъ	
33	Алексан. Ивановъ Костовъ	
34	Петко Костадин. Ивановъ	Мех. фабр. за конци г. Казанлъкъ
35	Йос. Алекс. Кожухаровъ	
36	Любенъ Ст. Кривошиевъ	Уволненъ по болесть
37	Георги Кжнdevъ Кръстевъ	Пом. К-ръ на кор. въ Прист. сл., Варна
38	Димитръ Григ. Новевъ	Мех. мина Пр. Б. и Бъдаще, Плачк.
39	Илия Евстат. Помаковъ	
40	Емиль Алакс. Поповъ	
41	Михаилъ Жел. Михайлъвъ	Пом. К-ръ на кор. въ Прист. сл., Варна
43	Христо Ив. Тързиевъ	
43	Стеф. Ник. Шекерджиевъ	Учит. практ. уч. работ. М. Уч. Часть
44	Стефанъ Стил. Юрдановъ	Уволненъ по болесть

**XIII (XXVI) випускъ
(1926—1932 г.) *)**

1	Захари Недѣл. Бѣчваровъ	Изключень
2	Иванъ Николовъ Боевъ	
3	Недѣлко Добр. Братоевъ	
4	Станю Стеф. Балтаджиевъ	Уволненъ по болесть
5	Колю Гоговъ Василевъ	
6	Никола Иван. Вапцаровъ	
7	Георги Петр. Георгиевъ	
8	Иванъ Добр. Добревски	
9	Симеонъ Ст. Димитровъ	
10	Страшим. Д. Евстатиевъ	
11	Стефанъ Лаз. Лазаровъ	Изключень
12	Василь Г. Медникаровъ	
13	Стеф. Владим. Николовъ	
14	Борисъ Конст. Панковъ	Изключень
15	Петъръ Бож. Петровъ	
16	Иосифъ Жив. Рангеловъ	
17	Стою Констант. Стойковъ	
18	Георги Сотир. Чолаковъ	
19	Ив. п. Христовъ Чучковъ	
20	Халей Николовъ Чушковъ	
21	Дим. Ивановъ Битовъ	
22	Николай Георг. Велковъ	Уволненъ по болесть

*) Сведенията за випуските: 1926—1932; 1927—1933; 1928—1934; 1929—1935; и 1930—1936 г., относно работата имъ, не може да се дадѣтъ, понеже не сѫ завѣршили още пълниятъ курсъ на Морското училище.

23	Кръстю Стеф. Гайдаровъ	
24	Даско Косевъ Дочевъ	Уволненъ по болестъ
25	Петъръ Петровъ Пяковъ	
26	Светосл. Бояновъ Диковъ	
27	Христо Симеоновъ Деневъ	
28	Светосл. Ангел. Живковъ	Изключень
29	Стойко Райчевъ Ивановъ	
30	Георги Т. Куршумджиевъ	
31	Петъръ Алекс. Клечковъ	
32	Стефанъ Аврам. Колевъ	
33	Здравко Ив. Лазаровъ	
34	Димитъръ Пан. Младчевъ	Изключень
35	Димитъръ Ив. Молловъ	
36	Христо п. Георг. Миневъ	
37	Илия Стоимен. Николовъ	Изключень
38	Пано Марин. Найденовъ	
39	Любом. Юстин. Петровъ	
40	Лазаръ Г. Сапунджиевъ	
41	Петръ Хр. Христовъ	
XLIV (XXVII) випускъ (1927 – 1933 г.)		
1	Данаилъ Ман. Атанасовъ	
2	Георги Николовъ Бабевъ	
3	Добринъ Стеф. Добревъ	
4	Любенъ Василевъ Дечевъ	Изключень
5	Дим. Констант. Димитровъ	
6	Василь Ганевъ Кънчевъ	
7	Евстати Христ. Кирковъ	Уволненъ по болестъ (завършва ма- тура съ 28 випускъ)
8	Иванъ Ст. Казанджиевъ	
9	Илия Кост. Константиновъ	
10	Сава Лук. Керемедчиевъ	
11	Николай Ен. х. Николовъ	
12	Христо Димитр. Недевъ	
13	Юрданъ М. Пращинковъ	
14	Кръстю Георг. Платниковъ	
15	Паскаль Фил. Паскалевъ	
16	Тодоръ Георг. Пипевъ	
17	Дончо Христовъ Русковъ	
18	Митю Георг. Христовъ	
19	Янко Антоновъ Янковъ	
20	Коста Никол. Факировъ	
21	Кирилъ Григор. Вълчевъ	
22	Георги Ил. Георгиевъ	
23	Тодоръ Макав. Дековъ	
24	Нечо Нен. Дерменджиевъ	
25	Иванъ Христовъ Кировъ	Изключень и наново приетъ съ 28 в.

- 26 Христо Георг. Кукенски
 27 Христо Иван. Пейковъ
 28 Петко Ботевъ Петковъ
 29 Стефанъ Христ. Поповъ
 30 Петъръ Спасовъ Ризовъ
 31 Крумъ Славовъ Славовъ
 32 Стефанъ Никол. Славчевъ
 33 Тодоръ Ивановъ Тодоровъ
 34 Иванъ Неш. Ханджиевъ
 35 Василь Кръст. Христовъ
 36 Вълчо Пан. Христовъ
 37 Дим. Иван. Чорбаджиевъ

**XLV (XXVIII) випускъ
 (1928—1934 г.)**

- | | |
|-----------------------------|---------------------|
| 1 Алекс. Паиайот. Абадж. | |
| 2 Асенъ Ивановъ Атанасовъ | Изключень |
| 3 Марчо Дим. Апостоловъ | |
| 4 Александ. Петр. Буюкл. | |
| 5 Рашко Димовъ Василевъ | |
| 6 Лазаръ Илиевъ Великовъ | |
| 7 Тремолъ Атан. Ивановъ | |
| 8 Никола Илиевъ Кръстевъ | |
| 9 Ярославъ Влад. Кулхави | |
| 10 Василь Кировъ Кочевъ | |
| 11 Иванъ Минковъ Кючуковъ | |
| 12 Иванъ Владим. Манчевъ | |
| 13 Петъръ Михаил. Поповъ | |
| 14 Начко Харал. Пушковъ | |
| 15 Димитръ Цанк. Паскалевъ | |
| 16 Петко Никол. Петковъ | |
| 17 Петъръ Стояновъ Петровъ | Уволненъ по болестъ |
| 18 Колю Николовъ Петровъ | |
| 19 Борисъ Григ. Преславски | |
| 20 Атанасъ Юстин. Петровъ | |
| 21 Архангелъ Влад. Стойновъ | |
| 22 Марко Георгиевъ Сяровъ | |
| 23 Владим. Стеф. Стояновъ | |
| 24 Минко Богдановъ Стоевъ | |
| 25 Христо Дончевъ Христовъ | Изключень |
| 26 Иванъ Петровъ Хасъмски | |
| 27 Василь Никол. Чушковъ | |
| 28 Асенъ Недѣлк. Юрдановъ | |
| 29 Владим. Хрис. Чемшировъ | |
| 30 Светосл. Ив. Абаджиевъ | |
| 31 Кирилъ Ивановъ Беязовъ | |
| 32 Николай Петр. Бърневъ | |
| 33 Стефанъ Фил. Бѣленски | |

- | | | |
|----|--------------------------|-----------|
| 34 | Светосл. Иван. Бончаковъ | |
| 35 | Иванъ Кировъ Георгиевъ | Изключень |
| 36 | Генчо Ивановъ Генчевъ | |
| 37 | Георги Михаил. Георгиевъ | |
| 38 | Тод. Павловъ Димитровъ | |
| 39 | Петръ Яневъ Железковъ | |
| 40 | Бориславъ Карловъ Иос. | |
| 41 | Цвѣтанъ Дон. Иванчевъ | |
| 42 | Илия Аспар. Коларовъ | Изключень |
| 43 | Петръ Ивановъ Калайдж. | Изключень |
| 44 | Иванъ Кръстевъ Къндевъ | |
| 45 | Петъръ Борис. Ковачевъ | |
| 46 | Иванъ Стойковъ Матеевъ | |
| 47 | Методи Добр. Мутафовъ | |
| 48 | Пенчо Стойновъ Пенчевъ | |
| 49 | Илия Ивановъ Илиевъ | |
| 50 | Стефанъ Ивановъ Рачевъ | |
| 51 | Борисъ Марин. Райчиновъ | |
| 52 | Димитръ Юрдан. Русевъ | |
| 53 | Дим. Георг. Стрински | |
| 54 | Богд. Крум. Станишевъ | Изключень |
| 55 | Асенъ Ивановъ Стояновъ | |
| 56 | Трифонъ Рачевъ Триф. | |
| 57 | Никола Харал. Фичевъ | |
| 58 | Никола Боян. Чомаковъ | |
| 59 | Димитръ Стоян. Николовъ | Изключень |

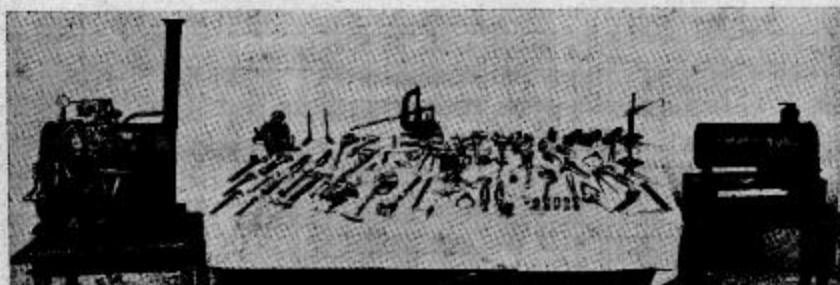
**XLVI (XXIX) випускъ
(1929—1935 г.)**

- | | | |
|----|--------------------------|-----------|
| 1 | Атанасъ Дим. Атанасовъ | |
| 2 | Михаилъ Панайот. Бобевъ | |
| 3 | Злати Николовъ Боевъ | |
| 4 | Викторъ Ник. Бойчевъ | |
| 5 | Георги Петр. Бръснаровъ | Изключень |
| 6 | Иванъ Колевъ Вълковъ | |
| 7 | Тодоръ Г. Вълковъ | |
| 8 | Радославъ Г. Вълчановъ | |
| 9 | Иото Велч. Георгиевъ | |
| 10 | Миню Станч. Георгиевъ | |
| 11 | Мирчо Георгиевъ Геневъ | |
| 12 | Иванъ Данаиловъ Геновъ | |
| 13 | Руменъ Минчевъ Герчевъ | Изключень |
| 14 | Борисл. Мат. Градинаровъ | Изключень |
| 15 | Василь Петкоръ Гуневъ | |
| 16 | Любом. Божим. Давидовъ | |
| 17 | Никола Дем. Димитровъ | |
| 18 | Димитръ Петковъ Енчевъ | |
| 19 | Стефанъ Стеф. Етърски | |

20	Атанасъ Лазаров. Желевъ	
21	Иванъ Димитр. Желѣзовъ	
22	Велисл. Василев. Иовковъ	
23	Иванъ Мариновъ Ивановъ	
24	Димитръ Георг. Ивановъ	
25	Никола Ивановъ Ивановъ	
26	Никола Тоневъ Ивановъ	
27	Петъръ Манол. Ивановъ	
28	Тодоръ Ник. Каваловъ	
29	Кирилъ Ив. Каменовъ	Изключень
30	Тодоръ Герч. Кожухровъ	
31	Атанасъ Янковъ Копчевъ	
32	Петъръ Стояновъ Кръстевъ	
33	Тодоръ Кръст. Къндевъ	
34	Светосл. Никол. Минчевъ	
35	Михаилъ Андр. Михаиловъ	
36	Никола Васил. Николаевъ	
37	Ангелъ Тодор. Петковъ	
38	Петко Иван. Пачелиевъ	
39	Василь Борис. Петровъ	
40	Констант. Ст. Петковъ	
41	Петъръ Христ. Петковъ	
42	Любомиръ Том. Петровъ	
43	Никола Ранчевъ Ранчевъ	
44	Димитъръ Драж. Савовъ	Изключень
45	Боянъ Георг. Славовъ	
46	Слави Нановъ Славовъ	
47	Теню Андреевъ Ставревъ	
48	Стефанъ Мар. Счефановъ	
49	Ламбо Ламбревъ Теоловъ	
50	Андрей Янак. Тодоровъ	
51	Тодоръ Стойч. Тодоровъ	
52	Христо Прод. Тотевъ	
53	Георги Михаил. Филиповъ	
54	Филипъ Камен. Филиповъ	
55	Алекс. Ив. Чорбаджиевъ	Изключень, приетъ на ново съ 30 выпускъ
56	Руменъ Ксеноф. Янковъ	Изключень
57	Христо Христовъ Денчевъ	Изключень
XLVII (XXX) випускъ (1930—1936 г.)		
1	Юрданъ Кост. Атанасовъ	
2	Добри Маврод. Байчевъ	
3	Мидю Д. Бакърджиевъ	
4	Веселинъ Кост. Бърневъ	
5	Веселинъ Райч. Василевъ	
6	Митю Цоневъ Василевъ	

- 7 Христо Хр. Веселиновъ
 8 Борисъ Василевъ Войновъ
 9 Димо Герчевъ Великовъ
 10 Георги Триф. Генчевъ
 11 Борисъ Василевъ Гиневъ
 12 Мих. Костант. Денчевъ
 13 Димитровъ Д. Димитровъ
 14 Дим. Атанас. Димитровъ
 15 Сидеръ Атан. Димитровъ
 16 Иванъ Иларион. Златевъ
 17 Антонъ Ангел. Илиевъ
 18 Войнъ Георгиевъ Куповъ
 19 Димитръ Минч. Кънчевъ
 20 Конст. Д. Кожухаровъ
 21 Кирилъ Констант. Кировъ
 22 Стоянъ Ецовъ Кръстевъ
 23 Щерионъ Ил. Мавродиевъ
 24 Вертеръ Конст. Мицаковъ
 25 Стоянъ Ст. Молловъ
 26 Анани Стѣфан. Нанковъ
 27 Жечо Д. Никифоровъ
 28 Коста Сот. Панайотовъ
 29 Петко Ивановъ Мариновъ
 30 Иванъ Радевъ Райковъ
 31 Деню Добревъ Рачевъ
 32 Любом. Желѣз. Радиновъ
 33 Кирилъ Стоян. Смоковъ
 34 Веселинъ Сп. Стефановъ
 35 Никола Ст. Стойчевъ
 36 Филипъ Стеф. Тасевъ
 37 Алекс. Стоян. Тодоровъ
 38 Петръ Христ. Христовъ
 39 Алекс. Ив. Чорбаджиевъ
 40 Рачо Рачевъ Чолаковъ

Изключенъ



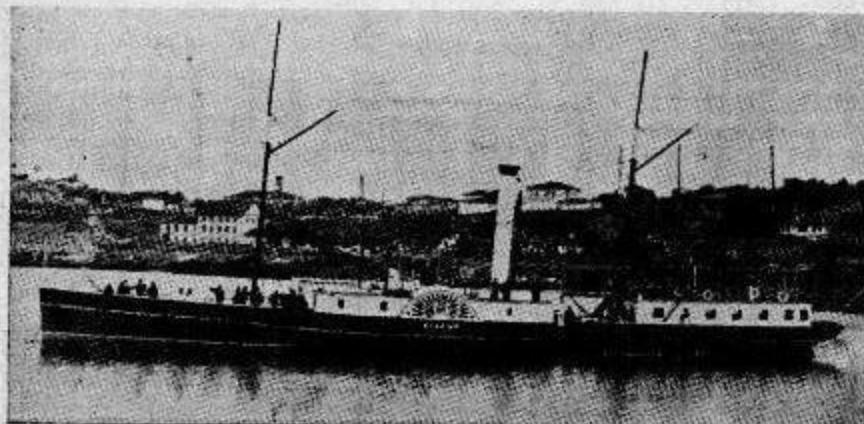
Морско училище. — Изработени предмети отъ учениците.
 Варна 1931 год.

**

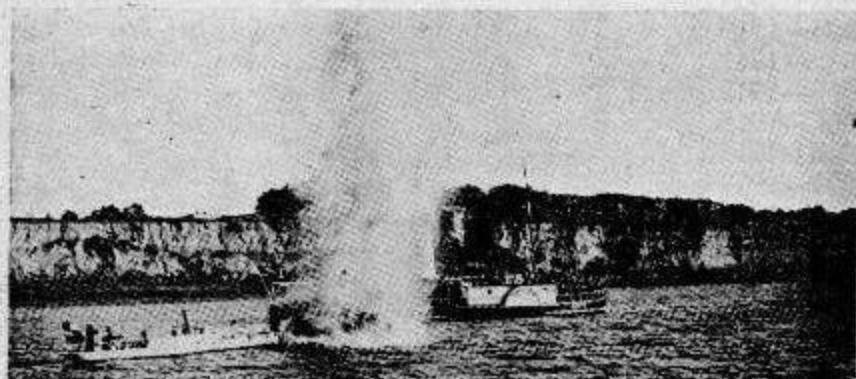
Презъ 50 годишното съществуване на Морското училище съ постъпили 1356, а съ завършили само 839 ученици. Останалите има да довършватъ или съ изключени по слабъ успехъ и лошо поведение, или съ напуснали училището, поради болестъ и други причини. По години количеството на постъпилите и завършили пълният курсъ на училището, се вижда отъ следната таблица:

Випускъ	Число на постъпилите ученици	Напуснали или изключени ученици	Число на завършилите пълният курсъ на училището
1881—1887	12	—	12
1884—1890	14	2	12
1885 - 1891	7	—	7
1886—1892	18	5	13
1887—1892	8	3	5
1888—1893	6	—	6
1889—1894	8	3	5
1890—1895	2	—	2
1891—1896	8	1	7
1892—1897	9	—	9
1893—1898	5	—	5
1894—1899	6	1	5
1895—1900	18	1	17
1896—1901	10	1	9
1897—1902	8	—	8
1898—1903	16	1	15
1899—1904	30	9	21
1900—1906	16	—	16
1901—1907	14	—	14
1902—908	20	2	18
1903—1909	22	1	21
1904—1910	31	5	26
1905—1911	21	2	19
1906—1912	29	1	28
1907—1915	25	8	17
1908—1916	33	16	17
1909—1917	23	6	17
1910—1917	37	15	22
1911—1918	36	19	17
1913—1919	41	15	26
1914—1920	62	28	34
1915—1921	42	15	27
1916—1922	24	3	21
1917—1923	27	7	20
1918—1924	19	5	14
1919—1925	28	5	23

1920 – 1926	69	20	49
1921 – 1927	101	32	69
1922 – 1928	59	10	49
1923 – 1929	56	20	36
1924 – 1930	58	13	45
1925 – 1931	44	8	36
1926 – 1932	41	9	{ Сега ученици практиканти V г.
1927 – 1933	37	3	{ Сега ученици практиканти IV г.
1928 – 1934	59	8	{ Сега ученици III курсъ
1929 – 1935	57	7	{ Сега ученици II курсъ
1930 – 1936	40	1	{ Сега ученици I курсъ
Всичко	1356	311	839



Бившата яхта „Крумъ“ оть Дунавската флотилия, кждето дълги години сж практикували възпитаниците на Машинното училище.



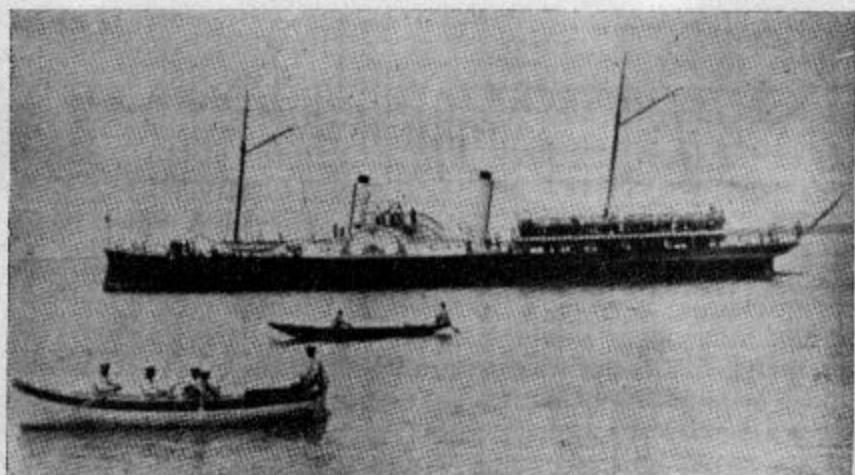
Транспортния корабъ „Симеонъ Велики“ и миноносца „Ботевъ“ оть Дунавската флотилия, въ моментъ на взриваване на шестова мина. На тия два кораба сж практикували дълги години възпитаниците оть Машинното училище.

5. ТЕХНИЧЕСКАТА ПОДГОТОВКА ВЪ УЧИЛИЩЕТО.

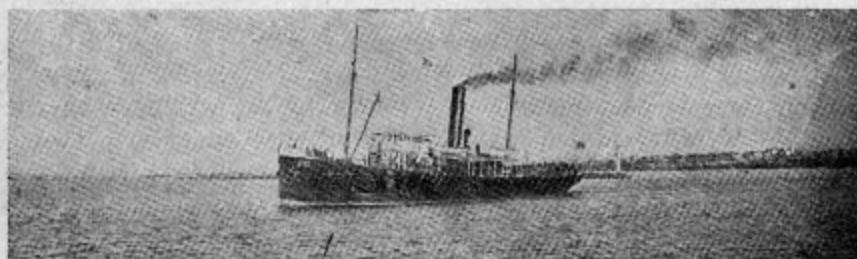
Може да се каже, че първоначално — първите нѣколко години — обучението въ Морското училище е било практическо. Теоритически лекции сѫ били четени въ много ограниченъ размѣръ. Срѣдно дневно учениците сѫ имали 2 часа теоритически занятия, а останалото време презъ деня се използвало за практически занятия въ арсенала на Дунавската флотилия, по корабите и катерите на сѫщата. Презъ зимния периодъ учениците сѫ практикували по-вече въ арсенала, кѫдето сѫ изучавали ковачество, стругарство, шлосерство и леярство, работейки наредъ съ волнонаемните работници въ арсенала, ржководени непосредствено отъ съответните майстори и косвенно — отъ началника на арсенала. Презъ лѣтниятъ периодъ учениците въ по-вечето случаи сѫ били изпращани въ плаване съ корабите и катерите на флотилията, кѫдето сѫ служили като подръжченъ машиненъ персоналъ и сѫ се обучавали практически въ обслужване и поддръжане на машините.

Следъ свършването на 3 годишниятъ теоритически курсъ, учениците сѫ оставали още 3 години на служба, главно въ работилницата и корабите на флотилията, кѫдето сѫ били използвани като подофицерски машиненъ персоналъ и сѫщевременно сѫ стажували за да добиятъ по-голяма сръчност и ржководенъ технически похватъ за да могатъ въ бѫдеще, следъ съответна продължителна служба и изпити, да станатъ механици — технически офицери, — въ флотилията и морската частъ. Презъ време на този първи периодъ отъ сѫществуването на училището, който се характеризира съ чисто практическото обучение, нагледните учебни помагала и кабинети не сѫ били необходими и не е имало такива.

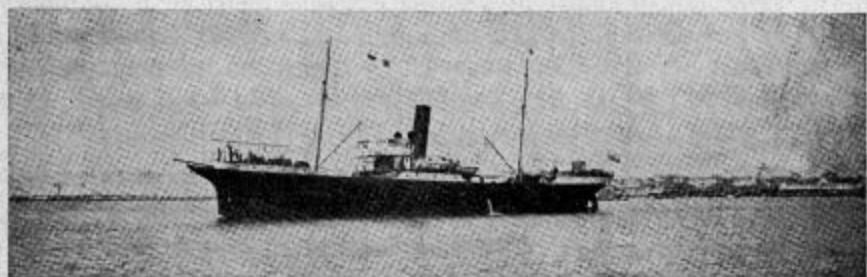
Презъ вториятъ периодъ отъ сѫществуването на училището 1892 до 1900 година, когато училището се е наречало „Унтеръ-офицерска морска школа — категория машинисти“ и е било още въ Русе, практическото обучение на учениците е продължавало почти по сѫщия начинъ. Презъ време на трите теоретически години сутринъ сѫ имали теоритически занятия, а следъ обѣдъ практика въ арсенала и по корабите на Дунавската флотилия. Презъ време на дветъ практически години учениците сѫ били разпределени изъ частите на Дунавската флотилия въ Русе и Морската частъ въ Варна, за да практикуватъ и едновременно съ това да служатъ като подофицерски технически персоналъ. Нѣкои отъ тѣхъ сѫ били изпращани на практика и по параходите на Българското параходно дружество. И презъ този периодъ училището е нѣмало специални кабинети и лаборатории.



Бившата яхта „Александър I“ отъ Дунавската флотилия, кждето дълги години сж практикували възпитаниците на Машинното училище.



Параходъ „Кирилъ“ отъ Българското търговско парадно дружество — Варна, кждето дълги години сж практикували и продължаватъ да практикуватъ и сега възпитаниците на Машинното училище.



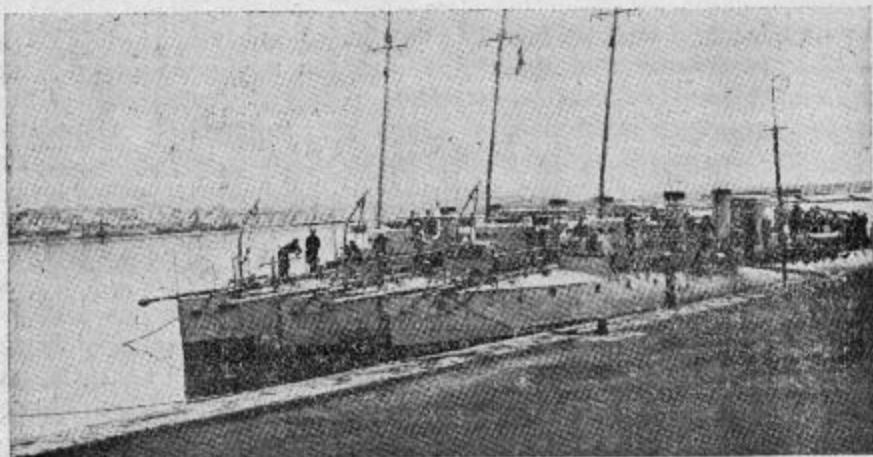
Параходъ „България“ отъ Българското търговско парадно дружество — Варна, кждето възпитаниците на Машинното училище дълги години сж практикували и продължаватъ да практикуватъ и сега.

Следъ премѣстването на училището въ Варна (1900 г.), вече подъ името „Машинно училище“, и признаването му за срѣдно техническо учебно заведение, техническото обучение на учениците се подобрява и става по планомѣрно. Изработватъ се специални програми за техническото обучение и се произвеждатъ съответни изпити за практическата работа на учениците. Презъ зимниятъ периодъ — м. октомврий до м. юни — учениците, всѣки следъ обѣдъ, освенъ въ срѣда и сѫбста, иматъ по 4 часа практически занятия въ работилницата на флота. Презъ лѣтния периодъ — м. юлий до м. септемврий — приблизително цѣли два мѣсѣца, учениците се занимаватъ почти изключително съ практическа работа въ работилницата на флота или се изпращатъ по групи на практика по катерите и корабите отъ флота. Следъ привѣршване на тригодишниятъ теоритически курсъ, въ който както виждаме се отдѣля доста време и за практически занятия, учениците се изпращатъ още три пълни години на практика по частите и корабите отъ флота, като технически подофицери. Презъ това време нѣкои отъ учениците практиканти сѫ били изпращани на практика въ странство (Русия и Франция), други сѫ практикували по параходите на Българското търговско параходно дружество, а трети сѫ извѣршивали продължителни задгранични плавания въ Черно море съ учебниятъ кръстосвачъ „Надежда“. По този начинъ завѣршващите пълниятъ курсъ на Машинното училище сѫ добивали една солидна техническа подготовка, която наредъ съ военната дисциплина и службата имъ на море имъ е давала голѣми преимущества предъ свѣршилите други технически училища въ България. И затова ний виждаме, че отъ началото на сѫществуването на Машинното училище и до днесъ, възпитаниците на училището сѫ винаги предпочитани въ технически и индустритлни предприятия у насъ. Излѣзли отъ училището, тѣ веднага сѫ намирали и намиратъ добре платена работа.

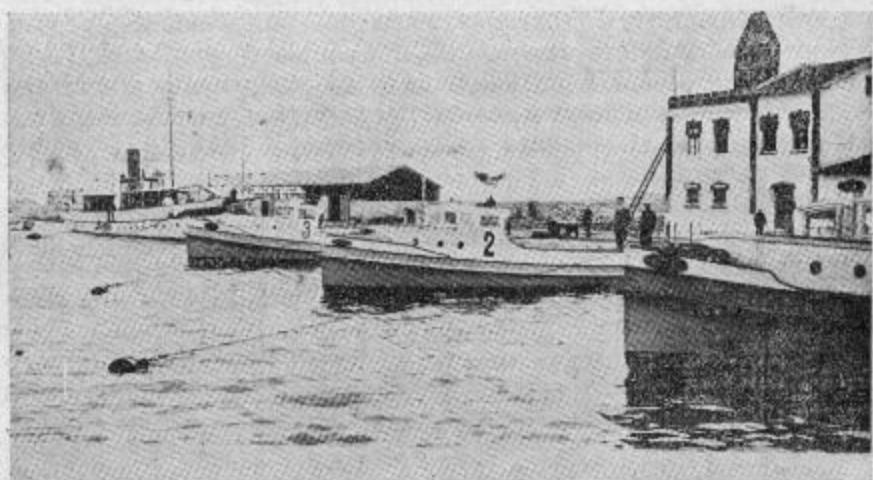
За да дадемъ една по-пълна картина за техническата подготовка на учениците отъ Машинното училище презъ този периодъ (1900 до 1920 година), ний ще цитираме нѣкои изводки отъ отчетите на началниците на училището, които третиратъ този въпросъ.

Така напримѣръ, въ отчета на началника на Машинното училище (инженеръ-механикъ лейтенантъ Т. Соларовъ) за състоянието на училището презъ 1900—1901 учебна година, се казва:

„Презъ зимниятъ периодъ на учебната година занятията въ работилницата се водѣха подъ ржководството на двама специалисти и по програмите, утвѣрдени отъ началника на флота. Тия занятия въ работилницата на флота, а сѫщо така и занятията по управлението на парния котелъ и парната машина въ сѫщата работилница, се водѣха ежедневно (освенъ праз-



Корабите от Морската полицейска служба „Смъли“, „Дръзки“ и „Строги“ — по-рано миноносци от Българския флот — кждето дълги години сѫ практикували и практикуватъ и сега възпитаниците на Морското училище.



Корабъ „Камчия“ и моторните лодки на Морска полицейска служба — Варна, на които сѫ практикували и продължаватъ да практикуватъ и сега възпитаниците на Морското училище.

дници, срѣда и сѫботнитѣ дни) следъ обѣдъ по 3 часа. Ученицитѣ отъ тритѣ курса работѣха главно въ ковачното и слесарното отдѣлението и отчасти по леярството и стругарството. Презъ годината ученицитѣ бѣха водени отъ съответнитѣ преподаватели за да се запознаятъ и изучатъ парнитѣ котли и машини на катеритѣ отъ флота, а III курсъ за сѫщата цель — на учебния кръстосвачъ отъ флота „Надежда“ и на нѣкои отъ чуждитѣ кораби въ пристанището Варна.

Следъ годишния изпитъ ученицитѣ отъ I и II курсове продължиха занятията си въ работилницата на флота отъ 10 юлий до 27 августъ, следъ което държаха изпитъ по практическите занятия. Следъ привършване на годишния изпитъ ученицитѣ отъ III курсъ се назначиха за носене службата по парадитетъ и катеритѣ на флота.

Преминатитѣ учебни часове презъ учебната 1900—1901 г. се виждатъ отъ следната таблица:

Характеръ на часовете	I курсъ	II курсъ	III курсъ
Учебни часове по теория и въ класъ	604	592	592
Работни часове по практически занятия въ работилницата презъ зимния периодъ	306	306	306
Работни часове по практически занятия въ работилницата презъ лѣтния периодъ	224	224	—
Всичко теоритически и практически часове презъ годината	1136	1122	898

На 6. IX. 1901 г., тия отъ ученицитѣ отъ I и II курсъ, които нѣмаха да държатъ поправителенъ изпитъ, се уволниха въ домашенъ отпускъ до 2. X. с. г.“

Сѫщо така, въ другъ единъ отчетъ на сѫщия началникъ на Машинното училище (инженеръ-механикъ лейтенантъ Т. Соларовъ) за учебната 1903—1904 година, се казва:

„Занятията съ ученицитѣ машинисти въ работилницата на флота се водѣха подъ ржководството на училищния механикъ и двама училищни машинисти-инструктори, по програма удобрена отъ началника на флота. Презъ зимниятъ сезонъ занятията въ работилницата на флота, а сѫщо и по управлението на парния котель и парната машина въ сѫщата работилница, се водѣха ежедневно (освенъ празници, срѣда и сѫботнитѣ дни) следъ обѣдъ по 4 часа на денъ. Презъ годината ученицитѣ бѣха водени отъ началника на училището и отъ съответнитѣ преподаватели на учебния кръстосвачъ „Надежда“, на катеритѣ отъ флота, както и на нѣкои отъ частнитѣ парадоди, дошли въ Варненското пристанище, — за да се занимаватъ и изучаватъ парнитѣ имъ котли и машини.“

Презъ настоящата учебна година училището продължи миналогодишната практика да си набавя свои модели по специалността, каквото, по нѣмане на специално за целта отпускатъ кредитъ, както и миналата учебна година, се набавиха въ твърде ограничено количество. Училището се ползва за учение съ уредитъ, парнитъ машини, котли и пр. отъ другите отдѣлни части на флота, доколкото бѣше възможно и до колкото и тъ разполагаха съ подобни, а също и отъ поставения, специално за изучаване, въ училището паренъ котель.

Следъ годишния изпитъ учениците отъ трите курса продължиха практическите си лѣтни занятия въ работилницата на флота отъ 16 юни до 24 августъ 1904 година, като отъ 25. VIII. до 30 сѫщия месецъ учениците работеха зададената имъ изпитна работа по практически занятия.

Учениците-машинисти отъ III курсъ следъ изпита по практически занятия бѣха преименовани въ ученици машинисти III разрядъ (ефрейтори) и въ началото на м. октомврий, вече като ученици машинисти IV година, се назначиха за носене на службата на учебния кръстосвачъ „Надежда“ — 6 души и въ частите на Дунавската флотилия — 4 души.

Презъ месеците юлий и августъ, учениците-машинисти IV и V разрядъ (III и II курсове) ходиха подъ ржководството на училищния механикъ на практическите занятия въ морето съ катерите: „Калиакра“, „Раковски“ и съ новонаправените презъ настоящата година за училището катеръ „Ученикъ“. Въ време на това плаване учениците сами изпълняваха обязанностите на огњари и машинисти.

Преминатите учебни часове презъ учебната 1903—1904 година се виждатъ отъ следната таблица:

Характеръ на часовете	I курсъ	II курсъ	III курсъ
Учебни теоритически часове презъ годината	668	668	668
Работни часове въ работилницата презъ зимния сезонъ	396	396	396
Работни часове въ работилницата презъ лѣтния сезонъ	395	395	395
Работни практически часове съ катерите въ морето	—	52	52
Всичко учебни теоритически и практически часове презъ годината	1459	1511	1511

Презъ лѣтниятъ периодъ, и сутринъ и следъ обѣдъ, учениците сѫ имали само практически занятия.

На 3 септември 1904 година желающите ученици бѣха уволнени въ домашенъ отпускъ при родителите си до 1 октомврий сѫщата година включително.

Въ трети отчетъ на началника на Машинното училище (капитанъ лейтенантъ Ковачевъ) за учебната 1907—1908 година, се приповтаря почти същото както въ предидущия отчетъ. Отъ него правимъ само следните изводки:

„Следъ годишните изпити учениците отъ трите курса продължаваха практическите летни занятия въ работилницата на флота на Негово Величество отъ 10. VI до 24. VIII. 1908 г.

Учениците-машинисти, които свършиха III курсъ на 4 октомври 1908 г., се назначиха за носене службата на учебния кръстосвачъ „Надежда“ — 5 човѣка, въ тукашното (Варна) Портово капитанство — 2 човѣка, на миноносците — 7 човѣка и въ частите на Дунавската флотилия — 6 човѣка.

Учениците-машинисти, I, II и III курсове презъ месеците юни, юли и августъ, ходѣха по редъ на практически занятия на катерите „Калиакра“, „Ученикъ“ и на машината въ морския арсеналъ на флота на Негово Величество; по 3 човѣка и по 10 дена на практика“.

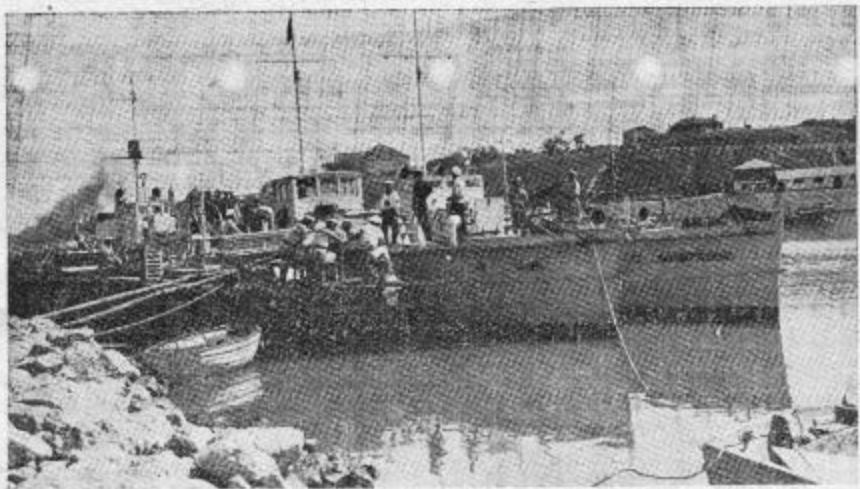
Така грижливо, сигурно и продължително време е отивала техническата подготовка на учениците отъ училището и презъ последните години. Презъ време на свѣтовната война (1915—1919 г.) много отъ учениците практиканти бѣха изпратени на разновидна специализация въ областта на техниката въ Германия — по корабите, корабостроителниците и училищата на германския воененъ флотъ.

Въ началото на следвоенния периодъ, следъ 1920 година, практиката на учениците се ограничи само въ учебната работилница, корабите на морските части и отчасти въ паракодитъ на Българското търговско паракодно дружество.

Презъ м. ноември 1922 година къмъ Учебната работилница на Морска учебна часть се формира специаленъ „Машиненъ кабинетъ“ за нагледно преподаване и изучаване на машинното и моторно дѣло. Въ последния постепенно се набавяха модели отъ разни машини и мотори и тѣхните части, оригинални части отъ машини и мотори, чертежи и пр., но все пакъ той още не е напълно обзаведенъ и сега още се попълва.

За практическото обучение по Електротехника и до сега се използва Електротехническиятъ кабинетъ при Морскиятъ специални школи, който сравнително е по-богатъ съ измѣрителни уреди и електрически машини и позволява едно по-нагледно обучение по този предметъ.

Къмъ същото време (1922 година) се тури начало за обзавеждане на кабинета по физика, който до 1928 г. се помѣщаваше въ кабинета на началника на училището, а сега има вече определена специална стая за този кабинетъ. Същиятъ още е много непъленъ, но неговото попълване ще става за напредъ съ постепенното развитие на училището.



Корабите от Дунавската полицейска служба въ Русе: „Взривъ“, „Капитанъ-лейтенантъ Минковъ“ и „Черноморецъ“, на които практикуватъ възпитаниците на Морското училище.



Морско училище.

Машинечъ кабинетъ — Варна, 1931 г.

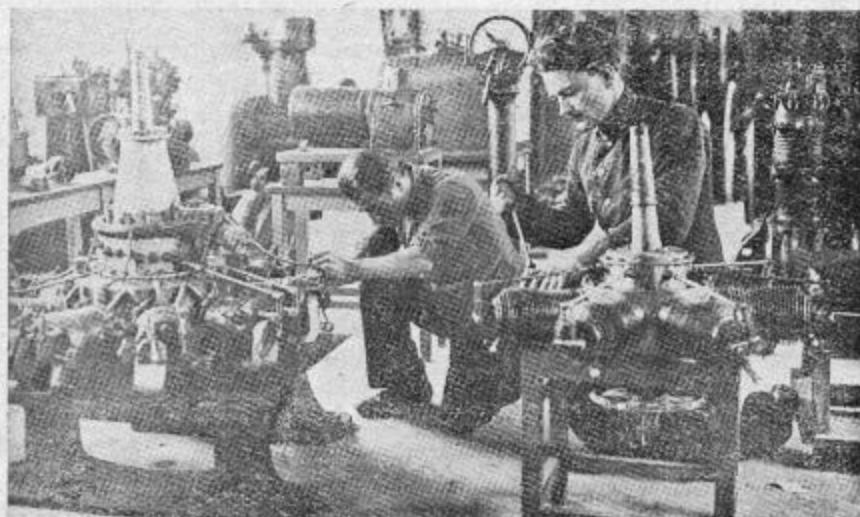
Презъ миналата учебна година (1929—1930), за да се подобри още по-вече нагледното преподаване, се тури начало на още три нови кабинета — по химия, по механика и по технология —, които тепърва предстои да се попълват за да могат да изпълнят предназначението си.

Поради по-голъмтъ по число випуски следъ войната, поради по-малкитъ нужди на морските части от машинен персонал и поради желанието да се даде на учениците практиканти да изучават и практикуват по локомотивните котли и машини и усвояват добре прислужването имъ, съ заповедъ по Морска учебна часть № 3, § 1, отъ 16. I. 1923 г., се уреди специална група ученици практиканти при железнодорожната работилница на гара Горна Ореховица.

Подобни групи — мъста за практикуване на учениците практиканти следъ свършването на теоритическото имъ 3 годишно обучение — се откриваха въ последствие въ мина Перникъ, въ аедрумитъ Божурище и Казанлъкъ, въ Хидро-аеродрума Варна, при електрическите централи Варна, Русе и пр., където учениците практиканти оставаха по смѣнно на 6 месечна практика. Презъ следующите 6 месеца тѣ смѣняха практиката си, като презъ своето 3 годишно практикуване преминаваха практически обслужването и поддръжането на всички видове машини и мотори. Преди всичко, сбаче, учениците практиканти се изпращаха на практика въ корабите и работилниците на морските части, където едновременно съ това биваха широко използвани като поддръжченъ и ржководенъ технически персоналъ.

За правилното и целесъобразно използване на времето отъ тригодишния практически курсъ, съ заповедъ по Морска учебна часть № 61, § 1 отъ 31. VIII. 1924 г., се откри къмъ същата часть „Практически отдѣлъ“, началникътъ на който се грижеше и сега още продължава да се грижи за правилната насока и ржководство на учениците практиканти.

За допълване на теоритическата подготовка на учениците отъ III курсъ на училището и за да опознаятъ България добре, по инициативата на полковникъ Кирковъ, начиная отъ 1915 година, ежегодно следъ завършване на зрѣlostните изпити, сѫ устройвани научни екскурзии, които сѫ обхващали всички по-голъми наши индустриални градове, където учениците сѫ посещавали и разглеждали, гдѣ ржководството на своите началици и преподаватели, всички по-голъми и благоустроени фабрични заведения. По този начинъ учениците сѫ се опознавали съ развитието на родната ни техника и индустрия, а така сѫщо и съ красивите и исторически места въ Отечеството ни. Научното и възпитателно значение на тия екскурзии, които траѧха обикновено около две седмици, бѣ твърде голъмо. За съжаление, обаче, поради липса на държавни срѣдства, тия екскурзии отъ миналата учебна година сѫ временно преустановени. Трѣба да се надѣваме, обаче, че тѣхното значе-



Морско училище. — Подтягане на моделите въ машинния кабинет
от ученици практиканти — Варна, 1931 г.



Морско училище. — Практически занятия въ учебната работилница
Варна, 1931 год.

ние и необходимость се схваща много добре отъ съответните фактори и че при пръвъ удобенъ случай тъ ще бждатъ възстановени.

Така, въ продължение на 50 години, е протекла и се е развита техническата подготовка на учениците отъ Морското училище.



Морско училище — Практически занятия въ ковачницата
Варна, 1931 год.

6. ЗДРАВОСЛОВНИТЕ УСЛОВИЯ ВЪ УЧИЛИЩЕТО.

Първоначално здравословните условия въ училището — хигиеничността на спалните и класните помъщения, храна, облекло и постилки, санитаренъ надзоръ и пр. — не сѫ били задоволителни. Ние видѣхме вече, че въ първите нѣколко години отъ сѫществуването на училището, учениците да-же не сѫ били отдѣлени отъ моряците на Дунавската флотилия въ Русе и сѫ били третирани на равна нога съ тѣхъ. Едва-амъ по-сетне тѣ сѫ били отдѣлени отъ моряците и сѫ се положили първите грижи по подобрението на здравословните условия въ училището. Следъ премѣстването на училището въ Варна въ 1900 година, когато то се обособява и оформява като „Машинно училище при флота“, се е турила една основа за правилно развитие на здравословните условия. Отъ тогава ний вече виждаме въ годишните отчети на началниците на училищата да се третира този въпросъ и да се ходатайствува предъ по-горното началство за даване съдействие и отпускане на кредити за подобрене на здравословните условия. И въ това отношение за последните 20 години е направено доста много. Въ сравнение съ първите 30 години отъ сѫществуването на училището, условията за живѣене, занимание, хранене, обличане и пр. сѫ значително подобрени и може да се каже, че тѣ сега, въ сравнение съ подобните условия въ другите училища, стоятъ на една за-видна висота. Смѣло може да твърдимъ, като изключимъ единичните случаи, че постъпващите въ училището ученици намиратъ храна, облекло и условия за живѣене и занимание по-добри, отколкото сѫ имали въ кѫщи и отколкото биха могли да се намѣрятъ въ дома на едни отъ срѣдня ржка хора. Объ-шоизвестния фактъ, че напуштащите училището ученици, следъ свършване на пълниятъ му курсъ, сѫ закрепнали физически, здрави, жизнерадостни, говори достатъчно добре, че здравословните условия въ училището сѫ били и сѫ добри.

* *

Въ медицинско отношение, изживѣните 50 години отъ училището, трѣба да раздѣлимъ на два периода: първи периодъ — отъ началото до войните и втори периодъ — отъ войните до сега.

Презъ време на първиятъ периодъ медицинската служба се е развивала въ унисонъ съ постепенното подобрене на здравословните условия въ училището, като разбира се за нея първоначално се е отдѣляло най-малко внимание, безъ особенна вреда, обаче, понеже тя е намирала подслонъ въ съседните войскови части, медицинските чинове на които сѫ

се грижели въ кръга на възможното за здравеопазването на учениците.

През този първи периодъ правилата на военната хигиена съ били изпълнявани до толкова, доколкото е било възможно да се изпълният нареджданията на устава за вътрешната служба въ армията относно здравеопазването на възпитаниците. Почти никога жилищните помъщения не съ отговаряли напълно на изискванията за хигиенически условия за едно не военно-учебно, а даже казарменно помъщение, защото тъ, по липса на държавни такива съ били случайно наети сгради и то много често съмнявани. Каква напримър хигиена е могло да се спазва въ зданието на бившият Варненски окръжен затворъ, където къмъ 1908—1910 година съ били разположени спалните помъщения на III курсъ отъ Машинното училище, когато това здание не е имало голъми спални, подходящи омивални, клозети и пр.? Често пъти въ подобни неподходящи здания учениците съ били принудени да спятъ въ кревати или койки (висящи люлки), поставени въ два етажа един надъ други. Почти такива условия за живъене е имало въ другото училищно помъщение, което е било на ул. „Княжеска“ *). Действително това здание е притежавало по-добри хигиенически условия, но все пакъ то съвсемъ не е отговаряло за целта, за която е било наето — и тамъ въздуха и условията за спазване на чистотата съ били недостатъчни.

Въ този периодъ училището даже не е разполагало съ фелдшеръ и болниятъ ученици съ били водени сутринъ, повечето пъти въ флотските казарми, за прегледъ отъ лъкаря. Това е ставало въ студъ, жега и силни вътрове. Въпреки тъзи несгоди, обаче, организма на младия коравъ българинъ е устоявалъ срещу тъхъ и заболяваемостта е била съвсемъ слаба. Така напримъръ, презъ този периодъ (първите 30 години отъ съществуването на училището) сърдечно годишно съ заболявали по 8 човѣка. За сѫщия този периодъ, училището не е имало отдељно помъщение за медицинско лъчение. Тежко болниятъ съ се лъкували въ общия гарнизоненъ лазаретъ, а за амбулаторно лъчение съ отивали въ дома на Д-ръ Флори **) или въ флота. Въобще медицинската помощъ въ Машинното училище се е извършвала предимно отъ лъкарите и фелдшерите на флота.

За да илюстриране още по-добре края на този първи тридесетъ годишенъ периодъ на Машинното училище въ санитарно отношение, ний ще си позволимъ да цитираме нѣ-

*) Зданието на Д-ръ Флори, където се помъщавало училището отъ 1900 до 1910 година и което сега е приспособено за пансионъ на глухо-нѣми.

**) Санитаренъ капитанъ, а въ последствие майоръ Д-ръ Флори е билъ лъкаръ на флота!

кои съответни извадки отъ отчетитъ на началниците на училището по това време.

Така напримъръ въ годишния отчетъ за състоянието на Машинното училище презъ учебната 1900—1901 г., съставенъ отъ началника на училището инженеръ-механикъ лейтенантъ Тодоръ Соларовъ, четемъ следното:

„Въ санитарно отношение изтеклата учебна година може да бъде призната напълно удовлетворителна.

Въ продължение на годината заболяванията на учениците носеха повечето пъти краткосроченъ простуденъ характеръ, съ изключение на два случая: единъ отъ „тифъ“ и единъ отъ „туберкулоза“. На първия ученикъ болестъта му попречи да следва уроцитъ и изпититъ и той следъ като оздравя, бъше изпратенъ при родителите си за да закрепне, а въ началото на новата учебна година държа изпитъ за следния класъ. Вториятъ ученикъ — болниятъ отъ туберкулоза —, която придобилъ още преди постъпването му въ училището, бъше уволненъ за винаги отъ военна служба.

Всички ученици се ползуваха съ бесплатни лъкарства и медицинска помощъ отъ лъкаря на флота, а също и отъ Държавната болница въ града“.

Въ другъ единъ отчетъ на същия началникъ на Машинното училище за учебната 1903 - 1904 година, се казва:

„Въ санитарно отношение презъ изтеклата учебна година Машинното училище не представи нищо особено; то при епидемии на коременъ тифъ и на епидемическа заушка, които върлуваха въ гарнизона, остана чисто и въ него не се появиха никакви случаи отъ горепоменатите болести. Само напоследъкъ единъ матросъ, служащъ въ Машинното училище, заболѣ отъ заушница, но той бъше единственъ случай.“

Презъ изтеклата учебна година имаме заболѣли: 6 ученика и 6 матроси.

Отъ заболѣлите шестима ученика, трима страдаха отъ болести на дихателните органи, отъ които болести двама ученика се поминаха, като се намираха въ домашенъ отпускъ, а останалите трима страдаха отъ разни болести.

Отъ заболѣлите шестима матроси, трима страдаха отъ блатна треска, а останалите — отъ разни болести.

Следователно болестите на дихателните органи и блатната треска дадоха по-голямо число заболѣли.

Ако изразимъ въ относително число заболѣваемостта на машинните ученици, виждаме, че тя е приблизително 6%. Само по себе си се разбира, че презъ изтеклата учебна година имаше лъкуване болни съ разни ефемърни или други незначителни и неизискващи болнично лъкуване заболявания или повреждания, вследствие на които болниятъ ученици бъха освобождавани отъ теоритически и стро-

еви занятия. Изгубенитѣ по тази причина отъ болеститѣ дни сѫ 120".

Вториятъ периодъ отъ живота на Машинното училище въ медицинско отношение — последнитѣ двадесетъ години — е много по-благоприятенъ и задоволителенъ. Още презъ периода на войнитѣ на медицинската служба въ Машинното училище се обръна по-голямо внимание и стдаде по-голямо значение за здравословното състояние на ученицитѣ, а веднага следъ всичнитѣ медицинската служба започна да се устройва на по-солидни начала. Предвиденъ е билъ специаленъ фелдшеръ за Машинното училище, а отъ 1923 година е назначенъ и специаленъ лѣкаръ къмъ Управлението на Морска учебна частъ, за да ръководи и обслужва медицинските нужди на дветѣ училища — Морското машинно училище и Специалнитѣ школи. Отъ тогава училището е било разположено въ сравнително по-добро и по-хигиенично помѣщение — единъ флигелъ отъ казармитѣ на 8-ма пѣхотна дружина. Това помѣщение отъ нѣколко години все по-вече и по-вече се благоустроява. Така напримѣръ: Кухнята, омивалнитѣ и клозетитѣ се прибраха къмъ флигела и се устроиха споредъ модернитѣ хигиенически изисквания, прозорците въ столовата се увеличиха по брой и уголемиха за да стане по свѣтла и по-приветлива, подоветъ се паркетираха и пр. Благодарение на тия благоустроителни подобрения, сега може да се поддържа голѣма чистота и ученицитѣ не сѫ принудени да излизатъ навънъ отъ флигела за да отиватъ да се миятъ или за да отиватъ по естествена нужда. Не сѫ принудени да носятъ и храната си отъ далечъ или да се хранятъ на открито. По-рано незгодитѣ отъ отстраненитѣ кухни винаги сѫ се чувствуvalи, понеже храната, особено зимно време, се давала често пжти изстинала, а въ време на пренасянето ѝ до столовата не винаги се е запазвала отъ замръзване — сособено въ вѣтровити дни.

Посоченитѣ по-горе благоустроителни подобрения, които дадоха възможностъ да се държи по-голяма чистота и чрезъ които се създадоха по-добри и хигиенични условия за живѣене, веднага указаха своето благотворно влияние върху здравето на ученицитѣ — простуднитѣ заболѣвания и болеститѣ на дихателнитѣ органи, които винаги сѫ давали най-голѣмъ процентъ отъ болни ученици*), намаляха значително.

Отрадно е и обстоятелството, че презъ всичкото време на втория периодъ отъ живота на Морското машинно училище въ медицинско отношение венерическите болести сѫ били една извѣнредна голѣма рѣдкостъ — констатирани сѫ само четири случая отъ венерически заболявания. Една въ

*.) Така напримѣръ за периода 1920—1931 г. простуднитѣ заболявания сѫ съставлявали половината отъ всички заболѣвания, а болеститѣ на дихателнитѣ органи — ⁷, отъ всички заболѣвания.

теоритическите курсове, а другите три случая презъ време на практиката. Това говори за добрия надзоръ надъ учениците и здравия моралъ, който се е насаждалъ въ всъко време.

Сръдната заболѣваемостъ презъ втория периодъ отъ живота на Морското машинно училище въ медицинско отношение (последните 20 години) е била почти еднаква всяка година — около $\frac{1}{3}$ отъ учениците съм преболѣдували по-леко или по-тежко всяка година въ лѣчебните заведения — понеже коренните хигиенически подобрения започнаха едва презъ последните три години. Презъ последните две-три години обаче, заболѣваемостта е била значително по-малка по процентъ и заболяванията съм били по-леки и по-кратковременни.



Морско училище -- На пътъ за вземане участие въ народно тържество — Варна 1931 година.

7. ФИЗИЧЕСКО, МОРАЛНО, МОРСКО И МУЗИКАЛНО ВЪЗПИТАНИЕ НА УЧЕНИЦИТЕ.

Презъ дългиятъ периодъ отъ 50 години, физическото, морално, морско и музикално възпитание на учениците е вървѣло презъ различнитѣ десетилѣтия и години, съ малки изключения, почти въ единъ и сѫщи духъ.

Физическо възпитание.

Въ началото, отъ основаването на училището до 1889 година, учениците сѫ били обучавани съ малки пушки (карабини) и строй, главно на маршировка, отдаване честь, гимнастика и устави. Въ 1889 г. пушките имъ сѫ били отнети и дадени наново въ 1897 година. За първоначалното закрепване е било обѣрнато сериозно внимание на физическото възпитание, състоящо се главно въ гимнастика (корабна, машинна, полска и пасивна), произвеждана системно ежедневно сутринъ по 1—2 часа. Презъ лѣтото гимнастиката е била допълвана и съ къпане подъ строй по корабите и отдѣлно. Въ този духъ се продължава и следъ като имъ сѫ били дадени наново пушки отъ 1897 година и до днесъ, като отъ 1927 година съ излизането на новия правилникъ за физическата подготовка, старите упражнения се замѣниха съ нови такива.

Отъ основаването на училището до 1892 година, първоначалната войнишка подготовка на учениците е давана въ срокъ отъ 15 дни, безъ пушки — главно маршировка, отдаване честь, гимнастика и устави. Презъ течение на учебната година въ този периодъ строеви занятия не е имало, нито пъкъ следъ свършване на учебната година е имало лѣтни строеви занятия и стрелби. Презъ лѣтото е имало само обучение съ пистолети на срокъ отъ 15 дни, когато сѫ се произвеждали пистолетни стрелби. Уставите, главно дисциплинаренъ, вътрешна служба, гарнизонна служба и отчасти морски уставъ, сѫ се преминавали въ класъ презъ течение на учебната година като отдѣленъ предметъ. Отъ 1892 година до 1897 год. срока за първоначалната войнишка подготовка е билъ увеличенъ на единъ месецъ, като презъ течение на учебната година е имало вече и строеви занятия по единъ полуденъ въ седмицата безъ пушки. Строевите занятия и уставите отъ 1890 година насамъ, сѫ се преминавали отъ офицери отъ строевите части на флота.

Лѣтото учениците сѫ прекарвали въ плаване съ катерите и корабите и на практика въ арсеналите; обучението се е водело безъ особенъ строеви планъ и програми по усмотрението на началника на училището и споредъ нуждата.

Съ даването наново пушки въ 1897 година се е почнало вече и произвеждане на по-системни строеви занятия по два полудена седмично. През този периодъ, през лѣтото, учениците сѫ били събиращи отъ корабите за произвеждане строеви занятия, като стрелбите сѫ се произвеждали въ края на учебната година ведно съ моряците отъ ротите. Общо взето, обаче, отъ 1897 година до 1901 година следъ свършване на учебната година, лѣтни строеви занятия не е имало, уставите сѫ се преминавали пакъ въ класъ презъ течение на учебната година. Отъ 1902 до 1910 година пушките на учениците сѫ били наново отнети и дадени едва въ 1910 година. Отъ 1911 до 1914 година, срока на първоначалната подготовка е билъ увеличенъ на два месеца, като презъ учебната година строевите занятия сѫ се водили по предварително изработенъ планъ, а презъ лѣтото сѫ се произвеждали стрелби и сѫ ходили на практически занятия въ арсенала. Въ периода 1915—1918 година (въ време на войната), срока на първоначалната подготовка се намалява на 45 дни, като презъ течение на учебната година за строеви занятия оставатъ сѫщо по два полудена седмично. Следъ свършване на учебната година сѫ се произвеждали редовно лѣтни занятия, които въ края сѫ завършвали съ стрелби. Презъ сѫщия периодъ отъ време, презъ учебната година учениците сѫ били обучавани съ картечно дѣло, а презъ лѣтото сѫ произвеждани и картечни стрелби. Отдѣлна строева бележка никога не е поставяна, такава е била поставяна общо — за стой и знание на уставите.

Отъ края на 1918 година до днесъ, съгласно Нѣйския договоръ, въ България остана да сѫществува само едно Военно училище — въ София, вследствие на което Машинното училище остана да функционира, като срѣдно техническо учебно заведение, подъ ведомството на Министерството на търговията, промишлеността и труда, а въ последствие подъ ведомството на Министерството на желѣзниците, пощите и телеграфите. Пушките на учениците бѣха отнети и строевите занятия замѣнени съ практически такива по специалността. Въ програмите се предвидѣха само по единъ полуденъ седмично физическо възпитание за подъдржане здравето и бодрия видъ на учениците. Тежките последствия отъ войната и голѣмите ограничения, наложени на страната отъ Нѣйския договоръ, ни заставиха да се откажемъ отъ строевата подготовка на учениците и да се ограничимъ само въ рамките на физическата подготовка, подобно на преминаваната въ гимназийте, само въ малко по-голѣмъ мащабъ.

Морално възпитание.

Моралното възпитание на учениците презъ цѣлия периодъ отъ петдесетъ години, се е водило сравнително по-

добре, системно и редовно. Огъ основаването на училището до 1918 година, за непосредственни началници — взводни подофицери — учениците съм имали свръхсрочни подофицери отъ флота, които до 1900 година съм били същевременно и възпитатели. За този периодъ отъ време се е обръщало особено внимание на строевия войнишки видъ на учениците, на войнишката дисциплина и моралъ, които въ сравнение съ всички други училища съм били на завидна висота. Наказания съм били налагани съгласно дисциплинарния уставъ, но дневници за наказания и атестационни книжки до 1895 година не съм били водени. За по-големи нарушения на дисциплината учениците съм били давани и подъ съдъ на общо основание, както и войниците. Презъ цѣлиятъ периодъ отъ време макаръ и оставени безъ офицери-възпитатели, а само подъ грижите на своите взводни подофицери, ръководени отъ началника на училището, сериозни провинения (кражби, бѣгства и развратъ) не съм отбелязвани. Общата дисциплина и моралъ съм били на необходимата висота, които съм отличавали училището между останалите училища въ града. Отъ 1895 година и до днесъ, непрекъснато се водятъ редовно дневници, за наказания възъ основа на които въ края на срока съм и учебната година се е опредѣляло поведението на учениците. Възпитатели офицери съм били назначавани отъ 1900 година по единъ, а отъ 1917 година по трима. Отъ тая година (1917 г.) за взведни подофицери се назначаватъ вече ученици отъ по-старшиятъ курсове, за годините 1917—1924 — отъ старшия теоритически курсъ (III курсъ) и отъ 1924 година насамъ — отъ практическите ученици-машинисти V година, изключая второто шестмесечие на 1925 година, когато за взводни подофицери съм били назначени ученици практиканти VI година.

Като особено големи и сериозни простъпации презъ цѣлия периодъ отъ 50 години тръбва да се отбележатъ простъпациите на учениците презъ 1911 година, когато ученикъ отъ II курсъ е убилъ ученикъ отъ I курсъ, обвиняемъ въ шпиониране другарите си предъ началството и тоя на учениците отъ III курсъ презъ учебната 1924—1925 година — когато съм отказали да ядатъ дадената имъ сутринна закуска, като изтъкнали за причина това, че е било давано храна на прислужниците отъ ученическата такава. Последната, граничаща съ бунтъ, постъпка е била сериозно наказана съ даване подъ съдъ на инициаторите и изключването на останалите по-малко провинени ученици.

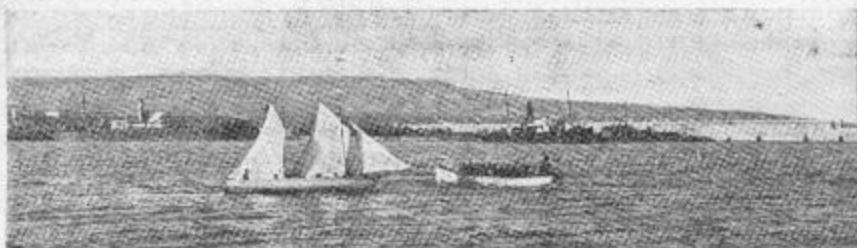
Морско възпитание.

Морското възпитание на учениците въ първите години отъ основаването на училището до 1892 година е отивало твърде слабо. Презъ първите години учениците съм били

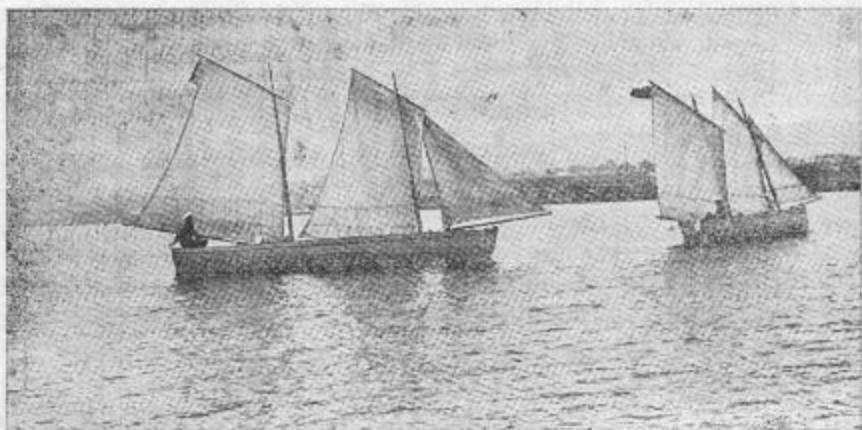


Морското училище

Занятия по гребане — Варна 1931 г.



Морско училище—Занятия по гребане и въетроходство, Варна 1931 г.



Морско училище

Занятия по въетроходство—Варна 1931 г.

обучавани само въ плаване. По-късно, отъ 1895 година, на морското възпитание на учениците се е обръщало по-серозно внимание, като следъ свършване I-я курсъ, учениците съ били изпрашани на кораба „Асенъ“, където съ преминавали практически занятия по Морско дѣло — главно гребане, вътроходство и плаване. Въ този периодъ отъ време II и III курсове съ отивали на лѣтни практически занятия съ екипажите на корабите, където съ преминавали гребане, вътроходство и сигнализация съ флагчета. Отъ 1898 година учениците освенъ, че съ изучавали въ класъ теоритически морското дѣло, но и отчасти имъ съ били давани сведения по Навигация и Лоция. Презъ практическите лѣтни занятия се е отдавяло време и за морски занятия — гребане, вътроходство и сигнализация. Следъ свършване на практическите занятия по Морско дѣло, съ се произвеждали лодъчни състезания по гребане и вътроходство.

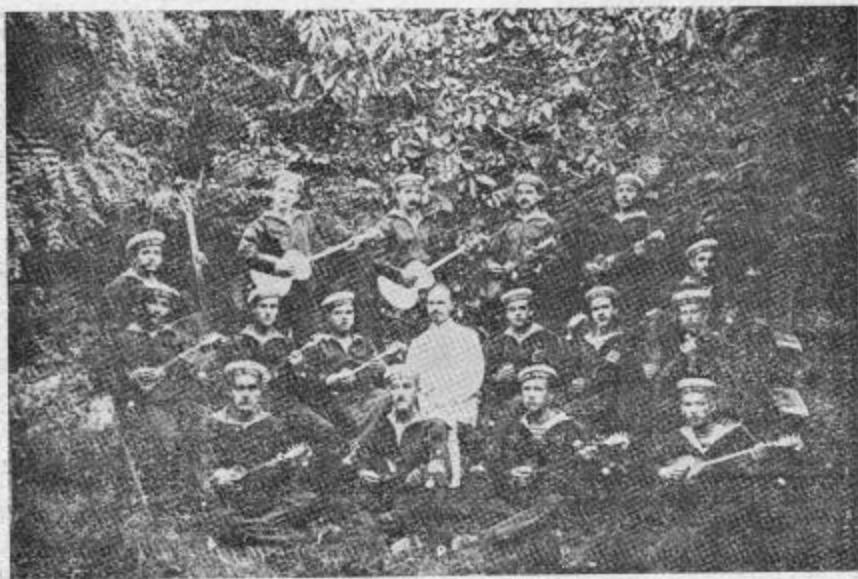
Редовните теоритически (презъ зимния периодъ) и практически (презъ лѣтния периодъ) занятия по Морско дѣло съ учениците отъ Морското училище продължаватъ и до днесъ и то въ увеличенъ, въ сравнение съ миналото, размѣръ.

На морските състезания между морските части презъ годините 1927, 1928 и 1929 училището взе участие и показа на дѣло, че по морската подготовка училището не стои по-назадъ отъ тази въ останалите морски части, като заслужено взе по-голѣмата част отъ наградите. Не по-малка частъ награди взеха и учениците практиканти, излѣзли отъ училището и изпратени на практика въ корабите и работилниците.

Музикално възпитание.

Въ първите години следъ основаването на училището на музикалното възпитание на учениците не се е обръщало почти никакво внимание, вследствие на което за музикаленъ животъ по това време не може и да се говори. Учениците не съ били обучавани на пѣсни и войнишки маршове, нито пъкъ е имало формирани каквито и да е оркестри и хорове. За пръвъ пътъ въ училището почватъ да се изучаватъ войнишки пѣсни (маршове) отъ 1895 г., безъ специаленъ преподавателъ, а подъ ржководството на ученици, разбиращи отъ музика или подъ ржководството на възводните подофицери.

Въ 1898 година въ училището се формира за пръвъ пътъ струненъ оркестър отъ ученици, подъ дирегентството също на ученикъ. Този оркестъръ често пъти е вземалъ участие въ забавите, които съ се устройвали въ казармата за учениците и войниците. Училището е отбелязало голѣмъ подемъ въ музикално отношение въ 1906 година, когато за лекторъ (преподавателъ) по пѣние е билъ назначенъ известния нашъ музикантъ-композиторъ професоръ Добри Христовъ, който формиралъ отличенъ хоръ и повдигналъ на за-



Тамбурашкият оркестър на Машинното училище, подъ ржководството на г-нъ Александър Кръстевъ, презъ учебната 1911—1912 г.



Морско училище — Състава на Тамбурашкият оркестър презъ учебната 1930—1931 г. подъ диригенството на уч. машинистъ VI година Любомиръ Бърневъ. Варна, май 1931 г.

видна висота оркестъра. Отъ тая година насамъ училището започнало да държи първенство съ пѣсните си между всички учебни заведения въ Варна и да дава редовно съ хора и оркестъра концерти и забави въ града, винаги изнасяни съ успѣхъ и посещавани добре.

Музикалното ржководство на оркестра и хора следъ напушкането на Добри Христовъ въ 1908 г., се подема отъ не по-малко известния музикантъ-композиторъ Александъръ Кръстевъ, който отъ 1908 до 1915 година е билъ редовенъ преподавателъ по пѣние и музика. Хубавата традиция да се изнасятъ ежегодно концерти и забави въ града и казармата се е продължила съ още по-голѣмъ жаръ. Презъ учебната 1910—1911 година, подъ дирегентството на преподавателя Александъръ Кръстевъ, въ училището се е формиралъ тамбурашки оркестъръ съ инструменти подарени отъ офицерското събрание и дружество „Гусла“. Съ така добре организираніетъ и подпомогнатъ тамбурашки оркестъръ и хора, при добре подбрани програми, училището години подъ редъ е изнасяло и продължава да изнася редовно всѣка година успѣшни концерти въ града. Такива забави сѫ давани и въ казармата за учениците и войници, чийто приходъ е бивалъ винаги въ полза на фонда за подпомагане бедни ученици. Тази традиция се спазва и до днесъ, като всѣка година училището изнася предъ гражданите въ града съ благотворителна цель по една или нѣколко литературно-музикални вечеринки или утра.

Презъ първите години следъ войната, по коледните празници, хора на училището е обхождалъ по-видните семейства въ града за коледуване, приходитъ отъ което сѫ били предназначени пекъ за въ полза на бедните ученици. Отъ 1916—1919 год. въ училището е билъ формиранъ черковенъ хоръ, който подъ диригенството на самия Началникъ на училището лейтенантъ К. Свѣтогорски е пѣлъ редовно въ черквата Св. Никола всѣки празниченъ и непѣленъ денъ.



Морско училище—Училищниятъ хоръ презъ учебната 1930—1931 г. подъ диригенството на преподавателя по пѣние капелмайстора Г. Поповъ—Варна, май 1931 г.

8. САМООБРАЗОВАНИЕ — БИБЛИОТЕКА, ЧИТАЛНЯ И БЕСЕДИ ВЪ УЧИЛИЩЕТО.

Въ първите години отъ съществуването на Машинното училище самообразователното дѣло — библиотеки, читални, беседи — не е могло да свие гнѣздо въ срѣдата на учителите и учениците. Първите наченки въ това отношение се явяватъ едвамъ въ 1898 година, благодарение инициативата на учениците, която инициатива била благосклонно възприета и поддръжана отъ началниците и преподавателите имъ.

Постъпилиятъ випускъ въ Русе въ „Унтерофицерската морска школа — категория машинисти“ въ 1898 година, съзналъ нуждата и отъ самообразование, е пожелалъ щото презъ учебната година (1898—1899) да има при училището библиотека и читалня. Било имъ разрешено да реализиратъ това тѣхно желание. Споредъ разказите на възпитаниците отъ това време, първата училищна библиотека се формирала въ 1898 година въ Русе, като имала за основа подарените книги отъ ученикъ-машиниста Манолъ Ивановъ и другарите му. Едновременно съ формирането на библиотеката учениците започнали да устройватъ по между си реферати отъ общообразователенъ и технически характеръ. Следъ това за увеличение на библиотеката, по инициатива на инженеръ-механикъ лейтенантъ Т. Соларовъ, била пустната покана до всички офицери и преподаватели да подарятъ по нѣкоя книга. Презъ следната учебна година (1890—1900), когато постъпилъ новиятъ випускъ, пакъ чрезъ дарения, количеството на книгите въ библиотеката се увеличило. Въ този първоначаленъ периодъ на зараждане на библиотечното дѣло въ училището, малката библиотека се е завеждала отъ единъ ученикъ.

Въ 1900 година, заедно съ премѣстването на училището отъ Русе въ Варна, е била премѣстена и училищната библиотека въ Варна. Отначало тя се е помѣщавала въ „Хумбата“ — зданието на Портовото капитанство, върху мястото, кѫдето сега се строи зданието на Варненската търговско-индустриална камара. Следъ това тя е била премѣстена въ новонаётото училищно здание — зданието на Д-ръ Флори на улица „Княжеска“ —, сега институтъ за глухонѣми. Тукъ библиотеката е била попълнена съ нови книги, които били купувани главно отъ събраните чрезъ волни пожертвувания суми отъ началниците, преподавателите и учениците. Специална стая за библиотеката и читалня е нѣмало.

Въ какво състояние е била библиотеката на Машинното училище къмъ това време, се вижда отъ следните изводки отъ отчетите за състоянието на Машинното училище презъ учебните 1900—1901, 1903—1904 и 1907—1908 години.

„Презъ учебната 1900—1901 година — въ училището сж се получавали само три списания — „Природа“ (редакторъ Г. Х. Христовичъ — София); „Ремисленая газета“ (редакторъ К. А. Казначеевъ — Москва) и „Войнишка сбирка“ (издание на Военното министерство София).

Презъ учебната 1903—1904 година въ училището сж се получавали 6 списания — „Природа“, „Свѣтлина“, „Ученическа беседа“, „Свѣтъ“, „Практикъ-монтьоръ“ и „Войнишка сбирка“.

Презъ учебната 1907—1908 година въ училището сж получавани 5 списания — „Библиотека за самообразование“ „Природа“, „Свѣтлина“, „Пътешественикъ“ и „Войнишка сбирка“.

Всички тия списания, съ изключение на списанието „Войнишка сбирка“, което е било изпращано безплатно въ училището отъ щаба на флота, сж били изписвани отъ сумите събрани отъ доброволни пожертвувания отъ преподавателите и учениците.

Пакъ презъ това време, пъкъ и даже още презъ периода на войните (1912—1920 г.), книгите отъ библиотеката на училището, които все по-вече и по-вече се увеличавали и чрезъ паричното съдействие на флота, не сж били зачислени съ наредба по частта, а сж били описани въ специаленъ списъкъ (въ последствие библиотечна книга), подредени и завеждани отъ избранъ измежду другарите си ученици, удобренъ отъ началника на училището.

Училищната библиотека е била значително много попълнена съ книги презъ времето 1919—1921 г., когато е билъ началникъ на училището капитанъ-лейтенантъ Михайловъ. По настояването на лектора по български езикъ Василь Ставревъ (сега покойникъ), който е завеждалъ училищната библиотека, сж били набавени почти всички издания на Българската академия на науките въ София. (Тия книги преди една година се предадоха на новоформираната библиотека къмъ управлението на Морска учебна част). Пакъ по инициатива на лектора Василь Ставревъ, книгите отъ училищната библиотека сж били разпределени на отдѣли, споредъ съдѣржанието имъ.

Следъ свѣтовната война (1920 г.) училищната библиотека е била предадена къмъ училищния фондъ „Генералъ Кирковъ“, който фондъ е ималъ и грижата да я попълва и разширява.

Следъ г-нъ Василь Ставревъ за заведующъ библиотеката е билъ назначенъ редовния преподавател по български езикъ Георги Георгиевъ, който ревностно е продължилъ да я попълва и доурежда. Презъ времето, когато е билъ началникъ на училището — капитанъ-лейтенантъ Георги Славяновъ, по негова инициатива книгите отъ училищната библио-

тека съ били зачислени къмъ имуществото на училището съ наредба по Морска учебна часть № 23, § 5 отъ 1925 година и отъ тогава до сега се държи смѣтка за тѣхъ, както се държи смѣтка за всички инвентарни предмети въ държавните учреждения.

Сега училищната библиотека, която доста е нараствала и ежегодно усилено се попълва съ стари и новоизлѣзи книги, главно отъ областта на техниката, морското дѣло и художествената българска литература, се завежда отъ преподавателя по математика Методи Ивановъ. Всички книги въ нея съ разпределени въ деветъ отдѣла както следва: I Литература, II Списания, III Сборници, IV Техника и Математика, V Военно морско дѣло, VI История, VII География, VIII Социология и IX Книги съ въздържателно съдържание. Тѣзи книги се пазятъ въ 4 специални шкафа, които поради липса на помѣщение, съ поставени въ една край на продълговатото помѣщение, което се използва за черталенъ салонъ. Въ другия край на сѫщия черталенъ салонъ, пакъ по липса на помѣщение, на две дълги маси, е уредена импревизирана читалня, кѫдето съ оставени на разположение на учениците по последните броеве отъ получаваните повече отъ 20 различни български и чужди списания. Презъ учебната 1930—1931 година съ получавани следните списания:

Наименование на списанието	Година	Где излиза списанието
1. Воененъ журналъ	XXXVII	София
2. Подофицерски журналъ	VI	София
3. Български войнъ	VIII	София
4. Военно историч. сборникъ	IV	София
5. Морски говоръ	VIII	Варна
6. Техникъ	VIII	Варна
7. Нашата конница	X	София
8. Златорогъ	XI	София
9. Хиперионъ	IX	София
10. Химия и индустрия	IX	София
11. Списание на физико-математическото дружество	XV	София
12. Българска книга	II	София
13. Българска речь	V	София
14. Български туристъ	XXII	София
15. Географско четиво	VII	София
16. Нива	III	София
17. Огнище	VIII	София
18. Завета на героите	I	София
19. Природа и наука	I	София
20. Газова защита и авиация	I	София

21. Морски сборникъ	XXXIII	Ленинградъ (Русия)
22. Часовой	II	Парижъ (Франция)
23. Морской журналъ	XXIV	Прага (Чехославия)
24. La science et la vie	III	Парижъ (Франция)
25. Buletin Oerlikon	VI	Бернъ (Швейцария)
26. Borsig Zeitung	VII	Берлинъ (Германия)
27. Die Werkstätte	VI	Виена (Австрия)

Съ цель, библиотеката на съвременното Морско училище да бъде на нуждната висота, напоследъкъ е заведена практиката, началника, възпитателите и преподавателите да следят най-акуратно новоизлѣзитѣ книги на български, руски, френски и нѣмски езици по разните дисциплини, за да не се пропустне да се набави всичко това, което е съвременно и необходимо. Независимо отъ това библиотеката се попълва съ стари ценни книги изъ областта на техниката и морското дѣло и се подновява. Нѣкои отъ книгите се купуватъ за училището отъ сумитѣ отдѣлени отъ Домакинството на Морска учебна часть, други се купуватъ отъ сумитѣ събрани отъ такситетъ на учениците, а една часть отъ книгите сѫ ценни подаръци отъ разни лица — въ по-вечето случаи бивши преподаватели или възпитаници на училището.

Сега библиотеката на Морското училище притежава всичко 2401 тома, разпределени по отдѣли така:

№ на отдѣла	Наименование на отдѣла	Колко тома и течения има въ отдѣла
I	Литература	1115
II	Списания	272
III	Сборници	48
IV	Техника и математика	275
V	Военно-морско дѣло	70
VI	История	279
VII	География	80
VIII	Социология, Биографии, Философия и пр.	202
IX	Въздържателна литература	60
Всичко:		2401

Въ този си видъ библиотеката на Морското училище е едно необходимо срѣдство за самообразованието на учениците. Чрезъ тия книги и списания тѣ допълватъ познанията си по разните въпроси, които се изучаватъ въ класъ или се запознаватъ съ нови въпроси, които не се изучаватъ въ училището. Преподавателите пъкъ намиратъ ценни ржководства и помощна литература по преподаваните отъ тѣхъ предмети, особено въ областта на техниката и морското дѣло.

Училищната библиотека спомага много и за разработване на беседи отъ практическо техническо и морско значение, които почти еженедѣлно се четатъ презъ зимния периодъ на учебната година, по специално разработена програма, главно отъ преподавателитѣ и по нѣкога отъ ученицитѣ. Тия беседи разширяватъ крѣгозора на ученицитѣ по специалността имъ и ги приучватъ да се ползватъ по-рационално отъ библиотекитѣ за да попълнятъ самообразованiето си. Резултатитѣ достигнати въ това отношение напоследъкъ сѫ задоволителни.



Формата на ученицитѣ машинисти презъ времето 1899—1900 г. Тая група е съставена отъ възпитаници отъ XII випускъ на Машинното училище (1895—1900 г.). Горе въ лѣво — правъ съ тексакъ на пояса — е подофицера на ученицитѣ. Седналиятъ най-отпредъ долу, съ книга въ ръка, е Юрданъ Панаиотовъ, сега запасенъ технически капитанъ-лейтенантъ, — пенсионеръ — въ Варна. Снимката е направена вѣроятно въ 1896 г. въ гр. Русе.

9. ФОРМА, РЕЖИМЪ И ТРАДИЦИИ ВЪ УЧИЛИЩЕТО.

Отъ началото на съществуването на училището до днесъ, съ много малки изключения въ първите нѣколко години, формата на учениците е била почти една и съща — моряшка. Отъ 1881 година до днесъ учениците съ носили и носятъ установената въ флота зимна и лѣтна моряшка форма съ тази малка разлика отъ последната, че ученическата форма е направена отъ тъмно-синъ шевиотъ, вмѣсто отъ тъмно-синъ шаекъ.

До 1895 година, фуражките на учениците съ имали дълги, висящи черни ленти съ надписъ „Морско техническо училище“. Буквите на надписа съ били изрѣзани отъ бронзовъ листъ и следъ това прикрепени къмъ лентата и фуражката съ шипове. Отъ 1895 до 1900 година надписа на лентите е билъ промѣненъ на „Дунавска флотилия“, какъвто е билъ надписа на моряшките ленти. Презъ сѫщото време учениците практиканти съ носили ленти съ името на кораба или частта, въ която съ били командирани на практика. Отъ 1900 година до 1929 година на лентите е имало надписъ „Машинно училище“, отпечатанъ съ златни букви, а отъ 1929 година до сега — „Морско училище“.

До 1910 година лѣтната форма е била напълно бѣла, даже съ бѣли обувки и бѣли чорапи и се е носѣла отъ 1. юни до 1. септемврий. Следъ 1910 година бѣлите обувки и чорапи били изхвърлени и така си е останало до днесъ.

Следъ привършването на тригодишния теоритически курсъ учениците съ били изпращани на практика съ чинъ младши подофицеръ; за отличие отъ другите подофицири нашивките имъ съ били бѣли. На лѣвия си ръкавъ, още отъ теоритическия курсове, учениците носили едно бѣло зѣбчато колело. Този отличителенъ знакъ за учениците-машинисти съществува и до днесъ, обаче допълненъ съ една приплетена въ зѣбчатото колело бѣла котва.

Отъ 1900 година до 1921 година учениците отъ III теоритически курсъ съ били произвеждани въ ефрейтори и съ носили съответната бѣла нашивка. Отъ 1918 до 1921 година учениците съ носили юнкерски пагончета *) — I и II теоритически курсове безъ нашивки, III курсъ съ една ефрейторска нашивка, IV и V (практически) курсове съ нашивки на младши подофицеръ, а VI курсъ съ били технически съществи и съ носили офицерска форма.

Отъ 1921 година, когато училището престана да бѫде военно-учебно заведение, до сега, завършилите III теорити-

*) Тъмно-синъ тѣсно пагонче съ златенъ галунъ околовръстъ и сребъренъ вензель (Ф) съ коронка.



Машинно училище. — Зимна подофицерска форма — презъ 1900 г.
(Уч. маш. старши подофицеръ
Злати Цаневъ).



Машинно училище. — Лѣтна форма 1900 г. — (Уч. маш. младши подофицеръ Н. Гуневъ, випускъ 1895—1900 г.).



Машинно училище. — Лѣтна форма къмъ 1905 год. (Ученици машинисти
Христо Лечевъ и Спасъ Нейчевъ випускъ 1904—1910 год.).



Машинно училище — лѣтна форма къмъ 1904 г. (Уч. маш. мл. подофицеръ Тсдоси Кардалевъ)



Машинно училище — зимна парадна форма къмъ 1904 година.
(Уч. маш. старши подофицеръ
Злати Ивановъ.)



Машинно училище — зимна парадна форма къмъ 1904 г.
(Уч. маш. мл. подофицеръ
Александъръ Едеровъ.)



Машинно училище — зимна парадна форма къмъ 1904 г.
(Уч. маш. Александъръ Голъмановъ, випускъ 1902—1908 г.).



Морско училище — Зимна форма
Варна 1931 г.



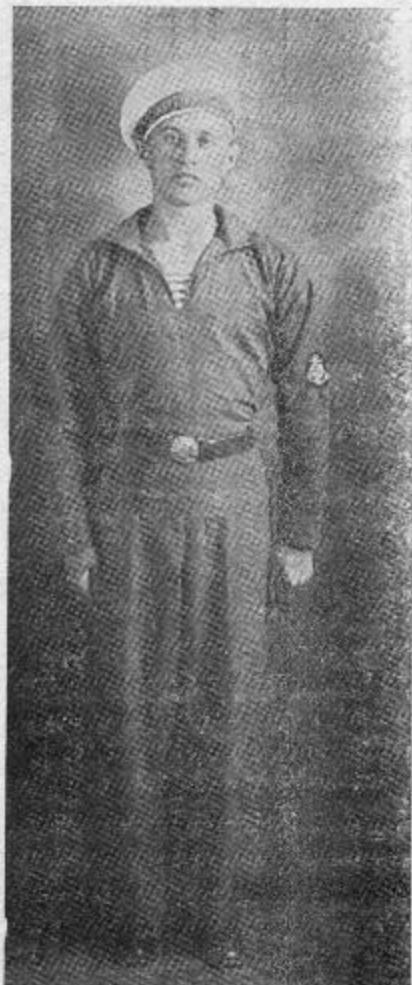
Морско училище — Зимна форма
Варна 1931 г.



Морско училище — Лътна парадна форма — Варна 1931 г.



Морско училище — Лътна форма
Варна 1931 г.



Морско училище — Работна
форма — Варна 1931 г.

чески курсъ ученици отиващи на практика въ морските части като ученици-машинисти IV курсъ, се награждаватъ съ една бѣла петолжна звезда, която се поставя на лѣвия ржакъ подъ знака присвоенъ за учениците-машинисти (бѣло зѣбчато колело съ приплетена бѣла котва). Учениците машинисти V година се отличаватъ съ две бѣли петолжни звезди, а учениците машинисти VI година — съ единъ или два бѣли сърмени жгълника на лѣвата ржка, които обхващатъ знака и сѫ оградени отъ външната страна съ националенъ триъгълникъ шнуръ. Съ единъ бѣлъ сърменъ жгълникъ — това сѫ училищни кандидатъ механици, а съ два бѣли сърмени жгълника — корабни кандидатъ механици.

* *

Режима въ училището отъ основаването му до 1920 година е билъ напълно воененъ. Вътрешниятъ редъ въ училището е билъ винаги строго поддържанъ споредъ уставите на армията. По-младшите курсове сѫ се подчинявали на по-старшите курсове. Въ района на училището и вънъ отъ града учениците отъ по-младшите курсове задължително сѫ поздравявали учениците отъ по-старшите курсове.

Отъ 1920 година до сега, съгласно Ньойския договоръ, режима въ училището не може да бѫде воененъ. По традиция, обаче, вътрешния редъ въ училището и отношенията между учениците и възпитателите имъ сѫ по-стегнати, отъколкото въ една обикновенна гимназия или пансионъ. Въ следвоенните правилници, които регулиратъ живота въ училището отъ 1920 година насамъ, сѫ запазени много целеобразни и не противоречащи на изискванията на Ньойския договоръ нѣща отъ бившиятъ воененъ режимъ на училището.

* *

До 1900 година на завършилите пълниятъ курсъ на училището ученици, не сѫ давани никакви атестати. Отъ 1901 година, обаче, до сега редовно всѣка година се даватъ подходящи атестати на завършилите пълниятъ курсъ на училището, въ които се отбелязва, че иматъ срѣдно техническо образование.

Презъ време на довоенния периодъ, понѣкога при свършването на пълниятъ курсъ на училището сѫ давани отчети, награди или банкети. Отъ следъ войните насамъ редовно всѣка година, при завършване пълниятъ курсъ на училището, се устройва тържественъ актъ, на който се прочита съответниятъ отчетъ, началника на Морска учебна частъ държи напѣтственна речь и следъ това раздава награди за отличенъ успѣхъ и поведение и сѫщо така, самъ той лично, имъ предава атестатите. На акта присъствуватъ освенъ всички чинове отъ Морска учебна частъ, но още и поканените официални лица и родителите или настойниците на

завършващите пълния курсъ на училището ученици. Следък акта се устройва прощална вечеря, а следък ней — манифестация изъ града начело съ завършилите училището ученици.

* *

По традиция, възпитаниците на Морското училище ежегодно изнасятъ по една или нѣколко литературно-музикални забави предъ гражданството, приходитъ отъ които се даватъ въ полза на фондовете за подпомагане на бедните ученици.

Презъ периода 1915—1918 година за пръвъ пътъ отъ съществуването на училището е билъ основанъ коледарски хоръ. Приходитъ отъ коледуването на хора сѫ отивали пакъ въ фондовете за подпомагане на бедните ученици.

* *

Отъ 1902 г. насетне ежегодно се прегъятъ по-малки или по-голѣми екскурзии съ учениците отъ Машинното училище съ цель да се запознайтъ съ хубостите и забележителностите въ България, а наредъ съ това — и съ образцовите индустриски и технически предприятия въ нашето Отечество.

Тия екскурзии презъ времето на Полковникъ Кирковъ, като началникъ на флота (1915—1918 г.), се разшириха и осмислиха по-вече и следъ това се извършваха редовно всѣка година по точно установенъ маршрутъ въ продължение на 15 дена. Презъ последните две години, обаче, поради липса на държавни срѣдства, тия екскурзии временно се прекратиха.

* *

До 1916 година въ училището не е имало фондове изключая малкия ученически фондъ презъ периода 1904—1907 г., когато отъ направената икономия отъ хлѣба (4 души сѫ се хранѣли съ 3 хлѣба), се образувалъ фондъ за издаване на литографирани записи по предметите, които сѫ се изучавали и по които сѫ нѣмали учебники.

Въ 1919 година е основанъ фондъ „Генералъ Кирковъ“, за подпомагане на бедни ученици.

По-сетне, въ 1925 г. се основава фондъ „Ученикъ практиканть“, а презъ 1927 година — фондъ „Почивна станция“, които въ последствие (1928 г.), поради общността на целите, се слѣха съ фонда „Генералъ Кирковъ“. Последниятъ сега възлиза на сумата 102,000 лева.

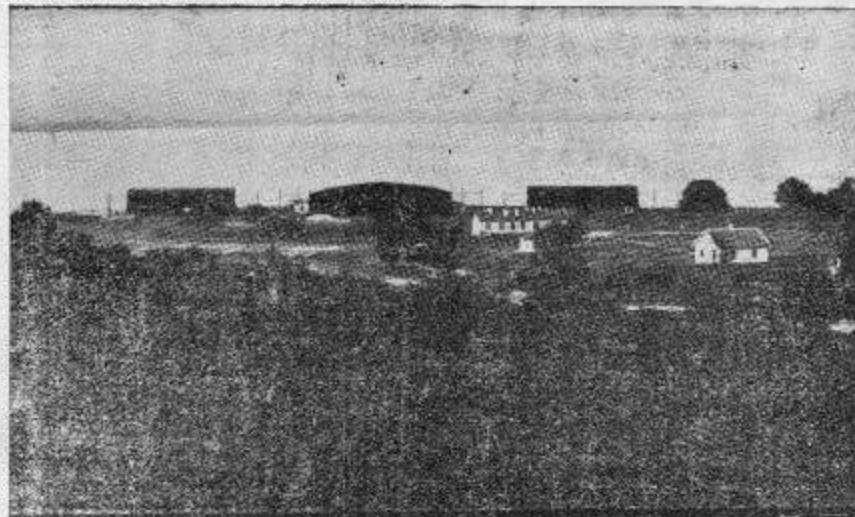
Въ 1919 година отъ подарените 50,000 лева за училището презъ 1917 година отъ Иванъ Н. Хаджиеновъ отъ гр. Казанлѣкъ, се основа фонда „Хаджиеновъ“, съ предназначение да попълва и поддържа техническите училищни кабинети.

Този фондъ презъ миналата 1930 година, се сля съ фонда училищни такси и сега се именува пакъ училищенъ фондъ „Хаджиеновъ“. Неговата цель е:

- а) Набавяне учебници, учебни помагала, картини и предмети отъ възпитателно, битово и поучително значение;
- б) Набавяне и поправяне на уреди и купуване на материали за практически упражнения въ кабинетите;
- в) Набавяне книги и списания за библиотеката на училището и
- г) Даване награди на отличилите се ученици.

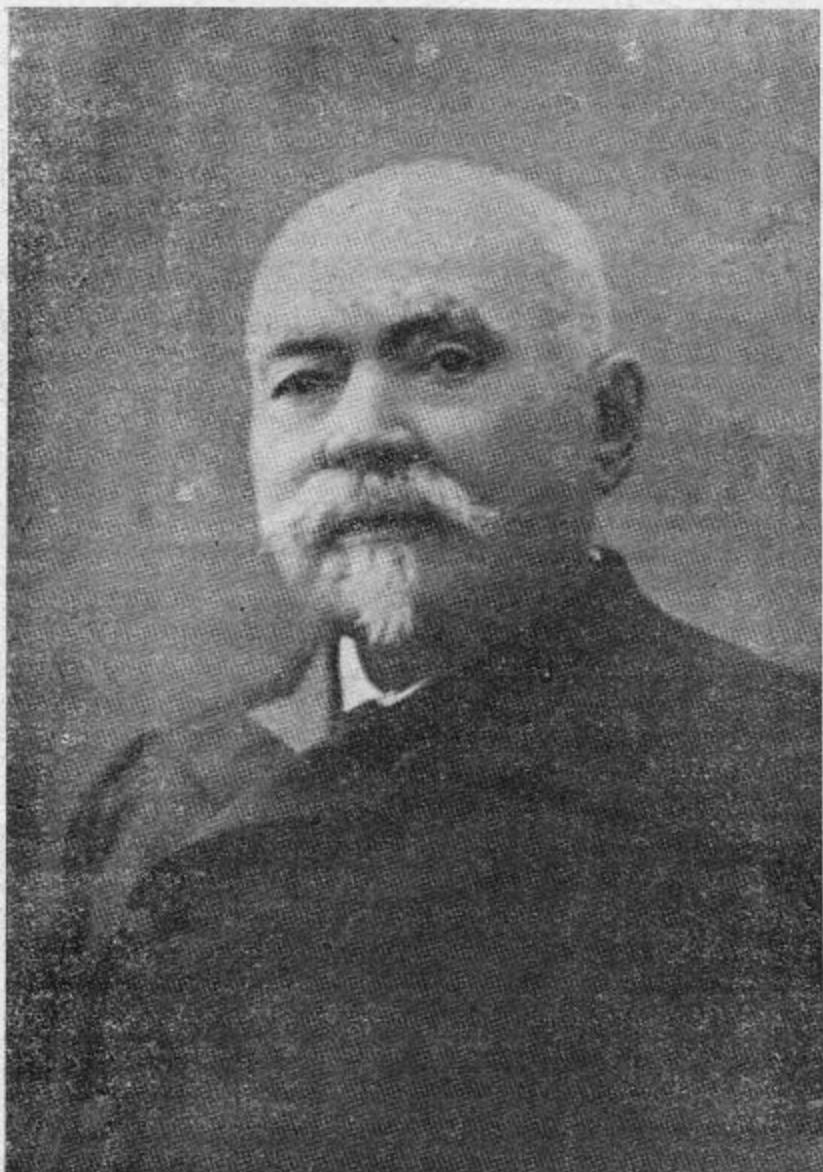
Сега училищниятъ фондъ „Хаджиеновъ“ разполага съ сумата около 300,000 лева.

Накрай нека споменемъ, че възпитаника на Машинното училище, Асенъ Николовъ (1901—1907 год.) — основател, ръководител и главенъ акционеръ въ индустриталното дружество „Текстилъ“, *) което е едно образцово предприятие въ всъко отношение не само у насъ, но и въ цѣлия Балкански полуостровъ — презъ м. юни т. г. подари 50,000 лева на Морското училище за посрещане разходите по изнасянето на 50 годишниятъ юбилей на училището. При това тръбва да добавимъ, че този жестъ е само една предпоставка къмъ това, което въобще той съмѣта да направи по отношение на училището, кѫдето е билъ закърменъ съ технически знания и опитностъ.



Морската въздухоплавателна станция въ Пейнерджикъ (при Варна) кѫдето презъ време на Свѣтовната война сѫ служили като летци, наблюдатели и механици възпитаниците на Машинното училище.

*) Това единствено по голъмина и образцовъ редъ българско предприятие си е поставило за цель да биде независимо отъ чуждия пазаръ и да развие памучната култура въ България, като отъ суръвъ бранъ памукъ изкара всички видове прежди, бѣлени и не бѣлени платна, оксфорди, цвѣтни аладжи, докми и разни други материи.



Г-нъ Иванъ Н. Хаджиеновъ отъ гр. Казанлъкъ (сега покойникъ),
който подари презъ 1917 г. на Машинното училище 50,000 лева
за обзавеждане на машиненъ кабинетъ за нагледно преподаване.
Въ последствие отъ тази сума се образува фондъ на негово име
за популване и поддръжане училищните кабинети.



Асенъ Николовъ, възпитаникъ на
Машинното училище (1907 г.)

Основател, ръководител и главенъ акционеръ въ Акц. дружество
„Текстилъ“ — Варна, който подари 50,000 лева за посрещане разходи-
тъ по изнасяне 50 годишния юбилей на училището.



Асенъ Николовъ, като ученикъ
от Машинното училище.



Асенъ Николовъ, като студентъ по
машинно инженерство въ Гандъ
(Белгия) презъ 1907—1910 год.

10. УЧАСТИЕ НА ВЪЗПИТАНИЦИТЕ ОТЪ МОРСКОТО МАШИННО УЧИЛИЩЕ ВЪ ВОЙНИТЕ ЗА ОБЕДИНЕНИЕТО НА БЪЛГАРИЯ.

Това участие е проявено въ всички случаи, когато въоржения Български народъ отъ третото царство е правилъ усилия да се обедини въ една държава — въ Сръбско-българската война презъ 1885 г., въ Балканската и междусъюзничката презъ 1912—1913 год., и въ Общоевропейската презъ 1915—1918 година. Презъ тия воини мобилизираните и действуващи възпитаници сѫ получавали съответни бойни и специални назначения въ частите на флота, а излишека отъ тяхъ — въ пехотните, артилерийски и технически части отъ армията, въ Българските държавни желѣзници, или сѫ били милитаризирани въ индустрията.

1. Въ Сръбско-българската война.

Въ Сръбско-българската война, презъ времето на която е билъ въ края на обучението си първия випускъ на училището, всички ученици сѫ били като машинисти на парните катери и транспортни кораби отъ Дунавската флотилия, както и въ арсенала на сѫщата флотилия, гдето сѫ работили по ремонтите и поправките на тия катери и кораби. Тъ сѫ взели участие въ всички плавания съ катерите и корабите, които сѫ доставлявали бойни и хранителни припаси на обсадената Видинска крепостъ.

Разпределени въ единия миноносецъ и парния катеръ, които сѫ останали въ самата крепост; на другия миноносецъ — въ Ломъ; на парния катеръ — въ Оръхово за поддръжане връзката между Видинъ, Ломъ и Калафатъ; разпределени и при машините въ корабите: „Крумъ“, „Александър I“, „Симеонъ Велики“ и „Асенъ“, тия възпитаници сѫ вложили своите усилия къмъ общите усилия на останалите екипажи отъ корабите. При това тръбва да се отбележи, че отъ 1.X.1885 г. до края на войната сѫ били направени 120 двойни пътувания за пренасяне на: 48 ордия, 8500 снаряда, $4\frac{1}{2}$ милиона патрони, 2950 пушки, 1800 войника, $6\frac{1}{2}$ милиона килограма брашно, 16000 килограма сухари, 1000 кожухчета и 1000 чифта ботуши за крепостта.

Презъ време на войната единъ отъ парните катери, въ който при машината му работили възпитаници на училището, се срещналъ съ единъ сръбски pontonъ, изпратенъ съ 4 войника за разузнаване. Понтона билъ притиснатъ до бръга и взетъ въ плена съ единъ войникъ и единъ конь; останалите трима войника се спасили съ бѣгство.

2. Въ Балканската и междусъюзническата войни.

Презъ време на Балканската и междусъюзническата войни сж били мобилизириани всички възпитаници, отъ първия до последния випускъ. По-голѣмата част отъ тѣхъ сж били зачислени въ флота, а излишека — въ пехотните и артилерийски сгреви и нестроеви части, въ техническия команда, въ авиацията, или пъкъ сж били милитаризирани въ Българските държавни желѣзници, въ паходите на Българското търговско паходно дружество, въ пристанищните сждове и въ индустрията — като машинисти и механици.

Освенъ като технически офицери-механици и машинисти въ катерите и корабите съ които се минира чѣноморското ни крайбрѣжие, възпитаниците на училището получиха назначения и въ всички други части на Неподвижната отбрана, като машинисти на минните батареи за отбраната на пристанището, като механици и машинисти въ прожекторната и семафорно наблюдателната служба, въ морския арсеналъ по поддръжане на корабите въ пълна изправност, а въ Подвижната отбрана, тѣ сж били технически офицери и машинисти подофицери на шестътъ миноносца и кръстосвача „Надежда“.

Презъ всички близки и далечни денонощи кръстосвания по море, тѣ сж били въ състава на екипажите отъ шестътъ миноносца и кръстосвача „Надежда“, на всѣки отъ които е имало по единъ възпитаникъ като технически офицеръ и по 5—6 души като подофицери машинисти — негови помощници. Тия непосилни походи съ миноносците за търсение на противника, който бѣше започналъ да пренася по Чѣноморе бойни и други материали за армията си, най-после се увенчаха съ успѣшната атака срещу турския кръстосвачъ „Хамидие“, който се спаси отъ потъване само поради тихото и спокойно море и който излѣзе отъ строя на бойните кораби отъ турския флотъ, за да биде съ месеци на поправка отъ нанесената му при тая атака пробойна. Въ тая атака, извършена отъ миноносците: „Летящи“, „Смѣли“, „Строги“ и „Дрѣзки“, сж взели участие 14 души офицери и 92 души екипажъ, отъ които 4 души машинни офицери и 22—24 души машинисти екипажъ сж били възпитаници на Машинното училище. Тѣзи числа показватъ, че $\frac{1}{4}$ отъ личния съставъ на отряда миноносци сж били възпитаници на училището.

Презъ време на тази война, и корабите, и катерите отъ Дунавската флотилия непрекъснато сж изпълнявали транспортна служба, обслужвани съ машинистъ персоналъ, излѣзалъ отъ училището. Въ арсенала на сжщата флотилия екипѣла интензивна работа по въоръжаване на мини за заграждане, които сж служили отначало за отбрана на чѣноморските и отпосле — за бѣломорските брѣгове, кѫдето лейтенантъ Винаровъ съ лейтенантъ Борисъ Стателовъ — сега капитанъ I р. о. з. начальникъ на Морската учебна часть — (въ Мриморно море

при Силиврия – Родосто и Шаръ-къой и въ Бъло море при Деде-агачъ, Кавала и заливъ Ледниери) съ специални моряшки отряди, съ минириали бръговетъ. Въ тия минни отряди съ действали като минни и моторни машинисти възпитанници на училището.

Изобщо казано, цълата машинно-техническа дейност при действията съ сръдствата на нашия флотъ по море, както при отбрана, тъй и при настъпление, а също и цълата машинно-техническа дейност въ работилниците за поддръжане на тия сръдства, се изнесе отъ възпитаниците на Машинното училище.

Освенъ за нуждите на морската война, излишека отъ възпитаниците на училището бъха мобилизираны и въ другите части на армията. Възпитаниците отъ по-старите выпуски, но също службата въ опълчението, а отъ по-младите выпуски – въ редовете на действуващата армия, – въ строевите и нестроеви роти, телефонни команди, артилерийски паркове, работилници и пр.

Така напримѣръ, възпитаникътъ Маринъ Марковъ (випускъ 1889–1894 година), презъ тая война е билъ въ редовете на войската отъ I-во опълчен. Възпитаникътъ Методи Матакиевъ (випускъ 1900–1906 г.) е получилъ назначение въ нестроевата рота на 27. Чепински полкъ; два дни преди обявяване на войната срещу Турция, той получилъ назначение да изпълнява техническа работа въ строя; презъ цѣлото траене на войната срещу турците той е строилъ телефонни линии на самите позиции, а презъ междусъюзническата война е билъ назначенъ началникъ на цълата полкова телефонна команда. Възпитаникътъ Иванъ Ст. Арнаудовъ (випускъ 1909–1917 г.) е билъ презъ междусъюзническата война въ Солунъ, отъ кѫдето безследно е изчезналъ по време на героичната борба на българската дружина съ гръцките войски въ сѫщия градъ. Възпитаникътъ Алекандъръ Римшевъ (випускъ 1907–1915 г.) презъ сѫщата война е билъ аеромонтьоръ въ аеростанцията при Свиленградъ.

Ний бихме могли да изредимъ още много имена на възпитаници отъ Машинното училище, взели участие въ армията презъ тази война на строеви и технически служби отъ най-различно естество, но ще се ограничимъ само съ горепоменатите случаи.

Въ сѫщата война едно мнозинство възпитаници остана милитализирано по мястата си като механици въ Българските търговски параходи, които бъха използвани като минни заградители и транспортни кораби тамъ, кѫдето нуждите на войната наложиха.

Друго голѣмо мнозинство остана по мястата си въ Българските държавни желѣзници, кѫдето носенето на службата даже при нормални условия се признава за по-тежко, а презъ войната – е подвигъ. Безъ никаква смѣна, денонощното пре-

насяне на войски и всичко нуждно за водене на войната, безъ да се спре и транспорта за външния животъ задъ тилът на армията, бѣше подвигъ, въ извършването на който взеха участие всички възпитаници на училището, настанени на служба въ Българските държавни желѣзници. Заслужава да се отбележи също, че въ това непрестанно желѣзопътно движение имаше случаи при които възпитаници на училището — желѣзопътни машинисти — съ проявили съобразителност и храброст, чрезъ които съ спасили живота на всички въ влака.

Така напримъръ при демобилизацията, следъ междуусъюзническата война, единъ пъленъ съ демобилизирани войници влакъ е слизалъ по нанадолището къмъ гара Бѣлово. На машината е билъ възпитаникъ отъ училището — П. Альовъ (випускъ 1902 - 1908 г.), който пръвъ забелязалъ, че насреща му отъ къмъ Бѣлово погрѣшно е пуснатъ влакъ. Чрезъ бърза резпоредителност и действие той е избѣгналъ сблъскването на влаковете и въпрѣки голъмия наклонъ на мястостта, неговиятъ влакъ слизашъ на долу, е билъ спрѣнъ и върнатъ назадъ при изходната станция; въ знакъ на признателност отъ уволянящите се войници, той е билъ акламиранъ и носенъ на ръце.

Въ военните и въ милиитаризираните фабрики и работилници работѣха също мнозина възпитаници, които наредъ съ усилията на защитниците на фронта, вложиха и тѣ своите усилия за да бѫдатъ както самите защитници, тѣ и останалото население въ страната, нахранени, облечени, сбути и неподложени на лишения.

3. Въ общоевропейската война.

Въ общоевропейската война възпитаниците взеха също по-голямо участие съ всичките, увеличени на брой, випуски до тая война и дадоха още по-реални доказателства за своята издръжливост, добросъвестност, трудолюбие и безстрашие въ името на общата къмъ родината.

Войната ни завари пакъ съ старите бойни срѣдства — миноносците и кръстосвача „Надежда“, които отпосле се увеличиха съ подводника № 18 и нѣколко водохвърчила. Пакъ се започнаха дълги, тежки и изморителни бойни плавания, миниране черноморското и бѣломорското крайбрѣжия, а по-сетне и на Дунава и макаръ, че видимо биящъ на очи подвигъ нѣма, цѣлата дейност на възпитаниците, е непрекъсната съзнателно и самоотвержено изпълненъ дългъ.

Ето нѣкои по-важни походи, въ които взеха участие възпитаниците като строеви и технически офицери и като подофицери машинисти: Съ миноносците „Смѣли“, „Храбри“, „Дръзки“, „Шумни“, „Строги“ и „Летящи“, тѣ направиха презъ 1915 и 1916 година 27 далечни разузнавания. На 7.XII.1915 г. миносецъ „Дръзки“ влѣзе въ неравенъ артилерийски бой, къмъ

линията Екрене — Св. Константинъ, съ два руски контра миноносца типъ „Бистрий“; въ този бой се намъси и бръговата ни артилерийска отбрана, а въ помощъ на „Дръзки“ дойде миноносецъ „Смѣли“. На 9 септември 1916 година презъ нощта „Смѣли“, „Шумни“ и „Строги“, заминаха къмъ носъ Калиакра за търсene неприятелски миноносци, придвижаващи транспортенъ корабъ; „Строги“ се натъкна леко на подводна неприятелска мина, а „Шумни“ се взрива отъ друга такава мина и потъва при Батовския бръгъ, като цѣлятъ му екипажъ бѣше снегъ невредимъ на сухо. Същиятъ денъ „Летящи“ обстреляваш руски хидропланъ при Аладжанската минна банка. На 5 и 6 септември 1916 година се направи десантъ съ миноносците за заемане Балчикъ, Каварна и Калиакра и стоварване на моряшки отряди въ тия пунктове и семафорни постове. На 13 януари 1916 г. „Смѣли“, „Храбри“ и „Летящи“ пазѣха минния заградител — паракода „Борисъ“ — при поставяне далечни минни банки, а на 15 декември с. г. „Дръзки“, „Смѣли“, „Храбри“ и „Строги“, поставиха минни банки при Балчикъ. На 10 януари 1917 г. „Дръзки“, „Смѣли“, „Храбри“ и „Строги“ пазѣха заградителя „Борисъ“ при поставяне минни банки при Калиакра.

Въ подводника № 18, който имаше 19 души екипажъ, осемтѣхъ души обикновено биваха възпитаници на училището. Ето нѣкои отъ бойнитѣ плавания и съ него: на 11, 14 и 25 юлий, на 28 до 30 августъ, 1 до 9 и 17 до 24 септември 1916 год. — плавания покрай цѣлого крайбрѣжие отъ Кюстенджа до носъ Калиакра съ разузнавателна цель. На 8 до 14 октомври 1916 год. плавания къмъ Кюстенджа и предъ фланга на действующата въ Добруджа армия. При с. Татладжикъ до Тузла, пъдводника № 18 изстреля мина по руски контъръ миноносецъ типъ „Барановъ“. На 13 и 31 декември 1916 г., 26 януари, 26 юлий, 19—24 септември и 5 до 17 октомври 1917 — г. плавания отъ носъ Калиакра до Созополь за разузнаване и атакуване неприятелски отряди.

Въ минните отряди на Неподвижната отбрана и въ всички моторни лодки, влѣкачи и паракоди, приспособени за минни заградители или миночистачи, също бѣха заети много възпитаници на училището. Въ отрядите, които минираха Бѣломорските ни бръгове, възпитаниците на училището също взеха участие, както взеха по-същне къмъ края на м. януари 1917 година участие при поставяне минни заграждания и въ р. Дунавъ. Освенъ тия поставяния на мини, минните отряди съ не прекъснато тралїрали за провѣрка проходите на минните заграждания и за почистване на поставените срещу насъ неприятелски мини.

Съ възпитаниците на училището се тури началото на морската ни авиация. Освенъ началника и помощникъ начальника на българската Морска въздухоплавателна станция, всички

останали летци, наблюдатели и монтьори бѣха възпитаници на Машинното училище. Освенъ постоянните въздушни разузнавания покрай брѣга и навѣтре въ морето, тѣ извѣршиха и редица смѣли въздушни нападения — по-вече отъ 10 на брой — върху Дунавската Делта и пристанищата Сулина, Вилковъ, Измаиль и пр., резултатитѣ отъ които бѣха много добри. Освенъ взимане участие въ действията на Добруджанския фронтъ, нѣкои отъ възпитаници на Машинното училище като летци бѣха прикомандирани къмъ германската морска въздухоплавателна станция на Бѣломорския брѣгъ, гдето бѣха бойни другари и летѣха въ ята съ германските летци.

И презъ европейската война, следъ като се задоволиха нуждите на флота съ технически персоналъ, излишѣка отъ възпитаниците отъ Машинното училище получи назначение въ боевитѣ, технически, настроеви и др. части на армията. Така напримѣръ: Възпитаникъ Хр. Лечевъ е получилъ бойно назначение въ I Софийски пехотенъ полкъ, съ който полкъ е взель участие въ всички походи и сражения до атаката на върхъ „Кула“ въ мѣстността „Сува планина“, (близо до Лѣсковецъ въ Сърбия), когато е билъ раненъ въ дѣсния кракъ, гърдитѣ и прѣститѣ на дѣсната ржка; освободенъ отъ строя като инвалидъ, той е получилъ мирновременната си длѣжностъ — механикъ въ Конезавода Божурище, а после — изпратенъ за аеромеханикъ въ аеродрума Божурище. Възпитаникъ Георги Миневъ — участникъ въ атаката на „Хамидие“ презъ Балканската война — е получилъ назначение презъ последната война сѫщо въ строя на I Софийски пехотенъ полкъ и е излѣзълъ невредимъ до края на войната. Възпитаникъ Тома Михайловъ е получилъ назначение въ нестроевата рота на 42 пехотенъ полкъ; въ края на 1918 година е постѣпенно въ школата за запасни офицери въ Княжево, въ административната рота, съ която школа е взель участие въ боя за защита на столицата презъ време на Владайските събития. Възпитаникъ Илия Владиковъ — като ротенъ фетфебель въ I-ва допълняща дружина въ София, е взель участие при обучението на войниците отъ 40 и 41 набори. И сега ще прекратимъ да изброчваме и другите подобни случаи, защото тѣ сѫ доста много.

Презъ европейската война всички възпитаници, които работѣха по Българските държавни желѣзници останаха по мѣстата си, като освенъ тѣхъ мнозина запасни възпитаници получиха мобилизационно назначение като заведуващи депа и пр. Такъ сѫщите усилени депонощи пътувания съ едва влечени отъ товаръ влакове както презъ време на Балканската война, такъ случаи на себестрицание, на предвидливостъ и разпоредителностъ. Ето единъ примѣръ въ това отношение:

Известни сѫ на всички бойоветѣ, които се водиха на 5, 6, 7 и 8 септемврий 1916 г. при гр. Добричъ, кѫдето жените и децата взеха участие въ помошъ на армията. Машинистъ

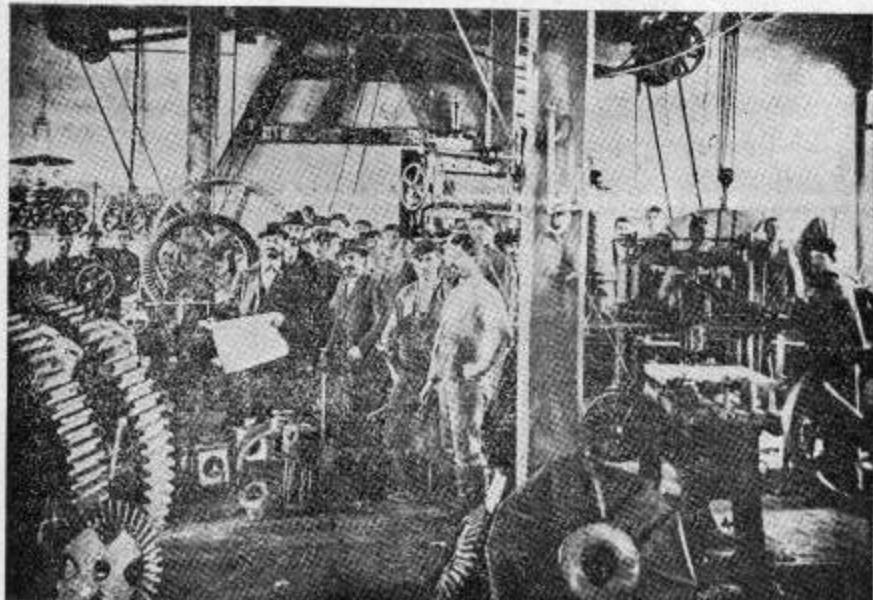
на втория български влакъ пристигналъ на Добричката гара е билъ възпитаникът на училището Иванъ Ковчазовъ - сега механикъ въ електрическата централа въ Варна. На 6 септември той ималъ възможност да види съ очите си голѣмата нужда отъ бърза подкрепа за малкото войски, които сѫ били тамъ. Сѫщия денъ привечеръ той тръгналъ за Варна съ първия влакъ ранени храбърци. Пристигналъ на гара Оборище, той заварилъ единъ претоваренъ (съ цѣла дружина отъ 35-ти Вратчански полкъ) влакъ съ двойна тяга. Знаейки положението въ Добричъ и виждайки голѣмия товаръ на влака, той помоголъ началника на станцията въ Оборище да му се разреши да откачи своята машина отъ влака съ ранените и въпрѣки забраната да се помага отзадъ влака — да помогне до Ботевските височини на двете машини. Отначало му отказали това разрешение, но въ последствие, следъ като изтъкнали неотложната нужда отъ бърза подкрепа на войските при Добричъ, той получилъ исканото разрешение, устроилъ се съ машината си задъ влака съ дружината и помогналъ да се преодолѣе нанагорнището на въпросната височина. Тукъ той се отдѣлилъ съ машината си отъ влака, върналъ се на гара Оборище за да поеме своя влакъ съ ранени, които докаралъ до гара Новъ-Градецъ. Тукъ се случило почти сѫщото. Стоящиятъ тамъ влакъ билъ пакъ препълненъ съ войници, артилерия и бойни материали. Явява се при началникъ гарата, иска, моли, настоява, иска съдействие отъ войсковия началникъ на пътуващите съ влака и получава разрешение да помогне до преминаване на влака надъ Ботевските височини. Връща се на гара Оборище съ празна машина, но тамъ вече се били събрали шестъ влака наши войски и артилерия. Влаковете не могли да се движатъ по нататъкъ, понеже останали безъ вода — всичката вода на станция Оборище била изчерпана; той съ своята машина минава покрай гара Новъ-Градецъ и покрай своя влакъ съ ранени, и съ най-пъленъ ходъ пристига презъ нощта срещу 7 септември на гара Гебедже. Тукъ той получава за превозване 8 вагона -- резервоара съ вода, връща се назадъ въ Оборище съ тѣхъ, машините на чакащите влакове получаватъ вода и се отправятъ за Добричъ, а той се връща съ машината си пакъ въ гара Новъ-градецъ и поема своя влакъ за къмъ Варна. На подвига на защитниците при Добричъ, възпитаникът на училището Иванъ Коачазовъ отговори съ подвигъ по Българския държавни желѣзници.

Презъ сѫщата война отъ флота е билъ командированъ за заведующъ депо въ Кичево възпитаникът мичманъ II р. о. з. Драгомиръ Петровъ. Останалъ заложникъ у французите, той взима петъ души свои войници и по знайни и незнайни пътища се освобождава отъ пленъ и явява въ частъта си — флота.

Въ военните фабрики, както и въ милитаризираните частни фабрики и работилници, бѣха назначени на работа нѣ-

кои отъ възпитаниците на училището и тѣ съ своя дененощенъ трудъ съдействаха за задоволяване нуждите на войските на фронта и останалото въ страната население.

Така прибавиха усилията си възпитаниците на Морското машинно училище къмъ усилията на цѣлия ни народъ, на-прегнали всички сили въ името на идеята — Обединението на България.



Окръжната образцова желязарска работилница въ гр. Варна, построена въ 1894 година и издръжана отъ Окръжната Постоянна Комисия до 1900 година, уредена и завеждана отъ машинния инженеръ Илия Христовъ, въ последствие преподавателъ въ Машинното училище. При монтажа е взелъ деятелно участие възпитаниците на Машинното училище Трифонъ Христовъ. Въ тази работилница сѫ практикували често възпитаниците на същото училище. Въ 1900 г. работилницата е предадена на използване отъ флота. Сега същата работилница служи за учебна работилница на Морска учебна часть. Тукъ сѫ практикували и сега още (1931 г.) практикуватъ учениците отъ Морското училище.

11. УЧАСТИЕТО НА ВЪЗПИТАНИЦИТЕ ОТ МОРСКОТО УЧИЛИЩЕ ВЪ ТЕХНИЧЕСКИЯ, ИНДУСТРИАЛНИЯ И СТОПАНСКИЯ ЖИВОТ НА БЪЛГАРИЯ.

Ние не бихме могли да дадем една напълно точна и изчерпателна картина за участието на възпитаниците от Морското училище въ техническия, индустрисален и стопански живот на България, както и графата на дадените списъци на страница 129—169, отъ настоящия сборникъ не бъше напълно изчерпателна, защото:

1) Мнозина отъ нашите възпитаници останаха следъ нещастните за насъ войни подъ чуждо иго — въ Добруджа и въ западните покрайнини — и нѣмаме пълни сведения за тѣхъ.

2) Друга част отъ тѣхъ подири приложение на труда си въ по-близки и по-далечни страни, главно въ Европа и Америка и сѫ, така да се каже, откъснати отъ нашето Отечество. За тѣхъ сѫщо така нѣмаме пълни сведения, защото само единици отъ тѣхъ се отзоваха на поканата ни да дадатъ сведения кѫде сѫ и какво работятъ сега.

3) Трета част наши възпитаници, които се намиратъ въ границите на днешна България, навѣрно заети съ всѣки-дневната си работа или неоценявачи достатъчно връзката съ училището и ползата отъ статистиката, сѫщо не сѫ отговорили на нашите покани и не сѫ дали необходимите сведения.

4) Най-после, една (четвърта) част отъ възпитаниците отъ по-старите випуски отъ нашето училище сѫ вече по-кйници и тѣхните близки сѫщо не сѫ ни изпратили сведения какво сѫ работили преди, кога и отъ какво сѫ починали.

Все пакъ, използвайки отпечатаните данни на страница 129—169 отъ настоящия сборникъ и получените следъ отпечатването на тия данни сведения, ний сме въ състояние да дадемъ една доста ясна и пълна картина за участието на възпитаниците отъ Морското училище въ техническия, индустрисален и стопански живот на България.

Отъ систематизираниятъ по-долу сведения се вижда, че възпитаниците на Морското училище сѫ проникнали въ всички области на стопанския ни живот — отъ царските дворци до най-малките работилници и технически предприятия — като навсъкѫде сѫ се проявили като отлични техники, а въ сѫщото време — и като добри и дисциплинирани граждани. Отпечатаните статии и документи на 175-та и последующите страници отъ неофициалния отдѣлъ на настоящия сборникъ напълно подтвърждаватъ това наше мнение.

Излизашитѣ въ продължение на 50 години възпитаници отъ Морското училище сѫ били пласирани приблизително така:

1. Въ дворците на Негово Величество Царя	2 души
2. На служба въ армията, като заведуващи на технически работилници, заведуващи отдѣли въ тия работилници или като механици въ тѣхъ	20 души
3. Въ морските части — наследниците на бившиятъ ни воененъ флотъ — като корабоначалнически и ржководенъ технически персоналъ	60 души
4. Въ търговския ни флотъ — въ Българското търговско пароходно дружество и въ частното ни корабоплаване на Дунава и морето, като капитани и механици	73 души
5. Въ черноморските и дунавски пристанища, като корабоначалници и механици	30 души
6. Въ Българското въздухоплаване, като авиатори, механици и монтьори	40 души
7. Въ Българските държавни желѣзници, като инженери, заведуващи желѣзопътни депа и работилници, машинни контрольори, дѣломайстори и машинисти	110 души
8. Въ министерството на Търговията, промишлеността и труда, като инспектори по парните котли, началници на окръжните контролни бюра по мѣрките и теглилките и пр.	25 души
9. Въ министерството на вѫтрешните работи, като главенъ механикъ въ Дирекцията на полицията	1 чов.
10. Въ министерството на Обществените сгради, пожижа и благоустройството, като механици и монтьори	15 души
11. Въ Главната дирекция на пощите, телеграфите и телефоните, като инженери и механици .	12 души
12. Въ министерството на Народното просвещение, като механици въ народния театъръ	4 души
13. Въ Българска Народна банка, Земедѣлската банка и другите частни банки, като механици .	15 души
14. Въ Търговско-индустриалните камари, като председатели, началници на отдѣли и пр.	3 души
15. Въ градските и селски общини, като инженери, механици и монтьори	20 души
16. Въ българската индустрия — въ биречите фабрики, въ текстилните и кожарски фабрики, въ захарните фабрики и фабриките за захарни изделия, въ фабриките за обработка на металъ, въ мелниците, въ фабриките за растителни масла, въ ютените фабрики, въ керамичните фабрики, въ дъскорѣзните фабрики, въ циментовите фабри-	

ки, въ копринените, трикотажни и пасмантарийни фабрики и разни други фабрики, като главни механици, механици и монтьори	120 души
17. Въ държавните и частни мини, като главни механици, механици и монтьори-машинисти	30 души
18. Въ обществените стопанства, електрическите централи, минерални бани, кооперативни и други предприятия, като технически директори, механици и машинисти	80 души
19. Въ техническите училища, като преподаватели или ръководители на краткосрочни технически курсове	70 души
20. Редактори на технически списания, вестници или членове на редакционни комитети . .	8 души
21. Автори на технически и други книги и ръководства	17 души
22. Собственици на фабрики и работилници	29 души
23. Притежатели на технически представителства и приемачи техници	17 души
24. Изобретатели на машини и апарати . .	2 души
25. Инженери и кандидатъ инженери въ разни предприятия	19 души
26. Въ чужбина, на работа като инженери, механици и машинисти	20 души
27. Студенти по инженерство или държавни стипендиянти въ странство	20 души

Всичко около: 850 души

Горните приблизителни сведения тръбва да допълнимъ съ следните пояснения:

Още отъ първите години на създаването на флота, та чакъ до днесъ (въ Морските части наследници на флота) ръководниятъ технически и подръжченъ персоналъ 75% е билъ и сега се състои отъ възпитаници на Морското училище. Нещо по-вече, благодарение на добрата имъ техническа подготовка, годността имъ за самостоятелна техническа подготовка, голъма добросъвестностъ и дисциплинираностъ, управлението на бившията ни флотъ ги удостои къмъ края на свѣтовната война да бѫдатъ изпращани въ странство за да се специализиратъ за инженери и технически офицери и въобще се прие попълването на офицерския съставъ за въ бѫдеще—команденъ и технически — да става само отъ възпитаниците на Морското училище. Отъ възпитаниците на училището се вербува първиятъ основенъ кадъръ за нашата морска авиация и подводното плаване. И въ сегашната авиационна служба на България тѣ съставляватъ единъ голъмъ процентъ.

Отъ дълги години възпитаниците на Морското училище заематъ почти 100% отъ техническите длъжности въ Българското търговско пароходно дружество и много капитански и помощникъ капитански длъжности въ същото дружество.

Нашите възпитаници сѫ механизми по всички кораби и други плавателни сѫдове, бръгови съоръжения, работилници и електрически централи изъ пристанищните служби въ Варна, Бургасъ, Василико, Созополь, Русе, Ломъ и на всѣкїде другаде по Черно море и Дунава. Нѣкои отъ тѣхъ се удостоиха и заематъ командни длъжности, като напримѣръ пристанищни капитани на нѣкои черноморски и дунавски пристанища, начальникъ плавателни сѫдове, капитани на драги и др. Общо взето: техническите длъжности по море и Дунава, сѫ заети 95% отъ възпитаниците на Машинното училище, а єдно мнозинство вече заема и командни длъжности.

Следъ задоволяване морските технически и други нужди, излишека възпитаници отъ разните випуски до Балканската война, се е пласиралъ главно въ Българските държавни желѣзници, гдето почти всички школувани техници сѫ били наши възпитаници. По-вече отъ сто души сѫ вложили въ течение на досегашния животъ на училището труда си въ тежката отговорна служба на депа, ж. п. механизми, дѣломайстори, машинни контрольори, заведуващи ж. п. депа и други. Мнозинството отъ тѣхъ сѫ вече въ почивка като пенсионери, нѣкои сѫ вече починали, а въ тоя моментъ на служба по Б. Д. Ж. сѫ по-вече отъ двадесетъ души, пръснати изъ ж. п. депа и работилниците: Варна, Каспичанъ, Русе, Горна Орѣховица, София, Пловдивъ, Дупница и Бургасъ.

Отъ тогава, отъ Балканската война, се забелязва единъ отливъ отъ Б. Д. Ж., а се засилва постъпването въ индустрията, а следъ общата война, освенъ въ индустрията, но и въ електрическите централи, въ които може да се каже, че почти 80 % изъ страната иматъ за шефове или механизми — възпитаници на училището.

Първи, които съ своя трудъ заработиха въ министерството на Търговията, промишленността и труда, въ областта на метрологията и инспектората по парните котли и резервоари, отъ създаване на съответните за това закони, па и до сега, сѫ сѫщо възпитанили на Морското машинно училище, които и до днъсъ се радватъ на служебното довѣрие на шефовете на тия служби.

Въ министерството на Външните работи, на Просвѣтата, по ведомството на Дирекцията на народното здраве (механизми изъ държавните болници и санатории). Българската земледелска банка, Търговскиятъ индустриски крмари, градски и селски общини, Окръжни кооперативни водоснабдителни бюра и други държавни и изборни учреждения — на

всъкъде възпитиниците на училището съ намерили добър приемъ.

Масово е участието на възпитаниците на училището въ индустрията ни. Когато ще се изучава историята на нашите по-големи предприятия, като например: бирена, захарна текстилната и други индустрии, ще се види, че общо взето въ съответните фабрики съ проникнали 70% наши възпитаници. Металообработване, мелничарство, захарни издѣлия, ютени издѣлия, растителни масла, керамика, циментово производство, копринени, трикотажи, чорапни, пасмантарийни, дъскорѣзни и разни други фабрики, посочени по-горе, сочатъ също за големия брой възпитаници на училището, заети въ тѣхъ и въобще въ индустрията.

Това което ще направи също впечатление при изследване развитието на индустрията ни е, че за много отъ по-големите ни фабрики и други предприятия, е станало традиция да поддържатъ технически персоналъ отъ възпитаниците на училището и при увеличението или съмняването му, това да става пакъ съ възпитаниците отъ училището. Това се подтвърждава и отъ многото искания, които фабриките съ отправляли къмъ Морската учебна часть, както през всъко време на годината, така и при всъко уволнение на завършилите пълния курсъ на училището випуски. За примеръ ще посочимъ че само една отъ фабриките поиска отъ Морската учебна часть да ѝ препоръчва отъ сега току що уволнилия се юбилеен випускъ и ѝ изпрати 10 души механици — тия, които частъта намери за добре — което е единъ новъ добъръ показателъ за това, какъ българскиятъ индустриалецъ гледа на училището.

Индустриите въ: Варна, Русе, Плевенъ, Габрово, Сливенъ, Бургасъ, Пловдивъ, София и други центрове още нагледно подтвърждаватъ здравото засъдане на възпитаниците ни въ тая областъ. Нѣщо по-вече: може да се посочатъ примѣри, гдето възпитаници отъ училището съ десетки години служатъ все въ една и съща фабрика. Напримѣръ: възпитаникътъ отъ Морското машинно училище Ганчо Ганевъ Обрешковъ е отъ 22 години въ бонбонената фабрика на г. Сабитай Беннешъ въ гр. Русе, гдето се чувства като свой, като въ дома си. Възпитаникътъ отъ училището Ив. Мариновъ е отъ 20 години механикъ въ ваксената фабрика г. г. Исковичъ и Леви въ гр. Русе. Такива индустритални „герои“ като горните съ 10, 15 и 20 и по-вече годишна непрекъсната техническа дейност въ една и съща фабрика може да се посочатъ не единъ изъ разните клонове на индустрията ни — Д. Поповъ въ мелница х. Петровъ — Ямболъ, Ст. Златарски въ големата мелница — Червенъ бръгъ; Хр. Овчаровъ въ валцовата мелница — Червена вода, и др.

Това, което също тръбва да се посочи, е, че големи

предприятия, като Българската горска индустрия въ Кочариново, „Сосиета дженерале италиана“ — по постройката на рилския водопроводъ — и много други фабрики съ по-вече технически персоналъ, като напримѣръ: Предачната памучна фабрика „Царь Борисъ“ — Варна, Тъкачната фабрика — Ямболъ и пр., иматъ за технически началници на службите, както и главни, и стражеви механици — възпитаници на училището. Общо взето възпитаниците на училището иматъ голѣмъ дѣлъ въ изграждането и растежа на индустрията ни.

Ролята и заслугата на възпитаниците на Морското машинно училище по развитието на минното дѣло — главно мина Перникъ, е ясно посочена въ статията на машинния инженеръ Хр. Ивановъ въ настоящия Сборникъ — Неофициаленъ отдѣлъ, стр. 175—179.

Трѣбва да се подчертаете и деяността на нашите възпитаници изъ електрическите централи въ страната. Около 50 централи иматъ шефове или механици — възпитаници на училището. Въ нѣкои отъ тѣхъ сѫ заети по двама или трима души, а въ нѣкои и по-вече наши възпитаници. Въ много отъ тѣхъ тѣ сѫ заработили веднага следъ създаването имъ.

Въ областта на кооперативното дѣло възпитаниците на училището сѫ проявили своя кооперативенъ духъ, който е култивиранъ още въ училището. Опитите съсъ създаване производителна кооперация „Машиненъ техникъ“ и техническа книгоиздателна кооперация „Техникъ“ въ София, отъ неха много енергия на участващите въ тѣхъ възпитаници. Не успѣли тия опити, тѣ се продължиха вече успешно отъ възпитаника машиненъ инженеръ Гатю Велчевъ, който рискува своето служебно положение и бѫдеще, напусна държавната си служба като инженеръ въ Ж. П. Тракция — София и застана на чело като технически директоръ на кооперация „Паренъ котель“ въ София, която дава не само наследчителни резултати, но се вече оформява като едно сериозно фабрично предприятие, което въ областта на ремонта на парни котли и даже постройка на нови парни котли, се сочи като такова, на което може да се разчита. Обединилъ около своята личность добри специалисти котляри и други майстори, тоя нашъ възпитаникъ наема поправки и основни ремонти на частни или държавни парни котли и на работата на кооперацията се гледа съ довѣрие. Тя крепне и се развива.

Усилия да изведе на добъръ край работите на кооперация „Съгласие“ въ Варна, прави сѫщо и възпитаникъ ни Боянъ Тодоровъ, който е неинъ технически директоръ.

Други голѣми предприятия и стопанства, които могатъ да се посочатъ и въ които е вложенъ труда на не единъ възпитаникъ на училището, сѫ: Българска горска индустрия

въ с. Кочариново (Дулнишко) и предприятието „Сочиета дженерале италиана“ въ с. Алино (Самоковско), Инженерния отдѣлъ отъ Военната фабрика въ София, Трамвайното депо и работилница сѫщо въ София и пр. Въ първото отъ тѣхъ вече двама души подъ редъ сѫ началници на техническите служби, както и много отъ механиците сѫ възпитаници на училището, а въ второто — главния механикъ и много отъ механиците.

Една областъ, въ която възпитаниците сѫщо иматъ заслуга е техническо-просвѣтната и техническо-литературната. Почти въ всички технически училища въ страната, тѣ сѫ удостоени като преподаватели по теория или практика и мнозина отъ тѣхъ сѫ такива на редъ випуски отъ сѫщите училища.

Освенъ надъ 45 души възпитаници, преподаватели въ 11 отъ техническите училища въ страната ни, една друга група надъ 20 души носи още по-тежкия кръстъ на техническата просвѣта, като дава и чрезъ краткосрочни технически курсове основни технически познания на практиците огнари, машинисти и мотористи — прислужници на двигателите и апаратите главно въ земедѣлското производство и дребните производителни обекти. Безъ тая ценна услуга на тия труженици, много инициативи на министерството на Търговията, промишлеността и труда и Търговско-индустриалните камари не биха се изпълни, а практиците техници биха се приближавали къмъ даденъ малъкъ успѣхъ въ работата си чрезъ лутанията на голата практика. За да се види какво мнозинство практици сѫ озарени отъ свѣтлината на техническата просвѣта ще посочимъ, че отъ показаните преподаватели на технически курсове, само възпитаникъ Тома Михайловъ е далъ въ течение на 22–23 години основна техническа просвѣта на 1984 души. Прибавени къмъ тѣхъ тия отъ курсовете на възпитаниците Асенъ Георгиевъ, Гено Краевъ и др., се получава една многобройна техническа войска, създадена благодарение знанията, инициативата, усилията и труда на нашите възпитаници. Шо се отнася до техническата литература, тѣ сѫщо правятъ усилия и въ тая областъ на техниката. Проявената имъ дейност съ издаването на около 30 учебници или технически ръководства ясно подчертаватъ заслугите имъ по създаване техническа литература у насъ, където следъ войната ориентирането е къмъ професионалното образование. Тая дейност е още по-ценна и затова, че всички автори — възпитаници на училището — сѫ я проявили почти изключително на свой рискъ и на лични свои срѣдства, а това е една голѣма жертва за у насъ, където специалистите практици изъ фабрики и работилници тепърва има да се привикватъ да се ползватъ отъ технически помагала.

Щастието озари мнозина наши възпитаници да станатъ

индустриалци, нѣкои отъ които отъ първа величина, а други се сияятъ да ги настигнатъ постепенно съ своите по-малки леярници и ремонтни машинни работилници. Това, което трѣбва да се подчертава изъ дейността на възпитаниците въ тая област е, че всички потърсили щастиято си въ индустриалното поприще дължатъ успѣха си само на неуморенъ денонощенъ трудъ, смѣлостъ, търпение, предвидливостъ и пестеливостъ—добродетели, насадени и широко култивирани у тѣхъ още отъ скамейката на училището и корабите, на които сѫ практикували.

Всѣки нашъ, излѣзълъ отъ Машинното училище голѣмъ или по-малъкъ индрстриалецъ, може да се вземе за примѣръ, но ние ще посочимъ само нѣколцина:

Възпитаникътъ Ив. Недковъ още като ученикъ е проявилъ търпение и трудолюбие, което се подчертава съ парната машинка и котелче, които той е построилъ като ученикъ презъ времето 1886 — 1892 година и които и сега се съхраняватъ въ машинния кабинетъ на училището и служатъ като учебно помагало. Когато преди нѣколко години възпитаниците на училището бѣха въ научна екскурзия въ гр. Габрово и посетиха стария свой колега въ голѣмата негова фабрика, тѣ го носѣха на рѣце между работниците му, а той плачайки отъ вълнение имъ благодари съ напѣтствие и съвети за обичъ къмъ техниката и труда. Тогава той посочи на младите сеbe си за примѣръ като каза, че когато преди много години, вече завършилъ училището и дошелъ въ Габрово да търси работа, замръкналъ съ 15 стотинки въ жеба си... Днесъ г. Ив. Недковъ е притежателъ на най-голѣмата машина и леярна фабрика въ Габрово — въ цѣлата Търновска област — която има инвентаръ за милиони! . . .

Единъ индустрисаалецъ съ европейска известност е и възпитаникътъ е на училището Асенъ Николовъ, съ своите текстилни фабрики край Варна. Който е билъ отъ 15 — 20 години въ Варна и е наблюдавалъ постепенното развитие на работите на г. Асенъ Николовъ, не може да не почувства и да не признае организаторските му дарби, упоритостта му съ която се стреми къмъ развитие, трудолюбието, добре замисления планъ и изпълнението му до степень, че да очудватъ нашите и европейски финансисти, държавници и техники. Една работническа вълна отъ 1200 — 1500 души, разпределени на три смѣни, гъмжи при една домашна организация, която нѣма равна на себе си у насъ, па и у много други страни — съ пъленъ пансионъ за работниците, свое интенданство, своя болница съ 60 легла и операционна, съ свои лѣкари, фелдшери и милосердни сестри, всрѣдъ борови паркове и винаги подъ личното наблюдение, изследване и разпореждания на г. Асенъ Николовъ. Фабриките на създаденото отъ него акционерно дружество (постройките на ко-

ито заематъ надъ 20 декара площъ, при 120 — 150 декара обща площъ) сѫ истинското народно богатство, на което споредъ думите на чужденци, не само създателятъ и главниятъ имъ акционеръ, но и всѣки българинъ, има право да се гордѣе. Днесъ за г. Асенъ Николовъ казватъ, че е българския Хуго Стинесъ. За Морското машинно училище е гордостъ, че тоя „Хуго Стинесъ“ е неговъ възпитаникъ.

По тая стрѣмна стълба сѫ се издигнали и останалитѣ индустриалци и собственици на фабрики, работилници и технически представителни бюра, като Никола Чокоевъ въ Бургазъ, Никола Раковъ въ Плѣвенъ, Б. Абаджиевъ въ Варна, Косю Петковъ и Иванъ Кехлибаровъ — Бургазъ, инженеръ Гатю Велчевъ — София и всички други посочени въ списъците на стр. 129—169 отъ официалния отдѣлъ на настоящия сборникъ, безъ нѣкой отъ тѣхъ да е наследилъ готова, създадена отъ дѣди и прадѣди, работа.

Характеренъ е сѫщо и стремежа на нашите възпитаници да получаватъ висше техническо образование въ чуждите страни. Двадесетъ души инженери, наши възпитаници, отъ които половината сѫ въ частното производство, а останалитѣ на работа въ държавните технически строежи и ржководства, и още толкова студенти — инженери, сѫ ясно доказателство за тоя стремежъ за висше образование.

Годността на възпитаниците за самостоятелна техническа дейност премина границите на България и се появи изъ фабриките въ много отъ европейските страни, както и въ Америка. Покойниятъ възпитаникъ на училището електроинженеръ Хаигъ Агоповъ, дълго време бѣше достоенъ представител на своята Алма-Матеръ въ електрическата центrale на гр. Ню-Йоркъ — Съединените Щати въ Америка. Пакъ въ Америка сложи кости индустриалниятъ механикъ Илия Ивановъ. Въ Мексико не отдавна почина дългогодишниятъ паразоденъ механикъ Стоянъ Яневъ (Янчика); пакъ въ Америка е и днесъ още представлява училището възпитаникъ Хр. Христовъ, като механикъ-монтажоръ въ Фордовите автомобилни заводи, а сѫщо и много други посочени въ списъците и прѣснати изъ близки и далечни страни.

Че труда на възпитаниците се ценятъ и предпочита въ голѣми и по-малки наши предприятия, се вижда и отъ обстоятелството, че въпрѣки кризата въ стопанския ни животъ, голѣма частъ възпитаници отъ последния юбилеенъ випускъ, завѣршили преди месецъ, сѫ вече настанени на работа.

Що се отнася до общественната дейност на възпитаниците отъ училището, до тѣхното гражданско положение и авторитетъ, може да се каже, че всички сѫ добре оценени и обществото имъ отрежда достойно място. Възпитаници съ вулгарно поведение, които сѫ недостойни за благовъзпитано културно общество нѣма. Възпитаници, осаждани за вул-

гарни престъпления и деградирани като граждани, управата на училището не знае. Напротив — мнозина съзидигнали въ общество, като напримѣръ г. Иванъ Абаджиевъ, който е председателъ на Варненската търговско-индустриална камара; г. К. Петковъ — помощникъ кметъ на гр. Бургасъ, — и въ двата случая избори постове; г. Н. Гаговъ — началникъ и инспекторъ на занаятчийския отдѣль при Варненската търговско-индустриална камара и др.

Общественната дейност на нашите възпитаници се подчертава още и съз участието имъ като основатели и ръководители на читалища. Напримѣръ: Хр. Спировъ — основател на читалището „Срѣдецъ“ и културно-просвѣтителното дружество „Помагай си самъ“ въ София. П. Ташевъ — ръководител на читалището „П. Славейковъ“ въ София. Първиятъ отъ тяхъ е билъ и изборенъ членъ и инспекторъ-организаторъ въ Софийския окръженъ читалищенъ съюзъ.

Мнозина наши възпитаници съзидигнали на коперативно-производителнитѣ, издателски или строителни дружества (кооперация „Машиненъ техникъ“ и „Паренъ котелъ“ — София), държали съзидигнали реферати отъ общо културно и стопанско или професионално естество и съзидигнали по тоя начинъ да бѫдатъ полезни на срѣдата, въ която живѣятъ.

Дружествата на срѣдните техники въ България, обединявачи възпитаниците на всички срѣдни технически учебни заведения, иматъ много отъ своите председатели, членове, редактори на списания и вестници, също възпитаници на училището, като всички се ръководятъ не само отъ идеята за математичното добруване на членовете си, но и за обединяването на техническите сили въ страната въ името на стопанско издигната, здрава, могъща, цвѣтяща и независима отъ чуждите специалисти България.

* * *

Отъ гореизложеното се вижда колко дълбоко и разнообразно съ техническото проникване и дейност на нашите възпитаници въ културния и стопански животъ на България. Горните данни и пояснения, допълнени отъ статиите и преписите въ неофициалния отдѣль на настоящия сборникъ, достатъчно ясно и картино показватъ, че възпитаниците на бившето Машинно училище, сега наричано Морско училище, съзидигнали и носятъ съвидно достоинство тежката отговорност въ изграждането на техническа, индустриска и стопанска България отъ III-то Българско Царство. Ето това е то участието на нашите възпитаници въ техническия, индустриския и стопански животъ на България. Това съзидигнали на училището къмъ Флота и България въ отплата на грижите и срѣдствата, които съзидигнали изразходвани за 50 годишното му съществуване.

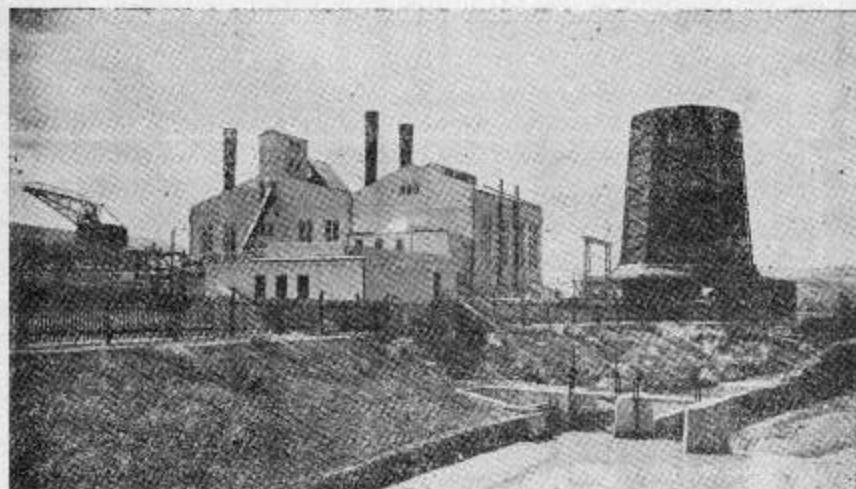


Перникъ — Общъ изгледъ.
Изд. кн. Ст. Ивановъ.

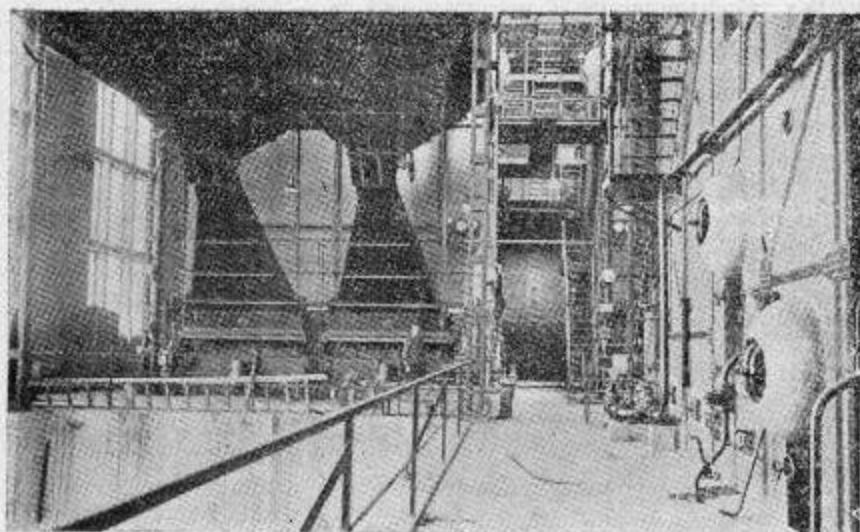
Общъ изгледъ на мина Перникъ, където сѫ практикували и работятъ възпитаници на Морското училище.



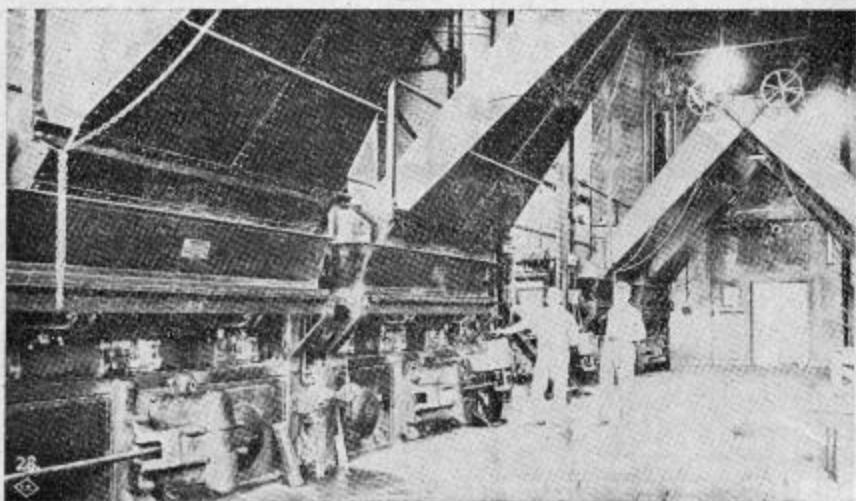
Мина Перникъ — Зданието въ което сѫ живѣли учениците практиканти отъ Морското машинно училище презъ времето 1924—1928 г.



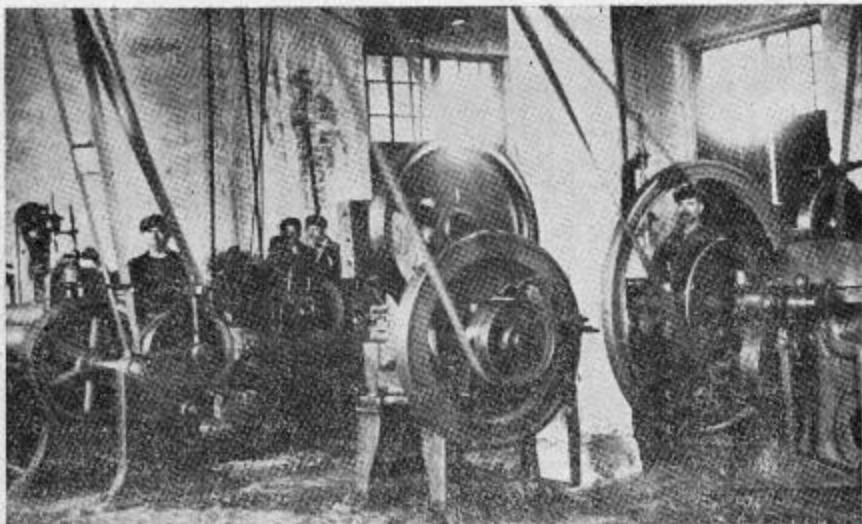
Мина Перникъ — Новата електрическа централа, където служат сега възпитаници на Морското машино училище.



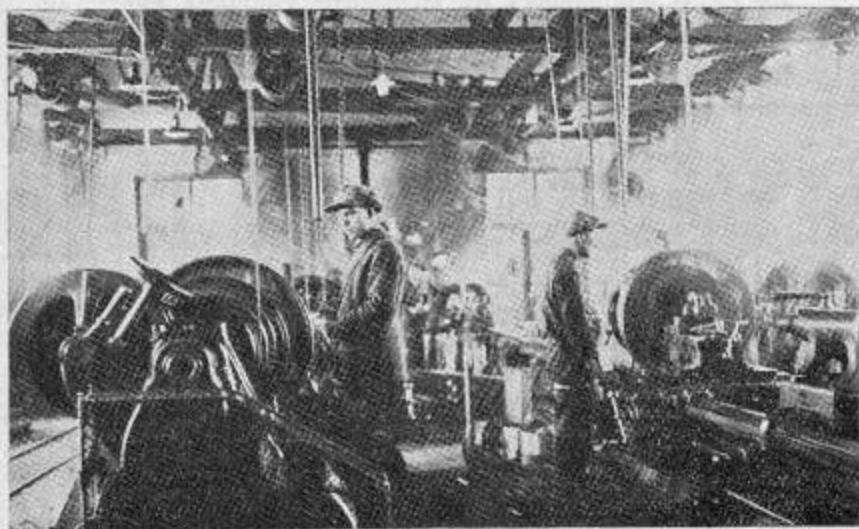
Мина Перникъ — Вътрешността на новата електрическа централа.



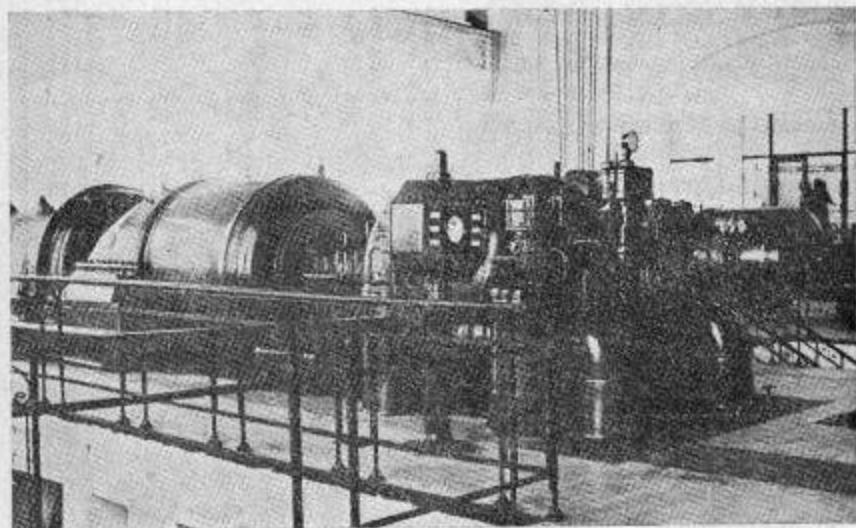
Мина Перникъ — Вътрешността на новата електрическа централа.



Мина Перникъ — Машинното отдѣление при новата електрическа централа.



Мина Перникъ — Стругарското отдѣление отъ работилниците на мината, кѫдето сѫ практикували и служили възпитаници на Морското машинно училище.



Мина Перникъ — Пресовото отдѣление отъ работилниците на мината, кѫдето сѫ практикували и работили възпитаници отъ Морското машинно училище.

Листъ за подаренитѣ на Морското училище суми предназначени за посрещане разходитѣ по изнасянето 50 годишния юбилей на училището. *)

№ по редъ	Име и фамилия на дарителя или название на учреждението, което е подарило сумата.	Подарена сума въ левове
1	Асенъ Николовъ (възпитаникъ на училището) отъ Варна	50000
2	Софийска търговско-индустриална камара	2000
3	Варненска търговско-индустриална камара	5000
4	Варненска стокова борса	5000
5	Богданъ Книшевъ (възпитаникъ на училището) отъ Пловдивъ	2000
6	Варненска постоянна комисия	2000
7	Фабрика за памучни прежди „Царь Борисъ“, Варна	2000
8	Юрданъ Ненковъ (възпитаникъ на училището) отъ Варна	200
9	Плевенски юбилеенъ подкомитетъ	180
10	Горно-Орѣховски юбилеенъ подкомитетъ	140
11	Пловдивски юбилеенъ подкомитетъ	150
12	Димитъръ Груdevъ отъ Сливенъ	30
13	Подкомитета въ с. Кочариново (Дупнишко)	450
Всичко :		69150

*) Въ този листъ сѫ помѣстени само подаренитѣ до 20. юлий 1931 г. суми. Постъпилитѣ следъ тази дата суми, поради технически причини, не сѫ помѣстени.